

Giới thiệu Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)

Thể loại: Ngôn Tình, Dị giới, Xuyên Không

Nguyễn Bạch Li, 19 tuổi, hiện là sinh viên đại học mỹ thuật và có sở thích chơi game. Đặc biệt là Pokemon.

Nhưng có thích đến mấy thì cô cũng không ngờ mình sẽ xuyên thành một con Eevee trong trò chơi đó a!

Sự cố này do chính hai vị thần gây ra và hai người đó phải đền bồi thường cho cô. Và thế là hần phải theo cô...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Xuyên qua thành Eevee

"Được rồi...Bình tĩnh! Phải bình tĩnh, điều cuối cùng mình nhớ là gì" Nguyễn Bạch Li, 19 tuổi, là sinh viên năm nhất của đại học mỹ thuật. Là một người rất bình thường như bao người khác, tính tình hơi trẻ con, thích chơi game pokemon, coi phim hoạt hình, truyện cổ hoặc truyện tranh. Bề ngoài của cô vốn không đẹp, cũng không xấu...nhìn có nét rất thơ ngây và trẻ con...Có điều hiện giờ Bạch Li rất hoang mang. Thứ nhất là cô đang ở trong rừng, thứ hai là cô không biết làm sao mà bản thân lại ở đây...và thứ ba cũng là điều làm cô kinh hãi nhất...cô thể mà đang đứng bằng bốn chân! Đúng vậy! Bốn chân với lông và móng vuốt đầy đủ, khi nhìn bản thân trong dòng nước gần đó...cô thực sự muốn ngất ngay tại chỗ. Bởi vì hình ảnh phản chiếu không phải là cô...mà là một con Pokemon lông nâu với đôi tai dài nhọn. Không sai, cô nhận ra ngay lập tức là bản thân mình bị biến thành Eevee a~

"Mình nhớ là sau khi đạt danh hiệu Champion trong Omega ruby thì mình đi ngủ..." Bạch Li suy nghĩ "Mình xuyên rồi sao? Như trong mấy tiểu thuyết trên mạng..." Thở dài "Tại sao không phải là người mà là Pokemon a??? Cho dù mình thích game pokemon thì không có nghĩa là bản thân muốn thành Pokemon a!" Bạch Li khóc không ra nước mắt (QAQ) "Mình không muốn bị bắt a!"

[Nạn nhân Nguyễn Bạch Li có nghe thấy không?] Trong lúc Bạch Li đang ủ rũ về tương lai u ám của bản thân thì tiếng nói máy móc vang lên "???" Đôi tai dài vểnh lên, Bạch Li nhìn xung quanh "Mình nghe lầm sao?"

[Cô không nghe lầm đâu, tôi là hệ thống có nhiệm vụ hỗ trợ và cung cấp thông tin cho cô] Tiếng nói máy móc lại vang lên.

"Ặc! Ngươi là hệ thống sao?" Bạch Li nhìn lên trời hỏi

[Đúng] Tiếng nói máy móc trả lời

"Ngươi đọc được suy nghĩ của ta à?"

[...Đọc được]

"...Vậy tại sao ta lại ở đây? Trong hình dáng này?"

[Cô bị cuốn đến đây do sự cố không gian bị đảo lộn, vô tình ảnh hưởng lên cô nên mới bị như vậy]

"Vậy ta có thể trở về không?" Bạch Li hỏi hộp hỏi

[Không] Nhận được câu trả lời, Bạch Li tinh thần ủ rũ, đôi tai hạ xuống tỏ rõ tâm trạng thất vọng của mình "Vậy sau này có thể trở lại thành người được không?" Bạch Li hỏi tiếp, cho dù bản thân cô thích Pokemon nhưng trở thành Pokemon...lại là một chuyện khác a~

[Luyện đến level 100 là được]

"Ặc!" Cô sốc rồi "Xuyên qua không về được thì còn tạm chấp nhận đi...đăng này xuyên qua thành Pokemon mà luyện tới level 100 mới thành người...ức hiếp người quá đáng a!" Bạch Li kháng nghị

[Thực xin lỗi, vì sự rối loạn không gian lại vô tình xoá sự tồn tại của cô, nên thần thời không với Dạ thần mới bồi thường cho cô...Tiên Đế cũng bồi thường cho cô là hệ thống tôi đây]

"Hả?! Nghĩa là...tôi chưa hề tồn tại ở thế giới của mình sao? Không ai nhớ tôi hết?!" Lúc đó tâm trạng của Bạch Li sụp đổ, tuy biết là vô tình nhưng cô cảm thấy đơn độc, gia đình cô, bạn bè...không một ai nhớ tới mình...Đơn độc...nhưng cô vẫn còn sống, là còn có hy vọng...hy vọng có gia đình, bạn bè. Bình ổn tâm trạng của mình, Bạch Li ngược lên "Cứ coi như là khởi đầu mới đi...Hệ thống giải thích tiếp được chứ?"

[Đầu đuôi là thần thời không với Dạ thần tranh chấp với nhau, vô tình ảnh hưởng các không gian song song lại xoá đi sự tồn tại của cô. Tiên Đế tức giận, bắt hai vị thần hồi phục lại cân bằng cho các không gian đồng thời bắt mỗi người đền bù cho người bị hại là cô...ngay cả Tiên Đế cũng có phần vì ngại

ngồi bần thần ngai quần cấp dưới không nghiêm nên mới tạo ra tôi] Bạch Li khóe miệng giật giật cảm giác tình huống này giống như nhân viên làm việc có lỗi với khách nên quản lí đứng ra xin lỗi và đền bù khách hàng nhằm giữ uy tín cho công ty...việc này...thực sự không có lời gì để nói được

"...Được rồi...trừ hệ thống...tôi còn được gì?" Đè nén xúc động muốn lật bàn, Bạch Li hỏi tiếp [Tiên Đế tạo tôi cho cô, thần thời không thì tạo cơ thể này cho cô và đưa cô đến đây, còn Dạ thần thì sau này đúng thời điểm sẽ đến] Bạch Li thực sự rất muốn lật bàn

"Tại sao lại là Pokemon?" Bạch Li chất vấn

[Để giữ cân bằng cho không gian, nên thần thời không mới làm vậy...và lại thần nói rằng Pokemon rất dễ thương] Bạch Li hết ý kiến rồi (==) "Thôi! Cho gì nhận đấy đi...còn hơn là không có gì" thờ dài

"Vậy hệ thống có thể hiện lên chứ?"

[Suy nghĩ tới rồi dùng một trong hai chân trước, tức tay của cô quẹt một đường xuống trước mặt là được] Làm theo lời hệ thống, Bạch Li quẹt một đường xuống. Lập tức một bảng điện tử xuất hiện với thông tin của bản thân, nhìn rất giống trong game

Nguyễn Bạch Li

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 1

Ability_ Run away

HP_ 10

Attack_ 5

Defense_ 3

Sp. Attack_ 5

Sp. Defense_ 5

Speed_ 6

Attack moves:

Growl_ Tackle_ Swift_ Tail whip

Điểm: 0

Quan sát tình trạng bản thân xong Bạch Li cảm thấy không khác game mình chơi nhiều "Không đến nỗi tệ lắm...mà phần Điểm là sao thế? Còn phía sau các chiêu tấn công có năm ô trống nữa?"

[Cô được chín chiêu thức tấn công, coi như là quà tặng khuyến mãi] Bạch Li đỏ mặt hỏi hột [Điểm ở đây là sau khi hạ gục đối phương hoặc là tu luyện, cô sẽ nhận được số điểm tương ứng. Điểm này là điểm riêng, khác với điểm kinh nghiệm]

"Tu luyện?!" Bạch Li kinh ngạc "Giống như trong tiểu thuyết sao?"

[Phải]

"Nha~ Tu luyện là để hoá người sao? Vậy tu luyện thế nào?" Bạch Li bắt đầu thấy khá là hứng thú với việc này

[Hấp thụ linh khí vào sáng sớm, việc này hỗ trợ cô rất lớn cho việc hoá thành người...Còn việc hấp thụ thế nào cô phải tự nghĩ]

"Được rồi, còn điểm khác với điểm kinh nghiệm chỗ nào?"

[Điểm này là cô có thể dùng để tăng thêm các khả năng của bản thân hoặc tích lũy để đổi vật phẩm] Bạch Li nhìn màn hình một hồi mới cất tiếng "Hiểu rồi, vậy hệ thống còn có thể giúp được thêm gì nữa không?"

[Hệ thống ngoại trừ những chức năng cung cấp các thông tin trên và đổi vật phẩm, còn cung cấp được cho cô các thông tin cần thiết về người hoặc vật cô muốn biết] Bạch Li gật đầu, hài lòng với những điều hệ thống cho "Như vậy là quá được rồi, không thể quá tham lam. Có bàn tay vàng thực sự cảm thấy rất thật a~ " Ấn vào ký hiệu X ở giữa cạnh đáy của màn hình để tắt, Bạch Li hỏi tiếp "Vậy trừ ta ra còn có ai khác nghe được hay thấy được hệ thống?"

[Cô là người duy nhất thấy hay nghe được hệ thống, nếu bất tiện thì có thể trao đổi thông qua ý nghĩ] "Ừ, khi nào đồng người hãy thế" Bạch Li gạt gù sau khi tắt màn hình rồi bắt đầu nhìn xung quanh "Chúng ta đang ở đâu vậy? Có thành trấn nào gần không?" Phải biết để có gì tránh xa mấy người huấn luyện ra a~

[Gần bia rừng, còn thành trấn thì gần đây có Thánh Hồn thôn] Chuẩn bị nói tiếp nhưng cái tên của thành trấn lại làm cho Bạch Li khựng lại

"Hả!?" "T... Thánh... Thánh Hồn thôn!?"

....

Để cho hấp dẫn một chút, mình vẫn giữ nguyên tên chiêu thức với các chức năng bằng tiếng Anh ^^ Lần đầu viết nên có lỗi nhiiu lắm mong mọi người thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đấu la đại lục

"Hệ thống mới nói gần đây có gì cơ?" Bạch Li hỏi lại hệ thống với tâm trạng khó tin (O_o)

[Gần đây có Thánh Hồn thôn] Bạch Li thực sự không nghe lầm, cái tên này cô từng thấy và đọc qua rồi. Chắc chắn không lầm khi nghe thấy, dù lần cuối cô đọc qua cái tên này là khoảng hơn 3 năm trước "Vây...chẳng lẽ... chúng ta... đang...ở..." Bạch Li lấp bắp với hy vọng là do có thành trấn mới trùng tên thôi, chứ không như cô nghĩ [Đúng vậy, là đấu la đại lục] Tâm trạng của Bạch Li bây giờ chỉ có thể hình dung thế này (°□°)

"Rốt cuộc là sao?! Mấy người biến tôi thành Eevee để giữ cân bằng các không gian song song thì ta không nói gì! Đằng này cho ta thành Eevee rồi quăng ta vào Đấu la có khác gì loạn thời không đâu?!" Quạt! (=_=) "Đùa à?! Ai nhìn được chứ bà nhìn không được!" Lật bàn! (>□<)/ Nói không nhìn được chứ thật sự là cô nhìn hết nỗi rồi, bình thường Bạch Li là người rất kiên nhẫn nhưng hôm nay đã vượt quá giới hạn của cô.

[Thần thời không có nói là do chỉ có ở Đấu la cô mới có khả năng tồn tại và thành người, và lại lúc đó ngài ấy tiện tay và thấy nơi này rất phù hợp cho linh hồn của cô... Đồng thời ngài nói cho cô trải nghiệm cảm giác "Có 1 không 2" là quà khuyến mãi thêm] Bạch Li thực sự rất muốn học mấu! Ngay và luôn! Giọng nói của hệ thống nghe có vẻ...Không! Nghe rất vô trách nhiệm, từ ngữ cũng thế. Không cần nói về thần linh uy nghiêm hay chính trực tới mức nào, chỉ cần nghe cách hệ thống_ do Tiên Đế tạo ra _ ăn nói như vậy và cách hệ thống nói về thần thời không là cũng đủ hiểu mấy vị này tuy tiện tới mức mà muốn tức chết người!

"Bỏ đi!" Bạch Li hừ một tiếng rồi bình tĩnh lại "Tóm lại ta là Pokemon duy nhất ở thế giới này đúng không?" [Đúng] "Vây hệ thống có thể cho ta biết sự khác biệt giữa Pokemon và hồn thú chứ?" Đừng nghĩ Bạch Li không biết gì về Đấu la, hơn 3 năm trước cô từng đọc rồi, tuy nội dung có lẽ quên gần hết nhưng mấy điều cơ bản thì cô vẫn nhớ được

[Xét về sức mạnh thì có lẽ Pokemon hơn hồn thú nhiều, hồn thú mất rất nhiều thời gian để tu luyện hay mạnh lên nhưng pokemon thì ngược lại. Đổi lại pokemon không thể thành người như hồn thú] Bạch Li có thể hiểu được, ví dụ như Mew có thể biến hoá thành nhiều loài pokemon khác nhau cũng có khả năng hoá thành người, hoặc như Latias cũng có thể hóa hình người nhưng căn bản vẫn là Pokemon "Vây ta vẫn có thể trở lại thành người đúng chứ?"

[Đúng] Nghe được câu trả lời, Bạch Li thở phào nhẹ nhõm. Như vậy là cô hoàn toàn yên tâm rồi, nhưng câu nói kế tiếp của hệ thống làm cô suy tẻ [Cứ lên 1 cấp là tương đương với công sức tu luyện 1000 năm của hồn thú, vậy khi cô tới cấp 100 thì tất nhiên là tương đương với 10 vạn năm hồn thú, vậy nên mới biến thành người được]... (==)

"Vây chẳng lẽ hiện giờ ta tương đương với hồn thú 1000 năm sao?!" Bạch Li hỏi [Không, chỉ là sự tu luyện tương đương thôi]

"Cho dù là thế nhưng ta vẫn có hơi thở của 1000 năm hồn thú a!" Cô thực sự không muốn bị bắt hay bị giết a~ Bị bắt là một chuyện, còn bị giết là chuyện khác à!

[Nếu muốn che giấu hơi thở thì cô bật màn hình lên, ấn vào ô ghi che giấu ở góc cuối bên trái ở bảng thông tin cá nhân của cô lúc nãy] Bạch Li làm theo lời hệ thống, mở màn hình lên và ấn vào ô che giấu, nhìn thấy 3 hàng chữ hiện lên giữa màn hình

Bạn muốn ẩn giấu?

Ẩn thân

Ẩn hơi thở

Bạch Li chọn ngay ẩn hơi thở rồi tắt màn hình, cảm thấy hài lòng rồi sau đó thở dài "Ồi trời...thực sự quá loạn đi" Nhìn lên bầu trời xanh với một phần bị che khuất bởi tán cây, ngậm ngẫm một lúc cô lấy lại tinh thần "Giờ không phải lúc để than thở" Bạch Li lắc đầu liên tục rồi thở mạnh một cái "Việc duy nhất mình có thể làm bây giờ là trở nên mạnh mẽ" Cô nhìn lên bầu trời xanh với đôi mắt kiên định "Cố gắng tồn tại trong thế giới cường giả vi tôn"

.....

Ở một nơi chỉ có bầu trời với xung quanh toàn là mây trắng lơ lửng, im ắng không một tiếng động, lâu lâu lại có tiếng gió thổi qua. Nơi đây là ngoại ô gần cổng ra vào của thiên giới, rất hiếm khi có các vị tiên hoặc thần tới đây trừ khi có việc hoặc làm công vụ do Tiên Đế đưa ra mà cần xuống nhân gian. Lúc này đây có hai vị nam thần, một hắc y với một bạch y đang "nhàn nhàn đi dạo"...thực ra là một vị tiền một vị...thì đúng hơn

"Ta nói này tiểu Thiên, ngươi làm gì cứ như chuẩn bị lâm trận diệt ma giới ấy! Bỏ cái mặt đầy sát khí đi, ta cảm thấy muốn đóng băng luôn rồi!" Vị nam thần mặc bạch y có vẻ mặt yêu nghiệt, làn da trắng khiến cho nữ nhân phải ghen tị, miệng luôn cười như không cười, đôi mắt phượng hiện lên sự hứng thú và vui vẻ khi người khác gặp họa. Nếu nhìn lướt qua thì thấy hắn rất có phong thái uy nghiêm của một vị thần...nhưng nếu nhìn kỹ lại thì lúc này hắn chẳng khác một vị công tử nhà giàu ăn chơi là mấy. Mộc Thanh Dương, vị thần thời không kiêm luôn chức vị cố vấn cho Tiên Đế. So với Mộc Thanh Dương có vẻ đẹp hào hoa phong nhã và có khí chất gần gũi, thân thiện với người khác. Người trước mặt hắn mang khí chất cao quý, lạnh lùng như màn đêm với hơi thở nguy hiểm kèm theo lời nhún nhún vô hình "người lạ chớ tới gần" Đúng vậy, nam thần mang hắc y là Dạ thần, Dạ Lãnh Thiên có vẻ đẹp so với Mộc Thanh Dương thì có hơn chứ không có kém

"Đồng chết người càng tốt" Dạ Lãnh Thiên hừ lạnh, liếc mắt nhìn người phía sau. Không hiểu sao mấy ngày trước Thanh Dương mặt dày tới phủ của hắn ở nhờ với lý do là nương tử của hắn (Thanh Dương) Dục thần Liên Nguyệt giận, đuổi hắn ra khỏi nhà nên mới tới chỗ hắn, (Lãnh Thiên) ở nhờ thì không có gì, đằng này cái tên ăn nhờ ở đậu này lại náo phủ của hắn khiến cho gà bay chó sủa. Hắn kệt tên điên này, cứ làm như không thấy, ai ngờ tên điên này lại làm bể cái bình làm bằng nguyệt thạch mà hắn quý...Ai nhìn được thì nhìn chứ hắn nhìn không được! Kết quả là cả hai tranh chấp, đánh nhau dẫn đến việc loạn các thời không song song và ảnh hưởng đến một phạm nhân nên cả hai bao gồm Tiên Đế phải bồi thường sau khi cân bằng lại các thời không.

Dạ Lãnh Thiên cảm giác có âm mưu ở đây...người dính vào âm mưu này chắc chắn có tên Thanh Dương đây...với đại ca Tiên Đế của hắn. Đúng vậy, Tiên Đế Dạ Hàn Phong là ca ca của hắn. Năm xưa, trước khi hắn, Thanh Dương và Tiên Đế như ngày hôm nay, cả ba vốn rất thân thiết và hoàn toàn tin tưởng nhau, đến giờ vẫn vậy. Thế mà bây giờ hắn thấy được cả hai đang đường như tính kế hắn. Thường thì những việc như vậy thì đại ca hắn không cần bồi thường, giao cho Thanh Dương là được.

Hiện giờ hắn phải đi bồi thường cho phạm nhân bị ảnh hưởng... còn việc này...lúc về hắn sẽ xử sau

"Ngươi thật là..." Mộc Thanh Dương lắc đầu, trong bà huỳnh đệ kết nghĩa đây thì lão đại là Tiên Đế, thứ hai là hắn, thứ ba là Dạ Lãnh Thiên cũng là người lạnh lùng nhất trong cả ba, lão tam thật là làm hắn với lão đại lo a~ "Việc này chúng ta cũng là muốn tốt cho người a~" Thanh Dương cười cười "Ngươi nên bắt đầu lên đường đi, từ đây đến thế giới Đấu la cũng phải mất gần 1 tuần đấy, tức là khoảng 7 năm dưới đó nha"

Lãnh Thiên hừ lạnh, rồi biến mất vào khoảng không, để lại thần thời không...đột nhiên từ khoảng không xuất hiện một vị nam thần mặc hoàng y đáp xuống cạnh Thanh Dương

"Tiểu Thiên thực sự đi xuống rồi chứ?" Hoàng y nam thần cười cười hỏi. Thanh Dương liếc mắt nhìn người kế bên rồi hỏi "Lão đại, ngươi không sợ là sau này hắn quay lại xử lý chúng ta sao?"

"Ta là ca ca của hắn, ta đương nhiên phải lo cho hắn, ngươi cũng vậy thôi" Người nói chuyện không phải ai khác là Tiên Đế, Dạ Hàn Phong ca ca của Dạ Lãnh Thiên. Hắn có tám phần giống với Lãnh Thiên có điều nhìn hắn dễ gần gũi hơn với người khác so với Dạ Lãnh Thiên. Nếu nói Thanh Dương là mùa xuân, Lãnh Thiên là mùa đông thì Hàn Phong hắn là mùa thu. Hắn với Thanh Dương cả 2 đã lấy vợ rồi, chỉ còn Lãnh Thiên là chưa, ai cũng sợ hơi thở nguy hiểm của đệ đệ hắn nên Thanh Dương đã đi hỏi Nguyệt Lão tìm người phù hợp cho Lãnh Thiên...nên mới có chuyện ngày hôm nay "Sau này tiểu Thiên nhất định sẽ biết ơn hai chúng ta, lão nhị cứ yên tâm" Hàn Phong cười cười, hắn cái gì cũng tốt, duy chỉ có tật xấu là thích xen vào chuyện tư hoặc chọc đệ đệ hắn

"Kèm theo việc lột một tầng da vì tính kế hắn" Thanh Dương bồi một quả bom khiến cho xung quanh im ắng một cách đáng sợ. Gì chứ? Dạ thần, Dạ Lãnh Thiên là ai? Là một trong những vị thần tướng mệnh danh chiến thần...bất kỳ ai dám tính kế hắn, hắn tuyệt xử thẳng tay! Cho dù người đó là Tiên Đế ca ca của hắn a!

"Khi nào thì tiểu Thiên về nhỉ?" Hàn Phong đột nhiên hỏi

"Khoảng một tháng hơn" Thanh Dương đáp

"Trong vòng một tháng 2 ta cố xử lý xong hết việc rồi dẫn gia đình cùng nhau đi nghỉ ngơi một thời gian dài chứ?"

"Lão đại nói thì đương nhiên ta nghe theo" Thanh Dương cười cười đáp lời rồi cả hai biến mất, trả lại sự yên tĩnh vốn có...

....

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Bắt đầu tu luyện

Đã hơn 1 tuần từ khi Bạch Li đến với thế giới này, ngày đầu tiên trôi qua khá là khó khăn sau khi tiếp nhận các thông tin hiện giờ của bản thân. Nhưng Bạch Li chấp nhận sự thật là bản thân xuyên qua đến thế giới Đấu la...trong tình trạng bản thân là Pokemon...Cảm thấy khá là quái dị đi...(==)

Theo lời hệ thống, Bạch Li phải tu luyện bằng cách hấp thụ linh khí vào sáng sớm nhằm hỗ trợ cho việc sau này biến thành người...và tích điểm...đổi vật (==)....suy nghĩ lúc đó là tu luyện -> tích điểm-> đổi vật...thực sự rất quái dị và có cảm giác ngược đời

Bỏ qua cái suy nghĩ như vậy, Bạch Li tập trung suy nghĩ cách hấp thụ linh khí. Chẳng phải trong mấy tiểu thuyết nói rằng hấp thụ linh khí là phải tĩnh tâm và cảm nhận lấy sao? Như vậy có nét khá giống với ngồi thiền nhỉ? Lần đầu tiên Bạch Li cảm thấy may mắn a~ Năm 13_14 tuổi, bà ngoại lên thành thị ở cùng gia đình, bà luôn có thói quen ngồi thiền vào sáng sớm. Lúc đó một phần là tò mò, một phần khác là muốn bồi với bà nên Bạch Li học theo, ngày ngày sáng sớm đều cùng bà ngoại ngồi thiền. Ban đầu là không quen và không chịu nổi nhưng dần dần rồi cũng quen, mãi sau này khi bà ngoại qua đời, Bạch Li vẫn giữ thói quen ngồi thiền vào sáng sớm. Nếu ban đầu là do tò mò và muốn bồi cùng bà, thì bây giờ là tưởng niệm bà ngoại...dù sao ngồi thiền cũng tốt nên Bạch Li thấy không có vấn đề gì, cảm thấy như là món quà sức khỏe mà bà ngoại tặng cho mình.

Sau hai ngày kể, ngồi thiền vào sáng sớm như vẫn lúc ở thế giới cũ... thực sự là trong hình dạng này là chỉ có thể ngồi bằng 2 chân sau hoặc nằm xuống rồi nhắm mắt a~ Làm sao mà có thể ngồi thiền như lúc là người chứ? Cho dù là thế nhưng cách hít thở và tâm trí vẫn như lúc ngồi thiền nên không sao ^^

Hai ngày đó, lúc bắt đầu tu luyện, quang cảnh mà Bạch Li nhìn thấy chính là một khoảng không rộng lớn, vắng lặng. Trong không gian đó không có gì ngoại trừ Bạch Li và lơ lửng những đốm sáng trắng nhỏ, cô biết những đốm sáng trắng đó là linh khí lúc sáng sớm. Cảm nhận các linh khí xung quanh bản thân chuyển động nhẹ nhàng, mon tron bộ lông của mình làm cho Bạch Li cảm thấy rất thoải mái. Dần dần những đốm sáng trắng tăng nhiều lên từ lơ lửng tới hàng chục rồi tới hàng trăm, sau đó xuất hiện rất nhiều đốm sáng vàng, hồng, tím xanh lẫn với trắng rồi nhanh chóng che đi đốm trắng khiến cho Bạch Li giật mình mở mắt.

Nhìn xung quanh, thấy mặt trời lên quá cao, Bạch Li hiểu ra. Những đốm linh khí trắng là tinh khiết nhất và cực kỳ thích hợp với bản thân mình bây giờ, chẳng trách hệ thống nói mình nên hấp thụ vào lúc sáng sớm, hóa ra linh khí trắng chỉ có lúc sáng sớm trước khi mặt trời lộ dạng hoàn toàn. Bạch Li hiểu, cô không nên vội vàng, ngày đầu cảm nhận như vậy là tốt rồi. Sau đó ngày thứ hai Bạch Li vẫn từ từ, chỉ cảm nhận linh khí, không làm gì cả...đến ngày thứ ba, cô cảm giác rõ ràng những đốm trắng ấy nhích rất gần về phía mình. Bạch Li hít thở đều đặn, một tia ý niệm mong manh như sợi tơ xuất hiện nhẹ nhàng vuốt ve, vỗ về chơi đùa những đốm trắng như chơi đùa với những đứa bé thơ. Khi mặt trời lộ dạng, Bạch Li cũng từ từ rút về tia ý niệm của mình, đồng thời đưa vào cơ thể mình với 5 đốm sáng trắng nhỏ.

Mở mắt ra, Bạch Li mỉm cười nhẹ nhàng, cô cảm nhận được dòng chảy từ linh khí mình hấp thụ được đang lang tảo dần trong cơ thể, thở ra một hơi sáng khoái... "Cảm giác cứ như là vừa tắm xong suối nước nóng a~" Bạch Li cười thích thú (==^v^=)...đột nhiên...[Hấp thụ linh khí thành công] Giọng nói máy móc của hệ thống vang lên [Điểm kiếm được: 5, đạt được 10 điểm kinh nghiệm] "?!"

"Eh? Không phải chỉ có điểm thôi sao? Ta có chiến đấu đâu mà đạt được điểm kinh nghiệm?" Bạch Li thắc mắc

[Vi tu luyện có ảnh hưởng và hỗ trợ rất lớn cho cô thành người, đồng nghĩa cũng hỗ trợ việc cô lên cấp. Cô tu luyện được bao nhiêu điểm thì kiếm được gấp đôi điểm kinh nghiệm] (°-°)... "Có vụ này nữa sao?"

"Rồi...thang điểm kinh nghiệm của ta là bao nhiêu?" Bạch Li thờ dãi [20] Nghe câu trả lời, Bạch Li suy nghĩ "Thêm 10 điểm nữa là lên cấp 2..."

"Mỗi lần tăng điểm chức năng của ta tối đa là bao nhiêu?" Bạch Li vừa hỏi vừa bắt đầu mở màn hình [Nếu muốn tăng thêm điểm của mỗi chức năng thì những lần lên cấp, mỗi chức năng tối đa tăng 5 điểm] Gật đầu nhẹ, cô nhìn màn hình trước mặt "Nếu tu luyện đồng nghĩa với việc hỗ trợ tăng cấp... Hiện giờ mình cần đảm bảo rằng mình cần tồn tại...ít nhất là tới cấp 5 thì mình mới chiến đấu được... Vậy thì ưu tiên tốc độ với nhạy bén trước" Bạch Li ấn lên màn hình, bắt đầu tăng điểm chức năng "36 kè, chạy là thượng sách!" Cô gật gù nhìn bảng thông tin cá nhân của mình sau khi tăng điểm tốc độ với nhạy bén bằng 5 điểm mới kiếm được

Nguyễn Bạch Li

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 1

Ability: Run away

HP_10

Attack_5

Defense_5

Sp. Attack_3

Sp. Defense_7

Speed_9

"Sự nhạy bén (Sp. Defense) tăng 2, tốc độ (Speed) tăng 3... Ừ thế là ổn" Bạch Li cười cười "Bây giờ mà mình tấn công chẳng khác gì lấy trứng chọi đá a~...Mình còn yếu lắm" Bạch Li thờ dãi rồi tắt màn hình "Sau này mỗi khi tu luyện xong phải luyện tập thể lực mới được" Vừa suy nghĩ, vừa đi về hốc cây mà mình ở tạm "Phải kiếm chỗ nào gần nguồn nước hơn mới được"...

Và thế là hai ngày kế tiếp đối với Bạch Li trôi qua khá là yên bình, sáng sớm tu luyện rồi kiếm chút quả dại ăn, rồi đi loang quanh tìm một vị trí thích hợp cho việc ở định cư một thời gian, đồng thời vị trí phải thích hợp cho việc tu luyện. Cô phát hiện ra không phải linh khí chỗ nào cũng giống nhau, có chỗ linh khí trắng rất ít, có chỗ thì nhiều nhưng lại quá xa chỗ cô ở, nên hai ngày qua vẫn chưa tìm được nơi thích hợp. Lúc chiều thì trước khi tìm quả dại để ăn tối, cô tranh thủ luyện tập mấy chiêu thức của mình. Cô nhận ra chỉ cần vận lực với dùng ý niệm niệm tên chiêu thức là mình triển khai được ngay, nếu muốn chiêu tấn công mạnh hơn thì đưa ít linh lực vào chiêu thức... nhưng cô cảm thấy khi nào cần lắm thì hãy cho linh lực

...Uống ngụm nước suối trong sau khi ăn quả dại, Bạch Li ngược nhìn lên bầu trời đang dần dần chuyển thành màu cam "Phải tìm chỗ ngủ trước khi mặt trời lặn" lập tức chạy lên thượng nguồn của dòng suối, cô có thể cảm nhận được một ít linh khí trắng ở gần đây, nếu bây giờ vẫn còn chút linh khí trắng thì nơi đó lúc sáng sớm hẳn là linh khí trắng rất nhiều. Hai ngày nay, cô tu luyện và tích lũy được 8 điểm tu luyện và lúc sáng vừa lên được cấp 2 sau khi tu luyện, nên các chức năng của cô cũng theo đó mà lên, tình trạng hiện nay của cô là:

Nguyễn Bạch Li

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 2

Ability: Run away

HP_13

Attack_6

Defense_7

Sp. Attack_4

Sp. Defense_10

Speed_12

Khi đi đến nơi mà cô cảm nhận được linh khí, cô thần thờ nhìn khung cảnh trước mắt. Hoàng hôn màu đỏ ngay trước mặt cô, bầu trời màu đỏ cam, xa xa là những ngọn núi nhỏ và cao không đồng đều chồng chất nhau. Hình ảnh thiên nhiên đẹp thế này, đối với Bạch Li ở thế giới cũ thì hơi khó mà thấy được, lúc này nó hiện ra trước mắt cô khiến cho cô rung động trước vẻ đẹp của thiên nhiên.

"Nơi này không quá xa nguồn suối... nếu xung quanh đây có cái hốc cây là quá tốt" Bạch Li vừa nghĩ xong là bật màn hình lên và bắt đầu tìm, hôm nay cô thực sự rất may mắn. Hiện trên màn hình là bản đồ của khu vực xung quanh cô, vừa ấn nút "định cư" và "tìm" thì thấy 1 chỗ rất gần nguồn suối. Bạch Li vui vẻ theo bản đồ chạy đến nơi có ý định định cư lâu dài..

.....

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Gặp nhân vật chính

Đi theo chỉ dẫn của bản đồ, Bạch Li tìm được một hốc cây khá to và vị trí lại không quá xa nguồn suối. Nơi ở mới này là một gốc cây đại thụ to bằng khoảng 3 người ôm, cây cao hơn 9 mét, tán lá xum xuê lại tươi mát. Xung quanh khá gần thì có vài cây ăn trái...thực sự không thể tìm được nơi tốt hơn. Bạch Li nhìn xung quanh hốc cây, không thấy dấu vết rằng hốc cây này là tổ của bất kỳ loài nào, cô hài lòng và cảm thấy hôm nay thật may mắn.

Bạch Li lập tức đi tìm lá cây đem về nơi ở mới của mình, cho dù hiện giờ cô có bộ lông giữ ấm nhưng ban đêm trên núi thực sự rất lạnh. Dồn hết lá cây tìm được về một góc, cô nằm xuống đám lá lăn qua lăn lại, cảm giác lúc này tìm được chỗ ở thật thỏa mãn a~ Bạch Li cười thích thú, ngồi dậy, cô mở hệ thống "Hiện giờ mình có 8 điểm, để xem có đổi được vật phẩm nào không"

Màn hình xuất hiện và hiển thị thông tin cá nhân, Bạch Li ấn ô "Vật phẩm" thì lập tức 4 hàng chữ hiện lên

Vật hỗ trợ

Vật hồi phục

Trái cây

Chiều thức

"Thực giống trong game là mình có thể mua mấy chiêu tấn công nha" Bạch Li nhìn 4 hàng chữ "Hiện giờ vật hỗ trợ với chiều thức thì mình chưa vội...vậy thì xem mấy vật phẩm hồi phục với trái cây xem" Cô ấn xem các vật phẩm hồi phục, thì hiện ra trên màn hình một danh sách và chia ra làm 5 cột. Cột thứ nhất là số thứ tự, cột thứ hai là điểm cần đổi, cột thứ ba là hình ảnh vật phẩm, cột thứ tư là tên vật phẩm và cột cuối là công dụng. Nhìn các vật phẩm hồi phục, Bạch Li thờ dài "Áy da...hoi đắt đề đổi 1 vật" Nhìn lên màn hình "5 điểm là 1 viên hồi sức cấp 1... hồi phục 20 HP...so với hiện tại thì...không đáng chút nào" (==)

Cô bỏ qua vật hồi phục, ấn vào trái cây thì hiện ra 1 bảng danh sách với 5 cột tương tự "Để xem...1 điểm cho quả Oran, hồi phục 10 HP...Ừm rất vừa túi. Xem coi 2 điểm cho quả Pecha trị độc...OK! Vậy mình đổi 4 quả Oran, 2 quả Pecha trước" Quyết định xong, Bạch Li đổi vật phẩm và đem vào trong kho chứa đồ...Đột nhiên cô nghĩ tới 1 vấn đề

"Hệ thống, quả Pecha có khả năng giải độc...nhưng là giải bách độc sao?"

[Phải, nếu độc từ động vật hay thực vật hay hồn thú thì giải được hoàn toàn, còn độc được pha chế từ con người thì cũng giải được khoảng 50%]

"Nha~ còn nếu từ hồn hoàn thì sao?"

[Độc từ hồn hoàn cũng là từ hồn thú, giải được] Bạch Li gật đầu, cô cũng yên tâm rồi, tắt màn hình rồi ngáp 1 cái và duỗi thẳng người. Bạch Li nằm xuống đám lá rồi cuộn mình và chìm vào giấc ngủ...

Từ từ mở mắt, Bạch Li ngáp dài một cái "Mấy ngày rồi mới ngủ ngon được một buổi nha" Bước ra khỏi hốc cây, cô rùng mình "Quả nhiên trên núi sáng sớm cũng thật lạnh" Nhìn lên bầu trời đang sáng dần "Ặc! hôm nay ngủ dậy hơi trễ" Vội vàng uống ngụm nước, đồng thời rửa mặt cho tỉnh táo. Bạch Li chạy đến chỗ tu luyện, nhưng khi gần tới, cô đột nhiên dừng lại. Sự nhạy bén của cô hiện giờ là 10, cô có thể cảm nhận xung quanh trong bán kính 8m. Hiện giờ ở chỗ tu luyện cô chọn có ai hoặc gì đó đang ở đây, Bạch Li thận trọng từng bước nhẹ nhàng tiến gần mục tiêu "Tại sao mình lại không chạy đi luôn nhỉ?" Bạch Li đồ mồ hôi hột (==) Khi nhận ra điều này thì cô đã cách mục tiêu khoảng gần 2m rồi "Tò mò giết chết con mèo...thôi lờ rồi, đành tiến lên!" Cẩn rằng, cẩn thận từ bụi cây nhìn thấy một cậu bé đang ngồi trên vị trí mà cô chọn.

Cậu bé chừng khoảng 4 hay 5 tuổi, màu da hơi nâu nhưng nhìn tay chân thì có thể thấy đứa trẻ này rất khỏe mạnh đi. Quần áo đơn giản, có vài chỗ vá lại nhưng lại sạch sẽ, gọn gàng, nhìn là có hảo cảm. Nhưng đều làm cô khá ngạc nhiên là cậu bé này lại đang ngồi thiền, hướng nhìn là hướng mặt trời đang từ từ mọc. Đang băn khoăn nên làm gì thì đột nhiên đứa trẻ mở mắt, và từ ánh mắt của đứa trẻ tỏa ra nhàn nhạt ánh sáng tím. Ngạc nhiên, Bạch Li từ từ lùi lại, cảm giác đứa nhỏ này không đơn giản. Đang lùi lại thì không biết có phải ma xui, quỷ khiến mà cô đập một cành cây nhỏ gây tiếng động "Chết!" Bạch Li hoảng lên

"Ai?" Cậu bé lập tức quay về phía cô đang núp. Đột nhiên Bạch Li đồ mồ hôi ròng ròng "Sao tự nhiên cảm thấy đang làm chuyện xấu bị bắt quả tang vậy nè?" (==) Chưa kịp suy nghĩ phải nên làm thế nào thì thấy đôi mắt của cậu bé tỏa ánh sáng tím nhạt nhìn về hướng mình có vẻ hơi ngạc nhiên, còn tay của đứa bé lại nhặt mấy hòn đá nhỏ rồi phóng một viên về phía cô. Bạch Li kinh hoàng lập tức nhảy né hòn đá, nhìn thấy bàn tay đứa nhỏ phóng rất có bài bản "Khoang! Giờ không phải lúc khen người ta a!" Đáp xuống đôi mắt bé trai, Bạch Li ở trong tư thế sẵn sàng chạy.

Bé trai nhìn Bạch Li, trong ánh mắt bình thường trở lại thì có sự ngạc nhiên cùng với tò mò. Bạch Li đối mặt với đứa bé một lúc, chuẩn bị chạy thì bị vài viên đá phóng tới, phong tỏa hành động của mình. Cô bối rối không biết nên làm gì, cô thực sự không muốn thương tổn đứa nhỏ nha~ Cẩn rằng, Bạch Li vận lực ở đuôi "Swift!" Đuôi của cô phát sáng và từ đó phóng ra khoảng mười ngôi sao về phía của đứa nhỏ. Đứa trẻ nhìn thấy chiêu thức của Bạch Li, ban đầu là kinh ngạc rồi trong mắt tỏa ra hàn ý. Định vận lực ở chân để né tránh nhưng chưa kịp gì thì những ngôi sao tách ra, né tránh khỏi đứa trẻ rồi bay vào khoảng không sau đó hóa thành bụi. Cậu bé kinh ngạc nhìn những phi tiêu ngôi sao biến mất dần và hóa thành bụi vàng trong ánh bình minh, làm cho phong cảnh trở nên lấp lánh và đẹp hơn...kinh ngạc qua đi, cậu bé lập tức quay lại nhìn về phía Bạch Li nhưng cô đã tranh thủ chạy từ lúc nào rồi. Bé trai nhìn quanh không thấy tung tích của cô rồi im lặng, không biết cậu nghĩ gì nhưng trong ánh mắt tỏa ra sự tò mò, kinh ngạc và hứng thú...

Nằm trên đồng lá thờ hồng học, sau khi dùng Swift, Bạch Li chạy thực mạng về hốc cây. Cô cảm thấy ngay từ đầu mình luyện kỹ chiêu "phóng phi tiêu ngôi sao" này là quá đúng, phóng ra rồi điều khiển hướng bay của mỗi ngôi sao, và cô hiện giờ điều khiển được 10 ngôi sao là vượt quá giới hạn của bản thân rồi. "Đứa nhỏ đó lợi hại thật" Bạch Li thờ hồng học "Ném đá như phóng ám khí ấy, còn ánh mắt phát ra quang mang màu tím là chuyện gì nữa..." Đột nhiên cô ý nghĩ đánh thẳng vào đầu cô "Không phải chứ? Đứa nhỏ đó..." [Cô gặp được nhân vật chính của thế giới này, xin chúc mừng, tặng 10 điểm] (□□°)

Tiếng của hệ thống đã kết luận giùm cô, khiến cô đứng hình ngay tại chỗ, chưa lấy lại bình tĩnh thì hệ thống bồi cho cô thêm 1 quả bom [Nhiệm vụ cho cô là kết thân với nhân vật chính, phần thưởng là lên một cấp và 50 điểm. Lưu ý, đây là nhiệm vụ không giới hạn thời gian]... (==)..."Từ khi nào hệ thống có vụ này nữa?"

[Chi cần có lợi cho cô thì tôi sẽ ra nhiệm vụ]

"Thôi được rồi" Bạch Li thờ dài "Kết thân sao? Chẳng lẽ đến trước mặt và nói "Xin chào, tôi muốn làm quen" sao?" Bạch Li khòe miệng giật giật "Tôi suy nghĩ rồi là ám sát Đường Tam rồi! Và nếu Đường Tam không hoảng sợ vì tôi cất tiếng nói thì tôi chết liền"

[Cô suy nghĩ thôi, và lại cho dù cô nói thế nào thì người ta cũng chỉ nghe ra cô kêu ra tiếng "Vi vi" với "Eevee" thôi]

"..."(==)

.....

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đường tam

Đường Tam, hắn đã đến thế giới này gần 5 năm rồi. Hắn vốn là Đường môn ngoại đệ tử, sau khi chết để chứng minh cho tấm lòng của hắn với Đường môn, hắn thực sự không ngờ rằng bản thân hắn lại trọng sinh đến với thế giới này. Đường Tam chấp nhận hắn đã trọng sinh, tuy thế nhưng kiến thức của hắn với nơi đây vẫn rất lơ mờ, dù sao nơi hắn ở cũng chỉ là một thôn nhỏ thôi.

Từ khi bắt đầu luyện từ cực ma đồng, hắn ngày ngày đều lên đỉnh đồi nhỏ gần thôn để hấp thu từ khí của mặt trời. Bình thường rất ít khi thấy thú vật như thỏ, sóc hay chim xuất hiện trước mặt hắn. Nhưng hắn lại gặp được một con vật lông nâu nhỏ nhìn khá giống cáo nhưng không phải cáo, nó có đôi tai dài khá giống tai thỏ...hắn thực sự không biết là con gì. Chẳng lẽ con thú này rất bình thường ở thế giới Đấu la đại lục sao? Ban đầu là tò mò nên hắn áp dụng cách phóng âm khí lên mây hôn đá nhỏ để giữ con thú lại xem kỹ hơn, Đường Tam nhìn ra trong ánh mắt con thú này muốn bỏ chạy, hắn thực sự chỉ tò mò chứ không muốn làm khó. Ai ngờ nó lại tấn công hắn, nhìn chiêu thức tấn công của nó khiến hắn kinh ngạc vô cùng, nhìn theo một cách nào đó thì khá giống với Âm Khí Bách Giải.

Dù kinh ngạc nhưng hắn phải nhanh né tránh, không nhịn được nổi lên hàn ý. Đường Tam chuẩn bị vận lực ở chân thì triển Quỷ ảnh mê tung, thì đột nhiên những phi tiêu ngôi sao né tránh hắn. Đường Tam một lần nữa kinh ngạc nhìn theo những phi tiêu đang dần biến thành bụi, khi hắn quay đầu lại thì con vật đó đã chạy từ lúc nào rồi, lúc này vật nhỏ đó gọi lên sự hứng thú của hắn, đồng thời hắn hiểu ra nó không muốn hại hắn.

Việc này hắn không kể với bất kỳ ai, kể cả cha hắn Đường Hạo. Sáng sớm hôm sau, hắn rời nhà sớm hơn thường lệ, với hy vọng là sẽ gặp lại vật nhỏ đó, mặc dù hắn không quá hy vọng vì chính hắn hôm qua dọa sợ con vật đó...Như mọi khi, hắn đi đến chỗ nơi hắn thường hấp thụ từ khí, và làm cho hắn bất ngờ là nhìn thấy bóng dáng của vật nhỏ đó đang ngồi quay lưng với hắn, giống như đang chờ hắn vậy. Đường Tam bước gần tới chỗ con vật một cách nhẹ nhàng, nhưng mới được 2 bước thì hắn thấy đôi tai của con vật vênh lên rồi quay người nhìn hắn với đôi mắt xin lỗi làm cho hắn muốn cười "Chẳng lẽ nghĩ rằng hôm qua làm bị thương ta sao?" Đường Tam ngày càng thấy thú vị

Định bước tới nhưng thấy vật nhỏ định chạy đi, Đường Tam vội vàng gọi "Khoan đã!" Vật nhỏ dừng lại nhìn hắn với đôi mắt hồi hộp như sợ hắn sẽ làm gì nó vậy, điều này làm Đường Tam muốn cười mà không được "Hôm qua là ta có lỗi trước, nên...cho ta xin lỗi" Nhìn rõ trong ánh mắt đó là sự ngạc nhiên, vật nhỏ cười rồi kêu một tiếng "Vi!" Sau đó chạy đi, hắn không hiểu vì sao hắn lại xin lỗi một con vật kỳ lạ, có lẽ là vì thấy nó thú vị đi... Bước đến chỗ hắn thường ngồi thì thấy một ít quả dại nhỏ với thảo dược, hắn nhìn là biết loại thảo dược này là trị những vết thương ngoài da. Đường Tam cười cười "Thật đúng là vật nhỏ có linh tính"...

.....

Trở về hốc cây, tâm trạng Bạch Li vui vẻ lên, vì lo rằng hôm qua cho dù mình điều khiển 10 ngôi sao né Đường Tam nhưng bản thân cô lại không chắc rằng cho dù mình đã điều khiển hướng bay của mỗi phi tiêu, nhưng cũng có khả năng cô vô tình gây trầy xước cho Đường Tam a...Cô không muốn bị Đường Hạo xử lý mình a~ Chính vì vậy mà cô mở hệ thống đề tra và tìm vị trí thảo dược trị ngoại thương...chạy đi tìm thảo dược rồi đem một ít quả dại thay cho lời xin lỗi, đồng thời một phần cũng là làm nhiệm vụ đi. Điều mà cô không ngờ đến chính là Đường Tam lại xin lỗi cô "Xem như là bước đầu làm quen đi" Bạch Li cười cười, tự an ủi bản thân...hôm nay trong lúc chờ Đường Tam thì cô tranh thủ tu luyện cũng chỉ hấp thụ được 3 điểm thôi "Không thể vội vàng" Bạch Li tự nhủ sau đó cô chìm vào giấc ngủ, cô vẫn cần phải nạp lại năng lượng a, hôm qua thực sự là quá sức rồi, đến giờ mới thờ phào được đây. Phải tranh thủ nghỉ ngơi, nghỉ ngơi a~

Ngủ suốt một ngày một đêm, Bạch Li bước ra hốc cây, cô duỗi mình và ngáp thật to "Oáp~ Mình ngủ thật say a, cảm thấy thật sảng khoái quá đi~" Hôm nay cô dậy sớm hơn mọi khi, có lẽ là do đã nghỉ ngơi tốt đi...Hiện giờ tạm thời cô sẽ tu luyện tại hốc cây...còn chỗ kia là khi nào thân với Đường Tam hầy tới, dù sao hiện giờ cô hấp thụ linh khí tối đa cũng chỉ có 5 điểm. Tu luyện được 4 điểm, Bạch Li uống ngụm nước "Còn 8 điểm kinh nghiệm nữa là lên cấp" Rửa mặt xong cô nhìn lên trời, thấy trời sắp sáng rồi "Nha...thử đi xem Đường Tam, dù sao còn nhiệm vụ phải làm" Xoay người bước đi "Và lại quen biết với Đường Tam cũng tốt, có bạn bè hay người thân lúc nào cũng tốt hơn" Trong một chốc cô cảm thấy đơn độc nhưng rồi nhanh chóng lấy lại tinh thần...

Chạy đến chỗ Đường Tam, Bạch Li núp trong bụi cây gần đó nhìn "Nha...mặt trời mọc rồi...sao vẫn chưa đi nhỉ?" Cô nhìn bóng dáng nhỏ gầy đang ngồi phía trước "Hay là mình đi ra?...Cũng là thôi đi" Phân vân mãi, cô quyết định bước ra, đi đến kế bên Đường Tam nhìn "Không phải là ngủ quên luôn đó chứ?" Đồ mờ hồi hột (==)

"Hôm nay hết sợ rồi sao?" Đường Tam đột nhiên hỏi khiến cô giật mình ngã lãn ra "Vi!" "Ách!" Bạch Li kêu lên một tiếng rồi nhìn Đường Tam "Xin lỗi nha~ làm phiền người sao?" Bạch Li cười cười mà trong tai Đường Tam cũng chỉ nghe ra tiếng "Vi vi evee" Hắn mở mắt nhìn Bạch Li đang cười nhìn hắn

"Hôm trước người không có đá thương, nên không cần lo đâu" Hắn thấy vật nhỏ đang nhìn hắn, ánh mắt như thờ phào nhẹ nhõm "Hôm qua cảm ơn người đã lo lắng cho ta" Bạch Li nghe vậy cười càng vui vẻ, sau đó nhảy lon ton quanh Đường Tam. Mọi biểu hiện với hành động của Bạch Li được

Đường Tam thu hết vào mắt, hần cười rồi đứng dậy "Không còn sớm, ta về đây" "Vị" Bạch Li nhìn Đường Tam rồi đi sau đó cô quay về...

[Chúc mừng, hoàn thành được 50% nhiệm vụ] Khi về tới nghe được hệ thống thông báo, Bạch Li thở nhẹ một hơi "Như thế nào mới tính là hoàn thành?"

[Khi Đường Tam đem cô về nhà]

"..."

...

Sáng hôm sau, Bạch Li tu luyện được 5 điểm và lên cấp 3, cô mở hệ thống và xem tình trạng bản thân cô hiện nay là:

Nguyễn Bạch Li

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 3

Ability: Run away

HP_15

Attack_7

Defense_9

Sp. Attack_6

Sp. Defense_12

Speed_14

"Mình có 23 điểm...đem cộng vào các chức năng đi" Bạch Li bắt đầu cộng điểm cho mỗi chức năng vậy nên tình trạng của cô bây giờ là

Nguyễn Bạch Li

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 3

Ability: Run away

HP_18

Attack_10

Defense_12

Sp. Attack_9

Sp. Defense_15

Speed_17

"Mỗi chức năng thêm 3 điểm, còn lại 5 điểm để dành đi" Gật gù hải lòng, Bạch Li tắt màn hình rồi ngáp dài "A~ hôm nay thử đi lòng vòng xem, cũng phải đi khám phá xung quanh chút" Uống xong ngụm nước rồi đi đến chỗ cô thường gặp Đường Tam "Mà trước tiên là làm nhiệm vụ cái đã... không biết là Đường Tam lúc này là về hay ở nhỉ?" Bạch Li cười "Quả nhiên kết thân với nhân vật chính không tệ chút nào"

.....

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tiểu vi, về nhà thôi

Chạy đến chỗ Đường Tam, thì Bạch Li đã thấy bóng dáng nhỏ gầy đã ngồi đó từ lúc nào rồi "Chào buổi sáng" Bạch Li cười, bước đến kế bên Đường Tam, tuy nhiên hắn chỉ nghe cô kêu "Vi vi" Không thấy Đường Tam chú ý hay nói gì đến mình, Bạch Li nhìn hướng mặt trời "Nha...thời điểm xuất hiện từ khi cũng qua rồi" Nhìn Đường Tam "Mình không có làm phiền đến nhì?" Cô cũng không nói gì, cũng chỉ im lặng ngồi kế bên bồi hắn. Đợi cũng không quá lâu cho đến khi Đường Tam nói

"Tên của ngươi..." "Vi?" Bạch Li nhìn Đường Tam, thấy hắn mở mắt ra nhìn cô "Đến giờ ta vẫn chưa biết ngươi là con gì...ngay cả cái tên cho ngươi..." Hắn nhìn cô chằm chằm khiến cho Bạch Li đỏ mặt hỏi hột "Chẳng lẽ anh nghĩ tôi có khả năng nói tiếng người rồi nói cho anh biết tên tôi sao?" (°-°)

"Vậy ta đặt cho ngươi cái tên" Ngạc nhiên nhìn Đường Tam, Bạch Li cảm giác hồi hộp "Từ lúc gặp ngươi tới giờ ta thấy ngươi chỉ toàn kêu "Vi vi" thôi...Gọi ngươi là Tiểu Vi, được không?" Tự nhiên Bạch Li muốn cười mà không được "Sao cảm thấy tức cười quá vậy trời?" (=v=) Tuy nghĩ vậy nhưng cô cảm thấy một dòng nước ấm chảy qua cả cơ thể "Vi!" Bạch Li vui vẻ gật đầu "Ta tên Đường Tam, rất vui được gặp ngươi, Tiểu Vi" Đường Tam cười rồi xoa đầu Bạch Li, trong tâm hắn cảm thấy vui và kỳ lạ. Vui là vì hắn có một người bạn...cũng có thể cho là thân nhân đi, kỳ lạ ở chỗ là hắn lại chấp nhận con vật này làm bạn. Ban đầu là do tò mò, rồi hứng thú khi thấy nó thì triển chiêu thức khá giống Bách khí ám giải, nhưng qua mấy ngày nay hắn thấy vật nhỏ này rất có linh tính, nghe hiểu lời hắn nói khiến cho hắn muốn kết thân...từ nay về sau hắn có thêm...thân nhân.

Nhìn Đường Tam đi về, Bạch Li cười nhìn hắn sau đó cô quay về học cây "Hệ thống, ta muốn thêm ghi chú trong bản cá nhân thì làm sao?"

[Muốn thêm gì?]

"Đương nhiên là nickname nha" Bạch Li cười [Hệ thống sẽ cập nhật cho cô, chờ chút... Xong rồi cô có thể kiểm tra] Theo lời hệ thống, cô mở màn hình

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 3

Ability: Run away

HP_18

Attack_10

Defense_12

Sp. Attack_9

Sp. Defense_15

Speed_17

Bạch Li cười vì cảm nhận được một tia ấm gia đình...nhưng cô cảm nhận chưa được bao lâu thì thông báo của hệ thống làm cô muốn ngất [Nhiệm vụ cô hoàn thành gần 80% bây giờ hãy cho hệ thống biết, tương lai cô muốn quan hệ giữa cô và Đường Tam là gì, hệ thống sẽ dựa theo đó mà ra nhiệm vụ giúp cho cô] "?! " Chưa kịp hiểu thì màn hình hiện lên 5 dòng chữ

Quan hệ sau này với Đường Tam?

Người yêu

Người nhà

Bạn bè

Thù địch

Đọc xong, Bạch Li ngất ngậy tại chỗ (°□°) Cô cảm thấy mình vừa nhìn vào mắt của Medusa và bản thân đang bị hoá đá..."Cái quỷ gì thế hả?!" Hét lên! (⇒⇒) "Giao nhiệm vụ kết thân cho dữ vô! Bây giờ lại hỏi có muốn làm địch nhân không... Troll nhau à?!"

[Chi là hỏi thôi, và lại ai biết cô muốn thế nào chứ, đúng không?].... (==)... [Vậy nên mới cho quan hệ thù địch vào] Giọng nói máy móc, vô tâm của hệ thống nói cứ như thể "Việc này không liên quan đến tôi, cô tự lo mà giải quyết" vậy đấy...

"Điện lăm mới muốn đổi đầu Đường Tam" (==) Bạch Li bực mình sau đó cô ẩn vào "Người nhà"...Hỏi vì sao cô không chọn "Người yêu"? Bởi vì sau này Đường Tam có Tiểu Vũ, cho dù hiện giờ chưa biết nhau cũng là có lợi cho cô nhưng cô không muốn một tình yêu được sắp xếp, tính toán từng bước như vậy. Đối với Bạch Li, tình yêu đến thì yêu, không đến thì thôi, không thể cưỡng cầu. Cô là người suy nghĩ đơn giản, lạc quan, lại dễ lấy lại tinh thần...có thể nói chính vì thế nên tính tình cô rất trẻ con đi.

.....

Thời gian cứ thế trôi qua cũng được 1 tháng hơn, ngày ngày Bạch Li thường gặp Đường Tam lúc sáng, ngoại trừ tu luyện thì cô còn luyện tập các chiêu thức và sự linh hoạt cho cơ thể bằng cách chạy khắp núi, có khi còn nhảy từ cành cây này sang cành cây khác...thật ngạc nhiên là cô có thể dựa vào sự nhanh nhạy mà trèo lên cây...cô mới phát hiện ra gần đây thôi. Còn lúc tập luyện chiêu thức thì cô thường luyện một mình, có khi Đường Tam còn tham chiến với cô...Bạch Li thực sự không dám nặng tay, vì Đường Tam còn chưa có thực hiện thức tinh nghi thức, huống chi là có hồn hoàn, cô sao dám mạnh tay a? Đôi khi cô còn dẫn Đường Tam đến chỗ cô ở, hay dẫn đến một vài vị trí có chút thảo dược. Cứ như vậy mà cô tăng lên được tới cấp 6, cô tu luyện bây giờ cũng tiến bộ đôi chút, hiện giờ cô hấp thụ linh khí được tối đa là 15 điểm, và học được 1 chiêu thức mới, nên tình trạng tổng thể của cô hiện nay là

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 6

Ability: Run away

HP _27

Attack _16

Defense _18

Sp. Attack _15

Sp. Defense _20

Speed _23

Attack moves:

Growl _ Tackle _ Swift _ Tail whip _ Sand Attack

Điểm: 40

Đáng lẽ ra cô hiện giờ có 55 điểm nhưng cô dùng 10 điểm để mua 2 viên hồi sức cấp 1, 1 viên phục hồi được 20 HP, 5 điểm còn lại là cô dùng để tăng điểm chức năng, trong đầu Bạch Li lúc mua đồ với tăng điểm chỉ có ý nghĩ thế này "Tiết kiệm! Phải biết tiết kiệm!" Hiện giờ, thật sự là cô không cần vật dụng hỗ trợ hay hồi phục...nên chắc không cần lắm đâu...nhỉ? Chắc là vậy đi (•w•)

Sáng sớm, như mọi khi sau khi tu luyện được 12 điểm. Bạch Li chạy đến chỗ hẹn thì đã gặp Đường Tam đang ngồi tu luyện, cô không có làm phiền hắn mà chỉ ngồi kế bên chờ thôi. Cho đến khi Đường Tam mở mắt với ánh sáng từ khí nhân nhật, Bạch Li nhìn hắn "Vi vi evee vi" "Chào buổi sáng" Cô cười cười

"Chào buổi sáng Tiểu Vi" Đường Tam vuốt đầu cô rồi lảng lảng nhìn hướng mặt trời đang mọc "Tiểu Vi này...có muốn ở chỗ ta không?" "Vi?" Bạch Li ngạc nhiên nhìn hắn "Trời sắp trở lạnh, đặc biệt là ở trên núi, ta thực không yên tâm khi thấy chỗ người ở"

Đường Tam nhìn Bạch Li, đây là người bạn đầu tiên của hắn tại thế giới này. Tuy không phải là người nhưng hắn nhận Bạch Li là bạn của hắn, khoảng thời gian qua cô không những bồi dưỡng, giúp hắn có thêm kinh nghiệm thực chiến, đồng thời mỗi lần hắn giao đấu thì cô luôn kiểm chế, không muốn đã thương Đường Tam, hay có những lúc Bạch Li dẫn đường hắn đến vài chỗ cây thảo dược trị ngoại thương hay trị cảm. Dựa vào những điều này cũng đủ khiến Đường Tam coi cô là bạn...coi cô là thân nhân.

"Vi~" Bạch Li gật đầu cười vui vẻ sau đó nhảy lên vai Đường Tam rồi cạo nhẹ đầu bên má hắn, thể hiện là cô đồng ý, lúc này cô là Pokemon, cô chỉ còn cách thể hiện thế này thôi...

Đường Tam cười cười gãi nhẹ cằm cô, thấy phản ứng của cô như vậy làm hắn cười "Tiểu Vi, về nhà thôi"... "Nhà" Từ này Bạch Li đã khát khao rất nhiều

từ khi tới đây rồi, một dòng nước ấm chảy qua cả cơ thể cô.

Khi đến Thánh Hồn thôn, Bạch Li rút người "Minh ngồi trên vai Đường Tam như vậy có vẻ hơi gây chú ý" Gì chứ da mặt cô khá mỏng a~ Thấy cô rút mình, Đường Tam nghĩ do cô vốn sống trong rừng không quen nên theo bản năng sợ con người. Hắn với tay, đem cô từ trên vai xuống rồi ôm cô "Không sao, đừng sợ"... "Vi..." Bạch Li nhẹ gạt đầu cho đến khi Đường Tam ôm cô đến ngôi nhà nhỏ cuối thôn có cái bảng nhỏ hình cây búa "Ra đây là nhà của Đường Tam a... May là lúc này người trong thôn ra đồng nên không chú ý đến Đường Tam với mình" Bạch Li thở phào, Đột nhiên Đường Tam đặt cô xuống một góc nhỏ trong sân "Chờ ta một lát, ta sẽ quay lại" "Vi" Nhìn Đường Tam đi vào nhà, Bạch Li nghĩ chắc là xin phép Đường Hạo rồi...

Sau khi nấu cháo và kêu Đường Hạo dậy xong, hai cha con ngồi ăn sáng mãi cho tới khi Đường Hạo chuẩn bị đi ra ngoài uống rượu "Baba" Đường Tam gọi khiến Đường Hạo nhìn hắn, lông mày nhăn lại, thể hiện sự không kiên nhẫn "Con...có thể nuôi nó không?"

"Nó?" Đường Hạo nhìn nhit từ cửa hắn chạy ra ngoài một chút rồi quay lại với một con vật lạ trong lòng. Đường Hạo nhurón mày, hắn không hề cảm thấy sự hiện diện của con vật nhỏ này cho đến khi hắn thấy nó ở trước mặt, điều này làm hắn thấy kỳ lạ và cứ nhìn Bạch Li chăm chăm, khiến cô hơi khó chịu và rút người vào lòng Đường Tam. Còn Đường Tam nghĩ cô sợ cha hắn, cũng phải thôi ngay cả hắn cũng thấy sợ với khí thế của Đường Hạo "Tìm thấy ở đâu?" Đường Hạo hỏi

"Con tìm thấy ở trong rừng" Đường Tam nhìn Đường Hạo "Con...có thể nuôi nó được không?" Đường Hạo nhìn Bạch Li một hồi "Hạo thúc à...thúc định nhìn đến khi nào đây?" (==) Bạch Li đỏ mỗ hồi ào ào

"Nếu người tự lo cho nó được thì cứ nuôi đi" Nói xong liền đi, Bạch Li thở phào nhẹ nhõm thì nghe tiếng hệ thống [Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ, thưởng 50 điểm với tăng lên 1 cấp. Cô làm tốt lắm, lần sau cố lên nhá]... (==)... Hiện giờ cô tích được 102 điểm và tình trạng hiện nay của cô là:

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 7

Ability: Run away

HP_29

Attack_19

Defense_20

Sp. Attack_16

Sp. Defense_21

Speed_25

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Nội dung bắt đầu

Từ khi tới ở với Đường Tam cũng gần 2 tháng rồi, Bạch Li ngày ngày cùng Đường Tam lên đồi nhỏ, cả hai đều tu luyện, cũng có khi giao đấu với nhau...cô đương nhiên vẫn nương tay, ai biểu trong gần 2 tháng nay cô luyện được tới cấp 12 đâu? (=w=) Bạch Li đỏ mỗ hồi hột về sự thăng cấp của mình, bây giờ cô thu được tối đa là 20 điểm. Nếu tu luyện thu được số điểm hàng trăm hay hàng ngàn thì sao? Cứ đà này thì trong vòng 5 năm là có khả năng cô lên hơn được cấp 30 hay 40...có khi hơn... sau đó mới bắt đầu chậm dần đây...đù sao thì tính toán nhắm chừng là vậy, chứ cô không chắc. Bây giờ cô được 265 điểm, tuy không đổi đồ nhưng trước đó cô tăng mỗi chức năng lên thêm 8 điểm nên hiện trạng của cô bây giờ

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 12

Ability: Run away

HP_45

Attack_33

Defense_35

Sp. Attack_30

Sp. Defense_34

Speed_40

Sáng hôm đó, như thường lệ cùng Đường Tam tu luyện xong, Bạch Li tu luyện được 18 điểm thì đột nhiên nghe tiếng Đường Tam thở dài và lầm bầm, vênh tai lên nghe thì chỉ hiểu là hắn đang thắc mắc và so sánh tốc độ tu luyện Huyền Thiên công giữa hai thế giới, giữa kiếp này với kiếp trước.

"Vi" Ngược nhìn lên Đường Tam, thấy hắn đứng dậy "Không còn sớm nữa, Tiểu Vi chúng ta nên về"

"Vii" Gật đầu, Bạch Li chạy lon ton trước Đường Tam rồi quay đầu lại nhìn hắn cười, nhảy lên nhảy xuống giống như thách thức hắn chạy đua vậy "Hy vọng chạy đua giúp Tam ca bình thường lại" Bạch Li thở dài trong lòng. Đúng vậy, từ sau khi sống cùng Đường Tam, cô nhận hắn làm anh trai...dù sao nếu so sánh tuổi kiếp trước của hai người thì Đường Tam lớn tuổi hơn cô nhiều...và lại cô rất muốn có người anh nên cô quyết định từ nay về sau xưng hô Đường Tam là Tam ca...chắc là không sao nhỉ? Thôi kệ...

Đường Tam cười nhẹ nhìn Bạch Li, từ khi hắn biết cô thì hắn phát hiện ra rằng cô rất trẻ con, đôi lúc hắn có cảm giác rằng hắn đang trông trẻ, chứ không phải đối diện với một con vật sợ sệt hay ngại ngùng như khi lần đầu hắn thấy cô. Đường Tam cùng Bạch Li chạy về gần tới thôn thì tốc độ mới chậm lại, khi Bạch Li lon ton đến gần nhà thì ngửi thấy mùi cháo chín...cô hơi đen mặt (==) Thật sự khâm phục cha con Đường Tam, ngày ngày ăn cháo không thấy ngán...tuy thấy đôi lúc có chút rau, thịt nhưng ít đến đáng thương...Từ khi ở với Đường Tam và Đường Hạo thì cô ăn cùng họ...đến ngày thứ ba khi nhìn thấy chén cháo của mình, Bạch Li khóc không ra nước mắt (QAQ) và càng bội phục hai cha con, một người là Hạo Thiên Đẩu la, một người tương lai sẽ là Hái thần.

Chẳng trách chịu được ngày ngày ăn cháo...nhưng họ không sợ bị suy dinh dưỡng sao? (==") Vì sức khỏe cả nhà, Bạch Li mặc kệ Đường Tam vì có Huyền Thiên công hay Đường Hạo là một vị Đẩu la mà khỏe hơn người bình thường. Nhưng chất dinh dưỡng là phải cực kỳ cần thiết! Lúc làm quyết định cải thiện đồ ăn, ai ngờ quyết định đó lại giúp cô thân hơn với hai cha con chứ? Đường Tam thì không nói gì chứ Đường Hạo thì cô ngạc nhiên, từ khi cải thiện thì cô thấy Đường Hạo đối với cô tốt hơn một chút, tuy vẫn lạnh nhạt nhưng nhìn cô hòa nhã hơn. Mỗi ngày cô ngoại trừ bồi với Đường Tam thì chạy ra rừng, nhờ vào hệ thống mà cô tìm được một ít gia vị hoặc rau dại trong rừng. Nhờ thế mà cháo ngon hơn và có vị hơn...Bạch Li sau khi ám chỉ Đường Tam bầm hoặc nghiền là gia vị vào món cháo...trong lòng cô khóc thầm hạnh phúc (TTvTT) cuối cùng cũng có vị a~

Tuy chỉ là gia vị, nhưng cũng tốt cho sức khỏe. Ví dụ như Húng Quế, Đinh Hương, Mùi Tây,...v...v...có tác dụng tăng cường sức khỏe, trị đầy hơi hay tốt cho tim mạch...v...v... May là hồi lúc đăng ký lớp học nghề, cô chọn nấu ăn, đồng thời cô cũng coi qua một chút tác dụng của gia vị nên mới biết. Huống chi lúc này cô có hệ thống trợ giúp a~

Lúc này, khi Đường Tam mở nắp nồi, mùi cháo thơm với thoang thoang mùi Húng Quế khiến cho người ta có cảm giác muốn ăn. Làm cho Bạch Li cảm thấy bụng của cô đang kêu lên

"Ba Ba, ăn cơm thôi" Đường Tam gọi Đường Hạo sau khi đặt 2 chén cháo lên bàn và đặt chén cháo của Bạch Li xuống đất...Được rồi, giờ cô là Pokemon nên đành phải ăn thế này (==) Nhìn Đường Hạo bước ra từ sau màn cửa, đầu tóc bù xù, lôi thôi làm cho Bạch Li thở dài. Cô nhớ không lầm là sau khi mẹ của Đường Tam hiến tế cho Đường Hạo, thì hắn trở nên điên cuồng tấn công và giết chết Giáo Hoàng rồi cùng Đường Tam định cư tại Thánh Hồn thôn này...nếu không vì Đường Tam thì không biết Đường Hạo sẽ ra sao...

"Baba, chậm một chút, vẫn còn nà" Bạch Li nhìn Đường Tam với Đường Hạo thì cũng chỉ cười nhẹ rồi ăn bát cháo của mình "Hạo thúc...thực sự thì thúc rất yêu thương con trai thúc đi" Nếu mẹ của Đường Tam không bị truy đuổi thì cô lẽ Đường Hạo sẽ không lãnh đạm như vậy...chỉ là "Nếu" thôi...

"Có công việc thì ngươi cứ nhận, xé chiếu ta sẽ làm, bây giờ ta vào ngủ một lát" Ăn xong, Đường Hạo dặn dò

"Được Baba" Đường Tam gật đầu, nhìn thấy Đường Hạo chuẩn bị đi thì chưa kịp dọn chén thì Đường Tam gọi hắn "Baba" Đường Hạo quay đầu nhìn Đường Tam, lông mày hơi nhướn lên nhưng lại không thấy sự không kiên nhẫn. Bạch Li hơi kinh ngạc khi thấy Đường Hạo như vậy, cô cứ nghĩ là hắn sẽ không kiên nhẫn mà nhìn Đường Tam chứ? Bạch Li không biết là từ sau khi Đường Tam xin cô cho ở cùng thì Đường Hạo quan sát cô rất nhiều, thấy cô vì cả hai đi kiếm gia vị cải thiện đồ ăn, bồi cùng con trai hắn hay dùng đuôi to của cô quét bụi trong nhà. Những gì cô có thể làm được đều làm, khiến cho Đường Hạo cảm thấy hai cha con hắn được quan tâm, chăm sóc. Hắn không cảm nhận được cô rõ khi cô ra khỏi tầm mắt của hắn, nhưng không hiểu sao Đường Hạo tin cô sẽ không gây hại cho hắn với Đường Tam...nên tính tình hắn hài hoà hơn một chút.

"Khởi sắt có thể cho con dùng không?" Đường Tam chỉ vào khối sắt trong góc nhà, làm Bạch Li nhận ra một điều "Kịch tình bắt đầu rồi sao?" Cô nằm trên cái ghế cũ nhìn Đường Tam với Đường Hạo, nhìn cách Đường Hạo dạy dỗ con trai hắn, Bạch Li đỏ mặt hời hợt "Hạo thúc, cách dạy học tử _ nhận

_ra _ trong _ quá _ trình _ làm của thức nếu đối với trẻ vị thành niên là hay...nhưng đối với một đứa trẻ gần 6 tuổi thì..."(==) "Có vẻ hơi cao siêu" Nhìn Đường Tam "May là đối tượng học là Đường Tam" Nghe tiếng đập của cây búa lên khối sắt, tiếng "Đương, đương" đều đặn khiến cho Bạch Li ngẩn ngơ lắng nghe, cảm thấy thật yên bình theo nhịp điệu đập búa ấy, nhìn tia lửa hồng lại khiến cho cô ảm áp và vui mắt. Bạch Li cười cười rồi ngáp một cái sau đó mãi nhìn Đường Tam rèn miếng sắt, cô ngủ lúc nào không hay...

Mọi thứ vẫn như vậy bình lặng hết 11 ngày, mọi việc vẫn theo một quy luật. Sáng cô cùng Đường Tam tu luyện rồi về, duy chỉ có Đường Tam là sau khi ăn sáng xong là lập tức đi rèn miếng sắt, thấy vậy cô cũng chỉ cười rồi đi làm việc của mình. Lúc thì cô vào rừng tìm gia vị, thảo dược hoặc quả dại để đem về, có lúc thì cô dọn dẹp trong nhà bằng cách dùng đuôi của mình làm chổi...Được rồi, là do cô không thích bừa bộn, một phần nữa là cô nhận hai cha con Đường Hạo là người nhà, cô nên chiều cổ họ...đúng không? (•v•)

11 ngày qua cô tu luyện lên được cấp 13, được 461 điểm và học được chiêu thức mới, tổng cá nhân của cô hiện giờ là

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 13

Ability: Run away

HP_48

Attack_35

Defense_36

Sp. Attack_32

Sp. Defense_37

Speed_43

Attack moves:

Growl _ Tackle _ Swift _ Tail whip _ Sand Attack _ Quick Attack

Điểm: 461

Kiểm tra thông tin của mình xong, Bạch Li tắt màn hình rồi quay vào nhà "Xem coi còn việc gì không, rồi đi đến chỗ dòng suối tắm một cái cho khỏe" Gần sau nhà Đường Tam có một dòng suối nhỏ cũng ít khi có người đến đó, rất thuận tiện cho cô. Một ngày không tắm là Bạch Li chịu không nổi...có lẽ là cô thích sạch sẽ... Vào nhà thì thấy cả hai cha con đều làm việc, người đập sắt, người đánh tạo nông cụ, một lớn, một nhỏ...tuy kỳ lạ nhưng hài hoà đến dị thường. Cô chỉ cười rồi nhảy lên ghế ngồi nhìn hai người, coi một lúc lâu thì cô chợt cảm thấy có người tiếng tới, nhìn ra cửa Bạch Li tò mò, giờ này hơi trễ để đánh tạo nông cụ "Vi?"

"Đường Hạo bận ư?" Âm thanh già nua đến từ một lão gia gia có vóc người cao gầy, ăn mặc sạch sẽ gọn gàng. Bạch Li từng thấy vị này rồi, là trưởng thôn Lão Kiệt Khắc "Tiểu Tam, đến để gia gia nhìn xem" Lão Kiệt Khắc phát tay, cười hoà ái gọi Đường Tam

"Kiệt Khắc gia gia, ngài hảo" Đường Tam hướng hân cung kính hành lễ "Vui vi~" "Kiệt Khắc gia gia tới chơi" Bạch Li cười nhảy lên vai Đường Tam chào vị trưởng thôn. Việc nhà Đường Tam có con vật nhỏ ở cùng, trong thôn có khá nhiều người biết nhưng họ nghĩ chỉ là con cáo nhỏ hay gì nên không quá chú ý tới Bạch Li, điều này làm cô rất hài lòng.

"Tiểu Vi vẫn hoạt bát nha" Lão Kiệt Khắc cười xoa đầu Bạch Li

"Thôn trưởng có việc gì thế?" Đường Hạo lãnh đạm hỏi

"Đường Hạo a, Tiểu Tam cũng gần 6 tuổi rồi, năm nay Giác tỉnh nghi thức nên cho hân tham gia" Khi nghe Lão Kiệt Khắc nói vậy, Bạch Li nghĩ thầm "Nha... vậy là sắp đến lúc kịch tình phát triển tiếp rồi" Thấy Đường Hạo liếc nhìn Đường Tam

"Vậy thì đi đi, là ngày nào?" Đường Hạo lạnh nhạt hỏi

"3 ngày sau, lúc đó ta đến đón hân"

"Kiệt Khắc gia gia, cái gì là thức tỉnh nghi thức?" Đường Tam tò mò hỏi, rồi nghe Lão Kiệt Khắc giải thích...Bạch Li đỏ mặt hỏi rờn rờn "Kiệt Khắc gia gia...có ai từng nói rằng là ngài rất nhiều chuyện không? Ngài không thể giải thích một cách đơn giản hơn sao?" (=v=)

....

Mình hơi thắc mắc một chút, mình nghĩ trang phục, quần áo ở Đẩu la đại lục là theo hướng TQ cổ, lai chút Tây, nhưng mình ko chắc lắm...nếu ai biết thì nói cho mình nha, để mình dễ dàng viết hơn.

Cám ơn nhìu ^^

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đẩu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Đi hay ở đây?

Sau khi hoàn thành nghi thức Giác tỉnh, biết được vũ hồn của mình là lam ngân thảo, một phé vũ hồn thì Đường Tam cũng không quá quan trọng về việc này. Cái hấn chú ý là thông tin về hồn sư, hồn hoàn và hồn thú mà hấn vừa mới tiếp thu. Vậy ra nội lực Huyền Thiên công của hấn ở tại Đẩu la đại lục được chuyển thành hồn lực...nếu muốn đột phá đệ nhị trọng thì hấn cần phải có hồn hoàn...nhưng cần phải giết hồn thú thì mới có hồn hoàn. Lúc này đây hấn chợt nghĩ "Tiểu Vi...có khi nào là hồn thú?!" Vừa nghĩ xong, đoạn suy nghĩ kế tiếp bị Đường Tam triệt để bỏ, nếu Bạch Li là hồn thú thì sao? Hấn nhận định cô là người nhà thì cho dù cô là gì thì hấn vẫn bảo vệ cô. Năm tay theo Kiệt Khắc gia gia về nhà, hấn quyết định cho dù Bạch Li là gì hấn không cần biết, hấn chỉ biết cô là người nhà của hấn là đủ. Nghĩ xong thì hấn nghe tiếng "Vii vi vi~" của cô, hoá ra hấn về gần tới nhà rồi, là cô chạy ra đón hấn...

...

Sáng sớm sau khi tu luyện xong, ăn sáng rồi tiễn Đường Tam ra khỏi nhà, Bạch Li quyết định là không đi theo xem Đường Tam thực hiện Giác tỉnh nghi thức. Vì sao ư? Có 2 lý do! Thứ nhất, chỗ thực hiện nghi thức chủ yếu trong đó toàn là trẻ con...và trẻ con khi thấy thú vật nhỏ thì thế nào?... Bạch Li rùng mình, cô không muốn làm nạn nhân bị vật lỏng mà chết (= _=) Tuy biết Đường Tam sẽ bảo vệ cô, nhưng cô vẫn cảm thấy ở nhà thì tốt hơn. Lý do thứ hai là ở đó có người của Võ Hồn điện, nếu cô không chết vì bị vật lỏng thì cũng chết vì bị cho là hồn thú rồi đem cô đi mổ xê vì cô nhìn rất lạ... Khi nghĩ xong cả hai lý do, Bạch Li khóc ròng ròng (TT,TT) lúc đó cô cảm thấy cuộc đời thật bi ai a~

Đứng trước cửa chờ, cô nhớ rõ thì Đường Tam được song sinh vũ hồn thì phải...không! Chắc chắn là song sinh vũ hồn...đang thần thơ nghĩ ngợi thì cô nhìn thấy Đường Tam với Kiệt Khắc gia gia đang ở xa xa gần về. Bạch Li vui vẻ chạy ra đón "Vii vi vi~" "Tam ca! Kiệt Khắc gia gia, 2 người về rồi~" Cô nhảy lên vai Đường Tam, cọ đầu vào cổ hấn, cô chào mừng hấn về.

"Tiểu Vi ra đón chúng ta hả?" Kiệt Khắc gia gia cười, Đường Tam cũng cười nhìn cô trên vai hấn khiến hấn kiềm không được mà xoa đầu cô "Vi~"

"Đường Hạo, Đường Hạo!" Khi đến cửa, Lão Kiệt Khắc lập tức gọi Đường Hạo, không quản hấn có ngủ hay không. Sau đó định tìm cái ghế ngồi xuống nhưng nhìn quanh thấy rách nát thì lại thôi, lão lớn tuổi rồi, không muốn vì ở chỗ này mà gãy xương. Từ trên vai Đường Tam, Bạch Li thấy được hành động của trưởng thôn thì đỏ mặt hột "Kiệt Khắc gia gia...it nhất cũng đừng biểu lộ hết lên mặt chứ..." (=,=)

"Ai hô to gọi nhỏ vậy?" Giọng nói pha chút tức giận của Đường Hạo từ trong buồng bước ra, nhìn thấy Đường Tam với Lão Kiệt Khắc thì con giận mới tiêu bớt hơn một nửa "Lão Kiệt Khắc, chuyện gì?"

"Hôm nay là ngày nhĩ tử ngươì giác tỉnh Vũ hồn, ngươì biết có bao nhiêu trọng yếu?! Mấy đứa nhỏ khác đều có cha mẹ đưa rước, nhưng ngươì vẫn có thể đi không hay là vẫn cái bộ dạng như cừ" Lão Kiệt Khắc không giận mà nhìn Đường Hạo

Đường Hạo làm như không nghe thấy tiếng chầm chọc của Lão Kiệt Khắc, hấn nhìn qua Đường Tam "Tiểu Tam, vũ hồn giác tỉnh của ngươì là gì?"

"Baba, là Lam ngân thảo" Đường Tam trả lời

"Lam ngân thảo?" Nhìn thấy quang mang loé lên trong mắt Đường Hạo, Bạch Li cũng chỉ thăm thờ dài "Hạo thúc chắc đang nhớ đến mẹ của Tam ca... Haizz"

"Mặc dù là Lam ngân thảo, Tiểu Tam lại là tiên thiên mãn hồn lực. Đường Hạo, ta quyết định thôn năm nay sẽ cấp Tiểu Tam một cái công độc sanh danh ngạch. Để hấn đến sơ cấp hồn sư học viện tại Nặc Đình thành học tập, thôn sẽ bao cấp lộ phí"

"Lam ngân thảo, Lam ngân thảo" Đường Hạo thì thảo, trong mắt hấn tỏa ra sự kiên định, mạnh mẽ ngấn đầu, trầm giọng "Không được!"

"Ngươi nói cái gì? Ta nghe không lầm chứ?" Lão Kiệt Khắc ngoáy lỗ tai, Bạch Li nhìn hai người nói qua, nói lại rồi kết luận rằng hai người này là hai thái cực trắng đen. Gần nhau một chút là y như rằng có náo nhiệt...mặc dù thường thường là Lão Kiệt Khắc om sòm. Cô cũng không biết làm gì ngoài việc coi hai người cho đến khi Đường Tam can lại.

"Kiệt Khắc gia gia, ngài đừng nóng giận. Ta không đi học tập năng lực của hồn sư nữa. Baba nói đúng, Lam ngân thảo là phé vũ hồn, cảm ơn ý tốt của ngài"

"Hào hài tử, được rồi gia gia không tức giận. Trễ rồi, gia gia phải đi" Lão Kiệt Khắc thở dài rồi quay người đi, Đường Tam với Bạch Li ra tiễn hân, khi bước ra đến cửa, Lão Kiệt Khắc quay đầu nhìn Đường Hạo, trầm trọng nói "Đường Hạo, người sống như vậy là xong, nhưng Tiểu Tam còn nhỏ, người chẳng lẽ không nghĩ tới tương lai cho hân? Không nên chậm trễ hân làm Hôn sư, ít ra sau này hân cũng sẽ không lạc phách giống người. Nếu người thay đổi chủ ý thì đến tìm ta, thời gian báo danh cho Nặc Đình hôn sư sơ cấp học viện còn có ba tháng"

Đường Tam tiễn Lão Kiệt Khắc đi, trong lòng có chút mất mát. Thấy vậy, Bạch Li dụi nhẹ đầu bên má hân "Tiểu Vi đừng lo, ta không sao" Đường Tam cười nhẹ, cô cũng không nói gì, nhảy xuống vai Đường Tam rồi nhìn hân, thấy sự quan tâm trong mắt cô. Hân cảm thấy ấm áp, cúi người xuống rồi xoa đầu cô "Đừng lo lắng, ta đi làm cơm trưa" "Eevee..." Bạch Li nhìn Đường Tam vào nhà sau đó quay lại nhìn hướng Lão thôn trưởng đi "Kiệt Khắc gia gia, câu cuối cùng nói vô cùng có lý, lại có tính thuyết phục cao, không hổ danh là thôn trưởng" Cô có thể hiểu là Đường Hạo đang cố bảo vệ Đường Tam nên mới như vậy...nhưng hân sao mà có thể bảo vệ con hân cả đời? Thà để đứa nhỏ có năng lực tự bảo vệ còn tốt hơn nhiều...và lại Lão Kiệt Khắc còn đánh một chưởng trúng ngay trọng tâm. Làm cha, làm mẹ ai chẳng muốn con mình có cuộc sống tốt? Có tương lai tốt chứ? Đạo lý này có lẽ ở đâu hay bất kỳ ở thế giới nào cũng giống nhau nhỉ... Nếu mẹ của Đường Tam ở đây, nhất định sẽ ủng hộ ý kiến này...nhất định thể "Xem ra đợt này Kiệt Khắc gia gia thắng một ván...duy nhất" (=v=) Bạch Li cười cười rồi quay về nhà...

Vừa bước vào thì thấy Đường Hạo đang nhìn vũ hồn lam ngân thảo của Đường Tam, đôi mắt hân ưng ướm rồi thì thảo

"Lam ngân thảo, quả nhiên là lam ngân thảo...cùng nàng giống nhau" Hân đột nhiên đứng dậy đi vào buồng trong khiến cho Đường Tam giật mình suýt ngã, còn Bạch Li thì lúc đó nhảy lên ghế suýt trượt chân

"Ba ba"

"Đừng làm phiền ta" Đường Hạo phát tay "Hạo thúc muốn khóc a..." Bạch Li nhìn

"Chính là...ta còn có một vũ hồn" Vừa nói xong thì rèm cửa mạnh mẽ vén lên, Đường Hạo khiếp sợ nhìn con hân, đôi mắt đỏ lên như vừa mới khóc. Nhìn trên tay trái của Đường Tam xuất hiện cây búa màu đen nhìn khá giống búa rèn, Bạch Li nhìn kỹ thì mới thấy trên đầu búa có hoa văn. Đồng thời cô cũng cảm nhận thấy chút áp lực từ cây búa nhưng bản thân không thấy bị đè nén hay áp lực nào.

"Hm? Hơi lạ" Bạch Li cảm thấy là lạ [Có chuyện gì sao?] Giọng nói máy móc của hệ thống hỏi "Nha...ta cảm thấy áp lực từ cây búa...nhưng ta lại không có cảm giác bị đè nén hay gì hết" Bạch Li thắc mắc [Bộ cô muốn bị đè nén lắm sao?] Hệ thống khinh thường [Cô bây giờ là cấp 13, tương đương với hồn thú 1 vạn 3 ngàn năm tuổi. Thử nghĩ một vũ hồn mà chưa có hồn hoàn thì sao gây áp lực với cô? Ngay cả Hồn Tôn trên cấp 30 còn chưa gây áp lực huống chi là Hồn Sĩ chưa có hồn hoàn? Chẳng nào là Hồn Tông trên cấp 40 mới gây được áp lực cho cô] Bạch Li khóe miệng giật giật...chỉ thắc mắc một chút sao mà bị khinh thường rồi? Hệ thống có chắc là do quá buồn bã nên mới kiểm chuyện phải không? [Do buồn chán nên mới thế] Nghe hệ thống trả lời tiếng lòng mình...(=)...Vậy nên muốn khinh thường cô cho đỡ buồn sao?

Bạch Li mặc kệ rồi (==) Kế tiếp xảy ra thế nào thì cô cũng đại khái đoán được. Đường Hạo chắc chắn sẽ cho Đường Tam đi học...chỉ là cô có nên theo Đường Tam không đây? Đi theo thì e ngại mấy vị sư phụ trong trường...và lại tại học viện thì Đường Tam gặp Tiểu Vũ với Đại Sư...cô không biết nên làm thế nào "Nên đi hay nên ở đây?"... Suy nghĩ mãi đến khi nghe Đường Hạo nói con người có ba trái tim cho Đường Tam. Bạch Li nhịn không được mà đỏ mồm hỏi hột "Hạo thúc...thúc có chắc là thúc đang nói về con người chứ không phải bạch tuộc chứ?" (==) Cái đó...hình như không phải là trọng điểm đâu...nhỉ?

....

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 9: Rèn luyện một năm

Suốt ba tháng trời trôi qua một cách nhanh chóng, mọi việc vẫn theo một nhịp điệu rõ ràng và việc gì đến cũng phải đến...

Sáng hôm đó như thường lệ, Bạch Li cùng Đường Tam tu luyện xong thì về, trong ba tháng này cô suy nghĩ và ra quyết định. Cô sẽ ở lại, tuy có chút buồn nhưng đây là vì Đường Tam và vì bản thân, trong một năm tới cô sẽ tăng cường thực lực sau đó mới theo hân. Và lại...một năm trong học viện sẽ là khởi đầu cho Đường Tam, để hân làm quen trước sẽ tốt hơn và...quấy rầy tình cảm của người ta sẽ bị trời phạt a~

Trong 3 tháng này Bạch Li đạt được cấp 21 và học được 2 chiêu thức mới, bản thân cô hiện giờ là

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 21

Ability: Run away

HP_65

Attack_52

Defense_51

Sp. Attack_47

Sp. Defense_53

Speed_59

Attack moves:

Growl _ Tackle _ Swift _ Tail whip _ Sand Attack _ Quick Attack _ Bite _ Refresh

Điểm: 2265

Ở trên vai Đường Tam, Bạch Li biết rằng thời khắc mà Đường Tam rời khỏi Thánh Hồn thôn sắp tới gần...và y như cô nghĩ, khi về tới nhà thì không thấy Đường Hạo đâu cả. Đường Tam thì bản khoản cha hấn đi đâu thì Đường Hạo đã về

"Tiểu Tam, sáng sớm ngươi đi làm gì đấy?"

"Ta đi ra ngoài rèn luyện thân thể. Ta sáng sớm cùng Tiểu Vi tập chạy bộ"

"Ân" Đường Hạo cũng không truy cứu, nhàn nhạt nói "Hôm nay ngươi không cần tái luyện tập chú tảo nữa, thu thập đồ vật đi, mai Lão Kiệt Khắc sẽ đưa ngươi đi Nặc Đình thành" Đòi tai Bạch Li vênh lên, cô hiểu điều mà Đường Hạo nói là gì. Lặng lặng nhảy xuống từ vai Đường Tam, lúc này nên để cho hai cha con tâm sự nói chuyện với nhau thì tốt hơn. Nghĩ đi, nghĩ lại thì chắc cô nên vào rừng kiếm chút thảo dược nhỉ? (•w•) Tìm chút thảo dược trị thương, trị cảm, cho dù chưa thấy Đường Tam bị cảm bao giờ nhưng ai biết được chứ? Cần tắc vô áy náy mà lị (°w°)... Đây không phải là cô trù ẻo gì đâu nha...

...

Ngày hôm sau, Bạch Li nhìn Đường Tam viết vài chữ trên mặt đất rồi cầm lấy gói bọc trên giường, Đường Tam ngồi xỏm xuống rồi xoa đầu cô

"Ta đi, ngươi ở lại chiều cổ cha ta như lúc chiều cổ ta" "Vi evee vi" "Cứ để cho ta, Tam ca yên tâm" Bạch Li gật đầu nhìn Đường Tam. Hấn cũng nhìn cô rồi cười nhẹ, có Bạch Li ở cùng cha thì hấn cũng yên tâm được phần nào. Hấn sao lại không thấy được chứ? Mấy tháng qua cô tìm rau quả đại cho nhà hấn, cố gắng dọn dẹp nhà cửa theo cách mà cô có thể làm...không biết từ lúc nào mà hấn lại coi cô là đứa em nhỏ của hấn. Nên hấn cũng nhờ cha hấn chú ý đến cô và Đường Hạo cũng đáp ứng hấn rồi. Đồng thời đi học viện hồn sư ở Nặc Đình thành ngoại trừ học tập thì hấn tranh thủ tìm thông tin để xem cô là gì. Đường Tam chuẩn bị đứng lên thì nghe tiếng cô

"Vii vi evee vi" "Dược thảo trong này, Tam ca nhớ dùng phòng có việc" Bạch Li tay vịn lên gói bọc của Đường Tam mà nhắc nhở hấn

"Ta nhớ mà" Nhìn hành động của cô sao hấn không hiểu chứ? Nhớ tới hôm qua vật nhỏ nào đó nhét vào lòng hấn cả đồng thảo dược khiến hấn buồn cười và ảm áp...

Nhìn Đường Tam cùng Lão Kiệt Khắc đi, Bạch Li liếc nhìn buồng trong thì thấy Đường Hạo bước ra. Hấn đứng kế bên cô, nhìn hình bóng của con hấn với lão trưởng thôn đi xa đến khi khuất dần. Sau đó hấn đột nhiên quay vào, nhìn dòng chữ mà Đường Tam để lại. Đọc xong thì Đường Hạo lấy ấm nước đang nấu uống từng ngụm, từng ngụm... Uống xong hấn cũng không làm gì, chỉ đứng đó...nhưng Bạch Li chú ý là trong mắt hấn lại nổi lên một tầng thủy ý "Hạo thúc muốn khóc sao?" Yên lặng nhìn Đường Hạo, Bạch Li bước đến gần hấn

"Vii" "Hạo thúc..." Cô không biết làm sao, cô cũng chỉ có thể kêu an ủi hấn

"Ta không sao" Đường Hạo nhàn nhạt trả lời nhưng giọng nói có chút xúc động...

Ngày hôm đó trôi qua rất yên lặng, Bạch Li nhìn hướng mặt trời đang dần lặn xuống..."Một năm...trong vòng một năm rèn luyện phải lên được cấp 30" Nhìn chân trời đằng xa, cô quyết tâm "Tam ca cũng phải cố lên" Bạch Li mỉm cười nhẹ nhàng...

...

Mình xin lỗi, chương này hơi ngắn mình biết. Mình sắp tới có 2 ngày thi nên tuần sau sẽ không có chương mới, mình đang học hè nên mới thế (=w=) Cùng lắm là T2 hoặc T3 tuần tới, tức ngày 22, 23 mới có chương mới.

Hy vọng mọi người thông cảm cho mình

Mình cảm ơn nhiều

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Đại sư

Thời gian một năm nói dài thì không dài, nói ngắn cũng không ngắn... Trong một năm, Bạch Li sinh hoạt vẫn bình thường, theo một nhịp điệu rõ ràng. Sáng sớm tu luyện, trưa dọn dẹp nhà cửa tuy không mấy khả quan nhưng vẫn tính là có gọn gàng ngăn nắp, chiều thì chạy vào rừng luyện tập với kiếm chút thảo dược, gia vị hay rau quả dại. Đồng thời cô thường hay chú ý tới Đường Hạo, thời gian này hắn trầm mặc hơn nhiều giống như đang suy nghĩ gì đó và thi thoảng thì hắn rời nhà từ sáng, rồi khoảng một hay hai ngày sau mới về. Những lúc như thế thì hắn bảo cô ở nhà, Bạch Li không nói gì chỉ cười rồi đưa tiễn, cô biết là Đường Hạo đi thăm Đường Tam một cách...lén lút đi... Tuy nhịp điệu hằng ngày của cô bận rộn, nhịp nhàng nhưng kết quả cho quá trình... đối với Bạch Li thì một năm này, cô đã vượt qua mức yêu cầu mà bản thân tự đặt ra và điều này khiến cô rất vừa lòng

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 36

Ability: Run away

HP_88

Attack_72

Defense_70

Sp. Attack_70

Sp. Defense_70

Speed_78

Attack moves:

Wish_ Tackle_ Swift_ Tail whip_ Sand Attack_ Quick Attack_ Bite_ Refresh_ Protect

Điểm: 16965

Ngày hôm nay vẫn như mọi khi, tu luyện xong thì Bạch Li về nhà...cô thật sự mừng là sau khi Đường Tam đi thì Đường Hạo chịu khó nấu cháo... chứ nếu để cô nấu thì... việc này là bất khả thi rồi...(==) Cô vừa bước vào nhà thì đã thấy Đường Hạo đang vớt cháo ra chén

"Vi" "Hạo thức, con về rồi" Bạch Li nhảy lên bàn cười

Đường Hạo nhàn nhạt liếc nhìn cô "Về rồi à" Tuy lạnh nhạt nhưng Bạch Li hiểu là hắn đang chào cô về. Bạch Li cười cười nhìn tô cháo được đặt trước mặt, cô cúi đầu thông thả ăn cùng với Đường Hạo, người đang ngồi húp cháo đối diện cô "Ăn xong rồi đi theo ta" Giọng nói của Đường Hạo vang lên, khiến cô ngạc nhiên nhìn hắn

"Vi?" Bạch Li khó hiểu nhìn hắn nhưng Đường Hạo mặc kệ cô, hắn đi vào buồng trong. Bạch Li vội ăn xong liền kêu "Vi~" Nhìn thấy Đường Hạo bước ra với bộ trường bào đơn giản màu xám "Nha...Hạo thức định đi thăm Tam ca sao?"

"Xong rồi thì đi" Đường Hạo nhìn Bạch Li rồi để một lá thư lên bàn...hắn nhìn lá thư một chốc sau đó xoay người đi

"Vi vi?" "Hạo thức, chúng ta đi đâu thế?" Lúc Đường Hạo đi ngang qua, Bạch Li nhân cơ hội nhảy lên vai hắn.

"Không cần thắc mắc" Đường Hạo trả lời, trong suốt một năm ở cùng cô thì hắn phát hiện những điều hắn làm, nói, cô đều hiểu. Đồng thời hắn cũng hiểu

được cô muốn nói gì... vì ánh mắt của cô không hề có bất kỳ một tạp chất nào, và cũng rất dễ đọc ý nghĩ cùng với tâm trạng của cô... Điều này khiến Đường Hạo suy nghĩ rất nhiều, theo hần biết thì hồn thú có trí khôn hiểu được tiếng người và hành động đáp lại là cũng phải hơn 6 vạn năm tuổi. Nhưng Bạch Li lại không có dấu hiệu hơn 10 năm hướng chỉ 6 vạn năm, nếu đây là thiên phú của cô thì cũng quá kinh người rồi. Nên hần quyết định sẽ đưa cô đến chỗ người kia... sẵn tiện cho cô ở cùng Đường Tam, như vậy sẽ tốt hơn nhiều.

Một người, một thú biến mất dần mà không ai biết...mãi cho đến khi Lão Kiệt Khắc tới...

...

Ngồi trên vai Đường Hạo, Bạch Li tò mò nhìn xung quanh Nặc Đinh thành. Cũng phải thôi, kể từ khi đến thế giới này, đây là lần đầu tiên cô được nhìn thấy phổ phùng ở đây. Thử hỏi sao cô không phản kích với tò mò chứ? Tuy rất muốn chạy vòng vòng nhưng cô vẫn kiềm chế bản thân, ai biết cô không biết đường, ai biết cô hiện giờ là Pokemon đâu? Bạch Li cảm thấy cuộc đời thật tối tăm a~ (TT^TT) Cô chìm trong sự u ám mãi cho đến khi nghe tiếng của Đường Hạo

"Chờ ta" Bạch Li gật đầu rồi nhảy xuống đứng một bên chờ, nhìn Đường Hạo gõ cửa

"Mời vào" Giọng nói của người đàn ông trung niên vang lên, Đường Hạo mở cửa, khiến cho cô tò mò nhìn vào. Thấy được trong phòng hơi bừa bộn, toàn là sách vở khiến cho Bạch Li đồ mò hỏi hột "Chẳng lẽ đàn ông con trai bắt buộc phải bừa bộn sao? Gọn gàng một chút là chết người à?!" Bạch Li nhìn không được kêu gào trong lòng (≡≡) Nhìn người ở trong phòng là người đàn ông khoảng 40, tóc ngắn đen, ăn mặc sạch sẽ, giản dị, gương mặt nhìn... không biết nói thế nào nhưng theo ý của Bạch Li là...cứng nhắc và nhìn thế nào thì người này rất có nét của mấy vị giáo sư trong trường đại học, hay mấy vị được sĩ bán thuốc

"Chào ngài, Đại sư" Đường Hạo nhìn người ngồi trước mặt "Người này là Đại sư sao?" Bạch Li bước vài bước vào phòng để nhìn rõ hơn, dù thế cô vẫn đứng sau Đường Hạo

"Người là?" Chậm rãi đứng lên, trong mắt Đại sư chứa đựng sự nghi hoặc

"Nói ra thì chúng ta cũng hơn 20 năm không gặp rồi. Với bộ dáng đời bại của ta hiện nay, khó trách người không nhận ra ta. Ta gọi Đường Hạo"

"Đường Hạo?!" Gương mặt cứng nhắc của Đại sư chợt đại biến, hần gất gao nhìn chăm chăm người trước mặt, hai tay chộp bàn làm việc, ngón tay dần biến thành màu trắng "Người...người là Hạo..."

Đường Hạo phát tay ngăn lời của Đại sư, hần lạnh lùng nói "Xung hào của quá khứ không cần phải nhắc lại nữa. Năm đó chúng ta cũng tính có duyên gặp mặt vài lần, người khác có lẽ chỉ nghĩ ngươi là người điên. Nhưng ta biết, ngươi là một người chấp nhất"

Tâm tình của Đại sư dần tỉnh táo lại, gương mặt cứng nhắc thoáng nhúc nhích "Xem ra ta đoán không sai, ngươi quả nhiên chính là cha của Tiểu Tam. Hần đã về nhà rồi, tại sao ngươi còn ở chỗ này?" Bạch Li ngạc nhiên khi nghe Đại sư nói vậy, cô ngược nhìn lên Đường Hạo "Hoá ra Hạo thúc biết hôm nay Tam ca về nên mới đưa mình tới đây sao?"

Đường Hạo gật đầu, nhàn nhạt nói "Chính vì hần về nhà rồi nên ta mới có thể ở đây. Ta biết, ngươi thu hần làm đồ đệ. Làm cha, ta nên sớm gặp ngươi. Ta phải đi, duy nhất lo lắng của ta cũng chỉ có hần, cho nên ta hy vọng mạng Tiểu Tam phó thác cho ngươi"

"Ngươi phải đi? Đi đâu? Hần chính là nhi tử của ngươi!" Đại sư gất gao nhìn Đường Hạo, ánh mắt trở nên sắc bén

Bộ dáng của Đường Hạo vẫn lạnh lùng như trước "Hần cũng là đồ đệ của ngươi. Ta phải đi, có rất nhiều việc mà ta cần làm. Hần đi theo ta sẽ không được vui vẻ, ta không có yêu cầu gì nhiều. Cuộc đời của hần, do chính hần lựa chọn. 10 năm, ta đã rời thế giới này 10 năm, bây giờ hần đã lớn, có một số việc ta cần phải làm"

Đại sư hít một hơi thật sâu "Ta không biết trên người ngươi phát sinh ra chuyện gì, nhưng ta nhìn ra được. Tiểu Tam đối với ngươi thập phần quyến luyến, ngươi không nghĩ là như vậy rồi đi là đối với hần là quá tàn nhẫn sao?!"

"Hần quyết định đi một con đường không tầm thường, ở cùng một chỗ với ta mới là tàn nhẫn với hần" Đường Hạo nhìn Đại sư "Và còn một việc khác ta muốn nhờ ngươi" Đường Hạo liếc nhìn đằng sau hần mặc kệ ánh mắt khó hiểu của Đại sư "Ra đi"

Bạch Li bước qua một bên rồi nghiêng đầu nhìn Đại sư "Vii" "Chào Đại sư" cô nhìn thấy trong mắt Đại sư là sự tò mò, đứng kế bên Đường Hạo rồi mà ánh mắt này của hần khiến cô đồ mò hỏi rờn rờn "Tình cảnh này... sao có chút quen quen?" (≡=)"

"Đây là...?"

"Đây là Tiểu Vi, ở cùng ta với Tiểu Tam một thời gian trước khi hần vào học viện" Đường Hạo nhìn Bạch Li "Ta không biết nó là hồn thú gì, nhưng nó rất có linh tính và hiểu được chúng ta đang nói gì" Nhìn thấy sự kinh hoàng trong mắt Đại sư. Đường Hạo biết, những gì Đại sư đang nghĩ về Bạch Li cũng giống như hần từng nghĩ về cô "Nên ta gửi nó ở chỗ ngươi...và lại Tiểu Tam cùng Tiểu Vi rất thân nhau, để nó bên cạnh cùng hần cũng tốt. Ta tin rằng sau này trong tương lai, nó sẽ là trợ thủ đắc lực cho Tiểu Tam" Đường Hạo ngồi xổm xuống, vuốt đầu Bạch Li

"Vii..." "Hạo thúc..." Đôi tai dài của Bạch Li xụ xuống, cô nhìn hần

"Ta không sao, đừng lo" Đường Hạo nhàn nhạt trả lời, đôi môi của hần lại cười nhẹ nhưng mà cũng chỉ thoáng qua...Đường Hạo đứng lên, lạnh nhạt nhìn Đại sư "Được rồi, những gì muốn nói, ta đã nói xong. Bất luận lúc nào xin hãy nhớ kỹ, hần là nhi tử của ta" Nói xong, hần vung tay lên. Lập tức một khối

lệnh bài màu đen xuất hiện trên bàn, cửa phòng đóng lại. Đường Hạo biến mất bỏ lại Bạch Li và Đại sư trong phòng..

Bạch Li nhìn chằm chằm vào cách cửa đã đóng.."Hạo thúc...ý câu cuối cùng của thúc là đe dọa người ta hả?!"(==) Còn Đại sư một lúc lâu mới thở dài rồi cười khổ

"Không nghĩ tới thần tượng của ta đã biến thành bộ dáng này" Bạch Li nhìn Đại sư, đỏ mặt hỏi hột "Đại sư...đó không phải là trọng điểm! Thần tượng của người vừa mới đe dọa người a!"(=0=)

...

Chương này mình viết hơi vội, nếu có sơ sót thì cho mình biết nha~

Cảm ơn mọi người đã chờ đợi ^^

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Gặp lại

Trong căn phòng toàn là sách của Đại sư, chỉ còn có Bạch Li và hân. Đại sư nhìn cô chằm chằm khiến cho cô hơi khó chịu, Bạch Li nhảy lên bàn gần đó rồi cười nhẹ nhìn hân "Vi"

"Vậy người là Tiểu Vi mà Tiểu Tam thường nhắc tới sao?"

"Evee?" "Tam ca nhắc tới ta sao?" Bạch Li ngạc nhiên nhìn Đại sư. Hân nhìn thấy sự ngạc nhiên và tò mò trong mắt cô thì cũng kinh ngạc, giống như Đường Hạo nói và sự mô tả của Đường Tam, cô hoàn toàn hiểu tiếng người. Không những vậy mà dường như cô có thể đáp lại

"Lúc trước Tiểu Tam có miêu tả người cho ta và hỏi ta người là hồn thú gì" Đại sư nhàn nhạt nói và nhìn Bạch Li, thấy cô tò mò nhìn hân. Hân không nói gì, chỉ ngồi xuống rồi nhớ lại lúc Đường Tam miêu tả cô cho hân... Lúc đó hân cũng chỉ hình dung được đại khái nhưng vẫn không nghĩ ra được cô là con gì... hân còn nghĩ cô là hồn thú họ mèo nhưng biến dị. Bây giờ thấy rồi, thì lại không phải... Chắc hân nên đợi Đường Tam về để hỏi kỹ hơn lúc Đường Tam lần đầu gặp cô. Hân nhìn cô, chỉ thấy Bạch Li không chú ý đến hân mà đi loang quanh trong phòng, tò mò nhìn xung quanh... Có lẽ hân nên nói cho viện trưởng về sự có mặt của cô rồi thông báo xuống cho nhiều người biết, đỡ để gặp rắc rối sau này "Đi theo ta" Đại sư nói rồi bước ra mở cửa "Vi vi!" "Đại sư chờ ta với" Bạch Li luống cuống chạy theo "Ta bây giờ ở cùng Đại sư...không biết Tam ca giờ đang làm gì nhỉ?" Vừa suy nghĩ, vừa chạy theo mà cô không biết rằng người cô nghĩ tới đang cùng ai đó đến chỗ ở cũ của cô...

...

"Ca, đây là đâu thế?" Giọng nói ngọt ngào của tiểu cô nương mặc giáo phục của Nặc Đình học viện hỏi cậu bé đi trước mặt, cô bé có gương mặt khá ái, mái tóc đen dài được bím thành đuôi bò cạp. Cô bé này là Tiểu Vũ và cô đang đi theo sau Đường Tam. Hiện giờ cả hai đang ở trên núi, nơi này không quá xa chỗ lúc nàng nhận Đường Tam làm ca ca. Trước mặt hai người là một cây cổ thụ khá to, có một cái hồ cây lớn và xung quanh có khá nhiều cây quả ăn đại và gần con suối. Tuy không tính là cảnh đẹp nhưng nhìn rất dễ chịu và mát dạ, không sai họ đang ở chỗ mà Bạch Li trước kia dừng làm chỗ ở. Tuy không còn ở chỗ này nhưng thì thoảng Bạch Li cũng ghé qua hái quả đại đem về, còn hồ cây thì làm chỗ nghỉ tạm nên lá cây trong hồ cũng thường được cô thay đổi. Đường Tam cũng không trả lời Tiểu Vũ, hân đến chỗ hồ cây rồi cúi người nhìn vào...sau đó thở dài

"Ca?" Tiểu Vũ tò mò nhìn hân

"Không có gì" Đường Tam cười nhìn Tiểu Vũ, tuy trong thư của cha có nói hân sẽ sớm gặp lại vật nhỏ, nhưng hân vẫn nhìn không được mà đi xem chỗ ở cũ của Bạch Li. Đứng dậy nhìn hồ cây một lát rồi nhìn ra dòng suối gần đó, hân biết cô rất thích nghịch nước nên đôi khi sau khi tu luyện xong, hân thì thoảng cũng cho cô ra đây nghịch, còn hân thì đứng xem.

"Tiểu Tam, rốt cuộc ở đây có gì thế?" Tiểu Vũ nhìn không nổi, hai tay chống hông, phồng má, nhìn đáng yêu vô cùng. Chọc Đường Tam muốn cười mà không được.

"Nơi đây là chỗ ở cũ của Tiểu Vi" Đường Tam trả lời

"Tiểu Vi? Là tiểu thú mà người từng kể cho ta nghe sao?"

"Ừ" Hân gật đầu nhìn ra dòng suối "Tuy không biết Tiểu Vi là hồn thú hay là gì...nhưng đối với ta, nó như thân nhân của ta vậy" Nhìn lên bầu trời muốn tới dần "Không biết khi nào mới gặp lại...cha ta mang Tiểu Vi đi...vậy nên ta chỉ còn có người thôi" Hân nhìn Tiểu Vũ

"Chẳng phải là sẽ gặp lại sao? Người đừng lo" Tiểu Vũ cười an ủi "Nếu sau này gặp lại, ca nhớ giới thiệu Tiểu Vi cho ta nhe"

Đường Tam mỉm cười "Tất nhiên"

"Nếu vậy thì ta sẽ có thêm đệ đệ rồi!" Nàng cười khoái trá "Mà khoan...Tiểu Vi là đệ đệ hay muội muội thế?" Tiểu Vũ thắc mắc nhìn hần

"Ách! Cái này..." Đường Tam quẩn rồi, ở chung với nhau một thời gian, hần cũng không chú ý tới việc này... Được rồi... Do không ai hỏi Bạch Li nên mới thế... Đường Hạo cũng có biết đâu, nếu Bạch Li ở đây thì cô nhất định sẽ khóc không ra nước mắt (QAQ) "Ta... không biết" Đường Tam cười ngượng, gãi gãi đầu.

"...?!!"(O_o)

....

Hai ngày sau, trong phòng của Đại sư... Bạch Li đang cực kỳ, cực kỳ hạnh phúc. Cô hạnh phúc là vì hai chân trước của cô đang ôm một cái đùi gà đang ăn đang dở, và người ăn nó cũng là cô "Cuối cùng thì cũng được ăn thịt gà! Suýt nữa là quên luôn mùi vị của thịt gà a~" Bạch Li khóc thầm hạnh phúc (=TTwTT=) "Đại sư...ngài thật tốt!" Hai ngày nay ngoại trừ quan sát cô thì Đại sư đối với cô khá tốt, cho cô ăn uống ngủ nghỉ đáng hoàn. Đại sư chủ yếu thường là ở trong phòng, ngoại trừ lúc đi ăn thì đôi lúc hần ra ngoài vì có việc, Bạch Li cũng chỉ biết theo hần thôi...hiện giờ cô tạm thời ngưng tu luyện, phải chờ Đường Tam về thì mới tiếp tục. Dù cho có hệ thống trợ giúp thì cô vẫn không dám đi một mình trong học viện, không phải là cô sợ lạc đường hay gì...ai dám đảm bảo rằng cô sẽ không bị gì khi ở một mình chứ? Nên đợi Đường Tam về rồi đi cùng, như vậy sẽ tốt hơn nhiều. Thầm quyết định xong cũng là lúc cô ăn xong đùi gà, dùng cái khăn đã thấm chút nước để vệ sinh chân và miệng, sau đó nằm lên cái nệm nhỏ mà Đại sư cho cô "Ah~ Thật thoải mái a~" Bạch Li ngáp một cái, rồi nằm ngủ...

Đại sư đang đọc sách, liếc nhìn qua thấy Bạch Li đang nằm ngủ, qua hai ngày quan sát thì hần chỉ biết rằng cô rất hiểu chuyện, những gì hần nói, làm cô đều hiểu và cũng ngược lại là hần hiểu được cô muốn nói gì. Điều này khiến cho hần kinh ngạc, vì nhìn cô giống như hồn thú mới sinh không lâu thôi. Đại sư hai ngày này cũng tra lại tài liệu và sách cô về hồn thú nhưng chẳng được kết quả gì, hần đóng sách lại, vuốt nhẹ ấn đường... Nếu giống như hần nghĩ thì cũng chỉ có 2 khả năng...đột nhiên nhìn thấy Bạch Li vênh đôi tai lên, cô từ từ mở mắt rồi sau đó đứng dậy nhìn ra phía cửa. Tiếng gõ cửa vang lên, Đại sư nhưn mày nhìn Bạch Li rồi nhìn ra cửa

"Mời vào" Hần dứt lời thì cửa chuẩn bị mở, lúc đó Bạch Li nhảy xuống bàn rồi chạy ra cửa

"Sư phụ, con về rồi" Đường Tam mở cửa, định bước vào nhưng chưa kịp gì thì hần bị cái gì đó nhào vào lòng hần làm hần suýt mất thăng bằng "Vi~ Vii eeve~" "Tam ca! ngạc nhiên chưa~" Bạch Li nhào vào lòng Đường Tam, dụi dụi trên ngực hần

"Tiểu Vi?!" Đường Tam ngạc nhiên nhìn Bạch Li trong lòng hần

"Chắc ngươi ngạc nhiên lắm phải không?" Đại sư cười nhẹ khi nhìn cảnh này

"Sư phụ... Tiểu Vi đây là...?" Đường Tam đầy ngạc nhiên, thắc mắc nhìn sư phụ hần nhưng trong mắt hần không hề giấu sự vui mừng

"Mấy hôm trước cha ngươi tới đây, nhờ ta trông nó" Đại sư cũng không nói rõ, vẫn còn quá sớm để đưa nhỏ trước mắt biết chuyện xưa

"Cha con đến đây? Thế ngươi có nói cho sư phụ biết là người đi đâu không?"

"Không" Đại sư lắc đầu, câu trả lời này cũng nằm trong dự liệu của Đường Tam nên hần không quá hy vọng. Bạch Li nhảy lên vai hần, cô an ủi nhìn hần "Vi"

"Không sao đâu" Đường Tam cười nhìn cô "Thời gian qua vất vả ngươi rồi, cha ta vẫn khỏe chứ?" "Vi~" Bạch Li cười gật đầu, hần xoa đầu cô "Vậy là tốt rồi"

"Tiểu Tam, ngươi kể lại cho ta nghe ngươi lần đầu gặp Tiểu Vi như thế nào?" Đại sư khụ một tiếng, nhìn Đường Tam hỏi. Đường Tam kể lại mọi việc, chỉ lược bớt lý do hần lên núi thôi, mà Đại sư cũng không để ý cái đó "Theo như ngươi nói thì chỉ thấy một mình Tiểu Vi thôi sao? Không có bất kỳ một hồn thú tương tự hay khác gần đó? "

"Dạ không, chỉ có Tiểu Vi thôi" Đường Tam lắc đầu "Sư phụ, rốt cuộc Tiểu Vi là hồn thú gì?"

"Ta không biết" Nghe câu trả lời của sư phụ hần khiến hần ngạc nhiên "Ta mấy ngày nay đều tìm kiếm trong những tài liệu cổ, mà vẫn không tra ra được. Không những vậy, ta không tìm ra có báo cáo nào mô tả về Tiểu Vi nên ta có 2 kết luận" Đại sư giơ 2 ngón tay lên "Thứ nhất, Tiểu Vi là một trong những loài hồn thú cổ xưa nhất, đến mức mà những tài liệu về nó đã mất. Thứ hai, nó là loài mới mà vẫn chưa được biết" Nghe Đại sư nói vậy, Đường Tam liếc nhìn Bạch Li

"Cả hai điều trên là khả năng hợp lý nhất mà ta có thể tìm được" Đại sư thờ dãi "Theo ta thấy thì nó khá là nhút nhát với người lạ, nhìn kích thước của nó thì Tiểu Vi cũng chỉ là hồn thú không quá 2 hoặc 3 năm tuổi thôi" Đại sư nhìn cô "Nếu đúng như ngươi nói về khả năng của Tiểu Vi, thì ta nghĩ nên để cho nó hỗ trợ ngươi trong chiến đấu là một ý tốt" Đại sư nhìn qua Đường Tam "Ngươi cứ chăm sóc nó, ta đã xin phép viện trưởng cho nó ở đây, và báo xuống cho mọi người trong học viện rồi. Nếu có người nào hỏi nữa thì cứ nói ngươi thay ta chăm sóc nó là được"

"Vâng" Đường Tam gật đầu "...Sư phụ...Tiểu Vi là đực hay cái thế?" Đường Tam cười ngượng hỏi, khiến cho căn phòng trở nên im ắng lạ thường "Tam ca...vụ gì nữa đây?"(=.=) Bạch Li nhìn Đường Tam, Đại sư cũng nhìn hần một hồi mới trả lời được

"Ngươi không biết?" Đường Tam gật đầu "Nó là cái"

"Sur phụ kiểm tra rồi?"

"Không, nó không cho ta kiểm, ta hỏi nó" Đại sư ho khụ một tiếng

"..." Đường Tam...

(=_=) Bạch Li

"Được rồi, hôm nay cho nghỉ, tối không cần qua đây học. Tuy bây giờ chưa vào năm học nhưng không được lơ là tu luyện, tối mai cứ đến đây học như thường lệ" Đại sư dặn dò Đường Tam, hần chào Đại sư rồi đến ký túc xá, vào trong thì chỉ thấy mình Tiểu Vũ đang ngồi đợi hần

"Tiểu Tam, ngươi về rồi" Tiểu Vũ cười nhìn Đường Tam, nàng lập tức nhìn thấy Bạch Li trên vai hần "Đây là?"

"Tiểu Vũ, đây là Tiểu Vi" Đường Tam cười "Tiểu Vi, đây là muội muội mà ta nhận, nàng tên Tiểu Vũ" Bạch Li nhìn Tiểu Vũ rồi cười "Vi~"

"Thật dễ thương" Tiểu Vũ lại gần nhìn cô, nàng bế cô lên "Tiểu Vi, từ nay về sau ta là Tiểu Vũ tỷ của ngươi a" Nàng cười rồi nhìn sang Đường Tam "Tiểu Tam thấy chưa~ Ta nói là ngươi sẽ sớm gặp lại thôi mà"

"Ngươi nói đúng" Đường Tam cười, không khí bây giờ vô cùng vui vẻ, hần mỉm cười nhìn Tiểu Vũ với Bạch Li

"Vậy ngươi biết nó là hồn thú gì hay gì chưa?"

"Chưa, sư phụ cũng không biết" Đường Tam nhìn Bạch Li đang được Tiểu Vũ vuốt ve trong lòng "Điều mà sư phụ có thể khẳng định được là Tiểu Vi là hồn thú chưa quá 2 hoặc 3 năm tuổi" Nghe Đường Tam nói, nàng nhìn vật nhỏ trong lòng...không biết nàng nghĩ gì, nhưng hành động vuốt ve Bạch Li lại rất dịu dàng

"Vậy Tiểu Vi là nhỏ nhất trong chúng ta rồi" Tiểu Vũ cười dịu dàng, rồi nâng Bạch Li ngang tầm mắt của mình "Tiểu Vi, ta là lão đại ở đây. Sau này có ai khi dễ ngươi, ngươi cứ tìm ta hoặc Tam ca cáo trạng, nghe chưa?" "Vi!" Bạch Li cười gật đầu, bây giờ cô có thêm người nhà rồi, hỏi sao cô không vui được chứ?

...

"Tiểu Tam, vậy rốt cuộc Tiểu Vi là đệ đệ hay muội muội thế?"

"...Muội muội" Đường Tam bất đắc dĩ trả lời, khiến cho Tiểu Vũ trở mắt nhìn hần còn Bạch Li thì (==)

"Ngươi kiểm qua?"

"Không... Sư phụ ta hỏi qua nó"

"..."

Bạch Li ở trong lòng Tiểu Vũ, đen mặt, khoe miệng cô giắt giắt "Cho dù hiện giờ tôi được coi là hồn thú...nhưng hồn thú cũng phải có tôn nghiêm chứ! Cho dù muốn nói về việc này thì cũng nên nói ở chỗ nào không có mặt tôi chứ!" (=_=)

....

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Ngày tháng tại học viện

Ngày...tháng...năm..

Đầu năm học, các học sinh đều quay về học viện, tiếp tục con đường làm hồn sư. Nhìn cảnh này làm Bạch Li nhớ lại kiếp trước, những năm đi học, ngày tựu trường lúc nào cũng vui... Rất muốn cảm nhận lại bầu không khí này...nhưng cô hối hận rồi (°▽°)

Tiểu Vũ đang ôm cô "trình diện" cho mọi người a~ Làm ơn cho cô xin một cái~ Không thấy mấy trăm, mấy ngàn ánh mắt đang nhìn cô chòng chọc sao? Sao cô nàng lại có thể vui đến thế chứ?! Bạch Li khóc rờn rờn (TT.TT) Nếu biết như vậy, cô dứt khoát ở chỗ Đại sư... Chỉ vì cái tật ham vui mà bây giờ phải trả giá...

Sau đợt tuyên bố, thông báo cho năm học mới thì sảnh trường loạn lên chỉ vì vật nhỏ nào đó... Người muốn sờ, người muốn ôm, người muốn xem... vân vân và mây mây

Vị Đại sư nào đó đang đứng trên bục giảng cùng với các giáo sư khác nhìn thấy cảnh loạn như vậy, không khỏi đỏ mặt hời...hắn nghĩ "Đường Hạo...ngươi gửi Tiểu Vi cho ta...thật sự là ý kiến hay sao?"

...

Ngày...tháng...năm..

Mất một thời gian dài mới yên ắng được, người muốn ôm hay nhìn Bạch Li cũng bớt khá nhiều...sau cái ngày khai giảng thì cô lúc nào cũng bám Đường Tam, Tiểu Vũ hoặc Đại sư...đám đông...thật sự quá đáng sợ...bây giờ cô đã hiểu tâm trạng của các siêu sao khi bị fan cuồng bu lấy rồi (=v=) Nếu Đại sư mà không quá bận thì cô nhất định sẽ bám Đại sư 24/24...

Ngày hôm nay trời khá đẹp, ở nhà ăn vẫn ổn như mọi khi. Hiện giờ việc ăn uống đối với Đường Tam không phải là việc khó khăn gì, vậy nên Bạch Li vui vẻ gặm cái bánh bao nhân thịt mà hắn mua cho cô, tuy chỉ ngồi trên ghế ăn, nhưng như thế là được rồi. Chứ để nhiều người nhìn cô ngồi trên bàn ăn...nếu không thấy ngại thì cũng là ghen chết cô mất (=3=)

Ăn ngon thì ngon...nhưng có vẻ hơi thiếu thiếu gì đó... (•~•) Bạch Li không biết tự nhiên thiếu thiếu cái gì thì đột nhiên... Tiếng cãi vã từ phía bên kia phòng ăn khiến cho mọi người chú ý, cô cũng nhìn qua thì thấy hai người năm cuối đang cãi nhau...từ cãi nhau sang đánh lộn, cũng có người can nhưng không có kết quả và từ đánh lộn biến thành náo loạn phòng ăn... Nhìn náo loạn như vậy thì Bạch Li đơ luôn (°o°) "Hoá ra đây là náo loạn phòng ăn trong trường mà mình từng nghe qua a" Tự nhiên cô nghĩ ra thiếu thiếu cái gì "Hoá ra là thiếu náo nhiệt" (=°, °=) "Xem đi, nếu Tam ca không can Tiểu Vũ tỷ thì chắc chắn là tỷ ấy nhào vô luôn rồi" Cô liếc nhìn Tiểu Vũ đang ngứa ngáy tay chân, còn Đường Tam đang cân nằng, nói rằng chuyện của người khác không nên xen vào. Bạch Li gật gù với ý kiến này...ngày hôm đó, giáo viên phạt 2 người gây lộn và những người tham gia "náo nhiệt" phải dọn dẹp nhà ăn liên tục 1 tuần...Cô cũng không quan tâm (=w=) có liên quan gì tới cô đâu

...

Ngày...tháng...năm..

Trời âm u từ sáng tới giờ, Bạch Li ngược nhìn lên bầu trời đầy mây đen "Nha...trời sắp mưa" và cô hiện giờ đang ở trong rừng. Ở học viện cũng lâu nên cô cũng nắm được thời gian biểu, buổi sáng sau khi tu luyện xong thì tranh thủ lúc học viên đang trong lớp là cô chạy đi rèn luyện.

Sắp hết giờ học nên cô mới chuẩn bị về...nào ngờ mưa ào xuống "Ach! Phải về cho lẹ" Bạch Li chạy nhanh về nhưng mà cô bị trượt chân rồi ngã xuống vũng bùn "Xúi quẩy thật" cô lao đảo chạy về...cảm giác cả người toàn là bùn đất thật khó chịu (=^=)

"Trời mưa to thật" Đường Tam nhìn ra ngoài, hắn cùng Tiểu Vũ vừa mới về đến ký túc xá là mưa rồi

"Ừ" Tiểu Vũ nhìn ra ngoài "Mưa thì không ra ngoài được...thật chán"

"Người lại muốn quậy gì nữa?" Đường Tam cười, hắn thật bất đắc dĩ với tính tình của nàng

"Có gì đâu" Tiểu Vũ phồng má "Mà Tiểu Vi đâu?" Nàng nhìn xung quanh, Đường Tam cũng thấy hơi lạ, thường thì hắn và nàng về là cô chạy ra đón...nhưng hôm nay hơi lạ

"Chắc là ở chỗ sư phụ" Lần cuối hắn thấy cô là sau khi luyện Tử cực ma đồng, chắc là ở chỗ Đại sư đi...nghĩ như vậy thì nghe thấy tiếng bị bơm ở phía cửa, nhìn ra thì thấy vật nhỏ nào đó đang lấm lem bùn đất, cả người thì ướt sũng

"Vi..." Bạch Li cười ngượng nhìn 2 người sau đó cô bị vấp té khiến cho công độc sinh trong ký túc xá cười

"Đi đâu về mà bẩn thế này?" Tiểu Vũ đi lại bế cô lên "Đi! Tiểu Vũ tỷ tắm rửa cho" Nghe Tiểu Vũ nói vậy, cô rùng mình...đột trước nàng tắm cho cô đã muốn lột một tầng da của cô rồi.

Bạch Li cầu cứu nhìn Đường Tam, hắn nhìn thấy nhưng cũng chỉ cười thông cảm...hắn nhớ đột tắm trước Tiểu Vũ làm cho cô sợ đến mức không dám đến gần nàng ta mấy ngày...thấy Đường Tam lờ đi, Bạch Li hiểu số phận của cô đã định rồi "Không phải xui xẻo đến mức vậy chứ?!" Cô khóc không ra nước mắt (QAQ) và ngày hôm đó trời mưa ra thì có thêm tiếng khóc thét của một tiểu thú nào đó...

...

Ngày...tháng...năm..

Đường Tam với Tiểu Vũ cuối cùng cũng lên được cấp 20 và mỗi người cũng có được hồn hoàn thứ hai, bước vào cảnh giới Đại hồn sư. Bạch Li còn nhớ rõ lúc đi tìm hồn thú với Đường Tam...cô do thám xung quanh...dù sao đó cũng không phải là việc khó, đối với cô thì rất dễ dàng khi phát hiện hồn thú tới gần trong bán kính 70m. Khi tìm được hồn thú thích hợp thì hơi khó khăn, cây Quỷ Đăng có độc, không những vậy nó phóng ra ký sinh có độc... Nhớ lại lúc đó khi ký sinh bám vào mình...cảm giác thật khó chịu...cũng mừng là độc gây tê nên khi cô phối hợp hạ gục nó cũng khá dễ.

Chuyện đó cũng đã qua một thời gian rồi, chuyện bây giờ trong học viện gần đây có vụ quấy rối nữ sinh. Khi nghe chuyện này...người giận nhất là Tiểu Vũ, Bạch Li thì hòa theo nàng ta. Khi Tiểu Vũ lập kế hoạch cho Đường Tam nghe thì lập tức hắn phản đối

"Không được! Quá nguy hiểm"

"Chẳng lẽ mặc kệ?! Ta không cần biết! Ta nhất định phải lôi kẻ quấy rối ra đánh một trận" Tiểu Vũ nói lại, Bạch Li nhảy lên vai nàng gật đầu đồng ý "Vui!" "Ca thấy chưa? Tiểu Vi cũng tán thành với ta"

Đường Tam chịu thua, hần bắt đất đi đồng ý. Có điều kiện là nếu thấy nguy thì hần sẽ xông ra cùng Bạch Li..

Cuối cùng có một màn thế này diễn ra, Tiểu Vũ đi quanh chỗ vắng người cho đến khi một vị đại thúc xuất hiện hỏi han nàng. Nàng ngây thơ trả lời, còn giọng thì ngọt như mật đường khiến Bạch Li đang ở cùng Đường Tam quan sát rùng mình...Điều kế tiếp là một màn bạo lực diễn ra trước mắt cô, Tiểu Vũ dựa vào nhu kỹ, thực hiện Bát đoạn quạt của cô nàng...nhìn cảnh tượng như vậy, Bạch Li thế này (°□°) kèm theo cảm giác nhìn thật quá đã mắt, cứ như là coi bộ phim võ thuật ấy "Khoan! Minh theo xu hướng bạo lực từ bao giờ thế?!" (°^°)??

Dù sao thì...cuối cùng mọi việc cũng được yên và ông chủ quấy rối thì phải nằm viện vì gãy mấy cái xương...tình trạng vô cùng thê thảm.. Vậy mới nói "Tiểu Vũ tỷ uy vũ!" (=v=)

...

Mình về rùi đây ^^ cảm ơn mọi người đã cổ vũ cho mình ^^ Mình rất thích những lời bình luận mà mọi người gửi cho

Thank you very much:D

Dù sao thì mình cũng có thông báo nữa đây

Mọi người biết là sắp vô học rồi, nên mình không thể cách 3 hay 4 ngày mới đăng 1 chương được. Nhưng mình đảm bảo là mỗi tháng đều có chương mới...bao nhiêu==)

Nếu có việc đột xuất hay chuẩn bị thi hay gì thì mình nhất định sẽ báo cho các bạn biết

Thành thật cảm ơn và hy vọng các bạn thông cảm cho

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đới mộc bạch

5 năm sau...

Cái nóng buổi trưa thiêu đốt khiến cho người người khó chịu, tuy vậy người dân ở Tác Tán thành vẫn làm việc và sinh hoạt bình thường, mặc cho cái nóng gay gắt.

Từ phía cửa tây của thành, hai người trẻ tuổi bước vào, một nam và một nữ khoảng 12 tuổi...à còn tính một tiểu thú đang ngồi trên vai thiếu nữ. Nam nhìn hoà nhã, lạnh lợi và dễ nhìn với mái tóc dài gần ngang vai. Bộ trang phục màu lam giản dị, nổi bật với chiếc đai lưng có hai mươi bốn viên ngọc trang trí. Nếu nói nam dễ nhìn thì thiếu nữ kẻ bên hần tòa ánh hào quang làm lu mờ hần rồi. Chỉ có thể tổng kết vị thiếu nữ này là...cực kỳ dễ thương, mái tóc đen dài quá mỏng được tết thành bím, chiếc quần trắng ôm sát đùi với cái áo hồng phần nhìn vô cùng đáng yêu. Cô gái đã đủ làm chú ý, hướng chỉ trên vai nàng có tiểu thú kỳ lạ, đáng yêu, khiến cho mức độ chú ý tới nàng tăng lên gấp đôi. Hai người nam nữ này nhìn cực kỳ có tinh thần...chỉ có tiểu thú trên vai thiếu nữ là cực kỳ uể oải. Họ không phải ai xa lạ, chính là Đường Tam, Tiểu Vũ và Bạch Li

Tiểu Vũ vuốt nhẹ trán lau mồ hôi, bất mãn nói "Rốt cuộc cũng tới Tác Tán thành rồi, thật không hiểu Đại sư nghĩ gì. Rõ ràng là có vài tòa Trung cấp học viện tỏ vẻ vô điều kiện chiêu thu chúng ta, nhưng hần lại cho người đến một cái học viện không có cấp bậc khảo thí"

Đường Tam mỉm cười nhìn nàng "Sur phụ đề cho ta tới khảo hạch, nhưng cũng không nói cho người tới. May mà Ba Lạp Khắc vương quốc với Pháp Tư Nặc hành tnh cạnh nhau, nếu không người chẳng phải là càng bất mãn sao?"

Tiểu Vũ tròn mắt, liếc nhìn hần "Thật không có lương tâm, người ta còn không vì người sao? Ai biết người là ca ca của ta chứ. Dù sao ngày kia mới khảo thí. Ta mặc kệ, hai ngày này người phải bồi ta đi chơi Tác Tán thành, bồi thường cho tâm hồn non nớt của ta"

Đường Tam bật cười "Đường đường là đại tỷ của Nặc Đình học viện liên tục 6 năm mà còn non nớt? Cho đám tiểu đệ kia của người thấy, không biết họ có thể lập tức đi nhảy sông không?"

"Mặc kệ, người có đáp ứng không?" Nàng bĩu môi nhìn hần

"Tuy người là được...Bất quá, đi đường xa như vậy người không thấy mệt sao? Chúng ta nên tìm một chỗ ở trước đã, cũng nhanh đến giữa trưa rồi, cũng nên ăn cơm" Đường Tam cười cười, hần liếc nhìn Bạch Li "Và lại Tiểu Vi nhìn cũng uể oải lắm rồi, nên tìm chỗ trọ thôi" Đúng là Bạch Li nhìn rất uể oải, mấy năm qua ở cùng nhau nên họ cũng biết là cô cực kỳ không thích trời nóng. Hễ thời tiết nóng bức là cô đều uể oải như vậy, không muốn làm gì hết.

Tuy nhiên, cho dù trời nóng thế nào, mà lúc đó có chuyện cần làm là cô sẽ cố làm xong rồi mới nằm trườn ra. Như để công nhận lời của Đường Tam, cô rên rỉ kêu lên một tiếng "Vii..." (==)

"Đúng là trời hơi nóng" Tiểu Vũ gật gù "Nên đi thôi" Vừa dứt lời thì tiếng động khả nghi từ bụng ai đó réo lên. Bạch Li xấu hổ, hận không có cái lỗ nào để cô chui vào. Nhìn hành động xấu hổ đỏ mặt của cô đang dụi đầu vào cổ của Tiểu Vũ để giấu mặt, khiến cho hai người bật cười "Ca, ta nghĩ vẫn nên đi ăn trước" Đường Tam cười gật đầu đồng ý với nàng

...

Vừa gặm cái bánh bao, vừa khóc thầm trong lòng. Cô bị mất hết mặt mũi rồi a~ (TT^TT) suốt 5 năm qua ở cùng Đường Tam với Tiểu Vũ, cô cũng thường cùng hai người giao đấu. Đấu với Đường Tam thì còn đỡ đi...chứ đấu với cô nàng Tiểu Vũ... cô luôn cố gắng cách một khoảng cách nhất định với nàng... kinh nghiệm rút ra từ những người hy sinh anh dũng sau khi ném Nhu kỹ của nàng ta (=v=) và trong số những nạn nhân đó có cả Đường Tam nữa... Bạch Li thật sự không muốn bị "màn thịt" bởi Tiểu Vũ tý đâu (TTwTT) và khi giao đấu thì cô cũng không tung hết sức, lý do? Cô hiện giờ là cấp 46...tương đương với hồn thú 4 vạn 6 nghìn năm...cô không muốn gây án mạng a~ Nếu hiện giờ so sánh với hồn sư thì cô đầu ngang tay với Hồn Vương trên cấp 50...nên cô chưa bao giờ tung hết sức...trừ những lúc tập luyện một mình. Hiện giờ bảng cá nhân của cô là

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 46

Ability: Run away

HP _112

Attack _90

Defense _92

Sp. Attack _90

Sp. Defense _89

Speed _98

Attack moves:

Wish _ Tackle _ Swift _ Stored Power _ Sand Attack _ Quick Attack _ Shadow Ball _ Refresh _ Protect

Điểm: 154940

Trong vòng 5 năm mà cũng chỉ tăng được 10 cấp... Từ khi lên cấp 38 thì tốc độ tu luyện của cô chậm lại... Cô không thể hấp thụ quá 100 điểm linh khí, khi hỏi hệ thống thì cô mới biết rằng, cơ thể của cô hiện nay giống như bình chứa, có giới hạn mỗi lần hấp thụ. Nếu tiến hoá thì sẽ hấp thụ được nhiều hơn, nhưng vẫn có giới hạn. Trừ khi cô hoá thành người thì giới hạn sẽ được phá bỏ, việc này khiến cho Bạch Li không biết nói gì hơn là im lặng (==) Cô bó tay! Chịu thua rồi! Nếu có cơ trống thì cô nhất định sẽ vậy cơ. Lúc đó cô chỉ thờ dài rồi hỏi khi nào mới tiến hoá được? Thì hệ thống trả lời thế này [Khi thời điểm tới sẽ báo cho cô, vậy nhé~] Cô muốn lật bàn! (=□=) Gì mà khi thời điểm tới chứ?! Lúc nào cũng thần thần bí bí như vậy, muốn cô bị bệnh tim sao?! Nói thẳng một lần là có người chết à?! Bỏ đi! Riết rồi cũng dần quen, thái độ thái hoá thì người mệt cũng là cô nên Bạch Li kiềm nén lại rồi cũng chẳng muốn nói hay hỏi hệ thống thêm cái gì. Cô sợ cứ tiếp tục thì cô sẽ chết vì đau tim mất, cô còn yêu đời lắm a~ Hỏi tương xứng thì cô đen mặt (==) "Sao hệ thống không thể từ tế một lần chứ?" Mãi suy nghĩ không để ý cho đến khi mùi hoa hồng thoang thoảng đập vào mũi cô, khiến cho cô cảm thấy thoải mái và đỡ mệt do trời nóng. Lúc này Bạch Li mới nhận ra là Đường Tam đang đặt phòng trọ

"Phiền toái cho chúng ta thuê 2 gian phòng"

Người phục vụ nhìn Đường Tam rồi nhìn Tiểu Vũ, trong mắt toát ra sự hâm mộ "Tiên sinh, ngài xác định là 2 gian phòng sao?"

"Có gì không đúng sao?" Đường Tam hỏi

Trong mắt người phục vụ toát ra sự mập mờ "Xin lỗi, nơi này chúng tôi chỉ còn một gian thôi" Bạch Li nhìn chăm chăm tên phục vụ "Hm?" Cô nhìn thấy sự mập mờ trong mắt hắn

"Một gian?!" Đường Tam nhú mày

Người phục vụ nhấn mạnh "Đúng vậy, còn một gian. Nhưng ngài yên tâm, phòng của chúng tôi rất lớn và tiện nghi. Thừa cho hai người ở" Nghe người

phục vụ nói với ánh mắt mờ ám giữa Đường Tam và Tiểu Vũ...Bạch Li (°□°) "Cái...Cái tên này đang nghĩ cái quái gì thế?! Hắn không thấy là Tam ca với Tiểu Vũ tỷ mới có 12 thôi sao? Còn là trẻ vị thành niên đấy!"

Tiểu Vũ lơ đãng nói "Vây một gian là được rồi, lúc chúng ta tại Nặc Đình học viện thì không phải ở cùng một ký túc xá sao? Đây có là gì đâu? Còn có thể tiết kiệm mua chút quần áo đẹp mà" Bạch Li đỏ mặt hơi hột nhìn cả hai người "Hai người là không hiểu ám chỉ của người khác hay là giả vờ không hiểu vậy?" (=v=) Cô thực sự không hiểu nổi, người ngoài cuộc thì thấy rõ ràng còn người trong cuộc sao lại mờ mịt thế?! "Dù sao thì nơi đây kết hôn sớm là chuyện thường"... (=.=) "Quý thần thiên địa ơi! Mình đang nghĩ cái quái gì vậy trời?!" Bạch Li gào thét trong lòng (=□=) "Đầu óc mình hôm nay có vấn đề rồi...là do trời nóng quá sao?" Được rồi...cô công nhận là mỗi lần trời nóng, ngoại trừ một mối ra thì cô có những suy nghĩ quái đản, nhưng suy nghĩ này là quá đà rồi! Bạch Li xui lơ trên vai Tiểu Vũ, đầu cô gần như muốn bốc khói

"Tiểu Vi sao thế? Còn thấy nóng hả?" Tiểu Vũ liếc nhìn thấy cô nằm xui lơ "Viii..." Bạch Li cũng chỉ kêu cho có lệ, năng hiểu lầm là cô mệt "Đừng lo, sắp xong rồi" Nghe như vậy cô thực sự muốn khóc "Mình thật tệ mà~ Đầu óc mình đúng là có vấn đề mới nghĩ thế" (TT^TT) "Mà hình như lúc này là có nhân vật mới xuất hiện"

"Ta nói này, gian phòng này hẳn là thuộc về ta chứ" Nghe giọng nói, Bạch Li suy nghĩ "Nhắc tới Tào Tháo là Tào Tháo đến" Nhìn qua thì thấy ba người đi tới, một nam, hai nữ. 2 cô gái nhìn trẻ trung và xinh đẹp, đặc biệt họ là chị em sinh đôi, nhưng nổi bật không phải là họ. Chàng trai anh tuấn ở giữa với tóc vàng phi tán sau lưng, dài gần tới eo với đôi mắt lam kỳ dị. Tuy chàng trai chỉ cao hơn hai chị em nữa cái đầu, nhưng nhìn qua thì chị em sinh đôi còn lớn tuổi hơn thiếu niên. Thấy thế thì trên đầu Bạch Li có mấy vạch đen (=.=) "Đại ca... sau này đường tình của người sẽ rất khó khăn đây"

"Người là người mới sao? Không biết là nơi này luôn lưu cho ta một gian phòng sao?"

Người phục vụ sững sốt "Ngài là?"

Đới Mộc Bạch không có kiên nhẫn, nói "Gọi quản lý của người ra đây" Nhìn người phục vụ chạy tìm quản lý, Bạch Li nhử mày nhìn Đới Mộc Bạch "Cái này đúng là vô lý! Sao tự nhiên tranh phòng chứ?" Cô hiểu đây là thể giới cường giả vì tôn, nhưng đạo lý đúng sai là vẫn nên có...Tuy biết là thế nhưng mà tâm của cô không chấp nhận được

Đường Tam nhân nhật nói "Vị Đại ca này, tựa hồ là chúng ta tới trước"

"Vây thì sao?" Mộc Bạch lạnh lùng nói, hẳn không có thói quen giải thích cho người khác. Thấy thế, Bạch Li chỉ thầm thở dài "Đạp trúng đuôi thỏ rồi"

Như cô đoán, Tiểu Vũ không dễ dàng chịu thiệt như thế. Chớp mắt một cái nàng đã đứng bên cạnh Đường Tam "Không sao cả, cho người nhanh chút!" "Tiểu Vũ tỷ đúng thật uy vũ!" (=v=) Bạch Li đỏ mặt hơi rờn rờn..

Vì không muốn để cho Tiểu Vũ chịu nhục nên Đường Tam lên giao đấu với Đới Mộc Bạch. Bạch Li cũng chẳng ngạc nhiên hay quá lo lắng gì mấy, đây chỉ là một trong những khởi đầu cho một huyền thoại của đại lục này. Nên cô cũng chỉ ngồi quan sát hai người giao đấu với lo lắng suôn thôi...có điều khi nhìn thấy thân hình của Đới Mộc Bạch càng ngày càng đồ sộ sau mỗi đợt thi triển hồn kỹ và quần áo rách. Bạch Li nhìn không được nghĩ "Làm hồn sư cũng phải tốn tiền mua quần áo a~" (=^=)

....

Chương này mình viết hơi vội, mình đăng chương mới với lời chúc các bạn có năm học tràn đầy may mắn và thuận lợi ^^

Đồng thời mình xin đặt câu hỏi, để mình dễ dàng chuẩn bị cho những chương tới. Hy vọng các bạn hợp tác ^^

Khi nhóm Đường Tam đấu với Triệu Vô Cực để vượt qua khảo thí. Bạch Li có nên tham chiến cùng không?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: Bản tính

Trong một căn phòng trọ... Bạch Li đang nằm ở trên ghế ở trong phòng...cô hé mắt nhìn thấy Đường Tam đang ngồi tu luyện, sau đó cô liếc nhìn quanh căn phòng trọ một lần nữa và chỉ có một từ kết luận cho phòng trọ này...HÔNG! Nhìn quanh, đâu đâu cũng liên quan tới màu hồng...không những vậy, lại có khá khá đồ nội thất hình trái tim và hoa hồng...chưa kể đến cả đồng hoa hồng tươi trưng trong phòng với hàng nghìn cánh hoa xếp thành hình trái tim a~ Ban đầu nhìn thì thấy rung động... nhưng ở được một lúc thì cô cảm thấy rất quái dị. Thì trước khi mọi việc xảy ra thì cô là sinh viên năm nhất môn mỹ thuật... nên cô hiểu cách sắp xếp trong phòng này là dành cho tân hôn hoặc...theo một nghĩa khác nữa... thử hỏi sao cô không cảm thấy quái dị chứ?!

Ngước nhìn lên dải băng lụa còn treo với dòng chữ "Một ngàn không trăm linh một, muối là duy nhất của ta"... Bạch Li đen mặt (==) "Đới lão đại...1001...là chỉ hoa hồng hay là cô nàng thế?" Cô thầm thở dài "Chẳng trách sau này đường tình của hắn lại khó theo đuổi a... Đúng là quả báo" Cô dành 5 giây mặc niệm cho một ai đó rồi thôi. Nhớ lại lúc vô phòng, Đường Tam ngây người một lúc rồi nhìn sang Tiểu Vũ nói

"Ta phát hiện, nghe lời người tới đây thật là một sai lầm" Nghe hắn nói như vậy thì cô gật đầu đồng ý với hắn "Vi vãi" Cô ủng hộ câu này hai tay, hai

chân...

Nhớ lại lúc đó, khiến cho Bạch Li lắc đầu. Tính tình trầm ổn của Đường Tam khiến cho Tiểu Vũ nói hăng rất giống ông cụ non... "Thật sự là thế mà" Cô đỏ mặt hời hợt (=w=) rồi ăn viên sủi cào, nhìn hai người trước mặt đang dùng bữa để ăn cơm...cô càng quyết tâm trở lại thành người hơn

"Tiểu Tam ca, theo ta ra ngoài chơi có được không? Suốt ngày ở trong phòng, người không thấy chán sao?" Tiểu Vũ nhìn Đường Tam, nhìn không được than phiền

Đường Tam mỉm cười "Người và ta không giống nhau, người thiên phú dị bẩm. Không cần tu luyện mà thực lực vẫn tăng lên, ta thì khác. Người cũng thấy được Đới Mộc Bạch là đệ tử của Sư Lai Khắc học viện, thực lực của hắn như thế nào? Đã có một người thực lực như vậy thì sẽ có người thứ hai và ba. Mà Sư Lai Khắc học viện này khác hẳn với Nặc Đinh học viện, sẽ không phải lại nghe lời một mình người. Ta không tăng thực lực thì làm sao mà giữ lời hứa bảo vệ người được?" Hắn cười cười "Chẳng phải người thường cùng Tiểu Vi chơi sao? Sao bây giờ lại muốn ta đi cùng đây?" Hắn nhìn Tiểu Vũ, ánh mắt tràn đầy tiếu ý. Nàng cũng không nói lời nào, bấu môi bất mãn, nắm tay Đường Tam rồi nhìn hắn với ánh mắt u ám. Bạch Li sao không hiểu được, Tiểu Vũ đây là kiếm cơ để Đường Tam nghỉ ngơi một chút. Việc này là cô ủng hộ, tu luyện tất nhiên là tốt, nhưng tu luyện quá sức thì không tốt, cũng có lúc nên nghỉ ngơi một chút. Nghĩ thế, cô nhảy lên vai Đường Tam rồi dụi đầu bên cổ hắn "Vii" Nhìn ánh mắt mong đợi của Bạch Li, Đường Tam bắt đầu dĩ thời dài "Được rồi, dù sao thì ngày mai mới đến Sư Lai Khắc học viện báo danh. Ta sẽ cùng các người ra ngoài, nhưng giữa trưa phải về, buổi chiều thì càng không được quấy rầy ta tu luyện"

"Hảo" Tiểu Vũ cười, u ám trong mắt nàng tan biến ngay lập tức "Tiểu Vũ tỷ... tỷ nếu đóng phim thì nhất định sẽ đoạt giải Oscar" Bạch Li đỏ mặt hời hợt (=")...

Ra khỏi nhà trọ, Đường Tam hỏi Tiểu Vũ "Người muốn đi đâu?"

Nàng tùy tiện làm ra vẻ tinh bơ nói "Đi đâu cũng được, chỉ cần không ở trong phòng buồn chán đó là tốt rồi"

Nghe như vậy, ở trên vai Đường Tam, Bạch Li không khỏi bắt đầu dĩ cười. Mấy năm qua ở Nặc Đinh học viện, nàng ta làm đại tỷ của đám trẻ đã quen náo nhiệt rồi... bây giờ chỉ có Đường Tam với Bạch Li kế bên nên chắc không quen đây. Cô thì ngược lại, cô không thích ồn ào... lâu lâu náo nhiệt một hai bữa thì còn được chứ... mỗi ngày ồn ào như Tiểu Vũ... thì thôi! Cô chịu không nổi (=v=) nên lúc ở học viện thì cô bám Đường Tam với Đại Sư còn nhiều hơn với Tiểu Vũ. Nhớ lại khoảng thời gian trong học viện, khiến cho cô cảm thấy khá buồn cười. Đột nhiên cảm thấy có gì đó dao động trong không khí, chú ý xung quanh thì thấy được Đường Tam với Tiểu Vũ đang vào cửa tiệm. Trong tiệm chỉ có một người đang ngồi đứng đưa theo nhịp điệu của ghế, hắn nhìn qua thì khoảng hơn 50, vóc người khá cao to. Giương mặt hơi dài, cằm hơi nhô ra... cộng thêm hắn đang đeo mắt kính vuông... nhìn hơi quái dị... nhưng khi nhìn hắn thì Bạch Li kết luận "Mặt người này...sao mà giống gian thương"

Tiểu Vũ tò mò nhìn xung quanh "Tiểu Tam, những cái này đều là hồn đạo khí sao?"

Đường Tam nhìn các vật phẩm trưng trên quầy "Này...ta cũng không biết. Trừ khi dùng hồn lực thí nghiệm từng cái, nếu chỉ dùng mắt nhìn thì nhìn không ra được" Hắn vừa đi, vừa nhìn cho tới khi thấy được một khối thủy tinh vàng đục to bằng lòng bàn tay, Đường Tam nheo mắt nhìn khối thủy tinh thì Bạch Li nhớ tới việc này trong truyện "Ah... Đây là lúc mua được nguyên liệu quý làm ám khí" Cô nhìn qua người đàn ông đang ngồi trên ghế "Vậy đây là hiệu trưởng của Sư Lai Khắc... tên gì ấy nhỉ?" Rồi cô nhìn qua cục thủy tinh "Còn cái này nữa...Gọi là gì ta?" (°~°)???

"Tiểu Tam, người nhìn khối thủy tinh rách nát đó làm gì? Khối thủy tinh này một chút sáng bóng cũng không có, cũng không có màu sắc nào, từ thủy tinh mới là trân quý nhất. Người không định mua món đó chứ?" Tiểu Vũ khó hiểu, nhìn hăng

Đường Tam gật gật đầu "Ta phải mua khối thủy tinh này...nhưng không biết là bao nhiêu"

"Không đắt lắm, chỉ 100 kim hồn tệ" giọng nói ẻo ỏi, mang theo chút khàn khàn vang lên

Đường Tam thì không nói gì, Tiểu Vũ thì mạnh mẽ quay đầu lại "Cái khối thủy tinh nát này mà tới 100 kim hồn tệ?! Sao không đi cướp luôn đi?!" Bạch Li hiểu, cái giá này là còn rẻ...100 kim hồn tệ..."Số tiền này là dư sức ăn mấy bữa ngon a~" Cô khóc không ra nước mắt (QAQ) Bạch Li đang đau lòng nên cũng không để ý tới cuộc đấu giá cho tới khi người trung niên đòi 500 kim hồn tệ... cô có suy nghĩ thế này "Gian thương!" (=□=) "Hiệu trưởng của Sư Lai Khắc là gian thương a~" Cô còn có ý nghĩ là có nên kêu "Sư môn bất hạnh" không đây

Sau khi có được khối thủy tinh thì Đường Tam kéo Tiểu Vũ về, Bạch Li thì không quá chú ý, cô đang cố nhớ lại tên của khối thủy tinh mãi cho tới khi "Đừng rồi! Là Bản Tinh!" Vừa nghĩ xong thì "PHANH!!!" Tiếng đập của búa làm chấn động cả nhà trọ...còn cô thì giật mình suýt ngất "Có ngày nếu mình không chết vì hệ thống làm đau tim, thì cũng chết do giật mình làm đứng tim mất" Bạch Li khóc rờn rờn "Mình chắc bị bệnh yếu tim rồi" (TT,TT)

....

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Sư lai khắc học viện

Sáng sớm, bắt đầu từ phía nam của Tác Tấn thành là ruộng lúa mênh mông. Nhìn quanh đều là lúa xanh sắp nhuộm vàng, trời quang, mây tạnh khá là dễ chịu, chưa kể thì thoảng có gió nhẹ thổi qua khá là mát mẻ. Bạch Li ngồi trên vai Tiểu Vũ hít một hơi thật sâu rồi thở ra, không khí dễ chịu với phong cảnh giản dị này làm cô nhớ tới lúc còn nhỏ, thỉnh thoảng được ba mẹ dẫn về quê thăm họ hàng. Cô thoải mái nằm ườn trên vai Tiểu Vũ thở nhẹ một cái, cô thật thích không khí mát mẻ như vậy, rất nhẹ nhàng và dễ chịu... Và vì sao cô cùng Đường Tam và Tiểu Vũ ở phía nam của Tác Tấn thành? Lý do thật ra rất đơn giản...đơn giản vô cùng...

"Tiểu Tam, người biết Sử Lai Khắc học viện ở nơi nào không?" Tiểu Vũ nhìn ruộng lúa hai bên đường hỏi Đường Tam

"Cụ thể ta không rõ, chúng ta cứ tiếp tục theo hướng nam mà đi, thế nào cũng tới. Cái tên Đới Mộc Bạch kia là đệ tử của học viện, cũng đủ chứng minh rằng học viện này có thật" Đường Tam trả lời

"Ca~" Tiểu Vũ ngọt ngào gọi hân, Bạch Li liếc nhìn nàng cũng hiểu nàng muốn gì nên cô bám trên vai nàng chặt hơn một chút, còn hân thì bắt đất đi nói

"Người cũng không còn nhỏ nữa, cũng không phải là không đi được"

Nàng cười hi hi "Mặc kệ, ai biểu người là ca của ta đây" Vừa dứt lời thì nàng mạnh mẽ lao về phía hân. Còn Đường Tam thì bắt đất đi cúi người xuống, đưa hai tay ra đằng sau đưa nàng cõng trên lưng. Từ trên vai Tiểu Vũ, Bạch Li thấy cảnh vật cao hơn, cô với nàng cười thích thú. Đường Tam cõng Tiểu Vũ, nghe thấy tiếng cười của nàng với cô, hân cảm thấy ấm áp... Kể từ khi phụ thân hân rời đi, đôi lúc tưởng niệm cha thì hân nhìn Tiểu Vũ cùng Bạch Li chơi đùa. Nhìn nụ cười của cả hai làm hân ấm lòng, có cảm giác gia đình, chưa kể đến Bạch Li cũng thường giúp hân với Tiểu Vũ tập luyện, và dọn dẹp chỗ hân và Tiểu Vũ thường ngủ với cả phòng của Đại sư... Bạch Li đang thích thú cười đùa cùng Tiểu Vũ thì cô đột nhiên nghe thấy tiếng rì rầm của đám đông, vênh tai lên rồi nhìn từ đằng xa, cô nhìn thấy một hàng người tụ tập trước một cổng thôn nhỏ

"Tiểu Vi nhìn gì thế?" Tiểu Vũ nhìn cô rồi nhìn theo hướng cô thì thấy được thôn nhỏ "Ca, người xem bên kia có thôn nhỏ" Giọng nói nàng ngọt ngào gọi hân, nàng chỉ hướng cửa thôn

Đường Tam theo hướng của nàng chỉ, nhờ vào Tử Cực ma đồng, hân nhìn thấy trước cổng thôn có khá nhiều người tụ tập "Chúng ta qua đó hỏi, người trong thôn chắc biết Sử Lai Khắc học viện ở đâu. Hồn sư học viện hân là rất có danh mới đúng" "Vii" Bạch Li gật đầu đồng ý

"Ca, nhanh nào" Nàng cười cười chỉ cửa thôn, Đường Tam cũng chỉ cười theo đi nhanh hơn theo hướng nàng chỉ. Khi tới nơi thì thấy khá khá thanh niên khoảng 12 hay 13 tuổi hoặc hơn, họ đi cùng với cha mẹ đang xếp hàng trước thôn. Trên cổng thôn ghi rõ ràng "Sử Lai Khắc học viện" với hình tượng trung của học viện là cái đầu quái vật hình người...trông khá là dễ thương. Dưới cổng thôn là một lão già trên 60 đang ngồi, cùng một bộ bàn ghế cũ và vị này đang đeo một cái huy chương tròn màu xanh...nhìn cũng hiểu lão là một vị lão sư trong học viện.

"Không thể nào?!" Tiểu Vũ nhảy xuống khỏi lưng Đường Tam, trong ánh mắt của cả hai đều là sự kinh ngạc "Ca, Đại sư có làm không? Ta nhìn thế nào cũng thấy không giống như một tòa học viện. Sẽ không phải gạt người chứ?"

Đường Tam cười khỏ "Đều cũng đã tới rồi, xem rồi hãy nói" Nói xong thì cả hai xếp hàng, ngồi trên vai Tiểu Vũ, Bạch Li lặng lẽ quan sát xung quanh, nhiều người thế này cô không dám gây chú ý...một chút cũng không. Nhìn ở cổng học viện, Bạch Li chú ý, ngoại trừ vị lão sư, ngồi sau hân là một người khá là quen thuộc...Đới Mộc Bạch...và cô nhìn thấy hân đang làm gì? Hân đang trắng trợn đe dọa người ta a~ Nhìn gương mặt có phần bất đắc dĩ thì cô hiểu được, hân là hân bị ép buộc làm đi... Mà màn này cũng có hiệu quả, người muốn đăng ký cũng tự ý bỏ đi...

Vị lão sư thu phí có vẻ không nhận được lời phàn nàn của phụ huynh, bèn đứng lên cao giọng, nói cho những người phía trước và sau hàng "Tới Sử Lai Khắc học viện của chúng ta báo danh, thì các người hân hiểu được quy củ của học viện. Nếu không rõ quy củ mà tới thì các người cũng chỉ tặng không phí báo danh thôi. Bây giờ rút lui thì còn kịp. Các người có biết Sử Lai Khắc trong Sử Lai Khắc học viện có ý gì không?" Nhìn nhiều người vẻ mặt mờ mịt, hân lãnh đạm nói tiếp "Sử Lai Khắc là một loại quái vật, cho dù tồn tại trong hồn thú thì cũng tồn tại một cách cổ quái. Hàm nghĩa của Sử Lai Khắc học viện chúng ta là học viện quái vật! Nói cách khác là học viện chỉ nhận quái vật, không nhận người thường! Tuổi trên 13 hoặc không có hồn lực trên cấp 21 thì không cần lãng phí thời gian ở đây nữa!" Nghe lão già nói như vậy, Bạch Li cảm nhận được, sự rung động của Đường Tam với Tiểu Vũ. Đột nhiên một cổ áp lực từ lão sư đè lên cô, không chỉ cô mà những người xung quanh đều bị cổ áp lực này đè đến mức run người. Lần đầu tiên từ lúc đến thế giới này Bạch Li mới cảm nhận được cảm giác không thở nổi, đồng thời cô biết là bản thân cô còn kém nhiều lắm...

...

"...Đây là thế giới cường giả vi tôn...không có thực lực thì..." Cô trầm ngâm, với tình hình hiện nay của cô thì muốn tăng cấp thì khá khó khăn "Nếu không thể tăng cấp thì bây giờ tạm thời mình chú ý rèn luyện thân thể nhiều hơn chút" Do mãi suy nghĩ mà Bạch Li bỏ qua cuộc trò chuyện háo hức giữa Đường Tam với Tiểu Vũ, cô chợt cảm giác như có ai đó đang nhìn... không phải nhìn cô nhưng cô chắc là nhìn phía sau cô đi. Cô ngược nhìn thì thấy ánh mắt của Đới Mộc Bạch đang nhìn ở phía sau cô...thực chất là đằng sau Tiểu Vũ với Đường Tam bằng ánh mắt nóng rực, tò mò theo ánh nhìn của hân, cô nhìn đằng sau thì (°.°)

Người thiếu nữ có vẻ nhỏ tuổi hơn Đường Tam với Tiểu Vũ, nàng có mái tóc đen khá dài xõa xuống, với thân hình mà Bạch Li có thể nói là thân hình người mẫu a~ Ánh mắt nàng trái ngược với thân hình bốc hỏa là...lãnh đạm...cực kỳ lãnh đạm và Bạch Li chỉ có thể miêu tả nàng ta là "Băng sơn mỹ nhân nha" Cô cũng thấy là Đường Tam đang ngây ngốc nhìn người ta...

"Các người có báo danh hay không? Không nên đứng ngán ở chỗ này" Giọng nói của vị lão sư đánh thức sự ngây ngốc của Đường Tam kèm theo cái nheo của Tiểu Vũ đang tròn mắt nhìn hân

"Chúng ta cùng báo danh" Hân cố nhịn đau đớn trên tay rồi đặt 20 kim hồn tệ lên bàn... Bạch Li cười khúc khích "Tam ca...nhìn chăm chăm con gái là bất lịch sự nha~" Cô thích thú nhìn cả hai đang được lão già kiểm tra tuổi và khi cả hai thi triển vũ hồn thì vị lão sư khá là kinh ngạc khi nhìn vũ hồn của Đường Tam

"Dĩ nhiên là lam ngân thảo! Lam ngân thảo có thể tu luyện nhanh đến như vậy sao?"

Đường Tam mỉm cười "Sư phụ, các người nơi này không phải chỉ nhận quái vật sao? Ta có được tính là quái vật không?"

Trên mặt vị lão sư hiện ra vẻ tươi cười "Quả đúng là tiểu quái vật!" Rồi hần nhìn Bạch Li trên vai Tiểu Vũ "Còn tiểu thú này là?"

"Đây là tiểu thú của ta, theo ta từ nhỏ tới giờ. Hy vọng sư phụ cho nàng theo cùng chúng ta" Đường Tam trả lời, hần biết lúc còn ở Nặc Đinh học viện là nhờ vào sư phụ hần xin phép viện trưởng nên Bạch Li mới có thể ở cùng hần. Còn ở đây thì khác, hần hy vọng là cô được ở cùng hần với Tiểu Vũ, vì cô là người nhà của hần

"Được không lão sư? Tiểu Vi rất ngoan, chưa từng quậy phá bao giờ" Tiểu Vũ cũng nhìn lão sư đang trầm ngâm, nàng cũng biết lúc trước là nhờ Đại sư nên Bạch Li mới được ở Nặc Đinh học viện. Nhìn hai người đang vì cô mà xin người ta cho cô vào, cô thấy thật ấm lòng "Eevee..."

"Việc này...ta không quản được" Vị lão sư nhìn hai người "Viện trưởng đi vắng rồi, hai người cứ đem nó vào cùng. Đến khi viện trưởng về hãy xin phép, nhưng từ giờ tới lúc đó các người phải quản nó cho tốt"

"Đa tạ lão sư" Đường Tam với Tiểu Vũ cười, Bạch Li cũng cười tạ với hần "Vĩ~"

"Được rồi, Một Bạch, dẫn họ vào"

"Dạ!" Đới Mộc Bạch hướng Đường Tam cười rồi dẫn hai người vào thôn, cũng chính là Sứ Lai Khắc học viện "Ta biết thế nào các người cũng thuận lợi thông qua mà, cửa thứ hai đối với các người cũng không thành vấn đề" Vừa nói, hần vừa quay đầu nhìn hướng cổng thôn

Tiểu Vũ tức giận nói "Nhìn cái gì?! Lại muốn hại nữ hài tử nhà người ta sao?" Nghe thế, Đới Mộc Bạch nhú mày rồi phản bác lại. Đồng thời hần giải thích về vũ hồn trong truyện còn gọi là Vũ hồn dung hợp kỹ. Nghe xong nàng liền bật cười "Nói vậy vũ hồn của nữ hài tử kia là con hổ cái rồi?" Bạch Li đỏ mặt hột hột (==") "Tỷ là vô tình hay cố tình nói người ta như vậy thế?"

Đới Mộc Bạch hơi xấu hổ "Cũng có thể như vậy lắm" Nói rồi dẫn hai người tới cổng thứ hai, thí nghiệm hồn lực. Bạch Li có thể cảm nhận dao động của hồn lực trong không khí, Đới Mộc Bạch liền giải thích khảo thí vòng hai cho hai người. Xong hần vội đi ra cổng thôn, Đường Tam cùng Tiểu Vũ xếp hàng, đang chờ thì nghe thấy âm thanh nhẹ nhàng vang lên

"Bán hương tràng, bán hương tràng đây! Hương tràng nhãn hiệu Áo Tư Tập thơm ngon bổ rẻ, 5 đồng tẻ một cái. Số lượng nhiều. Ăn hương tràng nhãn hiệu Áo Tư Tập, cam đoan các người thông qua khảo thí nhập học" Nghe thế, Bạch Li chột nghĩ "Hương tràng???...Xúc xích! Hot dog!" Nghĩ ra thì cô lên con thêm ăn, kiếp trước cô khá là thích món xúc xích nướng chấm tương ớt nha. Cô nhìn qua thì thấy một người ăn mặt sạch sẽ, tóc ngắn chỉnh tề, râu quai nón đầy mặt nhưng hần có đôi mắt hoa đào lớn đang đẩy xe. Ánh mắt của hần thường liếc nhìn các nữ đệ tử...và Tiểu Vũ cũng nằm trong tầm mắt của hần

"Phía trước cũng còn có mấy người, điểm tâm người cũng ăn không nhiều lắm. Có muốn ăn hương tràng không?" Đường Tam nhìn Tiểu Vũ hỏi

"Ngửi mùi cũng không tệ lắm, vậy thử xem sao"

Đường Tam gật đầu rồi nhìn qua Bạch Li "Tiểu Vi thì sao? Muốn ăn không?" Bạch Li cười, gật đầu lia lịa kêu "Vĩ vĩ vĩ!" "Cho em ăn! Cho em ăn với!" Kèm theo ánh mắt háu ăn. Thấy thế Đường Tam bật cười rồi xoa đầu cô với một suy nghĩ là cô thật trẻ con. Sau đó hần bèn đi đến xe hàng, Tiểu Vũ thì đỡ cô xuống đôi mắt nàng, thấy ánh mắt háu ăn kèm với mấy ngôi sao trong mắt của cô thì nàng phì cười

"Người đấy! Hề ăn ngon hoặc chơi là mắt sáng lên" Nàng sùng nịch dí trán Bạch Li, cô thì cười cười với cái đuôi lắc lắc đáp lời nàng "Vĩ~" Tiểu Vũ ôm cô chờ một chút thì thấy Đường Tam quay lại cùng với Đới Mộc Bạch và nữ hài tử lúc này. Thấy Đường Tam quay lại, Bạch Li bèn nhảy lên vai hần, cô cúi người nhìn qua hai tay hần không thấy gì. Sau đó cô nhìn hần khó hiểu, Tiểu Vũ thắc mắc "Xúc xích của ta với Tiểu Vi đâu?"

Đường Tam với Đới Mộc Bạch liếc nhìn nhau rồi thất thanh cười ha ha. Còn thiếu nữ lạnh như băng đứng sau Tiểu Vũ, trong mắt nàng hiện lên ý cười, nàng thấp giọng nhàn nhạt "Vô vị"

Tiểu Vũ bị bọn họ cười tới khó hiểu "Tôi cùng xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ xúc xích nọ không thể ăn?" Đường Tam che miệng nàng lại sau đó hần liếc nhìn Bạch Li, cô khó hiểu nhìn hần "Vi?"

"Đới đại ca, phiền người trông Tiểu Vi giùm ta chút" Đường Tam liền bế cô đưa cho Đới Mộc Bạch. Vì sao ư? Cho dù hần biết cô rất linh tính và hiểu tiếng người, nhưng đối với hần thì cô chỉ là trẻ con và là muội muội hần, nên hần thật không muốn cho cô biết...chuyện người lớn. Đới Mộc Bạch khá ngạc nhiên nhưng hần cũng bế Bạch Li, tuy cô biết Đới Mộc Bạch không phải người lạ nhưng cô vẫn ngờ ngợ nhìn hần.

Đường Tam thì thào vào tai Tiểu Vũ, nàng đỏ mặt "Nam nhân các người...thật xấu chết đi được! Như thế nào lại có vũ hồn kỳ quái như thế?!" Nghe nàng nói thế thì Bạch Li chột nhớ tới đoạn này trong truyện, cô khóc rờn rờn "Tại sao?! Tại sao chứ?! Xúc xích nướng của mình" (TT^TT) Cô là thực lòng nghĩ tới đồ ăn mà~

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đầu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Bất động minh vương triệu vô cực

Sau khi được miễn khảo thí cửa thứ hai và ba thì nhóm của Bạch Li được thêm hai thành viên mới, một người là băng lãnh mỹ nhân mà cô gặp lúc ở cổng thôn. Người còn lại là nữ hài tử cỡ tuổi Đường Tam với Tiểu Vũ, nàng ta có mái tóc ngắn ngang tai, ngũ quan xinh đẹp, nhìn khí chất của nàng là biết con nhà quý tộc. Nếu so sánh giữa hai cô nàng này thì Bạch Li sẽ nói hai người trái ngược hoàn toàn, người thì băng lãnh, người thì mang hơi thở mùa xuân.

Ngồi trên vai Đường Tam, Bạch Li nghe Đới Mộc Bạch giới thiệu học viện và giải đáp thắc mắc của mọi người, nhu cầu của học viện vô cùng nghiêm khắc, chẳng trách vì sao lấy cái tên của quái vật "Có lẽ do vì ít học sinh nên viện trưởng rất gian thương đi" (=,=) Nói chung thì yêu cầu tốt nghiệp khá là biến thái...trước khi 20 tuổi là phải vượt qua cấp 40... "Dù sao thì thiên tài cũng không phải là người" (=A=) Điển hình nhất là những học viên ở đây...hoàn toàn không phải người thường... những học viên ở đây bao gồm Đường Tam...đều là "quái vật"...nghĩa đen luôn... Tuy là quái vật theo nhiều kiểu khác nhau nhưng chung quy vẫn là quái vật a~ (=w=)

"Đến nơi rồi" Đới Mộc Bạch dừng lại, trước mặt cả nhóm là một mảnh đất trống khá rộng, tuy không rộng bằng ở cửa thứ hai nhưng vẫn tính là khá rộng "Triệu sư phụ, ta dẫn người đến tiến hành khảo hạch của đệ tứ quan" Đới Mộc Bạch cung kính nói với người trung niên khoảng 50 tuổi đang ngồi trên ghế gục gà gục gù.

Nghe Đới Mộc Bạch nói vậy Bạch Li liền chú ý người trung niên thêm một chút "Nha~ vậy đây là phó viện trưởng của Sứ Lai Khắc học viện, Bất Động Minh Vương Triệu Vô Cực sao?" (°~°)

Tướng mạo của Triệu Vô Cực nhìn rất bình thường, không có gì nổi bật, nhìn vóc người không cao... có vẻ còn thấp hơn Đường Tam một chút...bù lại thì nhìn thân thể có vẻ hùng tráng... "Rất...có nét của lực sĩ" (=v=) Cô kết luận người trước mặt.

"Oh?! Năm nay có người tới được đệ tứ quan?! Mà lại tới tận bốn người?!" Triệu Vô Cực mở to đôi mắt còn đang ngái ngủ, có chút kinh ngạc nhìn bốn người trước mặt, cứ như gặp chuyện không thể tin nổi.

Đới Mộc Bạch nói "Họ chẳng những đến được đệ tứ quan, hơn nữa bọn họ còn được miễn kiểm tra ở đệ nhị và đệ tam quan" Nghe như thế, đôi mắt của Triệu Vô Cực phát sáng lên, hân hứng nhìn bốn người Đường Tam đầy hứng thú

"Bốn người đều vượt qua cấp 25...không tệ, xem ra năm nay tiểu quái vật không ít a. Thông qua cửa của ta thì các ngươi chính thức trở thành người của Sứ Lai Khắc học viện. Bất quá, khảo nghiệm của ta không dễ dàng thông qua. Kinh nghiệm thực chiến đều phải dựa vào thực lực của chính mình, ta khảo hạch chính là tại phương diện này" Nói rồi liếc qua thấy Bạch Li ngồi trên vai Đường Tam, Triệu Vô Cực ngạc nhiên "Còn tiểu hồn thú này là sao?"

Nghe Triệu sư phụ thắc mắc, Đường Tam liền trả lời "Đây là Tiểu Vi, nàng theo ta từ nhỏ tới giờ. Lúc ở cổng học viện, vị lão sư có nói là chờ viện trưởng về rồi mới xin phép cho nàng ở cùng ta. Nên từ giờ đến lúc viện trưởng về, ta sẽ trông Tiểu Vi, hy vọng lão sư cho phép"

Nhìn Bạch Li, Triệu Vô Cực suy nghĩ một chút, đôi mắt càng ngày càng tỏa ra sự hứng thú, sau đó nhìn qua nhóm bốn người "Ta gọi Triệu Vô Cực, nếu các ngươi bốn người đều miễn kiểm thông qua nhị, tam quan. Ta đây tự mình thử các ngươi một chút, bây giờ cho các ngươi thời gian một nén hương để hiểu rõ nhau. Sau đó kiểm tra bắt đầu, nội dung kiểm là bốn người các ngươi liên thủ đấu với ta trong thời gian một nén nhang. Chỉ cần có một trong các ngươi kiên trì đến cuối cùng thì bốn người các ngươi đều đậu và..." Hân nhìn Bạch Li rồi cười "Nếu tiểu thú của ngươi tham chiến cùng, thì không cần chờ viện trưởng về. Ta cho phép nó ở học viện cùng...có điều các ngươi phải vượt qua kiểm tra đã"

"?!!" Đường Tam, Tiểu Vũ và Bạch Li kinh ngạc nhìn vị lão sư trước mặt. Điều này nghe rất tốt, nhưng chưa biết thực lực của đối phương nên Đường Tam không nói gì...Dù sao thì trong mắt hân Bạch Li còn chưa đến được 10 năm tuổi

"Triệu sư phụ... Như vậy không được" Đới Mộc Bạch chần chờ nói

Triệu Vô Cực trừng mắt nhìn hân "Có gì mà không được? Viện trưởng vắng mặt, ở học viện ta là lớn nhất. Ta nói được là được. Ta sắp đốt hương, các ngươi không còn nhiều thời gian, tự mình chuẩn bị đi. Tiểu Bạch, ngươi có thể đem thực lực của ta nói cho bọn họ, để bọn họ chuẩn bị" Nói rồi hân lấy cây nhang đốt rồi cắm xuống đất, sau đó ngồi ngủ tiếp.

Nhưng câu cuối của Triệu Vô Cực suýt nữa làm Bạch Li bật cười "T... Tiểu... Tiểu Bạch! Đới Mộc Bạch bị gọi là tiểu Bạch!...khục...khục...giờ không phải lúc để cười" (==>v<=) Thấy người cô hơi run run, Đường Tam nghĩ là cô sợ...thật ra là cô đang cố nhịn cười. Võ hồn của Đới Mộc Bạch là Tà Mâu Bạch Hồ, mà hân bị gọi là tiểu Bạch... Được rồi, cô nên bỏ qua vấn đề này...trong tình trạng này mà cười thì... E hèm! Cô không nên nghĩ nữa. Lắng nghe Đới Mộc Bạch nói về vũ hồn của Triệu Vô Cực, Bạch Li thật hết nói nổi với Tiểu Vũ, cô nàng này làm tiểu bá vương ở Nặc Đinh học viện, nên nàng luôn xem nhẹ đối thủ của mình "Chẳng lẽ chị chưa bao giờ nghe câu "Đừng đánh giá bìa sách qua vẻ ngoài của nó" sao?" (=) Bạch Li thờ dãi "Thôi, cứ coi như là một trải nghiệm cho Tiểu Vũ tý đi..."

...

"Ta gọi Đường Tam, khí vũ hồn Lam ngân thảo, 29 cấp chiến hồn sư hệ không chế"

"Tiểu Vũ, thú vũ hồn thỏ tử, 29 cấp chiến hồn sư hệ cường công"

Thiếu nữ tóc ngắn do dự một chút "Trừ Vinh Vinh, khí vũ hồn Thất Bảo Lưu Ly tháp, 26 cấp khí hồn sư hệ phụ trợ"

"Chu Trúc Thanh, thú vũ hồn U Linh Minh miêu, chiến hồn sư cấp 27, hệ mã công"

Sau màn giới thiệu, thì người gây chú ý nhất là Trừ Vinh Vinh. Người có vũ hồn là Thất Bảo Lưu Ly tháp thì tất nhiên là thuộc Thất Bảo Lưu Ly tông, nghe nàng kể là nàng trốn nhà ra thì Bạch Li đỏ mặt hời hợt "Đại tiểu thư đến tuổi nổi loạn à~" (=,=)

Đôi Mắt Bạch hít sâu một hơi "Bốn người các ngươi phối hợp không tệ, không lặp lại hệ thống vũ hồn. Làm thế nào để cân công kích của Triệu sư phụ, các ngươi tự mình quyết định đi"

Đường Tam suy nghĩ một chút rồi nói "Trừ Vinh Vinh phụ trách hỗ trợ, Tiểu Vũ chủ công. Ta phụ trách không chế công kích của Triệu sư phụ, đồng thời trợ Tiểu Vũ công kích. Còn Chu Trúc Thanh phiên người từ bên hông, dùng tốc độ kiềm chế hấn"

Tiểu Vũ và Trừ Vinh Vinh gật đầu, Chu Trúc Thanh liếc mắt nhìn hấn một cái, rồi cũng gật đầu đồng ý. Không thấy nói gì tới mình, Bạch Li thắc mắc nhìn Đường Tam "Vi vi evee?" "Tam ca? Còn ta thì sao?"

Đường Tam nhìn Bạch Li rồi thờ dãi, hấn hiểu cô muốn hỏi gì "Lần này thì không được" Bạch Li ngạc nhiên "Vi evee?" "Vi sao không?"

"Tiểu Vi, lần này không giống như những lần người bồi ta với Tiểu Vũ rèn luyện hay đi săn hồn thú. Triệu sư phụ là hồn thánh cấp 76, còn người chưa tới 10 năm tuổi, ta không muốn mạo hiểm" Đường Tam giải thích "Vii..." "Nhưng mà..." Bạch Li muốn phản bác thì Tiểu Vũ lại nói

"Tiểu Vi, nghe lời Tam ca đi. Người không tham gia cũng không sao, cứ chờ viện trường về là được" Nàng khuyên nhủ, nghe vậy Bạch Li âm thầm, cô biết là hai người thật lòng lo cho cô... Nhưng như vậy cô càng muốn tham gia, cô muốn cùng với gia đình cô chứ không muốn luôn núp sau lưng họ "Vii evee!" "Không được!" Bạch Li lắc đầu liên tục, không kịp để Đường Tam hay Tiểu Vũ khuyên hay nói gì, cô nhảy xuống đất rồi xoay người, đối diện với hai người trước mặt.

"Tam ca, Tiểu Vũ tỷ, muội biết là hai người lo cho muội nhưng... Chúng ta là một gia đình! Ta muốn chiến đấu cùng mọi người! Ta không muốn lúc nào cũng núp sau lưng mà chờ người bảo vệ mình... Muội biết là muội còn cần cố gắng nhiều hơn, nhưng ít ra muội muốn hỗ trợ" Bạch Li nói ra tâm tình của cô lúc này. Đường Tam với Tiểu Vũ ngạc nhiên nhìn cô, lần đầu tiên họ thấy cô quyết liệt như vậy. Mà kinh ngạc nhất không phải hai người họ, mà là ba người Đôi Mắt Bạch. Lần đầu tiên thấy Bạch Li thì họ chỉ nghĩ cô là thú sủng, nhưng khi thấy Đường Tam với Tiểu Vũ đối với cô như gia đình, cộng thêm hành động này của cô khiến cho họ rung động. Tuy những gì cô nói, họ cũng chỉ nghe thành tiếng "Vi vi vii evee" hay gì thôi, nhưng ánh mắt của cô lại nói lên rất rõ ràng những gì cô nói, thêm một chút bất mãn của một đứa trẻ. Có lẽ sau này họ cũng không bao giờ quên được, ấn tượng kinh ngạc về một ai đó có ánh mắt trong suốt lại có sự kiên quyết, pha lẫn một chút bất mãn của trẻ con, nếu nghĩ lại thì khá buồn cười...nhưng lại thuyết phục được bọn họ.

Đường Tam bất đắc dĩ nói "Thôi được rồi, Tiểu Vi phụ trách tấn công từ xa đồng thời dùng tốc độ gây rối Triệu sư phụ" Nghe thế, hai mắt Bạch Li tỏa sáng, cô vui vẻ nhảy lên người được hấn đón, dụi dụi đầu trên ngực Đường Tam "Vi vii~" "Cảm ơn Tam ca~" Đường Tam lắc đầu cười, sau đó hấn liền giải thích chiêu thức tấn công của cô cho mọi người. Chiêu Swift, Quick Attack với Tackle. Đây là ba chiêu mà từ trước đến nay cô dùng ở trước mặt Đường Tam với Tiểu Vũ...nói trắng ra là cô giấu thực lực đi...ai biểu cô cấp 46 đầu ngang tay với Hồn Vương đâu? (TT,TT)

"Hệ thống" Bạch Li gọi hệ thống trong lúc Đường Tam với Tiểu Vũ đang giải thích và miêu tả cho những người khác [Sao?]

"Phiên cập tăng các chức năng của tôi, mỗi cái thêm 5 điểm. Đồng thời mua giùm tôi một chiêu thức mới"

[Được thôi, cô muốn mua chiêu gì?]

"Hyper Voice, bỏ Sand Attack đi"

[100 điểm] Hệ thống máy móc ra giá

"Ừ" Bạch Li đồng ý mua...Dù gì đối thủ là Hồn Thánh, cẩn thận vẫn tốt hơn, vậy nên hiện giờ tổng bằng cá nhân của cô là:

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 46

Ability: Run away

HP_117

Attack_95

Defense_97

Sp. Attack_95

Sp. Defense_94

Speed_103

Attack moves:

Wish_ Tackle_ Swift_ Stored Power_ Hyper Voice_ Quick Attack_ Shadow Ball_ Refresh_ Protect

Điểm: 154810

"Thương lượng tốt lắm" Âm thanh rõ to của Triệu Vô Cực khiến mọi người chú ý, nhìn qua thì thấy cây nhang đã cháy tới điểm cuối. Bạch Li nhảy xuống đất, cô ở trong tư thế sẵn sàng

"Sư phụ, có thể bắt đầu" Đới Mộc Bạch hướng Triệu Vô Cực gật đầu, sau đó hần bước nhanh ra một bên xem cuộc chiến...

Và thế là trận chiến bắt đầu...

...

Sắp tới là Bạch Li sẽ trở tài thực lực a~ tất nhiên là sau khi Tiểu Vũ bị thương mới trở tài cơ ^^

Mong được các bạn ủng hộ, nếu ai có ý tưởng gì thì cho mình biết nha (^w^)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Thực lực

Trận chiến vừa bắt đầu thì Trữ Vinh Vinh ngay lập tức tăng lực lượng và tốc độ của mọi người... bao gồm cả Bạch Li. Cô ngạc nhiên nhìn vị tiểu thư này, cô thực sự không ngờ là nàng ta sẽ tăng phúc cho cô như những người khác. Bạch Li thực sự không biết rằng chính việc cô nói và biểu hiện hết tâm tình của bản thân lại khiến ba người Trữ Vinh Vinh rung động và vừa thuyết phục được họ.

Vừa tăng phúc xong thì Triệu Vô Cực ra tay, hần dùng cả hai tay đâm xuống đất tạo chấn động. Chấn động kịch liệt, một vòng sóng màu vàng lan tỏa trên mặt đất, mục đích của Triệu Vô Cực là cắt đi sự tăng phúc từ Trữ Vinh Vinh. Nhưng may mắn là Đường Tam kịp thời dùng Lam ngân thảo, quần eo Vinh Vinh và đưa nàng ra khỏi nơi nguy hiểm. Khi Triệu Vô Cực vừa ra chiêu thì mọi người đều nhảy lên né, kể cả Bạch Li... Cô nhảy ra xa và thấy Tiểu Vũ mượn lực từ Đường Tam để sử dụng Nhu kỹ, nàng đang đứng trên vai Triệu Vô Cực và hai chân nàng đang cố kẹp đầu hần, đồng thời Ngân lam thảo đang quấn chân của Triệu lão sư. Nhận ra Đường Tam dùng Ngân lam thảo như dây roi, vừa trói và vừa để đưa Triệu Vô Cực lên không trung, để cho Nhu kỹ của Tiểu Vũ tác dụng. Bạch Li bèn dùng Tackle lên Triệu Vô Cực để tiếp lực cho Ngân lam thảo, đồng thời tiếp lực cho Tiểu Vũ sử dụng Nhu kỹ tốt hơn. Nhưng không thành công, vừa tấn công xong là cô liền lùi ra xa để quan sát, và cô thấy Tiểu Vũ vẫn cố gắng sử dụng Nhu kỹ lên Triệu Vô Cực, đồng thời kèm theo kết quả sử dụng Nhu kỹ của cô nàng là...Triệu lão sư bị Ngân lam thảo trói khắp người thành cái bánh tét (= _ =)

Lúc này đây, Triệu Vô Cực gầm nhẹ một tiếng, hần gồng mình, ngân lam thảo trói hần bị rách toi bời. Vũ hồn thụ thể khiến cho thân thể của hần bị và hùng tráng gấp đôi lúc ban đầu nhìn thấy hần, áp lực của hần đẩy Tiểu Vũ ra, bảy hồn huyền lệ hoàn xuất hiện quanh Triệu Vô Cực, hai vàng, hai tím, ba đen. Đúng lúc này, Chu Trúc Thanh lập tức tấn công, nàng di chuyển rất nhanh và không hề gây ra bất kỳ một tiếng động nào. Miêu trào của nàng tấn công những chỗ hiểm của Triệu sư phụ, nhưng giống như Đới Mộc Bạch nói cho họ. Khả năng phòng ngự và tấn công của Triệu Vô Cực là cực mạnh, gần như không hề có nhược điểm

"Chỉ là "Gần như" thôi" Bạch Li thực sự không tin lắm về việc này, theo kinh nghiệm mỗi lần cô coi anime hay chơi game ở kiếp trước. Có những thứ hoặc điều nhìn rất hoàn hảo nhưng thật sự là chúng luôn có khuyết điểm. Ví dụ rõ ràng nhất là chiêu thức phòng ngự của cô_Protect_ chiêu này là dựng lên một kết giới phòng ngự tuyệt đối. Bất kể chiêu thức mạnh cỡ nào cũng không phá thủng được nó... trừ khi đối thủ có chiêu Feint, đây là chiêu duy nhất mới phá được Protect. Cô không lo lắng khi biết được việc này, hệ thống từng nói rằng khả năng có chiêu tấn công giống hay tương tự Feint ở Đấu la đại lục là 1,5%... thế nên cô không có lo, hướng chỉ số lượng Pokemon biết dùng chiêu thức này có khoảng 59 loài biết dùng... con số không đến tới hàng trăm. Dù sao thì yếu điểm của Protect là không thể nào sử dụng liên tục, một lần dùng Protect mà không cần tiếp linh lực thì kết giới chỉ duy trì được dưới 10 giây và chỉ bảo vệ được bản thân. Mà nếu cô tiếp linh lực thì kết giới sẽ được duy trì lâu hơn và sẽ được mở rộng hơn, tất nhiên là còn tùy lượng linh lực mà cô đưa vào chiêu thức, nên chiêu phòng ngự này cô chỉ dùng khi khẩn cấp.

Thế nên, bây giờ nhìn thấy Chu Trúc Thanh rút lui sau những đòn tấn công không hiệu quả, Bạch Li nhân cơ hội lúc nàng ta lui ra thì nhanh chóng tiến công. Ngay lập tức, cô nhảy lên vai Triệu Vô Cực, lấy vai hần làm bàn đạp để bật lên cao, khi nhảy lên cao, cô dùng Swift lên Triệu lão sư. Những ngôi

sao sáng mà cô phóng ra vô cùng đẹp mắt, tuy là ban ngày nhưng chúng vẫn tỏa sáng rất đẹp, có khả năng thu hút ánh mắt của người khác. Nhìn giống như cô đang tấn công trong diện tích rộng, đối với nhóm người Đường Tam thì nghĩ rằng cô đang đánh lạc hướng Triệu Vô Cực. Nhưng thực chất là cô đang tìm điểm yếu trong sự phòng ngự của Triệu Vô Cực. Giống như mặt hồ bị đóng băng, sẽ có chỗ băng dày, có chỗ băng mỏng, cô chỉ cần tìm chỗ mỏng nhất và tấn công lên vị trí đó... thì hơn một nửa băng đang đông trên mặt hồ sẽ bị vỡ... và đó là điều cô đang cố làm.

Đáp xuống đất, quan sát những ngôi sao đánh vào Triệu Vô Cực. Tất cả vừa đánh lên vị sư phụ thì lập tức đều tan thành bụi vàng... nhưng cô chú ý trên đỉnh đầu của hắn, ngôi sao đánh lên đó phải mất nửa giây mới tan thành bụi. Chứng tỏ lực phòng ngự nơi đó yếu, ngôi sao đã đâm vào một chút, Bạch Li mỉm cười "Tìm ra" Tuy cô không chắc đỉnh đầu là nơi yếu nhất hay không, nhưng ít ra cũng tìm ra được nhược điểm.

Ngay lúc đó, Đường Tam cùng Tiểu Vũ phối hợp với nhau, thành công quét Triệu Vô Cực và nện hấn xuống đất. Bạch Li trở mắt nhìn hai người với cái thân thể nằm trong vùng bùn kia... Ra tay khá nặng a~ Nhưng cô nhìn ba người, Đường Tam, Chu Trúc Thanh và Tiểu Vũ. Họ có vẻ muốn kiệt sức, Bạch Li suy nghĩ một chút rồi cô quyết định tiếp sức cho họ.

"Hệ thống cho tôi hỏi một chút" Cô hỏi rồi quan sát trận đấu, thấy thầy Triệu đứng lên, vũ hồn thụ thể khiến cho hắn mọc lông khắp người...cô hơi ớn lạnh khi nhìn hắn.

[Chuyện gì?]

"Nếu tiếp linh lực vào Wish thì thế nào? Có hồi sức cho người khác được không?" Bạch Li hỏi khi nhìn thấy cả ba người, lần nữa phối hợp tấn công.

[Tùy vào lượng linh lực cô tiếp với cô điều khiển thế nào...nếu tiếp linh lực thì cô sẽ phục hồi được 50% sức lực của người khác...mà nếu người đó là hồn sư thì ngoại trừ sức lực ra thì hồn lực hồi phục được 20%... Nếu muốn giúp họ thì tốt nhất sau khi tiếp linh lực hãy dùng ý niệm của cô, như vậy sẽ giúp cô hồi phục họ dễ dàng hơn]

Gật đầu, như vậy là được rồi, có vài thắc mắc cô định hỏi sau. Định cảm ơn thì tiếng rống của Triệu Vô Cực làm cô hoàn hồn, nhìn thấy hồn hoàn thứ 7 của hắn phát sáng... (°□°) "Hồn hoàn trên vạn năm?!! Hắn muốn hại học sinh của hắn sao?!" Hồn hoàn trên ngàn năm cũng đủ làm Đại hồn sư bị thương nặng, huống chi là trên vạn năm.

Tiểu Vũ và Chu Trúc Thanh đều bị trọng thương, Đường Tam vội vàng dùng Lam ngân thảo đưa Tiểu Vũ về, nhìn nàng bị trọng thương như vậy làm hắn mất bình tĩnh nên không chú ý xung quanh. Triệu Vô Cực cười lớn bước về phía Đường Tam, đồng thời hắn phát động hồn hoàn thứ hai chuẩn bị đánh Đường Tam. Tiểu Vũ định dùng hồn kỹ thứ hai của bản thân, Mê hoặc, nhắm cán Triệu lão sư lại nhưng trước khi nàng kịp làm thì...

...

Triệu Vô Cực định tấn công Đường Tam, chưa kịp gì thì có thứ gì đen đen đánh lên đầu hắn khiến hắn lùi lại một bước. Đúng lúc này, Đường Tam cảm thấy có gì đó vừa mới lướt qua đập nhẹ trên vai hắn và đánh lên cằm của Triệu sư phụ bằng tốc độ cực nhanh... Vừa mới lùi một bước thì Triệu Vô Cực lại bị đánh ở cằm, khiến hắn phải lùi thêm mấy bước nữa rồi nhìn xuống thứ đã tấn công hắn...

"Tiểu Vi!" Đường Tam thốt lên khi nhìn thấy cô đang đứng đối mặt với Triệu sư phụ, Tiểu Vũ nằm trong lòng hắn cũng rất kinh ngạc, nhưng nàng quá mệt để thốt nên lời. Chưa kịp nói thêm gì thì người cô tỏa ra ánh sáng nhẹ, Bạch Li kêu lên một tiếng thì ánh sáng từ người cô bay lên trời thành một khối cầu sáng. Khối cầu tách ra làm ba rồi bay xuống, nhập vào Chu Trúc Thanh, Tiểu Vũ và Đường Tam.

Mọi người chưa kịp hiểu cô vừa làm gì thì cô đã dùng Tackle lên người Triệu Vô Cực, nhắm ngay giữa bụng. Vừa rồi là cô dùng Wish có chứa linh lực rồi dùng ý niệm để hồi phục cho ba người Tiểu Vũ "Phải mất một chút nữa thì Wish mới có tác dụng" Nhân lúc mặt cô vừa tiếp xúc với bụng của ông thầy, cô lại bồi hắn thêm một quả Shadow Ball nữa khiến cho hắn phải lùi ra xa mấy bước, chiều này là hồi này cô dùng để cản Triệu Vô Cực, vừa thì triển xong là cô dùng Quick Attack lên cằm hắn, tạo khoảng cách giữa hắn với Đường Tam và Tiểu Vũ.

Mọi người thì trở mắt nhìn cô, Triệu Vô Cực thì vừa thấy thú vị lại vừa tức giận... nhưng cái mà họ cảm thấy rõ ràng nhất là nợ khí từ Bạch Li... Quả thực đúng vậy, hiện giờ cô thực sự rất rất giận...tuy giận nhưng cô vẫn đủ tỉnh táo để đối đầu với vị Bất Động Minh Vương này... cô không dám chắc có thể thắng hắn...nhưng kéo dài thời gian thì có thể được.

Đường Tam hoàn hồn, định quát kêu Bạch Li về, Tiểu Vũ vừa bị trọng thương, hắn không muốn cô bị gì. Nhưng chưa kịp gì thì cơ thể của hắn lẫn Tiểu Vũ và Chu Trúc Thanh đột nhiên phát sáng, Đường Tam tròn tròn mắt, hắn cảm giác rõ ràng là khi người hắn phát sáng thì sức khỏe của hắn hồi phục được gần một nửa, không những vậy hồn lực của hắn cũng hồi phục được một chút.

"Ca...ta hồi phục hồn lực được một chút?!" Tiểu Vũ trong lòng hắn yếu ớt nói nhưng giọng nàng có vẻ bất khả tư nghị, Đường Tam kinh ngạc nhìn nàng sau đó nhìn Chu Trúc Thanh. Nàng ta từ việc không thể ngồi dậy mà phải nằm trong lòng Đới Mộc Bạch, mà bây giờ nàng có thể đứng dậy được và trong mắt nàng là sự kinh ngạc không kém hắn và Tiểu Vũ. Giọng của Tiểu Vũ tuy hơi yếu nhưng cũng đủ để mọi người nghe, hiểu được vì sao ba người có thể hồi phục. Tất cả, bao gồm Triệu Vô Cực đều nhìn Bạch Li...

Nhân lúc đối thủ còn đang kinh ngạc, Bạch Li tấn công nhanh lên người hắn sau đó dùng thêm Tackle, nhưng vừa gần tiếp xúc được đối tượng thì cô bị hắn đánh ra xa "Vi!" Cô kêu lên một tiếng, chú ý được cô vừa mất 1/5 HP "Chỉ một cú đánh mà đã như vậy...chẳng lẽ thêm 4 cú nữa là mình ngóm sao?!" (□=□) "Thực lực quá chênh lệch... không hổ danh là hồn Thánh" Bạch Li nhìn Triệu Vô Cực "Vậy thì thử tấn công bằng âm thanh" Cô hít một hơi "Hyper Voice" cô kêu một tiếng thật to "VI!"

Sóng âm tấn công, mọi người đều cảm nhận được sóng âm của cô... nhưng người lãnh đủ chiêu tấn công là Triệu Vô Cực, hắn bực mình khi thấy một tiểu hồn thú có thể khiến hắn khá chật vật như vậy, tấn công hắn liên tục, không bỏ một cơ hội nào...thực mất mặt!

"Chơi vui nhĩ? Nhưng giỡn đủ rồi!" Hồn hoàn thứ ba tỏa sáng, Bạch Li cảm nhận nhận được trọng lực đè nặng lên cô khiến cho cô ngã phịch xuống, nhìn HP của mình còn lại 3/5... "Giỡn hả?! Có vậy thôi mà mất thêm 1/5 sao?!" (￣▽￣) "Tình trạng này khó mà đánh lên đỉnh đầu, phải tốc chiến tốc thắng thôi" Cô gượng dậy, nhìn thẳng vào mắt đối thủ, cô há miệng "Shadow Ball!" Bóng tối tụ tập trước miệng cô tạo thành một quả cầu lớn rồi phóng đến chỗ Triệu Vô Cực

Hắn nhìn quả cầu phóng tới hắn, Triệu lão sư từng trúng 2 lần nên biết uy lực của chiêu này khá mạnh, hắn đưa tay nắm quả cầu khiến nó vỡ tan ra. Và điều kế tiếp hắn thấy là cô đã ở trước mặt hắn. Bạch Li nhân cơ hội lúc đối phương chú ý Shadow Ball thì tấn công nhanh... sắp thành công thì cô bị quật thêm một lần nữa, và lần này mạnh hơn lần trước, đồng thời cô bị va chạm mạnh vào thân cây "Vii!!" Ngã xuống đất, không thể đứng dậy được, nhìn qua HP thì chỉ còn 1 điểm "Đây là chênh lệch về thực lực a..."

Nhìn Bạch Li chiến đấu, Đường Tam với Tiểu Vũ không ngờ đây mới là thực lực thật sự của cô. Tiểu Vũ giờ đã khá hơn nên nàng đang ngồi kế bên Đường Tam, cùng hắn quan sát cho đến khi Triệu Vô Cực đánh cô và cô bị quật vào thân cây "Tiểu Vi!!" Cả hai hét lên, Đường Tam lập tức dùng Ngân lam thảo đưa cô đến chỗ họ, Tiểu Vũ thì đỡ cô

"Tiểu Vi! Tiểu Vi!" Tiểu Vũ lo lắng gọi cô, Đường Tam thì vội vàng kiểm tra mạch của Bạch Li, thấy cô còn thở thì thở phào nhẹ nhõm, tuy yếu nhưng còn sống là tốt rồi. Thấy hai người lo lắng thì Bạch Li cười nhẹ "Vii..." Cô ngất đi, cô thật sự mệt quá rồi. Thấy cô như vậy làm cho Đường Tam hận bản thân quá yếu, khiến cho người nhà hắn bị thương, hắn thật không xứng làm ca ca. Hắn cực kỳ bình tĩnh nhìn qua Triệu Vô Cực nói

"Ta hy vọng có thể cùng ngài thật sự đánh một trận..."

...

Haizz chương này mình thấy hơi khó, mình có hết sức rồi, mọi người cho ý kiến nhe ^^ Còn về vụ tiếp linh lực vào các chiêu thức, nếu ai không hiểu thì đọc lại^^

Mình thông báo luôn là từ bây giờ tới tháng 11 là mình sẽ không đăng chương mới.

Thực xin lỗi, mình cần phải tập trung làm đề án với mô hình, nên mọi người thông cảm cho mình nha. Một lần nữa, mình thật xin lỗi

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Phượng hoàng? gà mái?

Đau... cảm giác thật đau... cả người đều đau ê ẩm... không muốn nhúc nhích một chút nào... và điều xui ở đây là người đang bị đau ê ẩm này là Bạch Li. Cố gắng mở mắt ra, đập vào mắt cô là một căn phòng bằng gỗ khá đơn giản, tuy không tính là rộng rãi nhưng cũng dư sức cho hai người ở. Trong phòng có hai bộ giường, hai tủ áo với bộ bàn ghế và ở cuối phòng là cửa phòng tắm. Tuy đơn sơ nhưng đối với một học viện nghèo nàn, thì như vậy là quá tiện nghi rồi.

Nằm ở trên giường, nhìn quanh căn phòng được thấp sáng nhẹ nhờ vào ánh trăng qua cửa sổ. Thật may cho cô là cái giường mà cô cùng Tiểu Vũ chia sẻ là nằm sát bên cửa sổ, mà đối diện là cô nàng Trữ Vinh Vinh đang nằm ngủ trên giường cũng sát cửa sổ... Thật sự, căn phòng được sắp xếp không tệ đâu và mọi thứ trong phòng, nhìn tuy cũ nhưng rất sạch sẽ "Tuy hiệu trưởng là gian thương, nhưng ít ra ông cũng biết cách quan tâm đến học sinh" Bạch Li gật gù, làm lơ từng cơ bắp đang gào thét, cô gượng ngồi dậy rồi gọi "Hệ thống"

[Ừ, tôi đây, cần gì?] Giọng nói vô cảm, máy móc và... có một tia quan tâm, Bạch Li suy nghĩ nửa tưởng rằng bản thân cô nghe nhầm, cô cười cười một chút rồi hỏi "Tôi ngất được bao lâu rồi?"

[11 tiếng, bây giờ là gần 9 giờ tối rồi, tất cả mọi người đều đi nghỉ ngơi]

"Mình ngủ thật...lâu" (=,=) Cô đổ mồ hôi hột... Tuy biết bản thân sẽ ngất đi nhưng cô không ngờ là lâu đến thế "Phiền cậu cho tôi một viên hồi sức cấp 3" Viên hồi sức cấp 3 có tác dụng hồi phục 100 HP, Bạch Li từng mua một bình 20 viên để dành. Nhìn viên thuốc đen, tròn xuất hiện trước mặt, cô lập tức nuốt vào miệng. Ngay lập tức, viên thuốc nhỏ tan ra thành nước rồi trôi xuống cổ họng của cô. Cô cảm nhận được từng vết thương trên cơ thể đang dần hồi phục, từng cơ bắp trên người được giãn ra. Bạch Li thở nhẹ một hơi, thật thoải mái nha~

"Hồi phục không tệ lắm" Bạch Li cười cười "Nhưng tinh thần vẫn cần được nghỉ ngơi" Cô ngáp một cái "Lượng HP còn thiếu không đáng kể thì trong lúc ngủ sẽ tự hồi phục" Nghĩ nghĩ xong thì cô chợt hỏi "Hệ thống này...trong trường hợp tôi cạn hết HP thì sao?..." Ban đầu cô chưa từng nghĩ đến vấn đề này mãi cho đến hôm nay... Nghe qua tưởng chừng như cô thật bình tĩnh, thực chất là một phần tâm trạng trong cô là hoảng hốt, phần thì sẵn sàng cho câu trả lời, phần còn lại thì sợ hãi

[Khi cạn HP thì cô sẽ ngất đi, không có gì đâu. Trừ khi có người dùng vũ khí hay gì đó đâm thủng người cô thì cô mới "toi"] Nghe hệ thống trả lời, Bạch Li vừa thở phào nhẹ nhõm, đồng thời khòe miệng giật giật một chút...thật sự thì hôm nay hệ thống cũng có tâm trạng đùa giỡn nha (=,=)

Nhìn lại xung quanh, thấy Tiểu Vũ và Trữ Vinh Vinh đều ngủ rất say... hai người chắc chắn rất là mệt đi... Bạch Li đuổi người rồi ngáp một cái thật dài,

định nằm ngủ để hồi phục tinh thần thì... đột nhiên cảm nhận được một luồng uy áp từ xa... Luồng uy áp tuy rất yếu, giống như không muốn bị phát hiện vậy. Nhìn ra ngoài cửa sổ, hướng về phía áp lực mà cô cảm nhận được, cô chợt nhớ đến một đoạn này trong truyện "Nếu mình không nhớ lắm thì tối nay Hạo thức sẽ "ra mắt" chào hỏi Triệu Vô Cực... phụ huynh ra mắt giáo viên nha..." Quay đầu lại thấy hai thiếu nữ vẫn đang ngủ say "Mình cần phải nghỉ ngơi để hồi phục tinh thần...nhưng xem phim cũng là một cách nghỉ a~ Vậy nên...phim hay không thể bỏ đâu" Cười hi hi, cô nhảy ra khỏi cửa sổ rồi bóng dáng cô khuất dần trong màn đêm...

...

"Bình! Bốp! Bình! Rầm!" Hàng loạt anh thâm va chạm truyền tới tai Bạch Li, và khi cô tới nơi thì cảnh tượng mà cô nhìn thấy là... Đường Hạo đang bình thân đứng nhìn Triệu Vô Cực...và vị giáo sư lực sĩ đang nằm bẹp trên đất... tình trạng của hắn vô cùng thê thảm "Ahhhh~ Lỡ mất phim hay rồi. Ban đầu là xúc xích, giờ là phim.. Thật xui xẻo" (QAQ) Nhìn qua thì thấy vị viện trưởng của học viện, Phát Lang Đức vội vàng đỡ Triệu Vô Cực lên... ánh mắt không đành lòng nhìn vị bằng hữu đáng thương của mình.

Không biết Đường Hạo nói gì mà hai người kia gật đầu lia lia như giả vờ, chắc là nhờ chú ý tới Đường Tam đi...nói xong thì hắn nhìn qua hướng cô đang đứng rồi gọi cô bằng giọng nói hiền hoà "Tiểu Vi tới rồi à" Không phải là Bạch Li không che giấu hơi thở mà Đường Hạo phát hiện cô, mà là do cô vốn không trốn tránh để lên lút xem thôi, nếu chịu khó chú ý một chút thì sẽ thấy cô...tất nhiên là việc này không hề làm khó một vị phong hào Đấu La chút nào, dù sao thì cô cũng muốn chào hỏi người nhà. Vui vẻ chạy lấy đà rồi nhảy lên vai hắn "Vii vi evee vi" "Hạo thức, thức khỏe không?" Cô dụi dụi đầu lên má hắn, ánh mắt Đường Hạo hiền lành nhìn cô...mặt kệ cho hai người nào đó đờ người nhìn.

"Khỏe rồi?" Đường Hạo vỗ nhẹ đầu của Bạch Li "Thời gian qua ngươi làm rất tốt, cứ tiếp tục" Cô hiểu ý của hắn, Đường Hạo luôn luôn dõi theo con trai mình nên trận đấu giữa cô với Triệu Vô Cực, hắn biết là đương nhiên "Vi" Bạch Li cười cười gật đầu, thấy cô hiểu ý của hắn, Đường Hạo hài lòng sau đó lãnh đạm nhìn hai vị nào đó đang trờ mắt nhìn hắn "Vừa rồi xem như là ngươi có chút lợi ích, sau này nhờ các ngươi cẩn thận để ý giữm ta"

Nghe thế, Bạch Li nhảy xuống, cô nhìn hắn rồi cười một tiếng giống như là tiễn đưa. Đường Hạo nhàn nhạt liếc nhìn cô rồi biến mất, sau đó cô đi về phòng ngủ, mặt kệ hai tên nào đó. Cái cô cần làm bây giờ là dưỡng mình, mấy cái khác để sau đi, việc nào ra việc đó...

...

Sáng sớm, Đường Tam ra khỏi ký túc xá nam, đi qua chỗ của Tiểu Vũ. Hắn hơi chần chờ một chút rồi gõ cửa "Tiểu Vũ" Nếu trong phòng chỉ có Tiểu Vũ với Bạch Li thì hắn không có ngại gì mà đi vào, nhưng Trữ Vinh Vinh lại trụ cùng nên hắn cũng không tiện. Không cần đợi lâu, Tiểu Vũ liền mở cửa, nhìn nàng so với hôm qua đỡ hơn rất nhiều "Tiểu Vũ, ngươi ổn chứ?"

Tiểu Vũ gật đầu rồi ra hiệu với Đường Tam "Vinh Vinh còn đang tu luyện, không nên làm ảnh hưởng tới nàng. Chúng ta ra bên kia nói chuyện đi" Tối hôm qua, sau khi Bạch Li trở về ngủ thì lát sau hai cô nàng cũng tỉnh. Nhìn thấy cô còn ngủ, kiểm tra qua thì thấy không có vấn đề gì nên hai người yên tâm tu luyện.

"Tiểu Vi thế nào rồi?"

"Vẫn còn ngủ, nhưng thần sắc và các vết thương đã khá hơn rất nhiều. Chắc nàng cũng mau tỉnh thôi"

Nghe vậy, Đường Tam thờ phào nhẹ nhõm "Hôm qua đều là ta không tốt, không bảo vệ được các ngươi"

Tiểu Vũ lắc đầu, lè lưỡi "Không phải, là do vị sư phụ kia quá lợi hại. Làm sao là lỗi của ngươi chứ? Ta tin là Tiểu Vi cũng không trách ngươi đâu. Nơi này và Nặc Đinh thật không giống nhau, dường như những người ở đây đều rất cường đại. May là không có cấp bậc Đấu la"

Đường Tam hiểu kỳ nhìn nàng, vừa đi vừa hỏi làm sao nàng biết không có cấp bậc Đấu la thì Tiểu Vũ bối rối, trả lời cho qua...

...

Bạch Li tỉnh lại, tinh thần thoải mái, vươn người một cái rồi nhìn quanh. Không thấy Tiểu Vũ đâu, chỉ thấy Trữ Vinh Vinh đang ngồi tu luyện nên cô cũng không quấy rầy nàng. Nhảy ra ngoài cửa sổ định đi tìm Tiểu Vũ...nhưng cô nên đi đâu tìm bây giờ? Hệ thống cũng không có chức năng theo dõi a~ Đang bối rối, đi loang quanh không biết phải làm sao thì có người tới gần cô

"A? Chẳng phải là tiểu hồn thú của Đường Tam với Tiểu Vũ sao?" Bạch Li nhìn thấy Đới Mộc Bạch, hôm nay nhìn hắn rất tuơng tấ, rất có khí chất của một quý ông đường hoàng "Ngươi gọi là Tiểu Vi đi?"

"Vi vi" Bạch Li gật đầu

"Ngươi không ở cùng hai người kia sao? Hay là lạc rồi?" Đới Mộc Bạch hỏi, mặc dù cảm thấy hơi kỳ kỳ một chút, lại thấy Bạch Li gật đầu. Kinh ngạc trong mắt thoáng qua...nhưng biểu hiện hôm qua của cô mới thực sự rung động nên hắn cũng muốn chào hỏi... ban đầu nghĩ vậy thì thấy hơi quái dị nhưng mà bây giờ nghĩ lại...thấy rất đáng làm quen. Ra quyết định xong thì giọng cũng ôn hoà hơn "Đi theo ta, ta giúp ngươi tìm"

Bạch Li vui vẻ, nhảy lên vai hắn rồi cười cười "Vii" "Cảm ơn nha" Thấy cô như vậy thì Đới Mộc Bạch cũng không nói gì, chỉ cười rồi lên đường đến chỗ ký túc xá của Đường Tam và Áo Tư Tập. Trên đường đi thì đột nhiên nghe thấy tiếng đánh nhau, Đới Mộc Bạch vội vàng qua thì thấy một cô gái nhà nông, khoảng chừng 14, 15 tuổi. Nàng đang giải thích hoặc nói gì đó với Đường Tam và Tiểu Vũ, phía sau nàng ta là một vị thiếu niên cỡ tuổi Đường Tam với Tiểu Vũ... và hắn rất mập, chưa kể hắn đang vũ hồn phụ thể nên nhìn qua... không! Nhìn hắn rất giống một con gà mái "Nha... mình nhớ người này vũ hồn là phượng hoàng...tên thì không nhớ lắm" Nhìn vị thiếu niên từ xa "Cố phượng hoàng nào mà mập như hắn không?" (=v=) Bạch Li đồ mờ hồ hệt "Rốt cuộc tên này là phượng hoàng hay là gà mái thế?"

...

Ahhh lâu quá mới đăng lại được, thực lòng cảm ơn mọi người đã kiên nhẫn chờ mình ^^

Đồng thời cho mình xin lỗi, đáng lý ra là T2 tuần này là đăng rồi, nhưng T5 vừa rồi mới nộp bài xong thì hôm sau mình bị bệnh. Mãi tới CN mới đỡ chút...hôm nay mới đăng được....Hehehe cho mình xin lỗi

Bây giờ là mỗi tháng vẫn có chương mới, nhưng bao nhiêu^-^) cùng lắm là 1 tháng 1 chương... mong mọi người hiểu cho mình. Thực lòng cảm ơn mọi người lắm

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Miêu ưng - Phất Lang Đức

"Đường Tam, mập, các ngươi đang làm gì thế?" Đới Mộc Bạch hỏi sau khi đến gần và thấy rõ tình hình, tuy cũng đoán được một hai, nhưng hắn cũng không quá chắc chắn. Còn Bạch Li thì sao? Khi Đới Mộc Bạch vừa hỏi xong thì cô từ trên vai hắn nhảy xuống, vui vẻ nhào vào lòng Tiểu Vũ "Vi~"

"Tiểu Vũ tỉnh rồi à? Đã khỏe lên chưa? Có chỗ nào khó chịu không?" Tiểu Vũ hỏi Bạch Li đang được nàng ôm trong lòng. Cô lắc đầu, rồi trèo lên vai nàng, lấy đà nhảy qua bên Đường Tam. Cô vui vẻ ngồi trên vai hắn, dụi dụi mặt lên má hắn. Đường Tam cười cười vuốt đầu cô, thấy cô như vậy thì hắn lần Tiểu Vũ đều yên tâm. Tiểu Vũ liền nhìn Đới Mộc Bạch, nàng hừ một tiếng trả lời câu hỏi của hắn "Đang làm gì ư? Ngươi hỏi tên béo này đi, tên này ban ngày ban mặt khi dễ nữ hài tử. Chúng ta thấy thế mới giáo huấn hắn một chút"

Khuôn mặt của Đới Mộc Bạch đang lạnh lùng, khi nghe Tiểu Vũ nói thì hắn phì cười "Tiểu Vũ, ta nghĩ là ngươi hiểu lầm rồi. Thuý Hoa cô nương cũng không chịu nổi hắn sao?" Câu cuối là nhìn sang nữ tử nhà nông

Cô gái nhà nông, Thuý Hoa đỏ mặt, gật gật đầu rồi bỏ chạy. Tên béo Mã Hồng Tuấn lần này cũng không cản nàng ta, gương mặt trở nên bạc nhược. Đường Tam nghi hoặc, quay sang Đới Mộc Bạch hỏi

"Rốt cuộc là có chuyện gì vậy?"

Đới Mộc Bạch nhìn sang tên mập hỏi "Tự ngươi nói hay là ta nói?"

Mã Hồng Tuấn liếc mắt nhìn hắn một cái, sau đó cúi đầu "Ngươi nói đi"

Đới Mộc Bạch cười to "Sao?! Tên mập chết tiệt nhà ngươi cũng biết then thùng à? Được rồi, để ta thay ngươi nói" Xong rồi thì quay qua Đường Tam với Tiểu Vũ hai người... nếu tính thêm Bạch Li trên vai Đường Tam là ba "Còn nhớ lời ta từng nói không? Trong học viện, kể cả ta thì cũng chỉ có ba học viên"

Đường Tam lập tức hiểu ra "Ngươi nói hắn chính là..."

Đới Mộc Bạch vuốt cằm, gật gù "Đúng vậy, tên béo này là người thứ ba. Hắn đến học viện này sớm hơn các ngươi. Chuyện vừa rồi dù ta không tận mắt thấy, nhưng cũng đoán được đại khái một hai phần. Kỳ thật thì không thể trách tên này, có trách thì trách cái võ hồn như con gà mái kia thôi" Nghe được câu này, Bạch Li thật muốn lăn ra cười

"Đánh rắm! Võ hồn của ngươi là gà mái thì có! Võ hồn của lão tử đây là phượng hoàng! Cho dù võ hồn của trường bối ta đều là gà, nhưng của ta là phượng hoàng. Ngươi chưa từng nghe qua trong ổ gà mái cũng có phượng hoàng hay sao?!" Mã Hồng Tuấn tức giận

"Vi~" "Chưa từng" (°-°) Bạch Li lắc đầu, kêu lên. Hành động đáp lời này của cô khiến cho xung quanh im ắng một cách cổ quái... Giống như cả bốn người đều hiểu cô muốn nói gì... thực sự là quá rõ ràng, Đường Tam cùng Tiểu Vũ làm lơ, nhin cười, không nói gì. Đới Mộc Bạch thì cả người run run, một tay ôm người, một tay bịt miệng. Mã Hồng Tuấn thì càng bức mình, nhưng không có chỗ cho hắn phát tiết. Bạch Li thì... (°w°)... cô là nói thật mà... cô chưa từng nghe câu đó bao giờ... chỉ là do theo quán tính mà trả lời thôi a~

Đới Mộc Bạch cười lớn, nói "Phượng hoàng cũng được thôi, coi như là phượng hoàng cũng được. Đường Tam, tên béo này có võ hồn rất quái dị, viện trưởng nói là do võ hồn hắn biến dị"

"Võ hồn biến dị? Biến dị do võ hồn nào với võ hồn nào sinh ra?" Đường Tam liền hỏi

Đới Mộc Bạch liền giải thích rằng cả gia đình của Mã Hồng Tuấn đều có võ hồn là gà, nhưng không hiểu sao tên mập này lại biến dị thành phượng hoàng... tà hoá phượng hoàng. Hoá diễm vô cùng mạnh, rất có khả năng không kiềm chế được... thì sẽ bị tà hoá bạo lên mà chết... cách giải quyết để dập tắt tà hoá thì... () Khụ khụ khụ! Bạch Li nghe xong thì ho khụ một chút "Chẳng trách vì sao phượng diện quan hệ nam nữ của tên này mạnh như vậy" Khụ! Tốt nhất là cô không nên nghĩ về vấn đề này nữa, cứ lờ nó đi. Còn về việc võ hồn của Mã Hồng Tuấn lại biến dị trong gia đình của hắn thì... Bạch

Li nghĩ nghĩ một chút... việc võ hồn của cha hoặc mẹ truyền cho con trong gia tộc, cô thấy rất có nét giống gen di truyền trong môn sinh học.

Mã ADN giống, tương tự hoặc liên quan tới nhau mà chồng lên nhau nhiều lần thì... nhất định đứa nhỏ sẽ bị vấn đề "Vấn đề là vấn đề về sức khỏe, cơ thể... Nên may mắn là gần hơn nửa thân có võ hồn là gà nên việc ADN chồng lên nhau là không quá lo đi" Cô nhìn Mã Hồng Tuấn một chút rồi nghĩ tiếp "Nếu di truyền võ hồn tương tự với di truyền ADN..." Đột nhiên nghĩ đến vị Đại sư nào đó thì cô thở dài "Nếu vậy thì có thể giải thích vì sao võ hồn của Đại sư là biến dị trong gia tộc"

Đường Tam nhìn không được hỏi "Mã Hồng Tuấn vậy sau này ngươi tính thế nào? Chẳng lẽ ngừng tu luyện?"

Mã Hồng Tuấn nhún nhún vai "Còn tính làm sao đây? Tính mạng vẫn là quan trọng nhất, có lẽ ta nên hỏi viện trưởng xem hắn có cách gì không"

Tiểu Vũ đột nhiên lên tiếng "Ồ đây nhà ăn ở chỗ nào vậy? Ta đói chết rồi"

Đới Mộc Bạch liền nói "Vậy thì theo ta"

Cả nhóm vừa đi vừa nói chuyện đến nhà ăn thì Bạch Li bèn suy nghĩ về việc dập tắt hỏa diễm của tên mập... dù sao sau này đều ở chung với nhau, nên giúp đỡ nhau một chút thì không có vấn đề gì đâu... nhỉ? Không biết hỏa thạch, thủy thạch hoặc mấy hòn đá, vật hỗ trợ hoặc tiến hoá cho Pokemon có giúp được cho việc tu luyện của hồn sư không đây? Có lẽ tối nay cô nên hỏi hệ thống, cho dù không dập tắt được thì ít ra cũng phải làm dịu tà hỏa. Cô tin ít ra có thể tìm được gì đó, bởi vì mọi thứ luôn có thiên địch của riêng nó... đó là điều hiển nhiên nha? "?!!" Nghĩ đến đây thì cô chợt ngẩn ra... thất thần một lúc mới chú ý được cô đang ở thực đường.

Nhìn quanh thấy Đới Mộc Bạch đang giới thiệu lẫn nhau cho mọi người làm quen, Trữ Vinh Vinh cùng Tiểu Vũ ngồi kế nhau, Chu Trúc Thanh cũng ngồi gần đó, gương mặt nhìn tốt hơn hôm qua. Mọi người tuy có chút gượng gạo nhưng Bạch Li biết, trong tương lai gần tới. Bảy vị học viên trong học viện này thân nhau, hiểu nhau như anh em ruột thịt... "Hiển nhiên...sao" Lúc này cô chợt nhớ đến một câu nói của một nhân vật trong anime "Trên thế giới này không hề có sự trùng hợp hay ngẫu nhiên, tất cả đều là hiển nhiên" Cô mỉm cười nhẹ nhàng, có lẽ... việc cô ở nơi này đã được sắp đặt rồi (Bạch Li nghĩ là định mệnh sắp đặt, chứ nếu chỉ thực sự biết là chỉ bị sắp xếp bởi hai ông thần... chắc chỉ tức đến học máu quá)

"Được rồi Đới lão đại, nghe nói ngày hôm qua tân đệ tử cùng với thú sủng của hắn làm khó Triệu lão sư là ài?" Mã Hồng Tuấn nhìn qua Đới Mộc Bạch hỏi

"Ngươi chả phải vừa cùng hắn giao thủ sao? Bất quá ngươi quả thật là may mắn không được gặp Triệu sư phụ để được đãi ngộ a" Đới Mộc Bạch chỉ Đường Tam cùng với Bạch Li "Còn thú sủng là Tiểu Vi đang ngồi trên vai Đường Tam đây"

Mã Hồng Tuấn không thể tin được trở mắt nhìn hai người trước mặt, đặc biệt là tiểu thú trên vai ai đó "Không đúng, ngươi mặc dù hồn lực cao hơn ta, nhưng có vẻ không cao nhiều lắm, cùng lắm là không quá cấp 30" Sau đó nhìn Bạch Li "Còn tiểu sủng vật này của ngươi nhìn giống như 10 năm hồn thú thôi, các ngươi lại làm cho Triệu sư phụ chật vật... Dù sao hắn cũng là hồn thánh cấp 76, ta không tin!"

Đường Tam cười cười đáp lời, còn Bạch Li thì nhảy xuống bàn, mặc kệ tên mập. Dù sao hình dạng này của cô, không ai nghĩ rằng thực lực của cô như thế... dù cũng tính là một lợi thế nha. Cô mặc kệ ai nghĩ sao thì nghĩ, cô cứ là chính mình là tốt rồi. Cô nên tập trung những gì trước mắt cô thì hơn (=w=)+ và trước mắt cô là cái đĩa có cái bánh bao và cái trứng luộc mà Tiểu Vũ truyền đến trước mặt cô. Bạch Li cười nhìn nàng, kêu một tiếng tỏ ý cảm ơn sau đó bắt đầu ăn bữa sáng... Ừm cứ kệ mọi người nói gì đi, đang ăn mà nói chuyện là bất lịch sự. Trong ngày, bữa sáng đương nhiên là quan trọng nhất, có thực mới vượt được đạo mà ị (°w°)

Ăn xong cô nhàn nhã ngáp một cái rồi nằm ườn trên vai Đường Tam, mơ mơ màng màng không để ý xung quanh, nên tranh thủ nghỉ ngơi thêm chút nào hay chút này a~ Nếu được thì cô hy vọng hôm nay được lười biếng suốt một ngày.

...

"Râu mép của ngươi?" Đường Tam nhìn không được hỏi người thanh niên tuấn tú trước mặt. Bạch Li lười biếng nhìn một cái, trông Áo Tư Tạt sạch sẽ hơn hôm qua nhiều. Hắn cạo râu xong, lại ăn mặt sạch sẽ, cộng thêm gương mặt tuấn tú với đôi mắt hoa đào... trông cứ như một vị quý tộc... nhưng quý tộc trên tay lại cầm xúc xích thì... Bạch Li nhận xét thế này "Cảm thấy quái quái thế nào ấy?" Sau đó cô cũng không quá quan tâm việc con trai nói chuyện với nhau cho đến khi vị hiệu trưởng của Sử Lai Khắc học viện xuất hiện.

Tiểu Vũ kinh ngạc "Đây chẳng phải là giang thương đại thúc sao?"

Áo Tư Tạt giật mình "Cái gì mà giang thương đại thúc? Hắn chính là viện trưởng của chúng ta, là người sáng lập ra Sử Lai Khắc học viện. Tứ nhãn miêu ung Phát Lang Đức, 78 cấp hồn thánh. So với Triệu sư phụ thì mạnh hơn. Hơn nữa ông ấy còn có phi hành thú vũ hồn, trong giới chiến hồn sư rất là hiếm thấy. Tên bản tử chính là đệ tử chân truyền của ông ấy"

Tiểu Vũ thì thào "Còn may, chỉ là cấp 78..." Bạch Li trầm lắng đầu "Tiểu Vũ tỷ cứ liên tục hỏi vấn đề liên quan đến phong hào Đấu la thế nào cũng bị nghi ngờ... Haizz tỷ sợ cũng phải a" Và tất nhiên Đường Tam cũng có chút thắc mắc

"Tiểu Vũ ngươi làm sao vậy?"

Tiểu Vũ lắc đầu, có chút vội vàng "Không có gì. Tiểu Tam, ngươi nói vị giang thương đại thúc có hay không nhớ rõ chúng ta?"

Đường Tam cười khổ "Mới có hai ngày, chắc hẳn không quên được chúng ta. Bất quá, hắn là viện trưởng, chắc sẽ không so đo việc ngươi mạo phạm hắn"

Áo Tư Tập hắc hắc cười, nhẹ giọng nói "Lần này ngươi sai rồi, Phát Lang Đức viện trưởng là một người thù dai. Đương nhiên, ưu điểm lớn nhất của lão là lấp liếm điều sai trái của mình" Nghe vậy, Bạch Li liền nhìn vị trung niên đằng sau, không xa lắm, rồi nhìn Áo Tư Tập. Cô đỏ mặt hỏi hột "Nói xấu viện trưởng ngay trước mặt hân... đúng là gan cùng mình" (=,=)

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Làm dịu tà hoả?

Nhìn thấy vị hiệu trưởng Phát Lang Đức... gương mặt bình tĩnh, đôi mắt hơi nheo lại sau cặp kính... nhìn như vậy mà không khí xung quanh hân lại trở nên tối sầm. Bạch Li biết... Áo Tư Tập... hân tiêu rồi (=v=) "Anh bạn tự cầu phúc đi" Khi vị hiệu trưởng nào đó đi ngang qua, hân liếc mắt nhìn Áo Tư Tập một cái rồi thôi, nhưng cô hiểu được đó là dấu hiệu chuẩn bị trả thù của hiệu trưởng a~

Áo Tư Tập kinh hãi thất sắc "Chết ta rồi! Ta nói có thể bị lão nghe được, lần này thảm thật rồi" Bạch Li thì đỏ mặt hỏi hột "Đã biết rõ tính tình của người ta mà sao lại chọc vào làm chi?" (=,=)

Phát Lang Đức đứng trước mặt bảy vị học viên, âm thanh khàn khàn từ tính vang lên "Năm nay rất tốt, chúng ta có thêm bốn tiểu quái vật. Ta là Sư Lai Khắc viện trưởng, Phát Lang Đức, đại biểu học viện chào mừng các ngươi. Sau đó các ngươi mỗi người đóng 100 kim tệ cho Lý sư phụ, phụ trách tài vụ, Mộc Bạch"

Đôi Mộc Bạch tiến lên một bước, âm thanh cung kính mang theo vài phần sùng bái "Viện trưởng"

"Lại có thêm bốn học đệ, học muội. Ngươi đem quy củ học viện ra nói cho bọn họ. Sau đó trở về nghỉ ngơi, làm cho cơ thể khôi phục ở trình độ tốt nhất. Buổi học đầu tiên tối nay sẽ bắt đầu. Áo Tư Tập, ngươi và Trữ Vinh Vinh là ngoại lệ, hai người các ngươi theo ta"

Áo Tư Tập ủ rũ cùng Trữ Vinh Vinh theo Phát Lang Đức, vị hiệu trưởng gian thương phát phát tay với những người còn lại "Những người còn lại có thể nghỉ ngơi, nhớ kỹ trước khi trời tối phải ở trạng thái tốt nhất. Đừng trách ta không cảnh cáo các ngươi, phương pháp dạy của học viện khác hẳn những nơi khác, các ngươi thậm chí có thể gặp nguy hiểm" Dứt lời thì những người khác cũng bỏ đi, trừ Đường Tam, Tiểu Vũ với Bạch Li.

Ngồi trên vai Đường Tam, cô lắng nghe Phát Lang Đức giảng giải về hệ phụ trợ hồn sư... nói thật thì giữa Đại sư với viện trưởng thì viện trưởng nói, cô dễ hiểu hơn... Bạch Li khóc thầm (TTvTT) Ai biểu Đại sư giảng bài cao thâm, cô nghe cái hiểu cái không chứ? Thế nên mỗi lần Đại sư giảng bài mà có cô ở cùng Đường Tam, thì sẽ thấy cô nằm kế bên Đường Tam mà ngủ. Tha thứ cho cô đi~ Đầu óc của Bạch Li có hạn, không có được như mấy vị thiên tài. Tuy mấy cái logic suy tư trong game với truyện tranh thì cô còn ngầm nghĩ được... chứ mấy cái thâm sâu như Đại sư thì... Bạch Li khóc (TT,TT) đôi lúc cô ước gì cô có mấy ảnh trí nhớ a~ Nếu có thì khoảng thời gian kiếp trước cô học cấp hai với cấp ba sẽ không phải khổ sở trong đồng bài học rồi.

"Ặc! Lạc đề rồi, mình nghĩ cái gì thế?" (=) Cô quay lại nhìn thì Áo Tư Tập với Trữ Vinh Vinh đã bắt đầu chạy đi rồi, thấy sắc mặt của ai đó ủ rũ, đen không thể đen hơn, Bạch Li mặc niệm cho vị xúc xích đại thúc 1 giây "Break a leg" cô thầm nghĩ rồi thôi. Nhớ lại lúc nhỏ cô từng coi một bộ phim, tuy không nhớ tên nhưng cô nhớ rõ là lúc chúc may mắn thì thay vì câu "Good luck" thì họ lại nói "Break a leg" tức là gãy chân. Vì sao lại nói vậy, thì là người phương Tây tin là nếu nói may mắn thì vận may sẽ không đến nên mới nói gãy chân, nhưng lúc cô coi phim thì người được chúc gãy chân... bị gãy chân thật... không chỉ một mà là cả hai chân... Bạch Li rừng mình "Hình như mình vừa lỡ trù ẻo Áo Tư Tập thì phải..." (=,=)

Đúng lúc này, Phát Lang Đức gọi Đường Tam, cắt đứt dòng suy nghĩ của cô "Ngươi theo ta"

Đường Tam gật đầu, hân hướng về phía Tiểu Vũ định theo hân khoát tay. Sau đó mới theo Phát Lang Đức đến văn phòng của hân. Nói là văn phòng, thực ra là phòng ở của viện trưởng. Bạch Li quan sát thì thấy căn phòng bự hơn phòng ở của học viên một chút, nhưng căn phòng rất đơn giản. Cái giường với tủ quần áo ở góc phòng, gần đó có cánh cửa dẫn đến phòng tắm. Một hai kệ sách được đặt ở phía sau bàn làm việc. Căn phòng đơn giản và sạch sẽ "Ủm rất ra dáng đứng đắn, đàng hoàng" Bạch Li gật gù.

Phát Lang Đức tiến ra sau bàn làm việc rồi ngồi xuống, ánh mắt của hân toát ra sự phức tạp rồi hỏi "Đại sư vẫn khỏe chứ?"

Đường Tam gật đầu "Sư phụ tốt lắm"

Phát Lang Đức kinh ngạc "Ngươi là đệ tử của hân?! Khó trách, hân đưa cho ngươi cái đai lưng này. Lần trước khi thấy ngươi với cái đai lưng này, hơn nữa với tuổi của ngươi, ta biết là ngươi muốn đến học viện. Nhưng ta không ngờ ngươi là đệ tử của hân. Lúc trước hân từng nói với ta, một ngày nào đó sẽ bồi dưỡng ra một gã thiên tài hồn sư, khiếp sợ cả đại lục. Xem ra ngươi là lựa chọn của hân"

Từ nhị thập tứ kiều minh nguyệt dạ, Đường Tam đưa cho Phát Lang Đức một phong thư "Trước khi xuất phát, sư phụ để ta thông qua học viện kiểm tra, được tuyển chọn rồi mới đưa phong thư này cho viện trưởng"

Nghe xong Đường Tam nói, Phát Lang Đức mỉm cười, trong mắt hiện ra một tia bi thương "Hân vẫn còn quật cường như thế, như vậy mới là tác phong

của hắn. Hắn rút cuộc cũng biết liên lạc với ta sao?" Vừa bóc thư, vừa lẩm bẩm... Việc kế tiếp khá là... phong phú với thú vị. Bạch Li được chiêm ngưỡng hết đủ loại vẻ mặt hi, nộ, ái, ố của Phát Lang Đức, hai tay cầm thư của hắn có chút run run và cô thề, nếu ánh mắt có thể giết người thì bức thư trên tay hiệu trưởng đã tan tành từ đời nào rồi.

Phát Lang Đức nghiêng răng, nghiêng lợi "Tốt, tốt cho lão già nhà ngươi! Ngươi là tên hồn đàn! Không nên chứng minh cái gì? Có cái gì để chứng minh? Chẳng lẽ ngươi không biết..."

Phát Lang Đức điên điên, khùng khùng lâu lâu cái gì Đường Tam nghe không hiểu, còn Bạch Li thì cười cười "Bạn bè lâu năm a~" Phát Lang Đức đột nhiên mạnh mẽ ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú vào Đường Tam

"Nếu ngươi là chứng minh của hắn, đừng làm cho hắn thất vọng. Ngươi đi đi, nhanh chút chuẩn bị cho khóa trình buổi tối. Khóa trình cũng không nhẹ nhàng đâu"

Đường Tam gật đầu, việc của lão sư giao cho hắn đã hoàn thành, bây giờ còn một việc nữa "Viện trưởng, hôm qua tuy Triệu lão sư cho phép Tiểu Vi ở cùng ta... nhưng ta vẫn muốn xin phép ngài cho nàng ở lại học viện" Cho dù phó viện trưởng đồng ý, nhưng người đứng đầu học viện là Phát Lang Đức, xin phép hắn là hiển nhiên

"Việc này ngươi không cần lo, trong thư sư phụ ngươi có nhắc tới tiểu hồn thú của ngươi. Ta cho phép Tiểu Vi ở học viện cùng ngươi, có điều ngươi phải tự quản lý nàng" Sự tình ngày hôm qua hắn cũng biết, việc Bạch Li gây khó khăn cho Triệu Vô Cực khiến cho hắn tò mò. Chưa kể đến việc vị đại nhân kia ôn hoà nói chuyện với cô hồi tối qua... tuy Đường Hạo không nói gì liên quan tới cô, nhưng điều đó không có nghĩa là hắn không quan tâm cô. Nếu Phát Lang Đức từ chối cho cô ở lại học viện... nghĩ đến đây hắn đổ mồ hôi rào rào, nghĩ cũng không dám nghĩ, hắn không muốn bị mất thịt toi tã như ai đó đang nằm trong phòng, không ngưng dậy được.

"Cảm ơn viện trưởng" Đường Tam cảm tạ rồi trở về ký túc xá, mặc dù Phát Lang Đức viện trưởng làm cho hắn có cảm giác quái dị, nhưng hắn không có tâm tư gì mà để ý. Trận đấu ngày hôm qua khiến cho hắn phát hiện bản thân còn nhiều nhược điểm, có thời gian thì không bằng đi tu luyện thì hơn. Còn Bạch Li thì thú vị nhìn Phát Lang Đức trước khi Đường Tam xoay người rời đi, tuy không biết vị gian thương viện trưởng này nghĩ gì, nhưng gương mặt cứng ngắc tỏ vẻ uy nghiêm với đồng mồ hôi đổ ròng ròng... rất là thú vị với tức cười.

...

Trở về ký túc xá, Đường Tam ngồi xếp bằng trên giường bắt đầu tu luyện. Bạch Li nhảy xuống vai hắn, cô hơi lo lắng ngược nhìn hắn rồi kêu nhẹ một tiếng. Hắn nhìn cô rồi cười, xoa xoa đầu cô một chút rồi nói

"Tiểu Vi đừng lo, ta nghỉ ngơi đủ rồi, tu luyện từ giờ đến tối giúp ta ở trạng thái tốt nhất. Nên không cần lo gì đâu" Đường Tam cười cười "Ngươi nên nghỉ ngơi đi, vết thương hôm qua tuy lành rồi nhưng nghỉ thêm một ngày đi. Nếu muốn thì tìm Tiểu Vũ chơi" Bạch Li nghiêng đầu nghĩ nghĩ một chút, rồi đến chỗ cái gối nằm, cô nằm xuống rồi dựa người lên gối sau đó nhắm mắt. Thấy cô quyết định đi nghỉ, Đường Tam không làm phiền cô, hắn bắt đầu tu luyện.

Vừa nhắm mắt là cô liên lạc với hệ thống "Hệ thống"

[Gì thế?]

"Vật hỗ trợ pokemon có tác dụng tu luyện hay gì đó lên hồn sư không?"

[Cũng tùy vào cô muốn dùng gì thôi, và lại không phải bất cứ vật hỗ trợ nào cũng giúp được cho hồn sư]

Bạch Li nghĩ nghĩ rồi hỏi "Đá tiến hoá thì sao?"

[Được, cô muốn làm gì?]

"Muốn dập tắt tà hoạ của Mã Hồng Tuấn nếu không thì làm dịu cũng được"

[Dập tắt thì không có, nhưng làm dịu thì có thể] Bạch Li gật gù, như thế là được rồi

"Nếu cho hoá thạch _ Fire stone thì thế nào?"

[Nếu tên mập hấp thụ Fire stone thì chẳng khác gì thêm dầu vào lửa] Hệ thống thẳng thừng cho cô chậu nước lạnh (=v=) Bạch Li khòe miệng giật giật

"Hoá thạch không được sao... Nếu cho thủy thạch _ Water stone..." Cô lập tức phủ nhận "Thuộc tính không phù hợp, không hấp thụ được"

[Hắn sẽ ngòm luôn nếu hấp thụ water stone]

"Đừng có xen vào như thế chứ" (=^=) "Hoà với thủy đều không được... Minh cần là làm dịu tà hoạ... làm dịu đi... làm dịu... trung hoà thì sao?"

[Giờ mới nghĩ ra sao?...] Bạch Li (==)

Mặc kệ hệ thống, cô hỏi "Hòn đá nào phù hợp cho hệ Normal tiến hóa?" Đúng vậy, trong 18 hệ pokemon thì hệ Normal là hệ có khả năng dùng được nhiều chiêu thức khác hệ nhiều nhất. Như vậy thì hệ Normal chẳng khác gì là hệ trung hoà nhiều hệ khác nhau, nếu thế thì đá tiến hoá cũng tương tự.

[Moon stone với Shiny stone là chủ yếu] Bạch Li suy tư một chút rồi quyết định

"Quang thạch _ Shiny stone" Quyết định xong thì có vấn đề khác... làm sao đưa quang thạch cho tên béo đây? Cô thở dài, suy nghĩ mãi nên cô thiếp đi lúc nào chẳng hay...

...

Merry Christmas~

Mình chúc mọi người Giáng Sinh an lành ^^

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ mình ^^

Thực xin lỗi, dạo này hơi bận, lại sắp thi nữa. Nhưng mình hứa là 1/1 nhất định là có chương mới ^^ thực ra thì chương này mình hơi bí, nghĩ mãi mới quyết định được là nên viết thế nào hehehehe

E hèm! Dù sao thì mình muốn nhờ các bạn giúp mình nghĩ ra nickname phù hợp với từng nhân vật, để văn phong xưng hô đa dạng ấy mà. Mình cho vài ví dụ của mình

Phất Lang Đức là gian thương viện trưởng

Triệu Vô Cực là lão sư lực sĩ hoặc gấu lão sư

....

Mình chỉ nghĩ ra được bấy nhiêu thôi, nếu được thì mọi người giúp mình nha~

MERRY CHRISTMAS EVERYONE (=^w^=)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Nhiệm vụ

Ánh mặt trời ló dạng dần qua cửa sổ ký túc xá, soi xuống cục lông nâu đang cuộn tròn trên giường. Tiếng chim hót chào mừng ngày mới đánh thức ai đó... ồ tai Bạch Li nhếch nhẹ lên, cô lơ mơ mở mắt ra. Đón chào cô là căn phòng trống rỗng... Được rồi trừ cô ra còn có một người đang ngồi thiền ở trên giường đối diện với cái cô đang nằm, không phải ai xa lạ, chính là xúc xích đại thúc. Cô đuổi người, ngáp một cái thật dài, sau đó nhìn qua cửa sổ. Thì thấy ở xa xa là bóng dáng Đường Tam đang luyện tập ám khí, nhìn lên trời thì mặt trời cũng vừa ló dạng được một lúc rồi "Ai da... mình ngủ lâu ghê, mới đó mà ngủ hết một ngày rồi" Cô thầm nghĩ "Nha... mình bỏ lỡ buổi học đầu tiên rồi à~"

Nhảy ra khỏi cửa sổ, đứng ở một bên quan sát Đường Tam luyện tập mãi cho đến khi khí lạnh buổi sáng ảm lên. Bạch Li cười cười, rồi chạy đến bên hán, cô vui vẻ chào "Tam ca, buổi sáng tốt lành~" "Vĩ eeve~"

"Chào buổi sáng Tiểu Vĩ" Đường Tam cười nhìn cô "Cuối cùng cũng tỉnh rồi hả?" Bạch Li cười ngượng, thật sự là lâu lắm rồi cô mới được ngủ đã như thế... lại lên cơn bệnh lười rồi. Cười hi hi cho qua, cô ngồi trên vai Đường Tam, cùng hán đến thực đường để ăn sáng.

Trong nhà ăn không có ai trừ Đường Tam với Bạch Li, hán lấy đồ ăn cho bản thân với cô rồi cả hai cùng ăn sáng. Hôm nay trừ bánh bao với trứng luộc thì cô được thêm chân gà nướng, nói gì chứ? Kiếp trước cô thích nhất là ăn gà chiên giòn với gà nướng à~ Nói chung ăn là cô thích à... tất nhiên là cô không có mập... E hèm! Dù sao thì sau khi ăn xong với vệ sinh tay chân và miệng thì nhà ăn đón thêm một người nữa. Đới Mộc Bạch âm trầm vào nhà ăn, thấy Đường Tam với Bạch Li thì gật đầu như chào hỏi sau đó bắt đầu ăn bữa sáng "Mới sáng sớm mà sao mặt mày âm u thế" (==) Một chút sau thì Tiểu Vũ, Mã Hồng Tuấn với Chu Trúc Thanh bước vào. Thấy Tiểu Vũ, Bạch Li vui vẻ chạy qua nhào vào lòng cô nàng "Vĩ~"

"Chào buổi sáng Tiểu Vĩ, đã ăn sáng chưa?" Tiểu Vũ ôm Bạch Li, nàng cười cười nhìn cô. Cô gật đầu, nàng xoa đầu cô sau đó lo lắng nhìn qua Đường Tam, thấy hán bình thường không có gì nên nàng yên tâm mà ăn bữa sáng. Bạch Li nhìn qua giữa hai người... cô bỏ lỡ cái gì sao? (°°) Mà cái không khí nặng nề trong phòng ăn là gì nữa? (°,=) Mà cô chắc chắn là nó bắt nguồn từ tên mèo bự nào đó...

Mãi cho đến khi sắp xong bữa sáng, Đới Mộc Bạch đột nhiên nói "Mập mập, ban đêm bộ ngươi không có đi chơi sao?"

Mã Hồng Tuấn gật đầu, thấp giọng nói "Hôm qua tà hoả trong người ta bình thường lại rồi, hai ngày tới ta hán không đi"

"Tốt lắm, tối nay ngươi ở lại ký túc xá, ta đi tìm song sinh tỉ muội lần trước"

Tên béo hai mắt tỏa sáng “Đời lão đại, không lẽ ngươi định ăn thịt mà bắt ta húp cháo sao?”

Đời Mộc Bạch bực mình “Chuyện này phải tình nguyện mới vui vẻ, cưỡng ép không hay cho mấy” Nói rồi cố ý liếc qua Chu Trúc Thanh. Bỗng son mày nhân một chút cũng không có phản ứng, nàng lạnh nhạt ăn chén canh. Khóe miệng Bạch Li giật giật "Đời lão đại... anh hết cách rồi hay sao mà dùng cách này để thu hút người ta hả?" (==)" "Mà rốt cuộc, tối qua có chuyện gì thế?"

Thấy Bạch Li bối rối, Tiểu Vũ vuốt nhẹ đầu cô “Tiểu Vi không cần để ý đâu” Nàng đương nhiên đồng ý với Đường Tam là cô còn quá nhỏ để hiểu chuyện người lớn...

Chiến tranh ngầm giữa mèo và hổ diễn ra không quá lâu thì hồi chuông tập hợp vang lên. Bạch Li nhảy lên vai Tiểu Vũ, nàng đi kề bên Đường Tam và khi ra sân tập hợp, một bóng người đã ở đó trước họ. Trữ Vinh Vinh nhìn tiểu tụy, đôi mắt đỏ hoe, dường như nàng đã khóc rất nhiều. Bạch Li nhướng lông mày... có vẻ như tối qua cô bỏ qua khá nhiều chuyện... mà thôi! Qua thì cho qua

Đợi một lúc thì Phát Lang Đức đi tới, lão liếc ngang qua nhìn Trữ Vinh Vinh sau đó nhìn đám đệ tử trước mắt “Hôm nay là khóa thứ hai, Áo Tư Tập đâu? Hắn còn đang nướng à?”

Đường Tam vội nói “Lúc sáng ta đi ra ngoài thì hắn còn đang tu luyện, chắc là đang nhập định nên không kịp tỉnh dậy”

Phát Lang Đức nhíu mày “Bài học hôm nay thiếu hắn là không được, Đường Tam ngươi đi kêu hắn”

Đường gật đầu, rồi xoay người đi gọi Áo Tư Tập. Đi được hai, ba bước thì Đại thúc xúc xích chạy từ ký túc xá ra, trên mặt hắn là sự vui vẻ phấn khởi

“Áo Tư Tập, không phải ngươi muốn bị phạt chạy chục vòng chứ?” Phát Lang Đức tròn mắt nhìn hắn

Áo Tư Tập vội và lắc đầu “Không, viện trưởng, xin ngài nghe ta giải thích. Ta vừa đột phá 30 cấp”

“Cái gì?!” Không chỉ có Phát Lang Đức mà tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn hắn. Viện trưởng gian thương hai mắt tỏa sáng “Tốt lắm, tốt lắm, Áo Tư Tập ngươi quả thật không làm ta thất vọng. Hiện giờ ngươi là đệ tử thứ hai đạt được 30 cấp, ta đại biểu học viện chúc mừng ngươi”

Tất cả mọi người đều tiến lên chúc mừng hắn, ngay cả vẻ mặt âm trầm của Đời Mộc Bạch cũng biến mất mà tiến lên chúc mừng. Chỉ có Trữ Vinh Vinh, ánh mắt nàng có chút phức tạp nhìn Áo Tư Tập, còn Chu Trúc Thanh thì cúi đầu không biết nghĩ gì.

“Tốt lắm, giáo trình hôm nay bắt đầu” Phát Lang Đức gọi, tập trung sự chú ý của mọi người “Giáo trình rất đơn giản. Hôm nay Áo Tư Tập làm chủ đạo, các ngươi mỗi người ít nhất phải ăn hai cây hương trảng do Áo Tư Tập tạo ra”

“Cái gì?!” Tiểu Vũ nghe xong thì giật mình “Viện trưởng, cái này cũng gọi là giáo trình sao?”

“Cái này gọi là huấn luyện thích ứng. Ta hỏi các ngươi, tánh mạng với sĩ diện cái nào quan trọng hơn? Trong hai điều trên, các ngươi chọn điều nào? Hồn chủ của hắn tuy có vẻ hèn mọn, nhưng Áo Tư Tập là tiên thiên môn hồn lực thực vật hệ hồn sư, thiên phú cực cao. Hương trảng do hắn chế tạo là cực phẩm trong vũ hồn hệ thực vật. Hắn là một thành viên trong học viện, là đồng đội của các ngươi, nếu các ngươi cùng hắn không thể phối hợp nhau thì sẽ lãng phí mất một tốt nhất phụ trợ đồng đội” Âm thanh của Phát Lang Đức nghiêm khắc, rất ra dáng giáo viên, hắn nhìn qua từng người sau đó nói tiếp

“Và lại đây là các ngươi tình nguyện chấp nhận huấn luyện, ngay cả việc này còn không làm được thì làm sao mà tồn tại trong giới hồn sư? Vì sinh tồn, không cần chấp nhất phương pháp. Đừng nói chỉ có một cây hương trảng, lúc nguy cấp, cho dù con gián, con giun, con chuột cũng phải ăn” Nghe đến câu cuối của Phát Lang Đức, ba thiếu nữ... nếu tính thêm Bạch Li là bốn người đều xanh lét, Trữ Vinh Vinh suýt nữa là muốn nôn rồi...

Khi khóa trình bắt đầu, người đầu tiên ăn là Trữ Vinh Vinh, việc này khiến cho mọi người khá là bất ngờ. Sau đó lần lượt từng người từng người ăn cho đến người cuối cùng là Chu Trúc Thanh. Nàng ta hơi cắn răng, vẻ mặt chán chờ nhìn Áo Tư Tập

Phát Lang Đức đột nhiên nói “Chu Trúc Thanh, sau này nếu ngươi muốn đánh bại Đời Mộc Bạch. Đạp hắn dưới chân ngươi, thì sao lúc này lại chán chờ?” Nghe vậy, Bạch Li khóe miệng giật giật "Đây là kích thích dụ dỗ a~ Không hổ danh là gian thương viện trưởng" (==)" Sau khi mọi người ăn xong, Phát Lang Đức định nói tiếp, nhưng một tiếng kêu của tiểu thú nào đó cắt đứt hắn

“Vĩ” Bạch Li nhảy xuống vai Tiểu Vũ, đứng trước mặt Phát Lang Đức, kêu lên rồi nhìn qua Áo Tư Tập rồi kêu thêm một tiếng “Evee” Cô đây là rất rất muốn ăn xúc xích a~

Mọi người trở mắt nhìn cô, bây giờ ánh mắt cô đầy ánh sao, miệng cười với vẻ chất lỏng khả nghi bên môi. Đường Tam hồi phục tinh thần đầu tiên, hắn khụ một tiếng rồi nhìn qua viện trưởng

“Viện trưởng... có thể cho Tiểu Vi ăn chứ?”

Phát Lang Đức hơi thất thần một chút sau đó gật đầu với Áo Tư Tập. “Vĩ vĩ~” “Cảm ơn nhiều~” Nhận được hai cây xúc xích, Bạch Li vui vẻ cảm ơn rồi bắt đầu ăn. Mọi người thấy cô ăn ngon lành, lại vui vẻ nên hầu như ai nấy khóe miệng đều giật giật. Đường Tam với Tiểu Vũ thì bắt đầu dĩ cười, họ biết là cô thích ăn... hề cứ liên quan đến ăn ngon là cô mắt sáng như vậy đấy. Trong lúc cô đang nhắm nháp xúc xích ngon lành thì Phát Lang Đức bắt đầu thông báo việc sắp hồn thú cho Áo Tư Tập "Ủm chuyện đi này Tam ca với Tiểu Vũ tỷ đều được luôn hồn hoàn thứ ba thì phải" Cô nghĩ nghĩ thì đột nhiên nghe tiếng của hệ thống

[Nhiệm vụ: Tìm Pokemon trong Tỉnh Đầu đại sâm lâm. Lưu ý: Đây là nhiệm vụ có thời gian, thời gian là bắt đầu từ bây giờ cho đến khi nhóm Đường

Tam sẵn xong hồn thú và rời khỏi rừng]

"Hả?!" (O_o) Cô muốn mắc nghẹn, trời đánh còn tránh bữa ăn mà... "Hệ thống nói gì cơ?!"

...

Mình xin lỗi, chương này hơi ngắn một chút... Sorry~ E hèm! Dù sao thì...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Xuất phát!

"Phiên hệ thống nói lại lần nữa, nhiệm vụ là gì cơ?" Nếu bây giờ trong hình dáng con người, Bạch Li nhất định, một tay chống hông, một tay bóp nhẹ ấn đường. Cô hy vọng là bản thân nghe lầm, do mãi mê ăn mà nghe lầm đi, chứ không phải như cô nghĩ... nhưng hệ thống vô tâm cho cô chậu nước lạnh

[Nhiệm vụ: Tìm Pokemon trong Tinh Đấu đại sâm lâm. Lưu ý: Đây là nhiệm vụ có thời gian, thời gian là bắt đầu từ bây giờ cho đến khi nhóm Đường Tam sẵn xong hồn thú và rời khỏi rừng]

"..." (==) Bạch Li nhìn lên trời không nói gì, rất may là hiện giờ mọi người đang nghe Phát Lang Đức thông báo và dặn những gì cần làm cho buổi đi săn ngày mai nên không ai để ý đến cô.

[...] Rốt cuộc tiếp thu được thông tin, cô mới đáp lại

"Hệ thống..." Hít một hơi thật sâu rồi chậm chậm hỏi "Nhiệm vụ là... tìm Pokemon..."

[Ừ]

"Trong Tinh Đấu đại sâm lâm..."

[Ừ]

"..." Cô cười... cười rất tươi "Tôi nhớ nguyên nhân tôi ở đây, là do sự tranh chấp giữa hai vị thần, dẫn đến loạn các không gian song song. Vì để ổn định lại nên tôi mới ở thế giới này, trong hình dạng Eevee... là con Pokemon duy nhất trong thế giới Đấu la đại lục... Độc nhất vô nhị a~" Bạch Li tiếp tục cười cười, cô làm sao mà quên được món quà "khuyến mãi" đâu? Thật sự là ấn tượng không bao giờ phai... mà muốn quên cũng không quên được "Không những vậy, tôi cũng chấp nhận việc tồn tại của bản thân bị xóa đi ở kiếp trước, cũng là để trật tự lại các thời không"

[...Ừ]

"Vậy cậu có thể giải thích... làm thế quái nào mà tự nhiên lại xuất hiện Pokemon hả?!" (=_=) Cô gào lên trong lòng, đột nhiên cô rất rất muốn lật bàn, đồng thời cô cảm thấy bức mình một cách khó hiểu

[Việc này tôi không thể giải thích được] Nghe được hệ thống nói như vậy, Bạch Li khóe miệng giật giật, hít một hơi thật sâu để bình tĩnh

"Được rồi... phần thưởng là gì?"

[Hoàn thành nhiệm vụ sẽ được kỹ năng ẩn_Hidden Ability_ và tặng thêm chiêu thức thứ 10]

"Chiêu thức thứ 10? Tức là tôi được sử dụng 10 chiêu chứ không phải 9?" Chú ý câu cuối, Bạch Li liền hỏi

[Đúng vậy] Hệ thống trả lời [Nếu không hoàn thành được nhiệm vụ thì trừ cô xuống 10 levels và trừ hết 10000 điểm]

(==) Cô được phép từ chối nhiệm vụ sao? Đương nhiên là không! Vất vả lắm mới lên được cấp 46... không đời nào cô để hệ thống xén mất đi 10 cấp mà khó khăn lắm cô mới tu luyện được đâu...

Thấy mọi người bắt đầu đường ai nấy đi, Bạch Li liền nhảy lên vai Đường Tam. Nghĩ tiếp phần thưởng của hệ thống, cô sẽ được tặng kỹ năng ẩn nếu hoàn thành nhiệm vụ. Theo như cô biết thì kỹ năng ẩn_Hidden ability của Eevee là Anticipation _ trạng thái phòng ngự (đề phòng). Kỹ năng này trong chiến đấu rất là hữu dụng, nhờ vào Anticipation mà giác quan người sử dụng trong chiến đấu sẽ nhạy bén lên nhiều lần, đồng thời sự phòng ngự cũng tăng lên, ngay cả những chiêu one hit_KO của địch cũng không "xử" hết được cây HP... "Kỹ năng này không tệ chút nào" Bạch Li ngẫm nghĩ, gật gù.

...

Khi Đường Tam bước vào ký túc xá, Bạch Li liền nhảy lên giường, đi đến gần cửa sổ. Ngồi suy nghĩ cô nên chuẩn bị gì cho ngày mai, Đường Tam thì

ngồi bằng xuống chuẩn bị tu luyện, còn Áo Tư Tập thì hưng phấn cho ngày mai, hẳn bên hời Đường Tam

"Tiểu Tam, người nói ngày mai đi Tinh Đấu đại sâm lâm, ta nên thu phục loại hồn hoàn nào thì hiệu quả mới thích hợp cho phụ trợ hương tràng đây?"

Đường Tam khẽ cười "Cái này phải xem cơ duyên thôi, hồn thú trăm thiên bách vạn, không ai biết trước là sẽ gặp hồn thú như thế nào. Người đã có hai cái hồn hoàn, một cái khôi phục, một cái giải độc, cái thứ ba ta nghĩ nên là loại phụ trợ khác hoặc cường hoá hai loại trên..." Hắn nghĩ nghĩ rồi hỏi "Áo Tư Tập, người hẳn là đã vào Tinh Đấu đại sâm lâm rồi phải không? Hãy nói cho ta biết về tình hình trong đó đi"

Áo Tư Tập gật đầu "Tinh Đấu đại sâm lâm là một nơi rất thú vị, đương nhiên cũng rất nguy hiểm, ở đó tập trung rất nhiều hồn thú. Những hồn sư cường đại cũng rất thích chỗ này, tất nhiên cũng đã có không ít hồn sư mất mạng ở đó"

Đường Tam thắc mắc "Đó không phải là rừng rậm nuôi dưỡng hồn thú của Thiên Đấu đế quốc chúng ta sao?"

Áo Tư Tập bèn giải thích thêm cho Đường Tam về Tinh Đấu đại sâm lâm, nói tóm lại thì khu rừng này có diện tích cỡ bằng một đế quốc. Khu rừng rất hoang dại, chưa kể hồn thú vô cùng mạnh mẽ, thậm chí có lời đồn về sự tồn tại của 10 vạn năm hồn thú ở tại trung tâm sâm lâm "Ồ... lời đồn về 10 vạn năm hồn thú là đúng đấy" Bạch Li nghĩ đến vị đại tỷ nào đó... "Ông bà nói đúng, xa tận chân trời, gần ngay trước mắt" (=,=)

Nghe xong Áo Tư Tập giải thích, hai mắt Đường Tam sáng ngời "Thì ra là vậy, hy vọng lần này người có thu hoạch thật tốt"

Áo Tư Tập cười tươi, vui vẻ nói "Nếu thật sự như vậy, sau này hương tràng thoải mái cho mọi người dùng, chúng ta là huynh đệ mà, hahaha" Nghe vậy, Bạch Li cũng cười, cô kêu lên một tiếng góp vui, Áo Tư Tập thấy thế cũng vui vẻ nói "Tiểu Vi đừng lo, người cũng có phần" Cô cười cười, Đường Tam thì phì cười xoa đầu cô, hẳn nghĩ cô lại lên cơn ham ăn rồi. Nếu mà Bạch Li biết được Đường Tam nghĩ gì, cô nhất định sẽ khóc không ra nước mắt, cô đây là vui vẻ đùa theo thôi mà~ (QAQ) Chẳng lẽ cô ham ăn lắm sao?

...

Sáng sớm, cô cùng Đường Tam tu luyện. Hẳn tu luyện Từ Cực ma đồng còn cô thì hấp thụ linh khí... cuối cùng cô cũng đột phá cấp 47, Bạch Li thở nhẹ một hơi, cô liếc nhìn Đường Tam thấy hắn còn đang hấp thụ tử khí. Không làm phiền hắn, cô lặng lẽ bước vòng ra sau Đường Tam rồi bật màn hình hệ thống lên, tuy hắn không thấy nhưng đề phòng vẫn tốt hơn. Màn hình hiện lên bảng cá nhân của cô

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 47

Ability: Run away

HP_120

Attack_98

Defense_99

Sp. Attack_96

Sp. Defense_96

Speed_106

Attack moves:

Wish_ Tackle_ Swift_ Stored Power_ Hyper Voice_ Quick Attack_ Shadow Ball_ Refresh_ Protect

Điểm: 154920

Bạch Li quyết định mỗi chức năng tăng thêm 5 điểm, dù sao sắp sẵn hồn thú khá là nguy hiểm, tăng mỗi chức năng vẫn tốt hơn. Hiện nay, thực lực cô là

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 47

Ability: Run away

HP_125

Attack_103

Defense_104

Sp. Attack_101

Sp. Defense_101

Speed_111

Điểm: 154890

Nhìn sự nhảy bèn_ Sp. Defense của bản thân là 101, cô có thể cảm nhận sự dao động xung quanh trong bán kính khoảng 90m. Bạch Li gật gù hài lòng, cô đuổi người một cái sau đó ngồi chờ Đường Tam, may mắn cho cô là lúc tu luyện Tử Cực mà đồng hân không có đề ý đến cô lắm, hân chỉ biết là cô ở gần hân chứ không quá đề ý, thật may... dù sao cũng là nhờ hệ thống a...

...

Sau buổi ăn sáng thì tập trung... phải nói thật là khi vừa thấy vị phó viện trưởng đáng kính thì tất cả các vị đệ tử đều kinh ngạc nhìn hân, còn Bạch Li thì thú vị cười cười nhìn Triệu Vô Cực, nếu không phải ở trong lột Eevee thì cô rất muốn nằm lăn lộn mà cười. Kỷ niệm buổi tối phụ huynh học sinh gặp giáo viên, đến giờ vẫn còn in trên người Triệu Vô Cực, trên mặt hân ít nhất có ba vết thâm còn chưa hết, tệ nhất là mất trái sung và vù. Các vị học sinh, đệ tử đều nín cười... Triệu Vô Cực thấy vậy, thẹn quá thành giận bèn la một tiếng

"Nhìn cái gì hả? Đám thô con tinh quái này... muốn ăn đòn sao?!"

Nghe mấy chữ thô con tinh quái, Tiểu Vũ hậm hực khề hừ một tiếng "Nhìn gấu bị mù mắt, không được sao?" Bạch Li ngồi trên vai Tiểu Vũ đồ mờ hồi hột (=,=) "Cái miệng hại cái thân... Tiểu Vũ tỷ thật tinh... sao không ở chỗ khác nói mà ở trước mặt nói chứ?"

Triệu Vô Cực tròn mắt "Tiểu Vũ, ngươi vừa nói gì?!"

Đường Tam lập tức kéo Tiểu Vũ ra đằng sau, đem nàng che chắn sau lưng, ý muốn bảo hộ Tiểu Vũ. Nhìn thấy gương mặt của Đường Tam, nét mặt của Triệu Vô Cực có chút cứng ngắt, Bạch Li thấy vậy bèn mỉm cười thú vị nhìn vị lão sư lực sĩ. Hân không thèm truy cứu Tiểu Vũ nữa bèn hừ nhẹ một tiếng "Được rồi, tất cả xuất phát! Đới Mộc Bạch, ngươi phụ trách dẫn dắt mọi người!"

Đới Mộc Bạch khề gật đầu, hân nhìn mọi người, khuôn mặt trở nên nghiêm túc "Tĩnh Đẩu đại sâm lâm không phải là chỗ dễ đùa giỡn, ở đó hồn thú đông đảo, hơn nữa thú tính hung hân lại đối với loài người chúng ta rất oán hận, mọi người phải hết sức cẩn thận. Đường Tam ngươi đi tiên phong, Áo Tư Táp cùng Trữ Vinh Vinh ở giữa, Tiểu Vũ cùng mập mập ở hai bên tả hữu, ta cùng Chu Trúc Thanh ở đoạn hậu. Khi tiến vào sâm lâm phải luôn duy trì cự ly đội hình, đề cao cảnh giác. Tất cả xuất phát!"

Bạch Li gật gù với sự sắp xếp của Đới Mộc Bạch, sắp xếp rất hợp lý. Đường Tam cũng thầm khâm phục Đới Mộc Bạch, không hổ danh là lão đại. Đem hai người phụ trợ hệ hồn sư ở giữa, đề Đường Tam phía trước mở đường còn bản thân hân thực lực mạnh nhất thì ở phía sau, canh chừng sau lưng, so với mặt trước thì khó khăn hơn nhiều. Chính bản thân Đường Tam cùng với Mã Hồng Tuấn và Tiểu Vũ ở hai bên tả hữu tùy thời hỗ trợ, còn hân chỉ có một mình cảnh giác phía sau...

Đường Tam nhìn qua Bạch Li trên vai Tiểu Vũ "Tiểu Vũ, trên vai Tiểu Vũ phải chú ý xung quanh" Cô hiểu ý của hân là đề cao cảnh giác ở xung quanh, bèn gật đầu kêu lên một tiếng "Eevee" và thế là cả nhóm xuất phát, còn Triệu Vô Cực theo sau cùng. Mục tiêu của mọi người là Tĩnh Đẩu đại sâm lâm cách Sử Lai Khắc học viện 500 dặm...

...

Cuối cùng cũng thi xong! Quá khỏe XD Mình viết chương này hơi vội, nên nếu có gì không được mong mọi người thông cảm cho.

Cám ơn các bạn nhiều lắm~ (^w^)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đẩu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Không gây thị phi... mới là lạ!!

Đoàn người duy trì đội hình di chuyển nhanh hướng về phía đông nam mà tiến, bọn họ liên tục di chuyển mãi cho đến khi trời sắp tối. Đúng lúc này đây, đoàn người chỉ cách địa điểm mà họ cần tới khoảng 100 dặm... Tỉnh Đầu đại sâm, đoàn người không phải ai xa lạ, là nhóm đệ tử Sư Lai Khắc cùng với vị phó viện trưởng gấu lão sư, đang trên đường đến sâm lâm để săn hồn hoàn thứ ba cho Áo Tư Tập. Cả nhóm cuối cùng cũng đến thị trấn cách sâm lâm 100 dặm, Triệu Vô Cực liền hạ lệnh nghỉ ngơi, hiện giờ nếu cứ tiếp tục tiến đến sâm lâm là lợi hay hại cũng khó mà nói được, nên nghỉ một đêm ở đây rồi sáng hãy đi là tốt nhất.

Thị trấn này to hơn gấp ba lần so với thôn trang mà Sư Lai Khắc học viện tọa lạc, ngoài việc không có tường thành thì thị trấn này cũng có thể xem là một tòa thành nhỏ, đường xá nhộn nhịp với các cửa hàng bày bán các vật dùng cần thiết cho hồn sư và các vật cần cho việc đi săn hồn thú ở hai bên đường, người mua thì tấp nập. Ngồi trên vai Tiểu Vũ, Bạch Li nhìn ngó xung quanh và tất nhiên là cô cố không gây chú ý. Tuy nhìn cô giống như là hồn thú không quá 10 năm, mấy vị hồn sư chắc sẽ không thêm đề ý đến một hồn thú như cô đâu... mà đề phòng vẫn tốt hơn. Lúc này đây, Triệu Vô Cực liền chỉ tay về phía một túp điểm nhìn rất bình thường rồi nói

"Chúng ta trú ở đây một đêm, sáng mai sẽ đi sớm, mọi chi phí các người tự chi trả"

Bạch Li đương nhiên hiểu được Sư Lai Khắc học viện không phải là học viện giàu có gì, nguồn thu của học viện và mấy vị lão sư là từ học viên mà học viên lại rất ít... cực kỳ ít nên kinh tế của học viện vô cùng thâm trầm đến đáng thương. Ngược lại thì nhóm Đường Tam lại có đủ chi phí sinh hoạt từ tiền chu cấp của Vô hồn điện... tất nhiên nếu loại trừ bệnh tiêu phí của Tiểu Vũ thì... May mà có Đường Tam kiếm chế cô năng... nếu không thì không biết sẽ thế nào nữa.

Túp điểm rất bình thường và giản dị, đại sảnh cũng chính là phòng ăn còn tầng hai là dãy phòng ngủ. Vừa bước vào là Triệu Vô Cực lập tức chọn một căn phòng rồi đi lên tầng hai, mặc kệ đám đệ tử của hắn. Đợi Mộc Bạch cùng mọi người thương lượng với nhau bên quyết định thuê hai phòng, nam một phòng, nữ một phòng.

"Phải ăn cái gì đó mới được, ăn hương trảng cả ngày khiến ta muốn nôn ra hết!" Mã Hồng Tuấn nói toạc ra, ngay cả vị băng sơn mỹ nhân cũng gật đầu đồng ý. Thế là cả nhóm bèn đi đến một cái bàn rồi ngồi xuống.

"Có cần gọi Triệu sư phụ xuống ăn cùng không?" Đường Tam nhìn Đới Mộc Bạch hỏi

Đới Mộc Bạch lắc đầu "Không cần đâu, sư phụ tuy không cho chúng ta lộ phí nhưng cũng không tiếp nhận hồn tệ của chúng ta. Đây là quy định của học viện"

Mập mập cười cười "Như vậy không phải tốt lắm sao? Thật tự do tự tại, ta thích nhất là điều này của học viện, khiến cho chúng ta không cảm thấy trói buộc, thích làm gì thì làm"

Đới Mộc Bạch lãnh đạm nói "Mập mập xấu xa, bớt nói nhảm đi. Gọi vài món gì đó lên rồi ăn nhanh đi"

Mã Hồng Tuấn cũng không phải dạng vừa, bèn đáp trả "Vây hôm nay là người mời a, người là lớn nhất, người nhất định phải khao đó"

Đới Mộc Bạch mỉm cười "Không thành vấn đề, chúng ta cùng học ở Sư Lai Khắc học viện coi như là cũng có duyên. Ta lớn tuổi nhất, coi như là ta chúc mừng tất cả cho những ai vừa mới gia nhập học viện"

Tên béo khoái chí cười "Thật tốt quá! Đới lão đại, người yên tâm, ta sẽ không phụ lòng người đâu"

"Tên mập này... người ngoại trừ thích nữ nhân, không ngờ ăn uống lại sành sỏi như vậy. Nếu người không phải là hồn sư thì người nhất định là đầu bếp" Bạch Li ở trên vai Tiểu Vũ đồng ý câu nói này của Đới Mộc Bạch, cô còn thêm bồi thêm "Hoặc là nhà phê bình ẩm thực... nếu ở đây có nghề này" (=w=)

Từ lúc ngồi xuống thì không khí giữa bảy người hơi nặng nề, Chu Trúc Thanh lạnh lùng nghiêm nghị, Trữ Vinh Vinh thì cúi đầu có vẻ mang nhiều tâm sự. Cũng may là có tên béo pha trò nên mới đỡ nặng nề một phần... Lúc này đây từ bên ngoài bước vào túp điểm khoảng tám người, cũng giống như nhóm của Sư Lai Khắc học viện... Dẫn đầu đoàn người là một vị trung niên khoảng chừng 40, mái tóc lưa thưa vài sợi bạc, khuôn mặt tiêu sái. Theo sau hắn là bảy vị thanh niên khoảng chừng trên dưới 20, đặc điểm chung của nhóm người này là bọn họ đều mặc trang phục hồn sư màu trắng thêu hình mặt trăng và trên vai trái của họ đều có một vòng tròn, bên trong có hai chữ "Thương Huy". Tuy nhiên vị trung niên dẫn đầu có hơi khác biệt một chút, là trên đồng phục của hắn có thêu hoa văn màu bạc khiến cho mỗi cử động lấp lánh quang mang..

"Đới lão đại này... cô gái kia chắc là người của Thương Huy học viện rồi" Mã Hồng Tuấn hí hóp mắt nhìn thiếu nữ duy nhất trong đoàn Thương Huy, Bạch Li thấy vậy... khóe miệng hơi hơi giật một chút, cô dám cá là tà hoả trong người tên mập muốn phát rồi...

Đới Mộc Bạch bĩu môi "Bất quá cũng là một Thương Huy học viện nhỏ nhỏ thôi. Người đằng hoàng chút coi"

Áo Tư Tập bèn cười khế, thấy thế Đường Tam liền thắc mắc một chút... Xúc xích đại thúc bèn giải thích rằng khiêu chiến với hồn sư học viện khác cũng là một cách rèn luyện nên hiệu trưởng khuyến khích việc này... Bạch Li nghe vậy bèn... (=w=) sao cô có cảm giác việc này giống khi cô chơi game pokemon nhỉ? Mỗi lần trên đường đi đến thành phố khác mà bị người bắt gặp là phải đánh một trận... theo một cách nào đó rất giống trường hợp trong game a~

Đột nhiên, một gã từ Thương Huy học viện bước đến gần nhóm Đường Tam, đúng lúc có tiểu nhị bụng thức ăn đi ngang qua. Hắn bắt ngờ nhanh chân

đã tiểu nhị khiến cho khay thức ăn đổ xuống Đới Mộc Bạch thì...

"Không nên lãng phí thức ăn" Đường Tam nhân nhạ nói, không biết từ lúc nào một tay hắn giữ tiểu nhị, tay còn lại nhờ vào thủ pháp Không Hạc Cầm Long hút lại khay đồ ăn... không một miếng bị rơi vãi, nhẹ nhàng đặt khay thức ăn xuống bàn rồi đẩy nhẹ tiểu nhị dạt sang một bên.

Gã thanh niên của Thương Huy học viện nhất thời sững sốt, nhưng rất nhanh hắn liền cười giảo hoạt "Thật sợ quá"

Bạch Li nhướng lông mày, với gương mặt giảo hoạt như vậy ai mà tin hắn sợ ý chứ? Và đúng như vậy, gã thanh niên liền âm thầm cho một cước lên ghế mà Đới Mộc Bạch đang ngồi, cùng lúc gã ra một cước thì Đới lão đại cũng ra tay... "Phanh!" Hắn vung tay đánh lên ngực tên thanh niên, cả người tên thanh niên bay về phía nhóm người Thương Huy. Vị sư phụ của Thương Huy học viện đỡ học trò của hắn, tên thanh niên gương mặt trắng bệch liền phụt máu... Cô trở mặt nhìn... ra tay như vậy là quá nặng rồi...

Đới Mộc Bạch thu mình, cung tay nói "Thật sợ quá, lỡ tay thôi" Tà Mâu Bạch Hồ lộ bản sắc, vẻ mặt khinh thường và mang theo nét kiêu ngạo... Đừng nói là người ngoài, ngay cả người nhà nhìn về mặt này cũng muốn đánh hắn một trận.

Bạch Li... (=,=) không nói nên lời... cô hiểu là mấy ngày qua con hổ bị con mèo ghẻ lạnh nên con cọp rất bức mình, cần "phát tiết"... cô đồ mò hôi hột "Như vậy có được coi là "giận cá chém thớt" không?... Mà hình như đúng là thế a..." (=v=) Và hậu quả của việc này là hai bên xích mích... chuẩn bị đánh nhau...

"Đánh nhau hả? Ta thích lắm" Tiểu Vũ hưng phấn, chuẩn bị nghênh tiếp. Ở trên vai cô nàng, Bạch Li liếc mắt một cái... Tiểu Vũ nàng đây là đang chán nên mới vô góp náo nhiệt đi?

Đương nhiên, nàng mà ra tay thì Đường Tam sẽ không ngồi yên, hắn liền đứng thẳng dậy, hai mắt phảng phất xuất hiện màu tím nhân nhạ. Bạch Li lập tức rời vai Tiểu Vũ tý, nhảy qua bên vai Đường Tam, tất nhiên là hắn không từ chối cô. Thấy Tiểu Vũ chuẩn bị lên sân, Áo Tư Táp nhìn qua Đường Tam như thể hỏi rằng như vậy có sao không? Đường Tam chỉ cười cười rồi đáp lại

"Người đừng nhìn vào dáng vẻ của Tiểu Vũ mà bị lừa, mấy tên đó coi bộ xui xẻo đây" Bạch Li còn phụ họa gật đầu kêu lên một tiếng. Điều kế tiếp cô chứng kiến là... Ban đầu Tiểu Vũ còn ngọt ngào mỉm cười chào đối phương... rồi trong một cái chớp mắt, nàng thay đổi 180° dùng nhu kỹ quạt hai người bên Thương Huy học viện. (=,=) Mỹ nhân kế... nàng sử dụng mỹ nhân kế... Bạch Li đờ người... hoàn toàn không có từ ngữ để miêu tả tâm trạng của bản thân, cô còn nhớ như in vụ quấy rối nữ sinh hồi lúc ở Nặc Đình học viện... quá bạo lực a... (-,-) Hai người kia nên thấy may mắn là Tiểu Vũ không có dùng hồn lực lên bọn họ... nếu có là sẽ có người vào y quán nằm... chắc chắn luôn! (=v=) "Đúng là anh hùng không qua được ải mỹ nhân nhỉ?"

Áo Tư Táp lấy tay dụi dụi hai mắt, không khỏi sợ hãi "Ta thật may mắn chưa làm gì đắc tội với Tiểu Vũ a"

Đường Tam mỉm cười không nói gì, Đới Mộc Bạch chợt đứng dậy, trầm giọng nói "Tiểu Vũ quay về đi, có nam nhân chúng ta ở đây há để nữ tử các người vất vả sao?"

Tiểu Vũ nhìn qua Đường Tam, thấy hắn gật đầu thì nàng mới thông thả mà quay về "Vii" Bạch Li nhào vào lòng Tiểu Vũ, cô biết là Đường Tam muốn lên rồi. Nàng cười cười ôm cô rồi lẳng lặng đứng quan sát ba người Đới Mộc Bạch, Đường Tam, Mã Hồng Tuấn đối đầu với đám hồn sư học viện Thương Huy. Bọn họ vào trận năm người, quang mang từ hồn hoàn của bọn họ hiện lên... sắc vàng trộn lẫn trắng, có hai người là khí vũ hồn, ba người còn lại là thú vũ hồn... Bạch Li im lặng... cô không chú ý đến hai người khí vũ hồn, đặc biệt hấp dẫn cô là ba người còn lại cơ... nhìn nhìn ba người thú vũ hồn lần lượt là con hươu, con dê và con ngựa... Mấy con này không phải toàn là thức ăn khoái khẩu của con hổ sao? (°-°) Lúc này đối với đám người Thương Huy thì cô chỉ có một ý nghĩ duy nhất đánh vào đầu "Tự cầu phúc đi"

...

Mình chúc các bạn một năm mới an khang thịnh vượng ^^

Cảm ơn mọi người đã ủng hộ mình nhiều

Chương này là quà Tết của mình cho mọi người, chúc các bạn ăn Tết vui vẻ nha~ (^w^)

☐☐☐Xuân an khang đức tài như ý ☐☐☐

☐☐☐Niềm thịnh vượng phúc thọ vô biên ☐☐☐

Ps: Có ai biết 1 dặm bằng bao nhiêu mét không? Nói cho mình biết với~ (<=)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Huyền Quy

Đúng như Bạch Li nghĩ, ba người thú vũ hồn hươu, dê, ngựa đều không cưỡng lại được, cả ba đều run bần bật khi nhìn thấy Đới Mộc Bạch vũ hồn phụ thể, thậm chí đều lùi về mấy bước. Và lại theo thiên tính thì động vật ăn cỏ phải sợ động vật ăn thịt rồi... không nói đến Đới Mộc Bạch vũ hồn là hổ, Mã Hồng Tuấn vũ hồn là phượng hoàng, cũng thuộc hàng vương giả của bầu trời. Kết hợp khí thể của hai vị vua một trên cạn, một trên trời đều ở trước mặt... con nào chịu nổi? Tất nhiên... vũ hồn lam ngân thảo của Đường Tam... bị lờ luôn rồi (=v=)

Lúc này đây, vị sư phụ của Thương Huy học viện mới lên tiếng ngăn đồ đệ của hắn. Hắn nhận ra lũ học trò của mình không phải là đối thủ của ba người trước mặt... có lẽ là ngoại trừ người sở hữu ngân lam thảo, thì vũ hồn của hai tên thiếu niên kia là vũ hồn cường đại, chưa kể đến tên bạch hổ đã là hồn tôn hơn 30 cấp, nhìn hắn còn trẻ hơn đứa đệ tử nhỏ nhất của mình. Dù hắn có thể hạ gục lũ nhóc trước mặt... nhưng họ có vũ hồn mạnh như vậy, lại có người là hồn tôn... có khả năng là có bối cảnh ở đằng sau, không khéo hắn lại đắc tội với trường bối của bọn chúng.

"Ta là Thương Huy học viện, viện chủ ngoại viện Diệp Tri Thu. Xin hỏi các ngươi là người của tông phái nào?"

Thấy Diệp Tri Thu không cần phóng hồn lực vẫn thân nhiên đứng trước mặt, Đới Mộc Bạch có thể khẳng định tên sư phụ này hồn lực mạnh hơn hắn nhiều. Đới Mộc Bạch chưa kịp trả lời thì thẳng mặt chen vào

"Chúng ta là học viên của Sư Lai Khắc học viện"

Diệp Tri Thu hơi bị bất ngờ, ánh mắt toát ra vẻ suy tư "Sư Lai Khắc học viện à... hình như ta chưa từng nghe qua"

Đới Mộc Bạch hừ lạnh "Đó là do ngươi cô vận quả lậu"

Được Tiểu Vũ ôm trong lòng, Bạch Li thầm đánh chính "Không phải do người ta học thức không tinh thông, mà là do học viện nghèo quá nên danh tiếng quá bé a" (=v=) Quả thật là thế... Đới Mộc Bạch hơi oan uổng vị sư phụ này rồi. Khi nghe vị lão sư này không biết Sư Lai Khắc... cô cảm thấy hơi đồng tình Phát Lang Đức "Mà... bắt đầu có chuyện rồi đây" Cô nhìn qua hướng Diệp Tri Thu, nếu hắn biết được việc cả nhóm không phải từ học viện nổi danh gì thì hẳn tất nhiên sẽ không để yên cho Sư Lai Khắc quái, hẳn nhất định sẽ ra tay lấy lại thể diện cho học viện Thương Huy. Quả nhiên như cô nghĩ, Diệp Tri Thu không hề do dự, đôi mắt hắn loé lên hung quang phóng xuất vũ hồn của hắn

"Huyền quy phụ thể" Thú vũ hồn Huyền quy. Một vòng tròn sáng màu đen gọn sóng từ Diệp Tri Thu phát ra, khí thể mạnh mẽ đè lên ba người Đới Mộc Bạch. Tứ chi hắn hơi rút lại, cái mai giáp thật lớn trôi trên lưng. Từ cơ thể của Diệp Tri Thu hiện lên năm cái hồn hoàn, một trắng, hai vàng, hai tím..

Hình dáng của vị sư phụ Thương Huy bây giờ giống như là người lai rùa... Bạch Li trở mắt nhìn hắn (O_o) nếu bây giờ hắn mang theo vũ khí và da hắn chuyển thành màu xanh lá cây, thì cô nhất định sẽ thốt lên "Cos Ninja rùa hả?!" Ninja rùa là bộ phim hoạt hình hồi nhỏ cô rất thích coi nha~

Bạch Li nhìn qua con cạp trắng, con phượng hoàng béo rồi nhìn sang rùa đen... "Thêm con rồng nữa là đủ bộ tứ linh. Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ" Cô nghĩ nghĩ "Vũ hồn của gia tộc Đại sư là rồng.. hình như gọi là... Lam... Lam Điện Bá Vương Long" (=^=) Nghĩ tiếp "Mà... vũ hồn rồng nhà Đại sư là rồng xanh dương, Thanh Long là rồng xanh dương hay xanh lá nhỉ?" Cô thầm thắc mắc... mà hình như cô hơi lạc đề rồi...

...

Ở nơi nào đó, một vị trung niên có vẻ mặt cứng ngắt hắt xì..

...

"Các ngươi còn nhỏ, không hiểu chuyện nên ăn nói lung tung. Mau gọi sư phụ của các ngươi ra đây" Diệp Tri Thu ra vẻ rộng lượng nói

Mập mập ngoác miệng kêu lên "Chỉ dựa vào cái lão Vương bát đản nhà ngươi mà cũng muốn gặp sư phụ ta sao? Mấy người chúng ta cũng đủ thu thập ngươi rồi"

Nghe ba từ "Vương bát đản" Bạch Li nhìn Diệp Tri Thu rồi nhìn sang tên béo, cô đỏ mặt hời hợt "Vũ hồn người ta là rùa... lại mắng người ta là rùa đen rúc đầu... người ta thể nào cũng tức điên lên cho coi" (=v=)

Diệp Tri Thu vũ hồn vốn là con rùa đen, cho nên đứng như Bạch Li đoán... hắn rất kỵ ba chữ "Vương bát đản"... thẳng mập này lại phạm vào điều tối kỵ đó. Diệp Tri Thu tức giận cười gằn "Được lắm! Đã như vậy thì ta sẽ giáo huấn thay sư phụ các ngươi, chúng ta ra ngoài kia" Rồi bước ra ngoài, đám người Thương Huy cũng theo sau mà ra... Nói thật thì khi hắn bỏ đi, cái mai giáp màu đen sau lưng hắn nhúc nhích khá là tức cười đi.

Đới Mộc Bạch bèn thấp giọng với Đường Tam "Lão già này hồn lực trên 50 cấp, hơn nữa lại là Huyền quy thú vũ hồn sư, chúng ta phải hết sức cẩn thận mới được. Ta ở phía trước chống chọi công kích của hắn, ngươi phải hành động thật nhanh đó. Ta sợ không cầm cự được lâu"

Đường Tam bèn nói "Cũng chưa chắc đã thua đâu, hắn dù hồn lực mạnh hơn nhưng vũ hồn cũng có điểm yếu" Lúc này ở ngoài, có mấy người đi ra nghe được Đường Tam, hắn bèn tiếp tục phân tích

"Vũ hồn của Diệp Tri Thu là Huyền quy, ta khẳng định hắn là một gã phòng ngự hệ chiến hồn sư. Ngoài một ít có khả năng công kích ra, tuyệt đại đa số kỹ năng của hắn là phòng ngự. Bởi vậy, vũ hồn của hắn so với chúng ta mạnh hơn nhiều nhưng sức uy hiếp cũng không lớn lắm. Hồn lực cao chỉ thích hợp cho thủ đoạn công kích, nên hắn không uy hiếp chúng ta được bao nhiêu. Vì vậy để đối phó hắn, ta có hai phương pháp"

Đường Tam là đệ tử chân truyền của Đại sư, nên đối với lý luận về vũ hồn nhận thức so với người khác rõ hơn nhiều. Chỉ cần nhìn sơ qua vũ hồn của Diệp Tri Thu, hẳn cũng đoán ra được khá nhiều điều. Đường Tam bèn nói ra hai phương án của mình cho mọi người. Thứ nhất là lợi dụng tốc độ tấn công nên hẳn, Đới Mộc Bạch và Chu Trúc Thanh sẽ đảm nhiệm đối đầu. Dùng tốc độ nhanh gây rối và đánh vào điểm yếu của đối phương, nhưng phòng ngự của vũ hồn Huyền quy là cực mạnh. Hầu hết các đòn tấn công sẽ không ảnh hưởng đến Diệp Tri Thu, chưa kể đến độc của Ngân lam thảo không thể thông qua mai giáp mà thấm vào người.

Vậy nên hẳn đề nghị sử dụng phương pháp thứ hai, cũng giống như phương pháp thứ nhất là ba người bọn hắn đối đầu. Tà hoả của Mã Hồng Tuấn có hiệu quả đặc thù, tùy thời cơ mà tấn công từ bên ngoài. Tiểu Vũ thì phụ trách tiếp ứng, Áo Tư Tạt thì bổ cấp hương trảng cho mọi người. Tuy hồn lực không bằng Diệp Tri Thu, nhưng Đường Tam sử dụng chiến thuật lấy số lượng áp đảo lực lượng. Mọi người nghe hẳn đề xuất xong đều tán thưởng nhưng có hai người không mấy vui vẻ

"Đường Tam, còn ta thì sao?" Trữ Vinh Vinh nhún mày

"Evee vùi" "Còn muội nữa" Ở trong lòng Tiểu Vũ, Bạch Li kêu lên. Nếu cô tham gia đấu có thể gây chú ý cho các hồn sư xung quanh, nhưng cô thật sự không muốn bị ngoài lề, cảm giác rất... khó chịu đi. Cô biết Đường Tam không sắp xếp cho cô là vì sự an toàn của cô, lúc ở học viện thì cũng là bắt đầu đi mới cho cô đầu...

Đường Tam ngậy người một lúc bèn nói "Người có vũ hồn đặc biệt, cứ tùy cơ mà ứng biến" Nói rồi hẳn nhìn qua Bạch Li, thấy cô nhìn hẳn với ánh mắt lấp lánh mong đợi... hẳn thầm thở dài, Đường Tam bắt đầu dĩ nghĩ nghĩ. Dù gì thì vũ hồn của Trữ Vinh Vinh là Thất Bảo Lưu Ly tháp, nếu vì sự xa lánh, lạnh nhạt của mọi người mà không bảo vệ nàng ta kịp thời... Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất... quyết định xong, hẳn nhìn cô "Tiểu Vi bảo vệ Trữ Vinh Vinh"

Mọi người nhìn Đường Tam, Bạch Li thì ngậy người một chút rồi vui vẻ gật gật đầu. Nhảy khỏi người Tiểu Vũ, cô chạy lấy đà đến chỗ Trữ Vinh Vinh và nhảy lên vai nàng ta. Biết là mọi người không hiểu hẳn bèn nói một câu "Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất" Với tình hình cả nhóm lạnh nhạt với Trữ Vinh Vinh hiện nay cộng câu nói của Đường Tam, mọi người hiểu ra. Còn Bạch Li thì sao? Cô thật sự không quá quan trọng lắm, chỉ cần có thể góp sức giúp mọi người là cô vui rồi.

Mọi người cùng nhau ra ngoài chuẩn bị giao đấu, Trữ Vinh Vinh ra sau cùng, trông có vẻ hơi ừ ừ và đầy tâm sự. Bạch Li thấy thế, ở trên vai nàng bèn kêu nhẹ một tiếng an ủi. Nàng nhìn cô một chút rồi cười nhẹ, tâm trạng của nàng cũng khá hơn một chút thì lúc này bên tai nàng truyền đến âm thanh

"Muốn mọi người chấp nhận ngươi là thành viên của Sư Lai Khắc học viện thì phải dùng hành động chứng minh ngươi có đủ tư cách" Trữ Vinh Vinh ngược đầu lên bắt gặp Áo Tư Tạt mỉm cười với mình, không biết vì sao hai bên má của nàng đỏ lên khẽ gật đầu với hẳn.

Bạch Li chỉ cười cười, cô bèn nghĩ đến phương pháp tấn công của Đường Tam... Ở trong game nhiều lúc gặp con Pokemon có sức phòng ngự cao, cô có ba cách để hạ gục đối phương. Thứ nhất là giống Đường Tam là dùng tốc độ để chiến thắng, thứ hai là sức tấn công _ Attack _ phải mạnh hơn lực phòng ngự của đối thủ, thứ ba là dựa vào hệ _ type _ của đối phương mà chọn ra khắc tính của hệ đó... Thường thường để đảm bảo chắc ăn thì cô chọn cách thứ ba, cách thứ nhất và thứ hai là phòng hờ khi cô không có hệ để khắc, hai cách đầu là cô dựa vào level mà nhắm chừng... tuy không hiệu quả bằng, lại thách thức hơn phương pháp thứ ba nhiều... nhưng ít ra cũng có kết quả.

Rất nhanh, mọi người đã ra khỏi thị trấn. Trên đường ra thị trấn thì tâm trạng của Diệp Tri Thu cũng bình tĩnh hơn nhiều, nhìn thấy bảy đứa nhỏ trước mắt, hẳn bèn trầm giọng "Ta cho các ngươi một cơ hội, bây giờ nhận lỗi thì còn kịp"

Đới Mộc Bạch cười khà khà "Sai ư? Sai thì sao? Mà đúng thì sao? Phải coi nắm tay ai cứng hơn. Đánh thắng chúng ta rồi nói cũng không muộn" Nghe Đới Mộc Bạch nói thế, Bạch Li thầm nghĩ "Cảm giác Đới lão đại có vẻ... lưu manh khi nói câu này... hay là mình tưởng tượng nhỉ?" (=,=)

Tới nước này thì Diệp Tri Thu muốn không ra tay cũng không được, hẳn tức giận hừ một tiếng "Các ngươi cùng lên luôn đi, ta thay mặt học viện dạy dỗ các ngươi cách làm người vậy"

Mập mạp cười hắc hắc "Nhớ kỹ nhé! Chúng ta không phải là người, mà là quái vật!"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Phải biết bảo vệ động vật

Mập mạp cười hắc hắc "Nhớ kỹ nhé! Chúng ta không phải là người, mà là quái vật!"

Không đợi Diệp Tri Thu ra tay, Đới Mộc Bạch lập tức xông lên. Phát động hồn kỹ thứ hai, Bạch hổ Liệt Quang. Cùng lúc với Bạch hổ Liệt Quang là Chu Trúc Thanh với Đường Tam tiến công vị lão sư Thương Huy từ hai phía khác nhau, mập mạp phát động đệ nhất hồn kỹ Phượng Hoàng Hoả Tuyến. Cả bốn người tấn công cùng lúc, không hề e ngại đối thủ là Hồn Vương trên 50 cấp.

Trận chiến vừa bắt đầu, Diệp Tri Thu sử dụng hai hồn hoàn kỹ năng. Một cái là Huyền quy phụ thể, cái kia là Huyền thủy ngưng băng.. Bạch Li ở trên vai Trữ Vinh Vinh chú ý khi hai hồn hoàn của Diệp Tri Thu phát sáng, không khí xung quanh có cảm giác hơi hơi lạnh. Cô tròn mắt khi thấy khí lạnh tỏa ra từ Diệp Tri Thu 'Hàn khí? Tên này là hệ băng_ ice type à?!' Từ trước đến nay, mỗi khi quan sát đối thủ hay vũ hồn, Bạch Li luôn tự suy hệ_ type của đối phương. Như vậy để biết mà xử lý hoặc đối phó, ví dụ như:

Triệu Vô Cực, cô suy ra là hệ Normal với Fighting

Đường Tam là Grass_ Poison

Tiểu Vũ là Fighting

Chu Trúc Thanh là Dark... có lẽ thêm hệ Ghost

Trữ Vinh Vinh là Psychic hoặc Fairy

Mã Hồng Tuấn là quá rõ ràng, hệ Fire với Flying

Những người còn lại thì... cô cần quan sát thêm, còn Áo Tư Táp thì... không biết! Không rõ! (= =) Tào đồ ăn thì cô cũng chẳng phân biệt được là hệ gì với hệ gì.

Quay lại vấn đề chính, theo lý giống như Đường Tam nói. Huyền quy là vũ hồn hệ thủy... 'Hệ thủy cũng có thể dùng băng hệ_ Ice type' Cô trầm tư rồi nhìn sang Đường Tam thu hồi Ngân lam thảo đang trôi chân rùa trở về 'Tam ca gặp vấn đề rồi... băng cũng là khắc tính của hệ cỏ_ Grass' Liếc qua Mã Hồng Tuấn 'Lửa đương nhiên là khắc băng, nhưng tên rùa đó cũng có thuộc tính hệ thủy, tóm lại là nước với băng. Nên lửa không có tác dụng.. chưa kể đối thủ là Hồn Vương..' Bạch Li đang rối rắm thì lúc này đây giọng nói hùng hồn của ai đó vang lên.

"Ban đêm, trời tối, các ngươi không chịu nghỉ ngơi mà đến chỗ này làm gì?!"

Bàn tay đặt lên Nhị thập tứ Kiều minh nguyệt dạ của Đường Tam lảng lảng bỏ xuống, Đới Mộc Bạch chuẩn bị thi triển hồn kỹ thứ ba cũng lùi lại xa Diệp Tri Thu mấy bước. Thân hình cao lớn từ trong màn đêm dần dần hiện ra, không phải ai xa lạ, chính là Triệu lão sư.

"Tất cả về nghỉ ngơi" Không thèm liếc mắt nhìn đám người Thương Huy, Triệu Vô Cực phát tay gọi nhóm đệ tử của mình trở về.

Lúc này đây, Diệp Tri Thu mở miệng "Đợi một chút!"

Triệu Vô Cực không hề đứng lại, chỉ quay đầu hỏi "Có chuyện gì?"

Diệp Tri Thu lạnh lùng nói "Ngươi là sư phụ của Sứ Lai Khắc học viện đúng không? Vừa rồi đám đệ tử của ngươi vũ nhục Thương Huy học viện của ta, ngươi phải trả cho chúng ta một cái công đạo" Nghe Diệp Tri Thu nói như vậy, Bạch Li thầm nghĩ 'Con rùa... muốn chết sớm thật à?!' (= =) 'Không biết nên nói người này thật can đảm hay thật ngốc nữa'

"Công đạo ư? Cái gì là công đạo? Thương Huy học viện không phải toàn là đồ vô dụng hay sao? Bọn nó nói cũng có lý, ta chẳng thấy có vấn đề gì cả"

"Ngươi!" Diệp Tri Thu giận dữ, không hề biện hộ mà xông đến Triệu Vô Cực.

Triệu Vô Cực xoay người, hướng bảy tên thiếu niên, thiếu nữ tụ tập xung quanh hắn "Các ngươi đều là một lũ phế vật! Có một lão vương bát đản mà cũng không trị nổi, khi về học viện ta sẽ trị các ngươi!"

Mập mạp hảo tâm nhắc nhở "Triệu sư phụ, lão vương bát đản đó tới kia"

'...' (==) Cái này là có thầy thế nào là trò thế này hả? Cô chịu thua luôn! Mà hồn vương trên 50 cấp với hồn thánh trên 70 cấp... không cần nói cũng biết... Kết quả là con gấu nóc ao, KO con rùa chỉ với một cú đâm cho rùa bay đi... không cần dùng hồn lực, cô còn nghe được gấu lão sư thầm lẩm bẩm "Không sử dụng vũ hồn đánh người, cảm giác quả nhiên không sai, khó trách..." Bạch Li nghe vậy chỉ biết cười hờ hờ trong lòng (=v=)

Triệu Vô Cực đột nhiên liếc nhìn Trữ Vinh Vinh "Tại sao vừa rồi ngươi không dùng vũ hồn của ngươi phụ trợ mọi người?"

Trữ Vinh Vinh mở to mắt, đầy oan uổng nói "Khi đó không thích hợp, không ai biết ta là đệ tử của Thất bảo lưu ly tông. Vào thời điểm mấu chốt ta mới phát huy vũ hồn, sẽ đạt hiệu quả cao nhất, như vậy sẽ có tính đột biến"

Mọi người nghi hoặc nhìn nàng, riêng Bạch Li là thầm gật gù đồng ý với Trữ Vinh Vinh, Đường Tam thì gật đầu giải thích "Xuất chiêu bất ngờ, không thể phòng bị, hiệu quả rất tốt. Nếu như Đới Mộc Bạch dùng Bạch hồ kim cương, đột nhiên tốc độ cùng lực lượng tăng lên 30%... sợ rằng cái kia Huyền quy hồn vương cũng phải chịu tổn hại"

Triệu Vô Cực thân nhiên gật đầu, trầm giọng nói "Các ngươi phải nhớ kỹ, bảy người các ngươi đồng thời tiến vào Sứ Lai Khắc học viện chính là một chinh thể. Các ngươi đều là tiểu quái vật của học viện, sau này đi ra ngoài có thể xưng là Sứ Lai Khắc thất quái, tương trợ lẫn nhau, nếu như thiên phú của các ngươi, phối hợp tốt với nhau thì chiến thắng khi đánh với một hồn sư cường đại hơn cũng không quá khó"

...

Ở trên vai Đường Tam, cô có thể nhìn thấy dãy hàng xanh biếc dần dần hiện ra trước mắt. Sáng sớm, cả nhóm được Triệu Vô Cực đánh thức bằng chất giọng to lớn của hắn... Bạch Li công nhận một điều là giọng của ông thầy rất lớn... cỡ gần như là đồng hồ báo thức rồi... May mắn là cô quen dậy sớm rồi cùng Đường Tam tu luyện, nên không sao... nói thực thì ở kiếp trước, để đi học đúng giờ, cô đã đặt đồng hồ báo thức... và cảm giác đang ngủ ngon rồi tự nhiên có tiếng chuông inh ỏi reo bên cạnh... không dễ chịu chút nào... một chút cũng không! Nhìn cả đám Sư Lai Khắc, trừ Đường Tam với Triệu Vô Cực ra thì người nào người nấy đều lơ đãng, mông lung và tệ nhất là Áo Tư Tập, hắn không có thói quen dậy sớm tới mức vậy a~ Lúc đó Bạch Li dành hai giây mặc niệm cho xúc xích đại thúc rồi tập trung vào bữa ăn sáng của mình.

"Tất cả dừng lại!" Khi bắt đầu tới gần Tinh Đầu đại sâm lâm, Triệu Vô Cực mở miệng ra lệnh. Mọi người cước bộ chậm dần rồi đứng lại, chạy khoảng trăm dặm cũng đủ cho cả nhóm mặt đỏ lên. Áo Tư Tập niệm chú ngữ rồi phân phát xúc xích cho mọi người để lấy lại sức, đối với chú ngữ của hắn thế nào thì ai nấy đều lơ đãng, coi như chưa từng nghe.

Dưỡng đủ sức rồi, Triệu Vô Cực nghiêm túc nhìn bảy tên đệ tử trước mắt "Các người đã nghe ta nói rồi chứ? Tinh Đầu đại sâm lâm không phải là nơi nuôi dưỡng hồn thú của đế quốc. Ở nơi này, hồn thú cực kỳ nguy hiểm, các người lúc nào cũng có thể bị ngàn năm, thậm chí vạn năm hồn thú công kích. Bởi vậy sau khi tiến vào rừng rậm, các người không nên cách xa ta ngoài 20 thước. Áo Tư Tập, Trữ Vinh Vinh hai người các người đi cạnh ta, không có lệnh của ta, bất kỳ ai cũng không được phép công kích hồn thú, đã rõ chưa?"

"Rõ rồi"

Áo Tư Tập nhanh chóng xướng chú ngữ, trên tay hắn rất nhanh xuất hiện một bó to tích trắng lẫn hương trắng.. Thật ra Bạch Li cũng chẳng phân biệt được cái nào là hương trắng, cái nào là tích trắng nữa... theo cô thấy thì hai cái đó đều là xúc xích... như nhau thôi (°v°) Hắn đưa mỗi người một cây tích trắng, một cây hương trắng rồi nói

"Hương trắng của ta có thể duy trì sức sống khoảng mười hai canh giờ, nói cách khác là ăn nó trong vòng mười hai canh giờ là có hiệu quả. Hương trắng có tác dụng trị thương với hồi sức, còn tích trắng có tác dụng chủ yếu là giải độc"

Mọi người đều tiếp nhận, tất cả hiểu được là Áo Tư Tập lo vào tình huống nguy hiểm bất ngờ thì hắn không kịp đưa hương trắng, nên lúc này hắn đưa trước phòng hờ. Cả nhóm bắt đầu vào rừng, vị trí sắp xếp đội hình vẫn như lúc khi mọi người xuất phát từ học viện, chỉ khác một chỗ là Đới Mộc Bạch ở phía trước cùng với Đường Tam và Bạch Li, còn Triệu Vô Cực thì ở sau cùng. Từ lúc vào sâm lâm, Bạch Li thất thần nhìn những cái cây cao to xếp hàng không hề theo một thứ tự nào cả. Cây nào cây nấy đều là một đại thụ không biết đã bao nhiêu tuổi, bóng cây rậm rạp nhìn không rõ phía trước. Nhưng hiện giờ trời cũng mới sáng, cô dám chắc rằng đến gần giữa trưa thì sẽ đỡ hơn một chút, không khí có mùi của cây cỏ rất thanh khiết đập vào mũi cô. Bạch Li hơi tham hít một hơi thật sâu rồi sáng khoái thờ ra 'A~ không khí thật trong lành a~' Cô hiểu rằng lúc này không nên phân tâm, nhưng cô không nhận được bên thương thức không khí một chút...

Đới Mộc Bạch vũ hồn phụ thể, hồ chương của hắn mở đường ở phía trước. Cả nhóm cứ thế mà tiến lên, rất nhanh bọn họ gặp được một đàn hồn thú. Ngồi trên vai Đường Tam, Bạch Li vênh đôi tai lên khi có tiếng động đằng xa vọng tới, tuy vật thể không nằm trong phạm vi cảm nhận của cô... nhưng dựa vào âm thanh thì cô có thể đoán là một đàn hồn thú cách đây xa hơn khoảng 90m nhiều... đang tiến về phía này. Thấy đôi tai của Bạch Li vênh lên lại nhìn về một hướng, Đường Tam định kêu dừng lại thì Triệu Vô Cực đã làm thay hắn. Một chút sau thì một đàn hồn thú xuất hiện trước mặt họ... hồn thú này có nhìn như con chuột với đuôi sóc, bự cỡ hai lòng bàn tay

Đường Tam quan sát một chút thì nhận ra đám này là Ngã Xi Dứu hồn thú 10 năm, một tay cầm Đới Mộc Bạch định xử mấy con này, tay khác thì ra dấu cho mọi người đằng sau là không có gì nguy hiểm. Họ liền rẽ hướng khác mà đi, lúc đi thì Đới Mộc Bạch quay đầu lại thấp giọng hỏi

"Chúng ta vừa rồi sao phải đi vòng qua chúng? Đám Ngã Xi Dứu lúc này không mạnh, có thể giết được mà?"

Đường Tam cười "Chúng nó không có gì uy hiếp thì cần gì hạ sát? Nếu như các hồn sư đều làm thế thì vài năm sao sâm lâm này chẳng phải hoàn toàn không có hồn thú sao? Càng hướng chỉ sự phụ ta đã nói qua, trong sâm lâm này khi gặp hồn thú thấp cũng không được xem thường, bởi vì khi đánh với chúng thì âm thanh và mùi máu có thể hấp dẫn hồn thú cường đại đến. Chúng ta cẩn thận chút vẫn tốt hơn"

Đới Mộc Bạch vô cùng bá phục nói "Sự phụ người nhất định là một vị trưởng giả phi thường cường đại, đây đều là những kinh nghiệm quý giá"

Đường Tam thì bắt đầu dĩ cười khỏ, còn Bạch Li thì thầm thở dài trong lòng "Thật mà làm sao..." Được tôn là thiên tài lý luận trong giới hồn sư... mà không thể đột phá cấp 30... nỗi tiếc nuối cả đời của Đại sư... có thể nói là được cái này mất cái kia nhỉ? Tuy nhiên cô đồng ý với việc hạn chế hạ sát này của Đại sư, vừa có ý thức bảo vệ được hồn thú, lại vừa hạn chế nguy hiểm tới mức tối đa. Đúng là một mũi tên trúng hai con chim... tuy cô nghĩ là mọi người sẽ thiên vị ý sau hơn ý trước nhiều nhưng mà thôi kệ đi! "Phải có ý thức bảo vệ động vật... Lộn! Bảo vệ hồn thú!" Bạch Li thầm kết luận

...

Xin lỗi nha, dạo này mình bận quá nên bây giờ mới đăng chương mới cho mọi người được

E hèm! Có ai phân hệ type của Pokemon cho nhân vật của Đầu la đại lục không? Mình mới phân được vài người thôi, người khác thì không biết. Lưu ý là mỗi người tối đa là hai hệ thôi nha (^,^)

Trong chương này mình có phân hệ cho vài người, nếu bạn nào thấy mình phân không đúng thì nói cho mình biết nha ^^

Cảm ơn các bạn nhiều lắm ^^

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đầu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 26: Ăn cướp giữa ban ngày?

Ánh mặt trời giữa trưa soi chiếu trên đỉnh rừng rậm, khiến cho khu rừng âm u lúc sáng sớm trở nên sáng sủa, nhờ vào các bóng cây đại thụ nên không thấy chói mắt bởi ánh nắng gay gắt của buổi trưa. Lúc sáng sớm thì khu rừng âm u với chút sương khói lơ mờ, lúc này đây thì sâm lâm tươi tỉnh lạ thường, giống như thay một bộ áo mới vậy. Thật đáng tiếc là khung cảnh tươi đẹp, trong lành như vậy... mà một nhóm tám người cộng một tiểu thú không có tâm trạng thưởng thức phong cảnh... Ở có lẽ trừ tiểu thú với vị thiếu nữ tóc đuôi bò cạp, thì bảy người còn lại người nào người nấy đều đề cao cảnh giác.

Hiện giờ nhóm Đường Tam cũng tiến vào Tỉnh Đầu đại sâm lâm cũng được nửa ngày rồi, Bạch Li trên vai Đường Tam khá là thoải mái đi... vừa làm việc vừa thưởng thức không gian xanh... quá thoải mái, cô nàng Tiểu Vũ thì khỏi phải nói rồi... từ lúc bước vào rừng thì nàng ta nhảy tung tung khắp nơi, cực kỳ vui vẻ. Vì nàng không ra khỏi phạm vi giới hạn mà Triệu Vô Cực đưa ra, nên khi hắn thấy nàng như vậy cũng chỉ hường mày không nói gì.

"Tốt lắm! Mọi người trước tiên nghỉ ngơi trong chốc lát" Đi được một đoạn đường dài, Triệu Vô Cực lên tiếng nhưng tinh thần trầm tĩnh vẫn bám chặt từng người. Đợi Mộc Bạch quét hết bụi gai xung quanh, tạo thành một khoảng trống rộng năm thước cho mọi người ngồi nghỉ.

Vị trí của nhóm bây giờ là ở vùng ngoài của Tỉnh Đầu đại sâm lâm, mục tiêu của họ là hồn thú ngàn năm cho Áo Tư Tập nên cần đi sâu thêm. Vì vậy nghỉ ngơi dưỡng sức ở trạng thái tốt nhất là điều cần thiết... đang ngồi dưới đất ăn xúc xích của Áo Tư Tập ngon lành, Bạch Li đột nhiên nghe tiếng âm thanh xào xạc từ phía xa. Tuy không quá rõ ràng, nhưng điều cô chắc chắn là vật tạo ra âm thanh này đang tiến về đây với tốc độ rất nhanh... chưa gì đã đụng vào phạm vi cảm nhận của cô rồi. Bạch Li chồm dậy kêu lên một tiếng, hướng về phía sinh vật đang đến, đồng thời cũng ở trong tư thế sẵn sàng chiến.

Thấy cô đột nhiên như thế, trừ Đường Tam với Tiểu Vũ thì những người còn lại không hiểu cô làm sao... có điều chưa kịp hiểu hay thắc mắc thì Triệu Vô Cực quát lớn, mắt cũng hướng về phía cô đang nhìn "Tất cả đứng lên! Có cái gì đó đang đến gần!"

Đường Tam cùng Đới Mộc Bạch lập tức che chở cho Từ Vinh Vinh và Áo Tư Tập, những người còn lại thì đứng ở hai bên, tất cả mọi người đều phóng thích vũ hồn, kể cả Triệu Vô Cực. Bạch Li thì tăng cường cảnh giác, cô vẫn luôn ở tư thế sẵn sàng trong mọi tình huống. Nhưng vấn đề là âm thanh sa sa truyền đến càng lúc càng gần, càng lúc càng nhanh, chỉ như vậy thôi cũng đủ biết thứ đang tiến tới nhanh đến mức nào... đây cũng là điều cô e ngại với thứ đang tiến tới... tốc độ của nó.

"Chu Trúc Thanh, nhìn xem là cái gì" Triệu Vô Cực trầm trọng ra lệnh.

Nàng không nói gì, chỉ lẳng lặng nhẹ nhàng phóng lên một cây đại thụ gần đó, chẳng mấy chốc đã lên cao, vững vàng trên cành cây quan sát. Nếu nói đến thị lực quan sát thì mắt mèo quan sát là tốt nhất, không phân biệt ngày đêm mà nhìn vẫn rõ... đặc biệt là ban đêm chẳng khác gì cái kính hồng ngoại. Nếu so sánh thì Bạch Li không biết Từ Vô Cực mà đồng của Đường Tam với mắt mèo của Chu Trúc Thanh thì ai lợi hại hơn ai... cô thì thiên về Từ Vô Cực mà đồng... nhưng vào ban đêm thì chắc cũng không bằng kính hồng ngoại của con mèo đen nào đó đâu nhỉ? (=w=)... E hèm! Vào trọng điểm! Rất nhanh, giọng nói lạnh nhạt của nàng mèo truyền xuống cho mọi người.

"Tựa hồ là một con phi xà, chỉ là nó bay không cao. Đang phi hành cách mặt đất chừng ba thước ở phía trước, trên đầu nó có cái mào như mào gà, đỏ như máu, cái đuôi tương đối đặc thù, nhìn giống như cái quạt"

Triệu Vô Cực ánh mắt sáng ngời "Đó chính là Phong vĩ kê quan xà, loại hồn thú này khá hiếm thấy, chiếc mào trên đỉnh đầu nó có rất nhiều tác dụng kỳ diệu. Áo Tư Tập người có phúc đó, tiếc rằng không biết con Phong vĩ kê quan xà này là hồn thú bao nhiêu năm.. Chu Trúc Thanh, nhìn kỹ địa phương nó đi tới, nếu có biến hoá lập tức báo cho ta ngay"

"Vâng, nó chính là đang hướng chỗ chúng ta mà bay đến, tốc độ rất nhanh, bất quá... tựa như thân thể nó có chút không cân bằng"

Đường Tam đột nhiên hỏi "Phong vĩ kê quan xà này dài khoảng bao nhiêu? Cánh màu gì?"

Chu Trúc Thanh trả lời "Cánh màu đỏ nhạt, chiều dài đại khái khoảng chừng sáu đến tám thước"

Đường Tam thoáng nghĩ một chút, sau đó dùng một ngữ khí chắc chắn nói "Đây là một con Phong vĩ kê quan xà ngàn năm, màu đỏ nhạt của cánh nó tiến hoá theo tiêu chí từng ngàn năm một. Dựa theo chiều dài của nó từ sáu đến tám thước thì hẳn là một con từ một ngàn ba trăm đến một ngàn tám trăm năm tu vi. Áo Tư Tập, rất thích hợp với ngươi"

Đường Tam lập tức phân tích kỹ càng về loài rắn này, Phong vĩ kê quan xà vốn không độc, có tốc độ cực nhanh nên Áo Tư Tập nếu hấp thụ hồn hoàn của nó thì sẽ có phụ trợ liên quan đến tốc độ. Trong lúc mọi người nghe hắn phân tích thì đầu óc của Bạch Li đã bay đến nơi nào rồi... "Phi xà... rắn biết bay? Rắn biết bay thì chắc có họ hàng gần với rồng nhỉ? Nhưng nó lại có cái mào gà trên đầu... mào gà? Trên đầu?" Cô lập tức đình chỉ suy tư của mình, nếu cứ tiếp tục thì chắc cô sẽ vô tình si nhục loài rồng mất (=v=) Nhưng nếu nói về cái đuôi hình quạt thì cô biết một con Pokemon có cái đuôi như thế... Milotic, pokemon hệ nước còn được mệnh danh là con Pokemon đẹp nhất trong các loài pokemon, cái đuôi của nó khá giống cái quạt và nó rất đẹp. Lúc trước khi cô chơi Omega Ruby thì trong nhóm sáu con, cô có một con Milotic, Bạch Li còn đặt tên cho nó là Fifi cơ... Lúc đầu bắt thì nó là một con Feebas... cô phải tốn rất nhiều trái cây làm nhiều kẹo Pokeblock rồi cho nó tiến hoá mới thành Milotic a~

Nghe xong Đường Tam, tất cả mọi người trừ cô với Tiểu Vũ đều nhìn hắn với ánh mắt biến hoá, kể cả Triệu Vô Cực. Áo Tư Tập thì ánh mắt sáng rực lên "Tiểu Tam, ngươi đúng là Vũ hồn giới bách khoa toàn thư đó! Lợi hại! Thật sự là lợi hại!"

Đường Tam cười cười nói "Đây điều là công lao của sư phụ ta"

Triệu Vô Cực nhìn không được hỏi "Nếu ngươi đã rõ loại hồn thú này như thế, vậy làm thế nào để bắt nó?"

Đường Tam không chút do dự giải đáp Triệu Vô Cực, dù gì Phong vĩ kê quan xà là hồn thú thuộc họ rắn, nên vũ hồn là họ hạc hoặc loài chim lớn... khả năng sẽ tạo được áp chế con rắn này. Nhắc đến họ hạc hoặc chim lớn, Bạch Li không tự chủ được liếc mắt nhìn về phía Mã Hồng Tuấn... ở đây có con gà béo... khụ! Khụ! Ý cô là con phượng hoàng... béo... là vương giả của bầu trời... nên nhất định sẽ gây được uy áp lên con rắn...

...

Phong vĩ kê quan xà quả thực rất nhanh! Không những vậy, da của nó lại rất trơn trượt... Đây là những gì cô kết luận sau khi giúp đỡ mọi người bắt rắn... cô thực sự muốn hét lên khi thấy da con rắn này trơn trượt cỡ nào "Bộ nó có họ hàng với con lươn hả?!" (°□°)

Khi Mã Hồng Tuấn phóng thích vũ hồn phượng hoàng để áp chế con rắn... coi như là có tác dụng, nhưng Phong vĩ kê quan xà vùng vẫy muốn thoát thì ngay lúc đó cô lợi dụng mấy cái cây làm bật nhảy, nhảy nhanh qua lại theo hình zigzag cho đến khi nhắm chừng vượt qua độ cao của con phi xà. Cô bật người phóng lên cao rồi dùng Swift phong tỏa lối thoát của đối phương, nhân cơ hội này Đường Tam nhanh chóng quán Lam ngân thảo, trói nó lại. Nhưng ai ngờ được thân rắn lại trơn như con lươn chứ?! Lúc này đây, không còn cách nào khác... vị lão sư lực sĩ bèn ra tay... chỉ có một chiêu... hoàn toàn áp chế con hồn thú ngàn năm. Bạch Li thăm nước bọt, cô biết cái hôm kiểm tra là ông thầy này đã nương tay... nếu bữa đó hấn mà nghiêm túc... cô e rằng trong vòng hai hoặc ba chiêu là bản thân đã nằm liệt giường rồi. Chứ không phải ngủ một hai ngày là khỏi đâu..

Lúc này đây nhìn mọi người hoan hô, rồi nhìn vị lão sư nào đó đang đắc ý ha ha cười... Bạch Li đỏ mặt hộc hộc (==) "Có cần đắc ý thể hiện như thế không?"

Tiểu Vũ ở bên cạnh Đường Tam, cúi đầu "Nhất định phải liệt sát hồn thú sao?"

Hắn than nhẹ một tiếng "Mạnh được, yếu thua, đó chính là quy tắc sinh tồn. Nếu con rắn này mạnh hơn chúng ta, ngươi nghĩ nó có chấp nhận bỏ qua chúng ta, miếng ăn đến miệng này không?"

Tiểu Vũ không nói gì, vẫn cúi đầu nhưng sắc mặt nàng có chút tái nhợt. Bạch Li thì không nói gì, cô trèo ngồi trên vai nàng, kêu nhẹ an ủi Tiểu Vũ. Mạnh được yếu thua, cá lớn nuốt cá bé... những điều này là điều căn bản và thường thấy nhất ở thế giới động vật lúc trước cô coi trên TV... Huống chi là ở thế giới cường giả vi tôn này? Điều đó thể hiện quá rõ ràng, nên cô chỉ im lặng đồng ý với Đường Tam... cô tin là Tiểu Vũ hiểu điều này nhưng còn cần thời gian chấp nhận việc... sát hại "đồng loại"... Bạch Li thì đã chấp nhận việc này từ lâu, tuy trong lòng có chút khó chịu nhưng cô cũng chỉ biết im lặng mà tuân theo quy luật này... cô thăm thò dài.

Khi nhìn Áo Tư Táp chuẩn bị sát con rắn, cô đột nhiên nhớ hình như lúc này có người chặn thì phải... Và đúng thế thật, ông bà thường nói "Nhắc đến Tào Tháo là Tào Tháo đến"

"Dừng tay!"

Xuất hiện trước mặt họ là hai người nữ, một già một trẻ. Người già nhìn qua khoảng năm mươi đến sáu mươi, tóc trắng búi lên nhìn gọn gàng, gương mặt khá nhiều nếp nhăn nhưng ánh mắt thể hiện sự minh mẫn. Cô gái trẻ thì nhìn khoảng mười bảy mười tám, gương mặt rất xinh đẹp, tóc cắt ngắn ngang tai... chưa kể đến trang phục nàng ta mặc là bộ sát người a~ Đúng chất thể hiện trên từng đường nét (=w=) Có lẽ điểm giống nhau của hai người này là bọn họ đều cầm một cái trượng đầu rắn, mà của thiếu nữ ngắn hơn vị lão bà nhiều.

"Có chuyện gì sao?" Triệu Vô Cực liếc nhìn trượng đầu rắn của lão bà, giọng của hắn có vẻ ôn hòa một chút.

Lão phụ ho khan một tiếng, khiến cho gương mặt bà có chút nhu hòa "Ngài hảo thừa Hồn Thánh tôn kính, ngài không thể cấp Phong vĩ kê quan xà cho đứa nhỏ này được"

Triệu Vô Cực ra hiệu cho Áo Tư Táp, ý nói hắn chờ chút "Tại sao?"

Sắc mặt của lão phụ tựa hồ hoà hoãn thêm vài phần "Nguyên nhân là do chúng ta phát hiện trước, hơn nữa đã triển khai liệt sát trước. Nếu không chúng ta thế nào vẫn tiếp tục truy tìm đây?"

Nghe đến đây, ngồi ở trên vai Tiểu Vũ, Bạch Li thăm nghĩ "Đây gọi là gì a? Ăn cướp giữa ban ngày? Không không... Miếng ăn đến miệng mà còn rút? Ừm nghe thế hợp lý hơn" (=v=) Lúc này đây hai bên đã giới thiệu cho nhau rõ ràng, Xà bà tức Triều Thiên Hương là lão phụ, Hồn Đế bèn cố thuyết phục Triệu lão sư nhường con rắn cho cháu gái bà... hai bên khách khí vì thực lực với bối cảnh của đối phương... không ai nhường ai... cuối cùng thì...

"Triệu lão đệ, tình huống bây giờ chúng ta đều không nên đưa Phong vĩ kê quan xà cho người khác. Xem ra không bằng chúng ta cứ dựa theo quy củ của Hồn sư giới mà làm, cho hai người bọn chúng tự quyết định hồn hoàn thuộc về ai. Ngươi xem có được không?" Xà bà cười cười

"Đến rồi đây" Bạch Li thăm nghĩ "Nói rõ ra là đại diện hai bên ra đấu, ai thắng thì được đi... Có điều..." Cô liếc nhìn qua Áo Tư Táp "Người đấu không phải Xúc xích đại thúc"... Khi biết Áo Tư Táp là thực vật hệ hồn sư, Xà bà suy nghĩ là nói ra vài lời lung lạc để giành con rắn. Mà chưa kịp gì thì Đường Tam đã quyết định thay thế Áo Tư Táp.

Áo Tư Táp nhìn qua Đường Tam, âm thầm giơ ngón tay cái lên, thấp giọng nói "Hảo huynh đệ"

Đường Tam cười cười "Chúng ta là bạn cùng phòng, cũng là bằng hữu, không phải vậy sao? Yên tâm đi, cái hồn hoàn này nhất định thuộc về người"

Vừa nói, hắn vừa bước dài về phía trước, cô gái phía đối diện cũng bước ra. Mọi người bèn lùi ra tạo khoảng trống cho hai người.

"Ta gọi Đường Tam, khí vũ hồn Lam ngân thảo, 29 cấp, hai hồn hoàn, chiến hồn sư"

Cô gái lạnh lùng nói "Mạnh Y Nhiên, khí vũ hồn Xà trượng, 30 cấp, hai hồn hoàn, chiến hồn sư"

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Hồn hoàn thứ ba

Gió nhẹ thổi qua từng tán lá xào xạc, từng hạt nắng nhảy nhót trên từng chiếc lá. Mặc cho con gió thổi chiếc lá bay qua, hai người đối đầu trên khoảng đất trống vẫn quan sát đối phương. Nhìn không khí căng thẳng tràn ngập mùi thuốc súng, Bạch Li ngồi trên vai Tiểu Vũ liền cảm thấy là bản thân đang chứng kiến một trong những bộ phim cô coi hồi kiếp trước... hai người quyết chiến một mất một còn... ừ... cô thấy cảnh tượng này rất giống như vậy (=3=)

Đường Tam giờ tay phải lên "Mời"

Cô nàng Mạnh Y Nhiên, lúc này đây lửa giận trong lòng của nàng nổi lên bùng bùng... thử tưởng tượng xem, mắt thấy cái hồn hoàn hiếm sấp lọt vào tay mình lại bị vuột mất... ai mà chẳng tức chứ? Vậy nên trong lòng nàng chẳng tốt một chút nào, trước mắt chỉ muốn giết chết Đường Tam rồi đoạt lại thiên niên hồn hoàn của Phong vĩ kê quan xà... Với những suy nghĩ như vậy, hồn lực của Mạnh Y Nhiên mang hơi thở bá đạo... chẳng những thế, đòn nào đòn nấy nàng ra tay đều chuẩn và sắc bén. Thấy thế, Bạch Li thầm lủi lủi 'Ra tay... quá độc đi'

May là Đường Tam kịp thời né tránh nhờ vào Quỷ ảnh mê tung, với nhờ vào sự giúp đỡ của Ngân lam thảo, hắn thành công tránh được Mạnh Y Nhiên... Thật không may là nàng uốn người, nhẹ nhàng trượt ra, thoát khỏi sự trời buộc của Ngân lam thảo. Thấy thế, Bạch Li thầm kêu lên 'Bộ con rắn... có họ hàng với con lươn sao?!' (==) Cô nhìn tình trạng của Mạnh Y Nhiên sau khi thoát khỏi trời buộc... khóe miệng cô giật giật 'Này...' (==)

Lúc này đây, Mạnh Y Nhiên nhìn có chút chật vật... độc tố trên gai của Ngân lam thảo không hề có chút tác dụng tổn hại nào lên người nàng, có điều... quần áo nàng lại không hề được may mắn như cơ thể nàng ta. Trang phục của nàng hiện giờ có trăm ngàn lỗ nhỏ, có thể mơ hồ thấy bên trong... Không cần nói cũng biết... trong đầu Mạnh Y Nhiên bây giờ nghĩ muốn băm Đường Tam ra thành trăm mảnh cũng có...

Đang đứng bên ngoài theo dõi cuộc chiến, Đới Mộc Bạch thì thảo nói nhỏ "Lam ngân thảo của Tiểu Tam cởi quần áo mới chỉ có một bộ bên ngoài. Nếu vừa rồi không chế chút nữa, nói không chừng đối thủ nhận thua luôn rồi"

Bất luận là Đới Mộc Bạch, Áo Tư Tập hay Mã Hồng Tuấn lúc này hai mắt đều nhìn chăm chăm Mạnh Y Nhiên. Dù sao thì Mạnh Y Nhiên cũng là một mỹ nữ, trong lúc động lại càng gây ra cảm giác đẹp mộng lung, vị xúc xích đại thúc với con mèo bự may ra còn thu liễm lại một chút... còn riêng phương hoàng béo thì miệng chảy nước miếng, tà hoả thì có xu thế muốn bùng lên. Bạch Li đỏ mặt hỏi hột nhìn ba người 'Ba tên này... thiệt tình...' (==)

Trận đấu càng trở nên kịch liệt, đến khi Đường Tam nắm chặt một đầu trượng đầu rắn, còn Mạnh Y Nhiên nắm đầu kia. Hai bên giằng co, so đấu hồn lực, không ai chịu nhường cho đối phương. Tuy nhiên, Đường Tam lại tiết kiệm hồn lực... những người bên ngoài quan sát có thể thấy rõ ràng hồn lực của Đường Tam với Mạnh Y Nhiên va chạm nhau tạo thành lốc xoáy. Hồn lực màu xanh của Đường Tam chỉ chiếm một phần ba của lốc xoáy... nhìn có vẻ thất thế nhưng nếu nhìn kỹ thì hồn lực màu xanh nhìn rất vững vàng và ổn định. Còn hồn lực màu tím của Mạnh Y Nhiên tuy cuồng bạo và mạnh mẽ nhưng Bạch Li biết... Mạnh Y Nhiên quá vội vàng... nếu trong trận đấu mà so hồn lực thì chính là so sự kiên trì...

Cũng giống trong mấy bộ phim võ hiệp so nội lực với nhau... tuy thường thường ai nội lực nhiều hơn là thắng nhưng không phải cứ nội lực nhiều hơn là thắng. Theo cô nghĩ... mấu chốt là khả năng điều tiết hoặc điều khiển vận dụng nội lực sao cho đúng, cộng thêm sự kiên trì nữa... đây là lý thuyết cô nghĩ, thêm kinh nghiệm kiếp trước coi phim với anime... và áp dụng lý thuyết này lên việc điều khiển linh lực vào mỗi chiêu thức... kết quả thực sự rất hữu dụng... Tất nhiên là cô phải trải nghiệm qua nhiều lần thí nghiệm mới có kết luận như vậy...

...

Kết quả của trận đấu giống như cô đoán, người thắng cuộc là Đường Tam. Như thế thì hiển nhiên là hồn hoàn thuộc về Áo Tư Tập. Sau trận đấu đó, cả hai đều tiêu hao hồn lực quá độ, vừa ăn xong hương trảng của xúc xích đại thúc là Đường Tam lập tức tu luyện để hồi phục hồn lực. Hai bà cháu Triều Thiên Hương đều bỏ đi ngay sau khi Mạnh Y Nhiên khà hơn, Áo Tư Tập thì bắt đầu hấp thụ hồn hoàn của Phong vĩ kê quan xà. Nhóm người Đới Mộc Bạch liền hộ pháp cho Đường Tam, còn Triệu Vô Cực thì lo cho Áo Tư Tập... dù sao thì không ai rõ được Xà bà cùng Long công có quay lại trả thù hay không nên mọi người đều hết sức cảnh giác...

Thờ dài một hơi, Áo Tư Tập mở mắt, ba cái hồn hoàn hiện lên, ngoại trừ hai cái màu vàng thì cái màu tím nhanh chóng quay vòng khắp toàn thân. Cuối cùng xúc xích đại thúc cũng đột phá cấp Đại hồn sư, bắt đầu tiến vào cảnh giới Hồn tôn. Áo Tư Tập, thực vật hệ hồn sư, Hồn tôn cấp 31

"Chúc mừng ngươi, Tiểu Áo" Triệu Vô Cực mỉm cười nhìn Áo Tur Tập

Đôi Mắt Bạch cười sang sảng "Tiểu Áo, ngươi là người thứ hai trong chúng ta đột phá cấp 30. Chúc mừng chúc mừng, mau cho chúng ta xem kỹ năng hồn hoàn thứ ba của ngươi là gì"

Áo Tur Tập cứng người, hắn có chút không cười nổi "Quên đi, để lúc nào trở về đã"

Mã Hồng Tuấn tức giận nói "Tiểu Áo, ngươi còn sợ cái gì? Chẳng lẽ còn sợ chúng ta chê cười ngươi sao? Không được, cái hồn hoàn thứ ba này sao có thể buồn cười bằng hai cái trước của ngươi?! Các huynh đệ đã xuất lực giúp ngươi không ít, nhanh nhanh cho chúng ta nhìn thành quả"

Bạch Li nhìn Mã Hồng Tuấn... đỏ mặt hỏi hột 'Đây là an ủi hay chọc ngươi ta thế?' (==')

Áo Tur Tập bắt đất dĩ gạt đầu "Bất quá... các ngươi phải đồng ý với ta, xem xong hồn hoàn này các ngươi không cười mới được"

Mọi người đồng thanh gạt đầu, nhưng trên mặt lại lộ ra vài phần tiểu ý

Áo Tur Tập giơ tay phải lên "Lão tử có cây ma cô trăng!"

"Phốc!" Mọi người

"...?..." (°-°)??? Bạch Li

Nghe xong mấy lời này, mọi người kể cả Triệu Vô Cực đều cười ha hả. Ngoại trừ Đường Tam đang ngồi tu luyện với Bạch Li ngồi trên vai Tiểu Vũ, cô nhìn mọi người với cặp mắt khó hiểu... cô thực sự không hiểu câu thần chú này mà~

Áo Tur Tập trợn to mắt nhìn "Không phải đã nói là không được cười rồi hay sao?!" Lời này vừa nói ra thì mọi người cười càng to hơn... Lúc này trên tay phải của Áo Tur Tập xuất hiện một cây hương trăng đầu nắm, mùi hương của nó đối với Bạch Li... theo cô nghĩ mùi này rất giống xúc xích nướng... hơi khét một chút... Mà cô không có nghĩ nhiều lắm, nhìn chăm chăm cái ma cô trăng... cô rất muốn ném thử a~ Xúc xích nướng hơi khét một chút nhưng rất ngon đâu "Vi..."

Tiểu Vũ tức cười nhìn cô "Tiểu Vi không nên ăn nữa, hồi nãy đã ăn rồi. Ăn nhiều quá không tốt" Nghe thế thì hai tai Bạch Li xụ xuống

Dù sao thì Triệu Vô Cực cũng là sư phụ, hắn không cười nữa mà nhìn bộ dáng bi phẫn của Áo Tur Tập "Tiểu Áo, nói cho ta nghe một chút, cái Ma cô trăng này chắc có tác dụng đặc biệt, hồn kỹ của thiên niên hồn hoàn, hiệu quả không thể kém đâu"

Áo Tur Tập tức giận hừ một tiếng "Các ngươi cứ cười đi, không sao. Sau này trừ Đường Tam với Tiểu Vi, ta không cho ai ăn Ma cô trăng này hết!" Hắn đương nhiên thấy được cô rất muốn ăn Ma cô trăng của hắn, xúc xích đại thúc giơ cây Ma cô trăng lên rồi nói bằng một giọng nói rất kiêu ngạo "Ma cô trăng, đệ tam hồn kỹ, hiệu quả phi hành!"

Tiếng cười tắt ngấm, mọi người trở mắt nhìn hắn... đơn giản cũng chỉ vì hai chữ phi hành. Trong giới hồn sư hệ phụ trợ, không phải người nào cũng có thể phụ trợ phi hành, mà nếu có thì cũng là đệ lục hồn kỹ trở lên... Chứng tỏ Áo Tur Tập tiền đồ vô lượng, Bạch Li không có nghĩ quá sâu vào chuyện này, cô chỉ nghĩ xem hồn kỹ này có hạn chế gì. Áo Tur Tập nhìn thấy mọi người trợn mắt, há hốc mồm thì thấy thâm sắc khoái, cười hắc hắc hai tiếng rồi nói tiếp.

"Ân, ta còn chưa nói hết mà. Đệ tam hồn hoàn kỹ năng của ta là phi hành... trong một phút!"

"..." (= _ =) 'Rất biết cách chọc người khác' Bạch Li mặc kệ Áo Tur Tập bị mọi người tức giận 'Vây giới hạn là thời gian sao? Tốc độ thì thế nào?' Cô nghĩ nghĩ, khả năng tốc độ sẽ nhanh giống như Phong vì kê quan xà... hoặc hơn. Và sau khi biết tốc độ phi hành của hồn kỹ thứ ba này, mọi người đều ngỡ ngàng... Triệu Vô Cực bèn quyết định đợi Đường Tam khôi phục thì nhanh chóng rời đi, để tránh cho đêm dài lắm mộng.

"Triệu sư phụ, sợ rằng chúng ta còn chưa thể rời đi được" Đúng lúc này, Đường Tam đang ngồi tu luyện đột nhiên mở mắt, vừa nói vừa nhìn Triệu Vô Cực

Triệu lão sư sững sốt một chút "Không thể đi? Tại sao? Tiểu Tam, đây là Tinh Đấu đại sâm lâm, không phải là nơi để chơi đùa! Ta là sư phụ, ta nói rồi, mục tiêu đã hoàn thành. Chúng ta phải quay về học viện, nếu các ngươi xảy ra chuyện gì thì ta làm sao ăn nói với Phát Lan Đức đây?!"

"Chính là..." Đường Tam mở miệng nhưng chưa kịp gì thì bị Triệu Vô Cực cắt đứt

"Không có gì chính là ở đây! Ngươi nếu tỉnh dậy thì chúng ta không cần ở đây nữa. Chúng ta nên rời khỏi Tinh Đấu đại sâm lâm, nhân dịp trời chưa tối thì nên lập tức xuất phát"

"Triệu sư phụ, ngài có thể đợi ta nói nốt hay không?" Đường Tam đứng dậy, có chút bất đắc dĩ nhìn Triệu Vô Cực

Trong mắt gấu lão sư, hàn quang chợt lóe, nhưng hắn nghĩ nghĩ cái gì rồi hàn quang biến mất. Bạch Li thấy thế thì cười thâm trong lòng, cô dám chắc là một phần hấn e ngại ám khí của Đường Tam, phần còn lại là e sợ Đường Hạo kiếm hấn đây mà. Cô cười cười nhìn Đường Tam, dựa theo kịch tình thì cô cũng đoán được hấn sẽ nói những gì tiếp theo.

Đường Tam không đợi Triệu Vô Cực nói gì, hắn nói nhanh "Ta cũng cần một cái hồn hoàn, không bằng lần này trực tiếp tìm một con hồn thú luôn, sau này đỡ phải đi một chuyến nữa"

...

Thì xong thì khỏe quá xá khỏe ^^ E hèm! Mình có điều muốn nhờ các bạn giúp một chút, tuy mình đã lên kế hoạch hết cả rồi nhưng vẫn thích nghe ý kiến của mọi người hơn (•••) Mọi người cũng biết nhiệm vụ của Bạch Li (^^ hy vọng mọi người giúp mình

1. Dạ Lãnh Thiên nên gặp Bạch Li trong trường hợp nào?

A. Anh bị thương và chỉ tìm thấy anh sau khi nhóm Đường Tam bắt đầu rời sâm lâm

B. Chị bị thương sau khi cả nhóm 'gặp' Thái Thân cự viên và anh thấy chị.

Các bạn có thể cho trường hợp khác, lưu ý là phải cho mình biết rõ chi tiết gì và việc đó xảy ra thế nào, nhớ sắp xếp hợp lý một tý để Bạch Li hoàn thành nhiệm vụ luôn ^^

2. Dạ Lãnh Thiên đương nhiên xuất hiện dưới lột Pokemon là con Umbreon, mình băng khoản là nên cho ảnh là Umbreon thường hay là Shiny Umbreon

Mong các bạn giúp mình ^^ Mình chỉ nhận ý kiến từ ngày hôm nay tức 20/4 đến 25/4 thôi. Vì mình vốn ưu tiên đăng trên Wattpad trước nên có gì phiền các bạn cho ý tưởng trên Wattpad để mình dễ nhận hơn

THANK YOU (^,^)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Sâm lâm chi vương

Đường Tam không đợi Triệu Vô Cực nói gì, hắn nói nhanh "Ta cũng cần một cái hồn hoàn, không bằng lần này trực tiếp tìm một con hồn thú luôn, sau này đỡ phải đi một chuyến nữa"

"Không được! Ngươi không hiểu ta nói gì sao?!" Triệu Vô Cực không suy nghĩ gì mà nói luôn, khiến cho Bạch Li phì cười... cho đến khi thân thể hắn cứng đờ, mờ to hai mắt nhìn Đường Tam, thấy thế thì cô thực sự rất muốn nắm lấy cổ họng mà cười ha ha

"Ngươi vừa nói cái gì?!"

Đường Tam chăm chú trả lời "Ta nói ta cần thêm một cái hồn hoàn. Vừa rồi cùng Mạnh Y Nhiên chiến đấu, có lẽ năng gây cho ta áp lực quá lớn, nên hồn lực của ta đột ngột phá cấp 29, đạt đến cấp 30. Cho nên ta cần một cái hồn hoàn để tiến giải, Triệu sư phụ ngươi xem có thể không?"

Mọi người trở mắt nhìn Đường Tam... (°-°) ai ai cũng đang cố tiêu hóa những gì hắn vừa nói... mười hai tuổi... đạt cấp 30... bọn họ không có nghe lắm phải không? Phải không? Bạch Li cười tủm tỉm, ở trên vai Tiểu Vũ nhìn nàng kích động nắm cổ tay Đường Tam lắc lắc... lắc đến mức mà cả người hắn cũng muốn lắc theo. Đường Tam vốn không ngạc nhiên khi hắn đột phá, Bạch Li cũng thế, cô biết Đường Tam hẳn lúc trước khi rời Nặc Đình học viện thì đã đạt cấp 29, giằng co một thời gian thì đột phá lên cấp đều là chuyện sớm hay muộn thôi.

Triệu Vô Cực nghiêm túc nhìn Đường Tam "Nói cho ta biết ngươi năm nay bao nhiêu tuổi? Nói cả ngày lẫn tháng"

Đường Tam không chút do dự "Mười hai tuổi lẻ bảy tháng"

Triệu Vô Cực gật đầu rồi nhìn những người khác "Các ngươi đều thấy đấy, đặc biệt là những người chưa đạt đến cấp 30, các ngươi có thấy không? Đường Tam cùng các ngươi lớn như nhau, nhưng bây giờ hắn đã tiến vào đẳng cấp kia. Đây là kết quả của sự cố gắng, mười hai tuổi lẻ bảy tháng. Ta nghĩ cái này vĩnh viễn là kỷ lục của Sư Lai Khắc học viện, vĩnh viễn!"

Áo Tư Táp nói "Triệu sư phụ, ta không đồng ý với lời nói của ngài. Đường Tam có thể đột phá 30 cấp như vậy không thể nói kết quả là đơn thuần của sự nỗ lực"

Triệu Vô Cực trừng mắt nhìn một cái "Vậy ngươi nói cho ta biết tại sao?"

Áo Tư Táp cười hắc hắc "Bởi vì chúng ta là Sư Lai Khắc đệ tử, nếu nói chúng ta là quái vật thì hẳn là rỗng trong quái vật"

Nghe Áo Tư Táp nói xong thì mọi người ai ai cũng cười, ngay cả băng sơn mỹ nhân như Chu Trúc Thanh cũng nhún nhật mỉm cười. Bạch Li cũng cười vui lây theo, rồi nhìn qua xúc xích đại thúc "Ý của anh là Tam ca là quái vật trong quái vật đi" (^,^)

Cô cười cười, theo lý thuyết thì khả năng khoảng 70% Triệu Vô Cực sẽ đồng ý ở lại tìm hồn hoàn thích hợp cho Đường Tam... và tất nhiên là thế. Dù gì cô cần thêm thời gian để hoàn thành nhiệm vụ... nghĩ đến đây là tự nhiên cô có cảm giác... rất kỳ cục... không phải là cô bất mãn với nhiệm vụ hay gì, mà là do nội dung của nhiệm vụ... cảm giác y như đột hệ thống hỏi Bạch Li muốn quan hệ giữa cô và Đường Tam là gì... (==)... tốt nhất là cô không nên nghĩ nữa... nếu nghĩ tiếp thì chắc cô sẽ cảm thấy khó chịu và người thiết thời cũng là cô thôi... Bạch Li thở dài, đột nhiên cô cảm thấy nhân sinh của bản thân vô cùng tối tăm... Liếc nhìn những người khác thì cô thầm mỉm cười... ít ra thì cũng không đến nỗi nào, cô không hề ở một mình.

Triệu Vô Cực vì lo rằng vợ chồng Long Công Xà Bà sẽ quay lại báo thù nên hẳn không cho mọi người nghỉ ngơi tại chỗ, Triệu lão sư dẫn cả nhóm đi ngoằn ngoèo ra xa khoảng mười dặm rồi mới dừng. Một đêm vô sự, trải qua một đêm tĩnh tu với hồi sức, mọi người đều trở về trạng thái tốt nhất... Bạch Li còn nhớ tình tiết trong truyện, cô nhớ rằng sau khi Áo Tư Táp có hồn hoàn thì tới lượt Đường Tam... mà trước đó còn đụng trúng người nhà của Tiểu Vũ nữa... mà hồn hoàn thứ ba của Tam ca... tuy cô không nhớ tên nhưng cô nhớ nó là con nhện... Bạch Li rùng mình, cô ghét côn trùng!... Được rồi, nhện không phải là côn trùng.. (=^=)

...

Mọi người đi lòng vòng ở phần ngoài Tinh Đấu đại sâm lâm đã mấy ngày, mục đích vẫn như cũ là săn hồn thú, kiếm hồn hoàn... chỉ khác nhau là săn cho Đường Tam chứ không phải cho Áo Tư Táp. Trong suốt thời gian này, nguy hiểm rình rập và cũng có vài hồn thú tấn công. Nên cả nhóm hoạt động càng ngày càng ын ý... tóm lại là tinh thần đồng đội tăng cao... mấy ngày nay ngoại trừ hỗ trợ với "do thám" cho mọi người thì Bạch Li cũng cố gắng tìm kiếm pokemon để hoàn thành nhiệm vụ... Nhớ lại khi hỏi hệ thống phải làm sao tìm được... câu đáp lại khiến cô muốn lật bàn "Gì mà theo cảm giác hay linh tính sẽ tìm được?! Đây là đùa với mình hả?!" (>□<) mà cô cũng không làm gì được hệ thống... khổ mà không nói được... Bạch Li khóc không ra nước mắt (QAQ)

Trời tối dần, màn đêm dần dần bao trùm cả khu rừng, cả nhóm bắt đầu dựng trại để nghỉ ngơi... con trai dựng trại, con gái chuẩn bị đồ ăn... hiển nhiên là Áo Tư Táp là bị nhóm Đới Mộc Bạch, Đường Tam bọn họ cho vào đi giúp con gái làm đồ ăn... nguyên nhân thì Bạch Li không biết... cũng có thể là do vũ hồn của hắn là đồ ăn nên chắc mới như vậy... chắc thế (°▽°) Lẽu không lớn lắm, tuy không đủ chỗ cho mọi người nằm ngủ, nhưng ngồi tu luyện thì không thành vấn đề gì. Đối với bọn họ mà nói, luôn luôn bảo trì trạng thái chiến đấu so với ngủ còn quan trọng hơn nhiều, riêng cô thì không sao... nhỏ con cũng có cái lợi riêng hi hi (^,^)

Vội vã ăn xong cơm tối, Triệu Vô Cực giục mọi người tiến vào lều trại nghỉ ngơi, chỉ lưu lại Đường Tam cùng với Bạch Li đang nằm kế bên chân Đường Tam ở ngoài "Tiểu Tam, ngươi không phải sốt ruột đấy chứ?" Triệu Vô Cực mỉm cười nhìn vị thiếu niên ngồi trước mặt

Đường Tam lắc đầu "Tìm kiếm hồn thú vốn là vận khí, có nóng nảy cũng vô dụng. Triệu sư phụ, ngài cứ yên tâm, ta vốn rất nhẫn nại"

Triệu Vô Cực than nhẹ một tiếng "Bây giờ Tinh đấu đại sâm lâm đã bắt đầu trở nên tiêu điều. Nhiều năm trước kia, ta còn nhớ kỷ cảnh tượng náo nhiệt ở nơi này. Khi đó, mặc dù ở phía bên ngoài sâm lâm, tuy ý có thể thấy được thiên niên hồn thú, nhưng bây giờ hồn thú ít đi nhiều, không biết chúng đã chuyển vào sống sâu trong sâm lâm, hay còn lý do khác?"

"Bất luận là nguyên nhân gì, cũng đều là do con người tạo thành. Hồn thú mặc dù hung mãnh, nhưng con người còn hung mãnh hơn nhiều, không phải sao?"

Triệu Vô Cực sững sờ một chút nhìn Đường Tam "Ngươi có kiến giải gì sao?"

Nghe cuộc đối thoại giữa hai người thì Bạch Li thầm than "Không phải là do hồn sư muốn tiến cấp với mạnh hơn sao? Hồn thú tuy hung nhưng con người còn dữ hơn nhiều" Cô nhớ rất rõ về mấy vấn đề bảo vệ động vật này, ở kiếp trước trên TV nói nhiều lắm... Ở thế giới Đấu la đại lục này, con người săn hồn thú vì lấy hồn hoàn... chưa kể đến tác dụng làm thuốc, lấy da hoặc thịt của hồn thú... "Nếu họ cứ tiếp tục như thế mà không nhận ra vấn đề, thì hiển nhiên hồn thú biến mất hết lúc nào không hay" Cô nghĩ nghĩ rồi ngồi dậy đuổi người ngáp một cái, nhân lúc hai thầy trò còn bàn luận thì Bạch Li nghĩ nên vào lều nghỉ hay nằm trên vai Đường Tam...

Đột nhiên lúc này đây cô cảm giác có cái gì đó đang đến đây... vật hoặc thứ đang tiến đến khiến cho cô ớn lạnh, lông tơ dựng đứng, cô hiện giờ là level 47 tương đương với hồn thú 4 vạn 7 ngàn năm. Trừ khi là hồn sư trên cấp bậc hồn vương hoặc là hồn thú lớn "tuổi" hơn mới khiến cho cô có cảm giác run sợ như vậy, đúng vậy... cô đang run sợ.

Lần đầu là khi Đường Tam với Tiểu Vũ đăng ký tham gia vào Sứ Lai Khắc, lúc đó khí thế của Hồn Đế khiến cô sợ run. Lần hai là lúc giao đấu với Triệu Vô Cực... lúc đó vì tức giận với vì Tam ca và Tiểu Vũ tỷ nên cô mới bình tĩnh mà đối đầu với gấu lão sư, chứ thật ra sâu trong thâm tâm cô lúc đó rất sợ. Lần thứ ba... chính là lúc này đây, vật tức người nhà Tiểu Vũ tới với khí tức làm cô run cả người. Khi nó vừa chạm vào phạm vi cảm nhận của cô là Bạch Li lập tức đứng dậy, nhìn hướng mà nó đang tiến đến rồi cô gầm gừ... Hai người đang trò chuyện phát giác sự bất thường của cô thì họ cảnh giác lên, trải qua mấy ngày cũng khiến mọi người nhận thức sự nhạy bén của Bạch Li, hề có hồn thú đến gần là cô sẽ kêu lên nên cả nhóm cũng đỡ vất vả phần nào. Người cảnh giác nhất là Đường Tam, từ nhỏ đến giờ, lần đầu tiên hắn thấy cô phản ứng như vậy. Còn Triệu Vô Cực là người từng trải nên tuy tiếp xúc không lâu nhưng hắn cũng hiểu được phản ứng này của cô là có ý gì... cả hai biết... thứ đang tới rất nguy hiểm.

Lúc này đây, Triệu Vô Cực một tay dừng mạnh tóm lấy bả vai Đường Tam kéo hắn lại gần mình, hơi thở lạnh lẽ từ trên người hắn toát ra, rồi xuất ra vũ hồn của mình, Đại lực Kim Cương Hùng trong nháy mắt xuất hiện

"Mọi người rời khỏi lều, Mau!!!" Triệu Vô Cực gầm nhẹ một tiếng, âm thanh hùng hậu truyền vào trong lều trại

Trải qua vài ngày phối hợp chiến đấu, chúng đệ tử sớm đã đạt đến mức vô cùng ын ý, liền nhanh chóng bay từ trong lều ra ngoài.

"Triệu sư phụ, làm sao vậy?" Đới Mộc Bạch tiến bước đi về phía bên cạnh Triệu Vô Cực, nghi hoặc hỏi

Triệu Vô Cực không có trả lời vấn đề của hắn, mà nói "Tất cả mọi người ra phía sau lưng ta, trong tình huống bất trắc xảy ra, các người không cần lo cho ta, lập tức rời khỏi nơi này... Trước tiên ra khỏi Tinh đấu đại sâm lâm, hơn nữa, Mộc Bạch, trong lúc ta không có ở bên cạnh, trách nhiệm bảo vệ mọi người ta giao cho người!"

Mọi người không hiểu phản ứng này của Triệu Vô Cực, kể cả Đường Tam, hắn biết thứ đang tiến tới rất nguy hiểm... chẳng lẽ nó nguy hiểm đến mức mà Triệu Vô Cực phải khẩn trương như thế?! Lúc này đây tiếng gầm gừ của Bạch Li to hơn, khiến đám học trò chú ý rồi nhìn theo hướng mà cô với Triệu lão sư đang nhìn. Không nhìn thì thôi, chứ đã nhìn thì cả đám hút một ngụm khí, không nói nên lời...

Thứ trước mặt họ che khuất cả mặt trăng, nương theo ánh trăng mới đại khái nhìn ra được hình thù của nó... Theo Bạch Li thì nhìn bề ngoài, nó giống con tinh tinh màu đen, ngoại trừ đôi mắt như hai cái đèn lồng lớn loé ra kim sắc quang mang, thì toàn thân còn lại đen nhánh... trong ban đêm nếu không phải do nó di động, thì thậm chí không thể nhìn thấy rõ thân thể của nó. Con tinh tinh này... Bạch Li ước chừng nó bự cỡ một nửa hoặc bằng sân vận động bóng đá... cao thì chắc cao cỡ nhà cao tầng, từ 60 đến 80 tầng đi... Thực sự thì nhìn con tinh tinh này làm cô nhớ tới bộ phim King Kong của Hollywood... "Mà... lát nữa tình huống cũng giống một đoạn cuối trong King Kong nhỉ?" (==) "Theo một cách nào đó thì rất giống.." (==) Cô thắc mắc, giữa con gorilla khổng lồ trong King Kong với con tinh tinh trước mắt... con nào to hơn?... Khó miệng Bạch Li giật giật, đôi lúc cô cũng khâm phục thần kinh của bản thân, giờ này là lúc nào mà còn nghĩ như thế a?!

Chứng kiến nó, người đầu tiên nhận ra chính là Đường Tam. Bằng vào kiến thức đại sư truyền thụ cho hắn, hắn cơ hồ ngay lập tức nhận biết con hồn thú này là loại gì.

"Đó là vua sâm lâm, Thái thân cự viên" Cho dù là người luôn luôn trầm ổn như Đường Tam, lúc này thanh âm cũng có chút thay đổi.

"Rồi... bắt đầu rồi" Bạch ngược nhìn Thái thân cự viên, cô liền chuẩn bị tinh thần cho những gì sắp xảy ra...

...

Cám ơn các bạn đã giúp đỡ mình góp ý kiến ^^ dựa theo số lượng thì mọi người đều chọn ý B anh hùng cứu mỹ nhân, không biết là mọi người thích như thế hay là mong nam9 ra sàn sớm (^^) mình nghĩ đa phần là các bạn mong anh ra sớm đi...

Khi xem xét, suy nghĩ lại và đọc ý kiến của mọi người, nếu mình làm đúng ý B thì chất lượng và cái hay của truyện sẽ giảm... nên mình quyết định sẽ theo kế hoạch đã định nhưng anh sẽ sớm lên sàn

Vậy nên mình xin thông báo chương sau... Dạ Lãnh Thiên chính thức lên sàn! Và anh là con shiny Umbreon

Thực lòng cảm ơn các bạn đã giúp mình, đồng thời cho mình xin lỗi những bạn nào thích tình tiết anh hùng cứu mỹ nhân, tuy có phương án dự phòng cho ý B nhưng vì chất lượng của truyện nên mình đành phải bác bỏ ý B vào phút cuối. Một lần nữa, mình thực xin lỗi và cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Shiny Umbreon

Đối diện sâm lâm chi vương, Thái thân cự viên, tuyệt đối là bá chủ nơi đây. Không có hồn thú nào dám đắc tội với nó, bởi vì kết quả đều là tử vong. Loài hồn thú khi đột này là loài sở hữu lực lượng cùng tốc độ vô cùng khủng bố, công kích phòng ngự cơ hồ không có gì là khuyết yếu... Theo cách nghĩ đơn giản của Bạch Li là giống tinh tinh này có thể nói là một trong những hồn thú đứng đầu trong chuỗi tuần hoàn thức ăn... ừ suy nghĩ như thế dễ hiểu hơn (==)

"Tôn kính vua sâm lâm, chúng ta không có ý mạo phạm ngài. Nếu đây là lãnh địa của ngài, chúng ta nguyện ý rời đi ngay lập tức" Triệu Vô Cực trầm giọng, chỉ cần nhìn thôi cũng đủ biết con hồn thú trước mặt hắn đã trên vạn năm, nó có thể hiểu tiếng người.

Thái thân cự viên cũng không có để ý tới lời Triệu Vô Cực nói. Nó chỉ làm một động tác đơn giản khiến cho tim mọi người giật thót... nó tiến đến từng bước. Nếu so sánh bước đi của người thường với bước đi của người khổng lồ thì hãy đặt ra câu hỏi, một bước của người khổng lồ bằng bao nhiêu bước của người thường? Nếu có người hỏi Bạch Li câu hỏi này, cô sẽ trả lời ngay lập tức mà không cần suy nghĩ gì nhiều "Suýt đạp chết người"... nghe câu trả lời thật lạ đề... (==) Nguyên nhân cô trả lời như vậy là khi Thái thân cự viên bước tới... nó suýt đạp trúng cô. Nhìn cái chi trước của con gorilla khổng lồ cách bản thân khoảng 5mm, Bạch Li có loại xúc động muốn ngất lộn cho rồi. Cô hoảng hồn, ngay lập tức cô nhanh chóng lùi ra xa, ai biết được trong lúc sơ ý con khi này có để cô không chứ?! Và lại khí tức của nó khiến cô chịu không nổi.

Lúc này đây, Triệu Vô Cực bản khoả không biết nên làm gì... cắn răng một cái, hắn trầm giọng "Ta ngăn trở nó, các người lập tức ăn Ma cô tràng của Áo Tư Tạt rời đi. Ta sợ rằng kiên trì không được lâu, các người phải thật khẩn trương" Xong chưa kịp để ai nói hay phản đối, Triệu lão sư hít vào một hơi, trên người bảy cái hồn hoàn loé sáng, hướng về phía Thái thân cự viên vọt tới.

Thấy vị lão sư tôn kính của mình chiến với Sâm lâm chi vương "Đường Tam, người giúp mọi người chạy, ta đi giúp Triệu sư phụ" Đối Mộc Bạch không ngần ngại mà lao theo Triệu Vô Cực, hắn gầm lên một tiếng, đồng thời phát động hồn kỹ, Bạch Hồ kim cương biến... rồi lao vào trợ giúp gấu lão sư.

"Các ngươi mau đi đi, ta phải giúp bọn họ, không thể đi được" Một âm thanh ôn nhu nhưng kiên định của Trữ Vinh vang lên, Thất bảo lưu ly thấp huyền lệ từ trong lòng bàn tay nàng xoay tròn hiện ra "Thất bảo hữu danh, đệ nhất: Lực. Thất bảo hữu danh, đệ nhị: Tốc"

Kế tiếp, lần lượt từng người, từng người tiến lên, không ai bỏ ai, họ cùng nhau hỗ trợ tìm cách tìm đường sống trong chỗ chết. Đối Mộc Bạch, Mã Hồng Tuấn cùng Triệu Vô Cực trực tiếp tấn công, Đường Tam lại sử dụng Lam ngân thảo quán quanh cổ Thái thân cự viên, hy vọng có thể hạn chế hành động của nó. Chu Trúc Thanh thì lúc nhìn theo thân ảnh Đường Tam lao ra cũng đồng thời biến mất... nàng đứng gần Triệu Vô Cực, tích tụ lực lượng, chờ thời cơ thích hợp để phát động công kích. Tiểu Vũ cơ hồ là đồng cùng lúc với Chu Trúc Thanh, nhưng nàng lựa chọn lẩn vào một cây đại thụ... Áo Tư Tập thì lại không có vọt tới trước, nhưng trong miệng hắn cũng không có ngừng lẩm nhẩm hồn chú, cố gắng chuẩn bị thật nhiều ma cô trảng giúp mọi người có thể chạy trốn.

Bạch Li biết công kích của bản thân không có tác dụng gì đối với con tinh tinh, cô lợi dụng thân hình nhỏ bé của mình làm lợi thế để phân tán sự chú ý của Thái thân cự viên. Dùng Quick attack để tăng tốc lúc cần thiết, và những lúc tấn công gây sự chú ý là dùng shadow ball hoặc swift... mà điều làm cô không ngờ rằng lúc mọi người cùng hợp sức thì có lần khí đen bao trùm Thái thân cự viên, trước khi Bạch Li kịp nhận ra chuyện gì xảy ra thì tất cả đòn tấn công của mọi người đều bị phản lại và bị đánh bay... cô cũng không ngoại lệ, may mà cô được Tiểu Vũ tiếp lấy... Tuy nhiên nàng cũng bất hạnh không thoát được, bị phản đòn đánh bay...

Con gorilla tựa hồ bị chọc giận, đồng thời khi màn hắc khí bộc phát, thân thể khổng lồ của nó làm một vài động tác kịch liệt. Lấy tốc độ mà mắt thường không nhìn được, nhảy lên và hướng cả nhóm đáp xuống. Thấy chiều này làm cho Bạch Li không nhìn được mà giật giật khóe miệng "Đây là trong truyền thuyết lấy thịt đè chết người sao?!" (==")

Không biết có phải do lúc này phản ứng của mọi người bất đồng hay do chấn động lúc Thái thân cự viên đáp xuống hay không, Tiểu Vũ đột nhiên đẩy cô ra khỏi lòng bàn thân khi con tinh tinh đột nhiên làm động tác chộp lấy nàng... Có lẽ tình cảnh quá mức kinh hãi nên cũng không ai để ý tới Tiểu Vũ vì sao phải đẩy cô ra... nếu có thì cũng cho rằng nàng không muốn cô bị nguy hiểm... mà đúng là thế, một phần khác trong lòng nàng nghĩ cho dù Bạch Li là hồn thú lạ nhưng nếu lỡ như cô biết bí mật của nàng mà thay đổi phản ứng giữa cả hai... Tiểu Vũ biết rất rõ, so với những hồn thú khác thì cô rất thông minh.

"Không! Buông Tiểu Vũ ra!!!"

"Viii!"

Mắt thấy Tiểu Vũ sắp rơi vào tay Thái Thân cự viên, con mắt Đường Tam nhất thời đỏ rực, không đợi thân thể ổn định trên mặt đất, đập một cước mạnh hướng xuống đất, mơn một cây đại thụ bên cạnh làm bàn đạp để nhảy lên. Hai tay như chớp từ hai bên hông vung ra, hơn mười đạo hàn quang đồng thời bắn thẳng lên, nhắm vào mắt của con tinh tinh phi tới. Con mắt, có lẽ là một yếu điểm trong một số ít yếu điểm của nó

Triệu Vô Cực rút cục cũng rơi xuống đất... Tiểu Vũ như thế nào bị Thái thân cự viên tóm lấy, hắn đã thấy từ đầu đến cuối. Hắn gầm lên, gấu lão sư không chút do dự xuất ra toàn lực Đại lực kim cương hùng, hướng vào bàn tay của Thái thân cự viên đang hướng tới tóm Tiểu Vũ... Nhưng hoàn toàn thất bại, bất kể là âm khí của Đường Tam hay thực lực của Triệu lão sư, cả hai đều thất bại trước vị vua sâm lâm này... Vị vua tinh tinh nào đấy... có thể nói là làm lơ đòn tấn công của hai người... nhưng hai người này làm cũng đủ chọc giận nó. Thái thân cự viên tóm được người mà nó muốn, sau đó tức giận rống lên một tiếng... vận dụng làn hắc khí, nó toàn lực đem Đường Tam cùng âm khí của hắn chấn ra xa, mạnh bạo đập vào một thân cây cổ thụ.

"Không được!" Tiểu Vũ nhìn thấy Đường Tam bị đánh bay, kinh hô một tiếng.

Thái thân cự viên cúi đầu nhìn xuống nhìn Tiểu Vũ đang bị nắm trong bàn tay, trong miệng lại phát ra một tiếng gầm nhẹ. Lúc này, nó không có để ý gì đến Triệu Vô Cực đang tiến tới, chợt phóng người lên cao nhảy ra xa trăm thước, biến mất vào trong sâm lâm... Triệu Vô Cực muốn đuổi theo, nhưng lại phát hiện tốc độ của bản thân so với Thái thân cự viên còn kém quá xa... tuy nhiên hắn thấy được, trước khi Thái thân cự viên biến mất vào trong sâm lâm... một bóng dáng nhỏ nhanh nhẹn trong chốc lát, từ cây đại thụ gần đó nhảy lên bám vào một chi của Thái thân cự viên... Triệu Vô Cực thật không biết nên nói gì với thành viên duy nhất không phải là nhân loại trong nhóm, hắn nên nói Tiểu Vũ quá trung thành hay ngu ngốc đấy?

...

Lúc Bạch Li chân chạm được mặt đất... phải nói rằng... rơi xuống từ độ cao bằng mấy chục tầng lầu, nếu không ngóm thì cũng chấn thương nặng. Cô may mắn, lúc rơi xuống có mấy cành cây tiếp để giảm tốc độ rơi... có điều khi chạm đất thì đầu cô choáng váng, một chân trước thì thấy hơi đau. Vừa mới ngược đầu lên là thấy cảnh Đường Tam bị đánh bay, cắn răng, bỏ đi con đau ở chi trước. Cô lợi dụng cây cối xung quanh để nhảy lên người của Thái thân cự viên, cho dù là người nhà của Tiểu Vũ nhưng ai biết được con tinh tinh này có vô tình lỡ tay làm Tiểu Vũ bị thương không cơ chứ?!

Có điều... bây giờ cô thật muốn khóc a~ (TT,TT) Bám một trong tứ chi của con khi đột này đúng là sai lầm mà... Thái thân cự viên di chuyển mau lẹ mà không hề hay biết mình bị bám vào chân, Bạch Li thật may mắn là nhờ vào hệ thống che chở... mà cái cảm giác như tàu lượn siêu tốc này thật sự khiến cô muốn khóc... Không phải là cô sợ tàu lượn siêu tốc hay gì, cho dù có sợ thì tàu lượn siêu tốc còn có đai an toàn a~ còn hiện giờ... trừ nhúm lông của loài linh trưởng thì không có gì đảm bảo an toàn... "Mấy nhúm lông ngắn này thì sao mà an toàn được gì hà trời?!" (TT□TT) Cô thầm khóc thét trong lòng... với cái tốc độ này... ai mà không sợ thì cô khâm phục khâm phục! Chân trước lại đau, đúng lúc này Thái thân cự viên lại nhảy qua thân cây đại thụ đã đổ xuống... Bạch Li không chịu nổi nên trượt chân mà rơi xuống, đập vào thân cây, cành cây rồi xuống đất, đầu choáng váng, cộng thêm cơn đau từ chân trước truyền lên não, cô ngất đi...

...

Bạch Li tỉnh lại cũng là một lúc sau... cả người đau nhức, đặc biệt là chân phải chi trước... bình tĩnh nhớ lại với sắp xếp sự việc, cô thầm thở dài "Aizz... biết là Tiểu Vũ tỷ không sao, mà mình lại... xúc động đúng là ma quỷ a" Từ hệ thống lấy ra thuốc hồi sức cấp 2, hồi phục 50HP trị một nửa thương tích... có điều chân cô vẫn đau... kiểm tra thì phát hiện ra... gãy chân! Thế mà hệ thống lại không có thuốc trị vụn này a! Cô bình tĩnh lại... bây giờ làm sao để trở

lại mới là quan trọng.

"Hệ thống, tôi ngắt được bao lâu rồi?"

[Khoảng 6 tiếng] Nghe vậy thì Bạch Li trầm nghĩ

"Chắc bây giờ Tam ca cũng có hồn hoàn thứ ba rồi" Nghĩ nghĩ "Nhưng làm sao để quay về a? Hệ thống không có chức năng theo dõi... mà có về được thì chân của mình" Nhìn chân phải, cô thầm thở dài "Phải đi cà nhắc thôi... chắc luôn!"

Đang băn khoăn không biết nên làm gì thì lúc này Bạch Li cảm thấy trong không khí có một trận dao động linh khí rất mạnh... kèm theo mùi như mùi thịt bị cháy khét... thường thường trong những tình huống đáng ngờ này là cô sẽ quan sát với đề phòng. Thế mà lúc này cô lại bỏ qua hết, đi cà nhắc cà nhắc hướng về mùi thịt khét... một phần là do cô bị lôi kéo, không phải là cô bị thôi miên hay gì, cô rất chắc chắn rằng cái nguồn của mùi khét là thứ đang lôi kéo cô... đồng thời không hiểu sao cô lại biết nguồn khét sẽ không gây nguy hiểm gì cho mình...

Một phần khác là do mùi... rất có nét khá giống mùi thơm thịt nướng bị cháy... được rồi, cô thừa nhận là cô lại lên cơn thèm ăn (=w=)

Tìm được nguồn khét là một vật thể sống đang nằm dưới gốc cây khiến cho Bạch Li đơ người. Vật thể bị cháy bỏng, mùi khét là từ da thịt của nó... mà làm sao cô biết vật thể còn sống thì nhờ vào việc nó đang hít thở, cơ thể phập phồng a~ Mà nguyên nhân khiến cô đơ người ra chính là sinh vật sống đang nằm ngất ở trước mắt cô rất quen thuộc... kiếp trước cô từng thấy nó trên TV với game... Tai nhọn dài có nét khá giống tai thỏ, toàn thân là lông đen với một vài hoa văn hình oval màu xanh dương... tuy màu sắc hơi khác với màu gốc trong trí nhớ nhưng cô vẫn nhận ra...

"Một con shiny Umbreon!" Làm sao cô biết? Vì kiếp trước, lúc coi hình trên mạng những con shiny pokemon... chúng sẽ khác màu gốc... nói chung là đột biến gen đi... cực hiếm! Tỷ lệ xuất hiện một con shiny là 0,001% a~ Mà một con shiny pokemon lại ở trước mắt cô... Bạch Li rất kích động rồi, lúc này thì nghe thấy tiếng của hệ thống

[Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ: Tìm Pokemon trong Tỉnh Đấu đại sâm lâm]

"..."(=)

...

Cuối cùng thì nam9 cũng lên sàn! (^o^). Minh xin lỗi vì đăng chương trễ, mình bận làm đồ án nên đành phải kéo dài đến bây giờ, và lại do hồi giữa tháng 5 mình đi nha sĩ niềng răng... răng đau... không ăn được gì trừ súp... ăn suốt hơn hai tuần nên tâm trạng không được tốt lắm, vì sợ tâm trạng ảnh hưởng viết truyện nên mình mới ngưng. Mà đến khoảng đầu tháng này mới khá lên được một chút thì lại vướng làm đồ án (TT^TT)

Một lần nữa, mình xin lỗi và đồng thời cảm ơn các bạn đã ủng hộ mình

Về nam9... mình xây dựng Dạ Lãnh Thiên là người lạnh lùng, trừ người thân và người nam9 quan tâm ra thì người ngoài là sống chết mặc bay... lần đầu viết truyện nên mình hơi lo là mình sẽ miêu tả không đúng... nếu có gì mình hy vọng các bạn nhắc mình nếu trong tương lai mình lỡ làm lệch sai Dạ Lãnh Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Shiny Umbreon 2

[Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ: Tìm Pokemon trong Tỉnh Đấu đại sâm lâm]

"..."(=)

[Hoàn thành nhiệm vụ, phần thưởng:

Kỹ năng ẩn_Hidden Ability_ Anticipation _ trạng thái phòng ngự (đề phòng)

Tặng thêm chiêu thức thứ 10

Thưởng khuyến khích, tặng 10000 điểm

Tình trạng hiện tại:

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 47

Ability: Anticipation

HP_120

Attack_98

Defense_99

Sp. Attack_96

Sp. Defense_96

Speed_106

Attack moves:

Wish_ Tackle_ Swift_ Stored Power_ Hyper Voice_ Quick Attack_ Shadow Ball_ Refresh_ Protect

Điểm: 164920]

"..." Vì sao cô thấy nhiệm vụ này quá đơn giản đi? Có cảm giác hồ hồ thế nào ấy? Hay là do cô tưởng tượng? Chắc là do cô tưởng tượng thôi... nhỉ?

Nhìn "khối thịt khét" đen thui thui lùì còn đang sống thoi thóp trước mặt, Bạch Li lắc lắc đầu "Bỏ đi, trước mắt cứu... đồng loại cái đã..." Quyết định xong, cô nhện đau chân trước, lết lết về phía thịt khét sống nào đó... "Tại sao là bên phải chứ? Mình thuận "tay" phải a~" Cô khóc không ra nước mắt (QAQ) Khi đến gần Shiny Umbreon, cô lập tức kiểm tra tình trạng của nạn nhân... nhìn qua thì cô có thể đoán được là con Pokemon này bị thương với bị phỏng nặng... nếu nói hai chữ là rất nặng, thì ba chữ là cực kì nặng... Ở người thấy mùi khét là cũng đủ hiểu rồi... nhìn vị nạn nhân còn đang sống thoi thóp, cô thực sự thấy rất ngạc nhiên vì "khối thịt khét" này không có "chín"... Nghĩ đến đây thì cô mím môi, cả người run run nhin cười. Hít một hơi thật sâu để bình tĩnh, tập trung vấn đề trước mặt mình, trước tiên nên tìm cách rửa vết thương đã, sau đó mới trị thương... mấy vết thương này nhìn nặng quá... để chắc ăn cô không nên trị như thường lệ là ăn một viên hồi sức...

Từ hệ thống, lấy từ kho chứa đồ của mình một cái khăn ướt để vệ sinh vết thương... Cô thật sự khá là ngạc nhiên, lúc cô đạt được cấp 40 thì hệ thống lại cho thêm lĩnh vực sản phẩm mới trong "Vật phẩm" Nên trừ bốn ô "Vật hỗ trợ", "Vật hồi phục", "Trái cây" với "Chiêu thức" thì tự nhưng có thêm "Đồ cá nhân"... thực sự lúc cô nhìn thấy cái ô này, xem nó bán gì... xem xong thì cô triệt để im luôn... không biết nói gì hơn là im lặng (==) Vì sao ư? Vì trong ô "Đồ cá nhân" toàn bán quần áo, đồ nội thất, trang sức linh tinh... Nếu nói quần áo, trang sức có chức năng phòng ngự hay gì thì thôi, cô không nói... Đằng này, quần áo trang sức mà nó bán là cho người chứ không phải cho Pokemon... Lúc đó tâm trạng của cô thực muốn đánh người a (=-=)

Quay lại vấn đề chính! Sau khi vệ sinh vết thương xong, cô lập tức mua một viên trị phỏng_ Burn heal, nhét vào miệng Umbreon sau đó cô liền tìm thông tin con Umbreon từ hệ thống... kết quả thông tin khiến cho cô đen mặt (==|||)

[Tên:???

Giới tính: Nam

Loài: Umbreon, Pokemon ánh trắng

Level 60

Ability:???

HP_250

Attack_???

Defense_???

Sp. Attack_???

Sp. Defense_???

Speed_???

Attack moves:????????]

"Vì cái gì mà toàn đầu chấm hỏi không vậy?! Chẳng phải là cung cấp thông tin sao?!" (=□=) "Tại sao thế này? Chẳng lẽ bị lỗi?" Bạch Li bắn khoả một hỏi, lại không thấy hệ thống nói gì nên cô chỉ nghĩ là hệ thống có giới hạn, cô không hề nghĩ sâu xa rằng hệ thống là được Tiên Đế tạo ra nhưng... xét cho cùng nó vẫn là nhân viên làm công không lương a... Tuy hệ thống là của cô nhưng... nó làm sao dám đem thông tin của BOSS cho cô được?! Vậy nên Bạch Li không hề biết... mãi cho đến khi thật lâu sau này cô biết được thân phận thật sự của ai đó thì mới rõ ràng...

Bạch Li liền mua một viên hồi sức cấp 4, hồi phục 200HP, với viên hồi sức cấp 2 hồi phục 50HP... Ừ nên tiết kiệm... nhét hai viên thuốc cho bệnh nhân, cô có thể thấy các vết thương và vết bong lành lại bằng mắt thường cũng thấy được... Đột nhiên thấy ngoại thương trị xong, cô chợt có ý nghĩ "Tại sao mình không mua một viên hồi sức cấp 6 luôn mà phải mua từng loại, từng loại thế này? Viên hồi sức cấp 6 là Full restore a! Chỉ một viên thôi là phục đủ nguyên thanh HP với trị hết mọi vấn đề ngoại thương như bị phong, bị trúng độc, bị tê liệt, vân vân... Sao bây giờ mình mới nghĩ ra?!" (QAQ) Cô hít một hơi bình tĩnh lại, cô nên tập trung chữa trị cái đã...

Các vết bong và vết thương đã lành lại... nhưng đó mới là ngoại thương thôi, đã lo với chữa thương thì nên làm đến cùng... cô vận dụng linh lực với tinh thần lực dò xét cơ thể của Umbreon, thì phát hiện nó bị nội thương, không những thế... dường như ở trong con Umbreon này... có một cỗ lực lượng đang kềm thực lực của nó... tình trạng này giống như là... bị phong ấn? Bạch Li nheo mắt nhìn "khối thịt khét đang sống" cô cảm thấy con Umbreon này không đơn giản... có khả năng nó không phải cấp 60... có thể hơn. Tóm lại là cô nghĩ rất đơn giản, không suy nghĩ sâu xa gì... cô chỉ nghĩ rằng con Pokemon này level của nó rất cao, bị tai nạn lạc đến đây nên vô tình sức mạnh bị phong ấn... đơn giản vậy thôi. Chữa nội thương thì cô có thể áp dụng linh lực để chữa... còn cái phong ấn thì cô chịu, cô đã làm hết sức có thể rồi... không nghĩ nhiều nữa, cô bắt tay điều trị...

...

Vì một chút bất cẩn của bản thân mà hấn ở trong tình trạng thế thảm như vậy... Dạ Lãnh Thiên hấn vừa mới bước qua kết giới của thế giới này thì đột nhiên bị ám toán... Đúng vậy... chiến thần như hấn vừa bị gài bẫy, ai đó đặt hai cái pháp trận... Một cái trên người hấn, một cái ở kết giới của Đầu la đại lục... hấn chỉ cần đi qua thôi là pháp trận khởi động khiến sức mạnh của hấn bị phong ấn tạm thời, bị nội thương là điều không thể tránh nhưng tệ nhất là việc đi kèm với phong ấn là cơ thể hấn bị hóa hình!... Đối với việc vừa trải qua với những việc xảy ra gần đây, không cần nói hấn cũng biết là ai đứng đằng sau bày trò. Còn ai khác ngoài Dạ Hàn Phong ca ca hấn với tên họ Mộc kia đâu? Chỉ khi ở với hai người đó thì hấn mới hạ cảnh giác xuống... Tuy không biết mục đích của hai người là gì mà tính kế gài bẫy mình, trước mắt hiện giờ hấn sẽ theo ý hai tên đó... Nhưng sau khi xong việc hấn sẽ đòi lại hết gấp mười lần!

Vừa nghĩ thế thì lúc này đây hấn cảm thấy linh lực của ai đó thăm dò cơ thể mình, hấn lập tức cảnh giác, hấn ý nổi lên "Ai?!" Lạnh lùng mờ mắt, cảnh tượng hấn thấy là một sinh vật lông nâu kỳ quái có nét giống cáo với đôi tai dài lạ... Nhìn nó tuy thương tích khắp người, chân phải phía trước hơi giờ lên, nhìn cũng đủ hiểu là trật chân rồi... Vừa nhìn là hấn nhận ra ngay trước mặt hấn là người hấn cần đền bù. Nguyễn Bạch Li, người bị biến thành Pokemon... nhìn đôi mắt tràn đầy sự tập trung nghiêm túc với lo lắng, cộng thêm hiện giờ linh lực của cô đang trị nội thương của hấn... Bất tri bất giác, hấn bỏ định ý đi... chỉ còn lại sự lạnh lùng cùng cảnh giác...

...

Mãi lo tập trung chữa trị nên Bạch Li không hề để ý ai đó đang nhìn mình cho đến khi cô trị hầu hết nội thương trong cơ thể của nạn nhân thì mới cảm giác là mình đang bị nhìn chằm chằm...

"Ah?" Thấy đôi mắt vàng lạnh lùng nhìn mình thì cô hơi run người "Anh tỉnh rồi?" Tuy là Pokemon... nói thật thì cô cũng không biết phải xưng hô thế nào... chỉ biết giới tính thôi nên cô quyết định xưng hô bình thường luôn! Như thế đỡ mệt hơn nhiều (=v=) Mà cô nên nói gì bây giờ? Àch! Lần đầu tiên gặp mặt với một con Pokemon... trong trường hợp thế này... cô cảm thấy hơi khó đỡ nổi... (°v°)... Thôi kệ đi! Cứ tự nhiên bình thường là được... Mà ngôn ngữ cô đang nói từ trước tới giờ đúng là ngôn ngữ của Pokemon nhỉ? Nhỉ? (°,")

"Anh vẫn ổn chứ? Còn có khó chịu ở đâu không?" Đáp lại Bạch Li chỉ là ánh mắt lạnh lùng của Dạ Lãnh Thiên... Cô nhìn hấn, tuy cô biết Umbreon là loài có tính tình lạnh nhạt nhưng không hiểu sao con shiny Umbreon ở trước mặt cô ngoại trừ lạnh lùng cùng cảnh giác ra thì có khí chất vương giả nữa? Hay cô nhìn lầm?

Thăm lắc đầu cho qua, mở hệ thống ra nhìn bản đồ... cô không hề hay biết rằng Lãnh Thiên nhìn thấy được hệ thống nhưng hấn không nói gì. Cô nhìn bản đồ và tìm được phương hướng ra khỏi rừng... nhưng tìm nhóm của Đường Tam thì...

"Hệ thống không có chức năng gì như là định vị GPS hay gì sao?"

[Khi cô đạt cấp 70 thì hệ thống mới có chức năng này]

"..." (=--) "Vậy có cách gì tìm đến chỗ Tam ca và mọi người không?"

[Hệ thống có thể giúp cô định hướng, nhưng tôi nói cho cô biết trước là hướng hệ thống chỉ cho cô là dựa vào nguyên tắc mà phân tích nên xấp xỉ chính xác là khoảng 70%... vậy cô có đồng ý tôi chỉ hướng không?]

"Đồng ý" Không cần bắn khoả hay nghĩ gì nhiều, cô đồng ý... độ chính xác là 70% đáng để thử, cho dù là 1% cô cũng muốn thử một lần. Xong rồi nhìn qua Dạ Lãnh Thiên, cô tuy cứu hấn nhưng không có nghĩa là cô phải dắt theo... nói cô ích kỉ hay gì cũng được, cho dù ở kiếp trước nếu gặp tình huống tương tự thì cô sẽ gọi cứu thương, đưa người ta đi bệnh viện... khi thấy ổn thì cô sẽ về. Là người lạ thì cô giúp như thế là đã tận tình rồi... ở đây cũng thế, cô cứu hấn... cho dù trị chưa hết nội thương nhưng vậy là ổn rồi, sau đó cô sẽ giải thích chút tình huống rồi chỉ hướng rồi sàm lâm cho Dạ Lãnh Thiên... quyết định thế nào là tùy hấn thôi...

"Tôi là con Eevee, anh nhìn cũng biết rồi!" Cô cười cười "Tên tôi là Nguyễn Bạch Li... anh là Umbreon nhưng chắc cũng có tên riêng chứ? Anh tên gì?"

"..."

Không thấy câu trả lời, cô chỉ cười cười cho qua, cô phải nhanh đi thôi kẻo không bắt kịp nhóm của Tam ca "Dù sao thì tôi có việc cần phải đi... À mà nơi này không phải là thế giới của Pokemon, không biết vì sao anh lạc được đến đây nhưng anh cần phải cẩn thận... Thế giới này có hồn thú, hoàn toàn khác hẳn pokemon... con người ở đây săn giết hồn thú, họ có thể nhầm lẫn chúng ta thành hồn thú đâu" Nói rồi cô chỉ về một hướng "Đi thẳng theo hướng này là ra khỏi rừng, cách rừng khoảng trăm dặm là nơi có người ở... quyết định thế nào tùy anh..." Trong lòng cảm thấy tiếc nuối nhưng cô không thể giúp gì được hơn...

"Rất vui vì gặp được một Pokemon khác ở thế giới này... anh bảo trọng" Nếu có duyên thì sẽ gặp lại... Cô thầm nghĩ rồi đi và nhắc theo hướng ngược lại với hướng mà cô chỉ, tốc độ cô đi khá chậm... nhưng nếu áp dụng Quick attack thì sẽ đỡ hơn... Bạch Li rời đi mà không hề hay biết có đôi mắt dõi theo cô cho đến khi cô khuất bóng... mà sau này cô không ngờ cái duyên này... đến rất nhanh... nhanh không tưởng được (=,=)"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Trở về

Cả nhóm Sử Lai Khắc đều lo lắng sốt ruột nhìn Đường Tam... hiện giờ tình trạng của hắn không được ổn sau khi hấp thụ hồn hoàn của Nhân Diện ma chu... Ban đầu là vụ Tiểu Vũ bị Thái thân cự viên đem đi, Tiểu Vi thì liều mình bám theo, cả hai không rõ tung tích... việc này kích thích Đường Tam rất lớn. Hắn liều mạng bám theo tung tích của Thái Thân cự viên... bất ngờ gặp Nhân Diện ma chu rồi kế tiếp là hắn cùng đồng học tương ngộ Mạnh Y Nhiên cùng với Long Công Xà Bà giành hồn hoàn. Nói chung là xảy ra rất nhiều chuyện từ sau khi Bạch Li bám theo con tinh tinh...

Đôi Mắt Bạch nhìn Đường Tam hấp thụ hồn hoàn, lo lắng hướng Triệu Vô Cực thấp giọng hỏi: "Triệu sư phụ, nếu cứ tiếp tục như vậy, Đường Tam sợ rằng sẽ có nguy hiểm!"

Triệu Vô Cực đồng dạng cau mày "Ta biết, nhưng là... bây giờ không thể dừng hắn lại, nếu không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng. Bây giờ chỉ có thể đứng nhìn lực ý chí của hắn... hồn hoàn này chứa rất nhiều năng lượng, hắn là hắn có thể hấp thụ được. Chỉ là trạng thái thân thể hắn bây giờ không phải tốt nhất, mà năng lượng trong hồn hoàn của Nhân diện ma chu lại vô cùng bạo lực, nên mới xảy ra tình huống này... Hy vọng Đường Tam có thể qua cửa, nếu không..." Bây giờ điều hắn có thể làm là hy vọng đệ tử hắn thành công...

Năng lượng không ngừng ba động mạnh mẽ hơn xung quanh Đường Tam, huyết vụ quanh người hắn đã trở nên ngày càng rõ ràng. Trong màn huyết vụ, thậm chí còn có mùi tanh nhàn nhạt toát ra... không biết có phải là tạp chất vẫn còn trong cơ thể Đường Tam hay là độc tố của Nhân diện ma chu hay không nữa... Đang lúc mọi người như ngồi trên đồng lửa, đột nhiên có tiếng bước chân nhẹ khiến Triệu Vô Cực chú ý

"Người nào?!" Triệu Vô Cực ánh mắt lạnh như băng nhìn về hướng đó, hồn lực ngay lập tức đề tụ. Lúc này Đường Tam đã tới thời khắc mấu chốt, Triệu lão sư quyết không cho phép bất luận kẻ nào hay hồn thú nào quấy rầy đến học sinh hắn.

"Triệu sư phụ" Một thân ảnh nhỏ nhắn từ trong rừng cây chạy ra. Nhìn thấy nàng, không chỉ là Triệu Vô Cực sùng sốt, những người khác cũng không khỏi ngẩn ngơ... vì người từ trong rừng cây chạy ra không phải ai xa lạ chính là Tiểu Vũ. Nàng nhìn qua có chút chật vật, quần áo có nhiều chỗ hồng, tóc bím bờ cạp của nàng thì rối bù lên. Trừ những việc đó ra thì nàng không sao, có điều... chỉ có mình nàng quay lại, không có tiểu thú nào đó...

Sau khi hiểu được tình huống, đồng thời giải thích với mọi người là sau khi bị Thái Thân cự viên bắt đi thì nàng nghe thấy tiếng bò rống, con tinh tinh nghe được thì phân vân một chút rồi đem nàng ném sang một bên, sau đó bỏ chạy rồi rống một tiếng khiến nàng ngất đi... sự việc sau đó là Tiểu Vũ tỉnh lại thấy khá nhiều hồn thú cũng bị ngất. Thế là nàng tìm một con hồn thú thích hợp cho bản thân, lấy hồn hoàn rồi tìm đường quay về... đã dựng lên kịch bản rất tốt, và tất nhiên mọi người đều tin... có điều nàng không ngờ rằng Đường Tam liều mình hấp thụ vượt cấp để cứu nàng với Tiểu Vi... mà điều nàng kinh hãi nhất là Tiểu Vi liều lĩnh bám theo nàng với Nhị Minh tức Thái Thân cự viên. Mà nàng với Nhị Minh không hề hay biết, còn tệ hơn là lúc Nhị Minh đưa nàng trở về không hề thấy Tiểu Vi... nàng nên làm gì bây giờ?

...

Nhắc tới Bạch Li thì hiện giờ cô đang cố gắng theo hướng dẫn của hệ thống mà tìm đường đến nhóm Sử Lai Khắc... bình thường thì không có gì rồi, vấn đề ở đây là cô bị trật chân... cũng khó khăn lắm a... nhờ có Quick attack thì cũng đỡ phần nào... nhưng cũng khó quá rồi (TTVTT)

Đi mãi, đi mãi không biết bao giờ mới tới... không hề có dấu hiệu là sắp tới hay gì cả, nhưng cô vẫn tiến tới với một niềm tin không rõ từ đâu mà có... cứ như vậy mà không hề hay biết có cặp mắt vàng lạnh lùng theo dõi cô... cho đến khi có chướng ngại khổng lồ xuất hiện trước mắt cô... phải... chướng ngại khổng lồ... một thân cây đại thụ nằm giữa đường, rêu với thực vật đã bám trên thân cây chứng tỏ cái cây này bị gãy từ lâu lắm rồi. Vấn đề không phải chỗ đó a! Cô nên đi vòng hay trèo qua đây?! Chân cô bị thương, nếu trèo qua sẽ gặp khó khăn... mà nếu đi vòng thì lại rất tốn thời gian... Cẩn rằng suy nghĩ... cô quyết định là... trèo qua!

Bình thường thì đối với cô rất dễ... nhưng trong tình huống hôm nay thì... cô phải gắng sức lắm mới trèo lên được. Mà ai ngờ rằng khi trèo lên tới nơi, chưa kịp tìm cách xuống thì cô bị trượt chân và té xuống a?! Té thì té đi... nhưng bị té đúng đầu, u một cục rồi ngất đi thì mới là tệ cực kì. Cô ngất đi...

nếu có thể dùng anime hình dung thì đôi mắt cô hiện giờ biến thành hai vòng xoáy...

Bóng đen tiếp cận cô... hân lạnh nhạt nhìn cô một lúc... không ai biết được hân nghĩ gì rồi quay đi. Lúc Dạ Lãnh Thiên quay người đi thì có vàng sáng xanh nhạt, hơi khó phát hiện được... vàng sáng xanh ấy bọc riêng Bạch Li với Dạ Lãnh Thiên... Cùng lúc vàng sáng xuất hiện thì cả người cô từ từ được nhấc lên không trung rồi bay theo Dạ Lãnh Thiên. Nếu Bạch Li mà tỉnh tất nhiên cô sẽ nhận ra đây là có chuyện gì, hân dùng chiêu Psychic của hệ tâm linh_Psychic lên người cô, mà hiện giờ cô không biết gì cả vì cô bị đập đầu ngất rồi (==)

Còn đối với Dạ Lãnh Thiên mà nói thì những chiêu thức dành cho Pokemon này chẳng khác gì mấy với những chiêu thức mà hân biết, chỉ là tên hơi khác thôi... hân xuống đây là đền bù cho cô... đền bù của hân là hướng dẫn với giúp đỡ cô tu luyện... Ban đầu hân cũng chỉ định đưa cho cô hướng dẫn tu luyện thông qua hệ thống mà ca ca hân tạo ra, nhưng việc này bị bắt bỏ ngay lập tức khi Dạ Hân Phong nói rằng "Đã đền bù hướng dẫn thì phải tận tay hướng dẫn mới tỏ ra thành ý đền bù, nên đệ hãy đích thân xuống hướng dẫn với kèm cặp đi" Vị Tiên Đế nào đó vừa nói vừa cười... nụ cười rất hiền từ... Dạ Lãnh Thiên vừa đi vừa nhớ lại mà áp suất không khí xung quanh hân càng ngày càng có xu hướng giảm xuống...

...

Mọi việc đối với nhóm Đường Tam bây giờ thì tạm ổn định lại, Tiểu Vũ trở về khiến cho Đường Tam thở phào nhẹ nhõm, giảm xuống một nửa sự nặng trĩu cùng lo lắng trong lòng. Bây giờ chỉ còn Tiểu Vi, hiện giờ hồn lực hân khôi phục hoàn toàn, không những vậy hân hiện giờ là Hồn Tôn cấp 31... đối với tám cái chu thối hân thu hồi ở lưng hãy để sau. Có Tiểu Vũ ở đây thì ít ra hân còn có lý trí bình tĩnh lại mà tìm cách kiếm Tiểu Vi, Đường Tam nhìn qua Triệu Vô Cực... hân có ý định xin Triệu lão sư cho phép hân tìm Tiểu Vi. Hân cũng tính đến trường hợp Triệu Vô Cực không đồng ý thì một mình hân sẽ đi tìm...

Tâm trạng Tiểu Vũ lúc này áy náy với lo lắng vô cùng, nàng biết với tính cách của Đường Tam thì thế nào hân cũng sẽ đi tìm Tiểu Vi. Nếu hân đi tìm Tiểu Vi thì nàng sẽ bồi theo hân, ít ra nàng đi theo thì sẽ không sợ lạc đường, dù gì đây cũng là nhà của nàng...

Triệu Vô Cực nhìn Đường Tam, cũng có dự cảm là tên học trò này sẽ xin phép hân tìm tiểu thú... qua mấy ngày săn hồn hoàn thì Triệu Vô Cực cũng hiểu được Tiểu Vi với Tiểu Vũ đều rất quan trọng với Đường Tam. Nếu trong tình huống bình thường thì hân có lẽ sẽ đồng ý, nhưng đã xảy ra nhiều chuyện, tuy cũng có chút lo cho thành viên duy nhất không là nhân loại trong nhóm... nhưng hân còn có trách nhiệm của một lão sư, hân không thể để học trò của mình gặp nguy hiểm... Nếu Đường Tam mà định một mình đi tìm Tiểu Vi thì Triệu lão sư hân cho dù có dùng bạo lực cũng phải lôi con nhím này về cùng với nhóm!

Mà trước khi bắt kì ai nói gì thì mọi người đều đột nhiên rùng mình, có một loại áp lực đè nén bọn họ. Mọi người lập tức cảnh giác lên, tất cả đều xuất ra vũ hồn của bản thân, các cơ bắp và giác quan đều căng ra... chuẩn bị phản ứng cho mọi tình huống... khi cả nhóm tìm được nguồn gốc của áp lực thì kinh ngạc. Trước mắt bọn họ là một con hồn thú đẹp một cách kỳ lạ... nó có đôi tai nhọn dài có nét khá giống tai thỏ, toàn thân là lông đen tuyền với một vài hoa văn hình oval màu xanh dương, cặp mắt vàng vương giả lạnh lùng nhìn bọn họ... Con hồn thú này nhìn có vẻ hơn được một trăm năm... nó có vẻ đẹp kỳ lạ vô cùng, nếu có so sánh thì họ sẽ nói con hồn thú này có vẻ đẹp cao quý lạnh lùng của màn đêm. Mà đó không phải là nhận xét hiện giờ của mọi người... vừa nhìn thấy và kinh ngạc qua đi... tất cả đều đề phòng nhìn hồn thú trước mắt

"Nó xuất hiện từ khi nào mà Triệu lão sư/ hân không biết?" Đây đều là tiếng lòng của mọi người

Con vật này xuất hiện lúc nào không ai hay biết, nó đứng đó được bao lâu rồi? Kể cả Hồn Thánh như Triệu Vô Cực cũng không cảm thấy được sự hiện diện của nó mãi cho đến khi nó phát uy áp. Nghĩ đến đây thôi cũng đủ cho mọi người đề phòng cùng cảnh giác lên... chưa kể đến uy áp nó phát ra cộng thêm trạng khí lạnh... tuy không cuồng dã như Thái thân cự viên... uy áp này rất lạnh lẽ, rất tự nhiên, nó không quá rõ ràng nhưng họ vẫn cảm nhận được nguy hiểm...

Tâm trạng của Dạ Lãnh Thiên không được tốt lắm sau khi hồi ức lại những gì Tiên Đế nói, cộng thêm vài lời hứa theo của tên Mộc Thanh Dương nên tâm tình của hân triệt để xuống dốc. Uy áp cứ thế mà trào ra lúc nào không hay, khi tìm được nhóm Đường Tam rồi hân cũng lười thu liễm mình lại, chỉ lạnh lùng nhìn đám người lạ đó...

Cả nhóm căng thẳng nhìn con vật bề ngoài không có vẻ nguy hiểm lắm... khi thấy nó tiến về phía họ thì dây thần kinh đã căng như dây đàn của nhóm bây giờ có xu hướng muốn đứt rồi... Dạ Lãnh Thiên nhẹ nhàng bước từng bước về phía nhóm Sử Lai Khắc cho đến một khoảng cách nhất định thì dừng lại. Hân nhìn bọn họ một chút sau đó cả người phát ra vàng sáng xanh, sau đó mặc kệ cái nhóm nào đó đang căng thẳng thủ thế tấn công... hân ngược nhìn về phía sau mình...

Khi nhìn thấy Dạ Lãnh Thiên phát ra ánh sáng xanh, mọi người đều thủ thế đề phòng, cho dù hơi khó hiểu vì sao hân nghiêng đầu nhìn phía sau nhưng họ vẫn đề phòng và khi thấy bụi cây sau lưng hân phát ra tiếng xào xạc thì cả nhóm càng cẩn thận hơn... cho đến khi thấy vật thể được vàng sáng xanh bao bọc giống Dạ Lãnh Thiên bay ra từ bụi cây, thì bọn họ đều trợn mắt kinh ngạc nhìn thấy tiểu thú lông nâu quen không thể quen hơn...

"Tiểu Vi?!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Dạ Lãnh Thiên

"Tiểu Vi?!" Mọi người thất thanh kêu lên khi nhìn thấy tiểu thú quen thuộc nào đó đang lơ lửng trong không trung... Khoan... đang lơ lửng trên không trung?! Tiểu Vi?! Tất cả đều đơ người, há hốc mồm... khoa trương nhất là ba vị mèo bụi, phượng hoàng béo và xúc xích đại thúc, ba người họ là biểu hiện rõ nhất...

Bạch Li lơ lửng trong không khí, từ từ hướng về phía Đường Tam... đang thất thần thì thấy Bạch Li đang "bay" về phía bản thân, Đường Tam hoàn hồn... Vội vã đỡ lấy cô rồi lập tức kiểm tra, lúc này đây mọi người mới chú ý đến cô... Tiểu Vũ đứng kế bên Đường Tam, lo lắng nhìn cô. Sau khi khám sức khỏe cho Bạch Li xong thì Đường Tam thở phào nhẹ nhõm, cô tuy có thương tích khắp người, gãy chân phải, bị ngất... nhưng khi thấy cô bình an trong lòng mình thì cục đá nặng trĩu trong lòng hần rốt cuộc buông xuống. Cũng hiểu được là con hồn thú lạ kia đưa cô về đây... ngược đầu lên định nói cảm ơn nhưng... khi vừa nhìn thì bóng dáng hồn thú lạ nay còn đâu?

Nhìn vị trí vài giây trước đây, chỗ đó từng xuất hiện một con hồn thú lạ... bây giờ biến mất không dấu vết... nếu không phải Bạch Li đang ở trong lòng Đường Tam cộng thêm cái cảm giác áp lực và lạnh khí mà con hồn thú đó để lại thì mọi người cũng nghĩ lúc này là họ đang mơ...

"Này... con hồn thú mới đây... ta không có nằm mơ chứ?" Mập mập ngo ngắc lấp bắp hỏi nhưng không ai trả lời hần... Một lúc sau thì Áo Tư Tập mới tiếp lời

"Không đâu mập mập... không chỉ mình nguoi đâu... ta vẫn còn thấy ớn lạnh đây này" Vừa nói vừa ôm hai tay xoa xoa

Sắc mặt Đới Mộc Bạch hơi trầm xuống... dư áp và hàn khí còn sót lại cũng khiến hần run người, hần nhìn qua Triệu Vô Cực "Triệu sư phụ... con hồn thú đó..."

"Ta không biết" Triệu Vô Cực trầm giọng, hần nghiêm túc nhìn qua Đường Tam "Đường Tam nguoi biết đó là con gì không?"

Mọi người nhìn hần, Đường Tam nghiêm túc suy nghĩ nhưng tiếc thay trong những tri thức mà Đại Sư truyền cho hần... không có bất kì thông tin hay tri thức nào mô tả đúng về con hồn thú mới đây. Hần thầm thở dài, lắc đầu "Ta không biết nó là hồn thú gì... sư phụ có lẽ biết. Nhưng ta có thể khẳng định một điều rằng con hồn thú đó rất nguy hiểm"

Tất cả đều trầm đồng ý với kết luận này... Lúc này đây, tiếng rên rỉ của ai đó khiến cho mọi người chú ý, cả nhóm nhìn cục lông nâu xù trong lòng Đường Tam ngo ngoáy rồi từ từ mở mắt, bối rối nhìn xung quanh với ánh mắt khó hiểu "Vi?"

Bạch Li mở mắt ra, cảnh tượng đầu tiên mà cô thấy là gương mặt của Đường Tam với Tiểu Vũ nhìn cô với ánh mắt hân hoan... nhìn quanh thì thấy những thành viên còn lại của Sư Lai Khắc... ai nấy đều vui vẻ nhìn cô. Ngay cả gấu lão sư cũng cười, tuy chỉ là một cái nhếch môi nhưng cô biết là hần đang cười... Cô trở lại rồi sao? Làm sao cô về được thế? Cô về thế nào mà bản thân không nhớ được... điều cuối cùng cô nhớ là cô đang cố về thì trượt chân té rồi ngất đi... chẳng lẽ cô mộng du?! Đang nghĩ ngợi thì giọng nói của Đường Tam kéo cô về thực tại

"Mừng nguoi trở về, Tiểu Vi"

"Eh?" Cô ngược mắt, ngo ngắc nhìn

"Tiểu Vi không được có lần sau đâu" Tiểu Vũ nghiêm khắc nhìn Bạch Li, nhưng khuôn mặt lại hiện lên nét cười nhẹ nhõm

"Tiểu Vi trở về là tốt rồi" Trữ Vinh Vinh cười cười, còn Chu Trúc Thanh thì gật đầu

"Tiểu Vi, nguoi quá ngẫu! Dám bám lên Thái Thân cự viên! Ta thật hâm mộ a~!" Mã Hồng Tuấn cười lớn

Nghe thế, Đới Mộc Bạch đánh lên vai Mã Hồng Tuấn "Tên béo nhà nguoi nói vậy mà cũng nói được sao?! Tiểu Vi bị thương tích đầy mình kia kia!"

"Tiểu Vi đừng lo, chỉ cần ăn hương tràng của ta là vết thương cỡ nào cũng khỏi hết!" Áo Tư Tập cười cười, trên tay cầm một cây xúc xích...

Bạch Li ngo ngắc nhìn những người trước mặt, đôi mắt to tròn của cô mở ra hết cỡ, hai con mắt ướt ướt... cô cười rồi kêu lên một tiếng "Vii!" Cô biết... bản thân rất may mắn khi có thể ở cùng họ

"Được rồi, phải xử lí cái chân gãy trước đã" Đường Tam vừa nói vừa bóp nhẹ chân phải của cô. Bạch Li nghe xong thì thầm gật gù đồng ý "Ừ, phải xử lí vết thương trước... mà khoan... nếu gãy chân thì thường thường là..." Cô đổ mồ hôi lạnh khi nhìn tay Đường Tam nắm chân mình "Không phải chứ?!" (°, °)

"CRACK!"

"EEEEVVVEEEEE~!!!!" "ĐAU~!!!!" Khớp xương trở về vị trí cũ kèm theo tiếng khóc "quỷ khóc thần sầu" vang vọng cả một góc trời, khiến cho chim chóc hoảng loạn bay bay...

...

"Tốt lắm, nên trở về " Sau khi nhìn Bạch Li khóc không ra nước mắt (QAQ) mặc kệ bản thân mình suýt có nguy cơ bị quần thành xác ướp, thì Triệu Vô Cực lên tiếng nhắc nhở

Triệu Vô Cực gương mặt mỉm cười nhìn mấy đứa nhóc trước mặt, tâm tình buồn lòng "Mặc dù lần này chúng ta gặp không ít rắc rối, trải qua mấy lần nguy hiểm, nhưng cuối cùng cũng đã đạt được mục đích. Áo Tư Tập, Đường Tam, Tiểu Vũ ba người các nguoi thuận lợi thu được hồn hoàn, tiến nhập

cảnh giới Hồn tôn, thực sự là rất tốt. Giờ đã đến lúc nên trở về Sử Lai Khắc học viện, chúng ta xuất phát."

Mọi người hò reo hoan hô... sau mấy lần trải qua thập tử nhất sinh, bây giờ mọi việc đã được giải quyết ổn thỏa, rốt cục đã có thể trở về nhà. Mấy tên đệ tử nhìn nhau, vô hình trong lòng mọi người đều có một cảm giác ảm ỉm. Trải qua vụ Tinh Đấu đại sâm lâm lần này, bất luận là có thu được hồn hoàn hay không, thì suy nghĩ duy nhất và thống nhất lúc này trong đầu mọi người là trở lại học viện, nằm gục trên giường.

Nhóm Sử Lai Khắc bắt đầu lên đường mà không hề hay biết ở trên cành cây đại thụ không quá xa, có bóng đen nhỏ lạnh lùng quan sát nhất cử nhất động của họ cho đến khi cả nhóm rời đi thì bóng đen đó cũng biến mất theo... Trong quá trình đi ra khỏi Tinh Đấu đại sâm lâm, Tiểu Vũ đang ôm Bạch Li, đem sự việc lúc trước đã thuật lại cho mọi người, kể lại với Đường Tam, đem tin tức bản thân đã có đệ tam hồn hoàn nói cho hắn.

"Tiểu Vũ, thế đệ tam hồn hoàn kỹ năng của ngươi là gì?" Đường Tam tò mò hỏi

Tiểu Vũ cười hi hi "Giữ bí mật~ Sau này trở về sẽ nói cho ngươi... Tiểu Tam, ngươi làm sao có thể giết được con Nhân diện ma chu đó? Khi đó ngươi chỉ có một mình, cho dù trước đó nó đã bị thương, nhưng lực công kích cũng phi thường kinh khủng, hơn nữa... nó còn có kịch độc" Nàng nhìn hắn đầy thắc mắc

Nghe nghi vấn của Tiểu Vũ, Đường Tam đột nhiên bừng tỉnh "Được rồi, thiếu chút nữa đã quên mất một việc. Triệu sư phụ, dừng lại một chút được không?"

Lúc này bọn họ đã gần đến bên ngoài Tinh Đấu đại sâm lâm, mặc dù có thể gặp một ít hồn thú, nhưng đều là cấp bậc mười năm, trăm năm... không đủ gây lo lắng cho mọi người, chưa kể đến có Bạch Li ở nên họ cũng bớt áp lực rất nhiều.

Triệu Vô Cực dừng bước, nhìn về phía Đường Tam "Làm sao vậy?"

Đường Tam tay xoa nhẹ Nhị thập tứ kiều minh nguyệt dạ, lấy ra Chư Cát thần nô... sau đó hắn loay hoay ấn một vài cơ quan trên đó. Bạch Li nhìn cũng hiểu được phần nào Đường Tam đang làm gì, cũng giống như súng... trước khi bắn phải mở chốt an toàn, sau khi bắn phải khóa chốt lại... Mà khác với suy nghĩ của cô là Đường Tam hướng Chư Cát thần nô về phía thân cây rồi bắn hết tên còn lại trong nỏ. Sau nghe Đường Tam giải thích rằng Chư Cát thần nô mỗi lần căng dây sẽ bắn mười sáu mũi tên, mà nếu căng rồi thì bắt buộc phải bắn nếu không sẽ hư nỏ vì lực bắn rất mạnh, thân nỏ không chịu nổi. Bạch Li hiểu ra... tuy hơi khác với súng nhưng cô thấy uy lực cũng không kém "Nhưng nếu so sánh súng với ám khí của Tam ca thì..." Cô nhìn Chư Cát thần nô "Mình có cảm giác ám khí đa dạng hơn nhiều"

Sau khi tò mò chứng kiến uy lực của ám khí, mọi người nhao nhao cười đùa hỏi Đường Tam cho mỗi người một cái ám khí phòng thân. Tất nhiên là đồng bọn với nhau nên Đường Tam đồng ý làm mỗi người một kiện ám khí phòng thân... Nếu Bạch Li nhớ không lầm thì khi về đến học viện, Trữ Vinh Vinh sẽ hỏi Đường Tam việc mua bán ám khí cho tông môn của gia đình... việc đó cũng dễ hiểu thôi, đối với hồn sư hệ hỗ trợ không một chút phòng thân như Trữ Vinh Vinh thì cần vũ khí bảo vệ bản thân là hiển nhiên "Rồi... Tam ca sắp bước lên con đường làm giàu rồi" (=w=)+

...

Trong căn phòng ký túc xá trống vắng không một ai... cũng không hẳn thế... ở trên bàn có cái đệm nhỏ và trên đệm nhỏ là sinh vật lông nâu mà- ta- cũng- biết- là- ai- đây đang chán nản nằm ườn trên cái đệm nhỏ... Thành thật mà nói... thời tiết hôm nay rất đẹp... trời quang mây tạnh, rất thích hợp cho một buổi huấn luyện hoặc thư giãn nghỉ ngơi hoặc chơi đùa vận động gì đó. Thế mà... Bạch Li thực sự muốn khóc a! (TTATT) Gãy chân! Bó bột! Nằm yên cả tháng trời! Cô không chịu nổi a! Thế là Bạch Li nổi lên tính trẻ con của mình... cô bèn một khóc hai nháo ba... được rồi, không đến mức ba là thất cổ hay gì... Có điều nháo lên vẫn không được theo Đường Tam hoặc Tiểu Vũ tu luyện... Bạch Li ủ rũ thấy rõ

Hôm nay sẽ giới thiệu Đại Sư cho mọi người biết a~ Cô rất muốn đi coi (>^<) cô còn nhớ trong nguyên tác thì ngay khi cả nhóm về học viện thì hôm sau giới thiệu Đại Sư rồi... thực muốn đi xem quá... Đôi tai cô rù xúng, cô đi cả nhắc đến chỗ chén nước được đặt kế bên nệm... đang uống vài ngụm nước thì không hiểu sao cô có cảm giác ai đó đang nhìn mình chăm chăm... ngước lên thì thấy con Shiny Umbreon đang đứng ở cửa sổ... quang minh chính đại mà ngó nhìn mình...

"PHỤT!" (°3°)< Cô sặc phun hết nước trong miệng ra "Khụ! Khụ!" Thực sự quá ngạc nhiên, quá bất ngờ rồi..

"Sao... Sao anh lại ở đây?!" Bạch Li kinh hoàng, lắp ba lắp bắp (°□°) hỏi vị khách không mời mà tới này...

Dạ Lãnh Thiên lẳng lặng nhìn Bạch Li, không hiểu sao hắn thấy phản ứng kinh hoàng, thất thần của cô rất thú vị đâu... Khí tức trên người hắn thu liễm lại, tuy nhiên làm chiến thần bao nhiêu năm... cái khí chất cường giả, lẳng lẽ đã ăn sâu vào cốt tủy của hắn... cho dù có thu liễm lại thì hắn "cũng không giãn mà tự uy" nên cũng không quá khó phát hiện sự hiện diện của hắn nếu hắn chăm chú vào ai hoặc cái gì thì Dạ Lãnh Thiên càng bị đối tượng hoặc mục tiêu nhìn để chú ý hơn (=w=)

"Ta gọi Dạ Lãnh Thiên" Giọng nói trầm thấp như tiếng đàn violin mê hoặc lòng người cất lên

"Ha hả?" Nghe giọng nói này khiến cho Bạch Li không tự chủ mà nghĩ đến người đàn ông chính chắn trưởng thành... mặc dù hiện giờ đó không phải là vấn đề

"Ngươi nên chịu trách nhiệm với ta"

"...?!" (=) Hà???

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 33: Tiểu Dạ

Trên đời này, có rất nhiều trường hợp chúng ta có thể gặp phải... có những trường hợp ta có thể giải quyết hoặc chấp nhận được, có những trường hợp khác thì ta không biết nên làm gì... và có những trường hợp vốn chỉ có trong tiểu thuyết... có thể chấp nhận hoặc là... đơ người mặc cho số phận... Ừ thì trường hợp này của Bạch Li là ý thứ hai... nếu nói ban đầu xuyên không thì cô còn tiếp thu được... Chứ tình huống bất chấp trách nhiệm này thì...

"Người nên chịu trách nhiệm với ta"

"...?!" (=.=) Đầu óc cô đình trệ một lúc mới hoàn hồn, cô ngơ ngác nhìn Dạ Lãnh Thiên "Xin lỗi... anh vừa nói gì cơ?" Cô là nghe lầm đi? Là đi?

"Người nên chịu trách nhiệm với ta" Dạ Lãnh Thiên rất "tốt bụng" mà nhắc lại cô

"..." (°_°) Bạch Li triệt để chết lặng rồi, đầu óc trống rỗng... cô shock... shock nặng... từ thuở cha sinh mẹ đẻ tới giờ, đây là lần đầu tiên có người bắt cô chịu trách nhiệm như thế cô là người hiếp đáp con nhà lành... cô cần yên tĩnh một lúc

Dạ Lãnh Thiên thấy cô thất thần nhìn trong hư vô, hần như mảy may khó hiểu nhìn cô... hần nói gì sai sao? Hần rất kiên nhẫn mà chờ cô trả lời...hần không hiểu sao nhìn cô thất thần như vậy lại thấy cô... ngổ ngổ thế nào ấy... cảm giác... khá là dễ thương. Đúng vậy... một chiến thần như hần rất ít khi cho ý kiến về người ngoài, ngoại trừ những người cần chú ý thì người ngoài cuộc hần không thèm để tâm. Có lẽ do nhiệm vụ đền bù này... có thể nói là thánh thoi nên hần mới chú ý cô đến vậy... hoặc cô là đối tượng chính nên hần mới để tâm quan sát cô... Dạ Lãnh Thiên không rõ lắm cảm xúc hiện giờ của bản thân, nên hần chỉ có thể im lặng mà suy nghĩ về thứ cảm xúc khó hiểu này...

Nhìn cô vẫn thất thần... có thể nói là hồn vía của Bạch Li đã bay đến tầng trời nào rồi. Dạ Lãnh Thiên vẫn ngồi đó lẳng lặng nhìn cô một chút rồi nhìn ra ngoài trời... hình như lúc này là cô muốn ra ngoài đi?

"Muốn ra ngoài?" Hần nói như hỏi nhưng thực chất lại là câu khẳng định

"A? Ừ?" Bạch Li trả lời trong vô thức... ít ra trong ba hồn bảy vía của cô không có hoàn toàn thoát xác, còn đủ để phản ứng

Dạ Lãnh Thiên cũng không nói gì nhiều, hần xoay người nhảy ra ngoài đồng thời cũng không quên đem cô theo... đem bằng cách gì cũng không cần nói... đương nhiên là đưa Bạch Li lơ lửng trên không giống như lần trước thôi... Cho đến khi cô hồi thần lại thì phát hiện ra bản thân đang lơ lửng trên không trung, cô hơi kinh ngạc nhìn bản thân với con Shiny Umbreon nào đó đang bước đi đằng trước "Đây là chiêu Psychic?!" Cô thầm nghĩ khi thấy Dạ Lãnh Thiên dẫn cô đến chỗ mọi người tập trung rồi lặng lẽ đứng ở chỗ bóng râm dưới một cái cây không quá xa, đủ để quan sát với lắng nghe mà không ai hay biết... sau đó hần "đặt" cô xuống thăm cô...

...

Lúc này đây các vị học trò, giáo viên trong học viện đều tề tựu đông đủ và tất nhiên là hiệu trưởng Phất Lan Đức giới thiệu từng vị sư phụ của học viện, ngoại trừ Triệu Vô Cực với hiệu trưởng thì có thêm ba người. Bạch Li không chú ý tới mấy người này lắm vì ánh mắt cô dán lên một vị trung niên có gương mặt cứng nhắc quen thuộc, ăn mặc vẫn sạch sẽ giản dị như ngày nào...

Sau khi giới thiệu các vị lão sư xong, Phất Lan Đức đi tới bên người vị trung niên, ôm bả vai của hần như người bạn lâu năm "Vị cuối cùng này, ta xin long trọng giới thiệu với mọi người! Hần chính là bằng vào tự mình nghiên cứu. Đã cho ra Thập đại vũ hồn cạnh tranh lực, được vinh dự là người đứng đầu của Vũ hồn lý luận! Là một vị hồn sư trí tuệ, đồng thời cũng là sư phụ của Đường Tam, Ngọc Tiểu Cương tiền sinh. Đương nhiên! Hần cũng là lão huynh đệ của ta! Chúng ta đã quen biết nhau vài chục năm... có lẽ nhắc tới tên của hần các ngươi không rõ lắm. Nhưng danh hiệu của hần, ta nghĩ các ngươi đều hần là đã nghe qua. Sau này, các ngươi cứ gọi hần là Đại Sư là được" Vị gian thương hiệu trưởng vui vẻ nói rất hùng hồn.

Nghe được hai chữ "Đại sư", tinh thần mọi người đều không khỏi rung lên, ánh mắt sôi nổi quay về hướng Đường Tam, mặc dù bọn họ đối với Đại sư không hiểu rõ nhiều lắm... Nhưng có thể dạy dỗ ra Đường Tam, đệ tử xuất sắc đến như vậy, sư phụ như thế nào không ưu tú đây chứ?!

Đường Tam cũng có chút kinh ngạc. Bởi vì... bây giờ hần mới biết tên của Đại sư, trước kia sư phụ cũng chưa từng nói, hần tự nhiên cũng không dám hỏi... hóa ra tên sư phụ mình là Ngọc Tiểu Cương. Nếu Bạch Li mà biết suy nghĩ này của Đường Tam thì cô chỉ biết thở dài cho vị siêu cấp lý luận nào đó thôi...

"Bắt đầu từ hôm nay, quá trình dạy các ngươi sẽ do Đại sư toàn quyền phụ trách. Chúng ta sẽ phối hợp với đại sư... các ngươi hôm qua vừa trở về, ta nghĩ mọi người cũng xem như tương đối mệt mỏi. Hôm nay sẽ cho các ngươi buông lỏng một ngày, ngày mai bắt đầu đi học như cũ. Lần này hành trình đến Tinh Đấu đại sâm lâm, có ba người đạt tới Hồn tôn cảnh giới, những người chưa đột phá 30 cấp còn Trữ Vinh Vinh, Mã Hồng Tuấn, Chu Trúc Thanh, các ngươi cũng phải cố gắng, tranh thủ sớm đuổi theo mấy người kia. Đại sư, ngươi có cái gì cần nói không?" Câu cuối cùng, Phất Lan Đức hướng tới bạn cũ hỏi.

Đại sư gật đầu, gương mặt cứng nhắc không một chút thay đổi... Nhìn bảy tên đệ tử trước mặt, nhàn nhạt nói "Học viện chỉ có bảy đệ tử các ngươi. Trong mắt của ta, các ngươi cũng là một chỉnh thể, ta đã xem qua lại lịch đơn giản của các ngươi. Ta đã có sẵn các phương pháp phù hợp dành cho mỗi

người. Có thể là tách ra, cũng có thể là phối hợp. Ta không hy vọng nghe được bất cứ thanh âm dị nghị gì. Bất luận là ai, ta đều đối xử như nhau! Các người nếu đã là đệ tử của quái vật học viện, chắc chắn có sự quái dị so với các hồn sư bình thường. Sau này để cho mọi người nhắc tới các người, chỉ có thể nghĩ đến hai chữ "Quái vật" Bắt đầu từ bây giờ... các người bảy người, những gì trước kia hãy coi như chưa biết, quá trình học sẽ được phân ra hai phần là sơ cấp và cao cấp, hoàn toàn tiến hành thống nhất giáo trình. Dựa theo số tuổi ta sắp xếp vị trí tiến hành cho các người. Nhất hào là Đái Mộc Bạch, nhị hào Áo Tư Tạp, tam hào Đường Tam, tứ hào Mã Hồng Tuấn, ngũ hào Tiểu Vũ, lục hào Trữ Vinh Vinh, thất hào Chu Trúc Thanh."

Đại sư ánh mắt đảo qua tất cả bảy người... rồi nói "Tốt lắm... hiện tại các người có thể giải tán, ngày mai sáng sớm ở chỗ này tập hợp. Hãy nhớ khi điễm tâm, ta không hy vọng chứng kiến bất luận kẻ nào vắng mặt. Nếu không, sẽ bị đem ra đặc biệt huấn luyện"

Nghỉ ngơi một ngày đương nhiên là chuyện tốt, bất quá Đại sư đến, cũng làm cho các đệ tử có chút tò mò không yên... Thấy biểu hiện tò mò, muốn hỏi mà không dám hỏi của một số người trong nhóm học sinh. Ngồi trong bóng râm Bạch Li cười khúc khích, người kế bên liếc nhìn cô rồi nhìn nhóm giáo sư học sinh đằng xa...

Khi các vị chuẩn bị rời đi, tất cả mọi người đột nhiên đứng sững lại... lần đệ tử và các sư phụ khuôn mặt đều trầm xuống, trầm nhiều nhất là nhóm học sinh với Triệu Vô Cực... tất cả đều ở trạng thái đề phòng... Nguyên nhân là bọn họ đều cảm nhận thấy lãnh khí cùng với áp lực quen thuộc giống trong Tinh Đấu đại sâm lâm, tuy giống nhưng không mạnh mẽ bằng lúc đầu nhưng cũng đủ làm nhóm Đường Tam ớn lạnh. Mọi người Sư Lai Khắc đều nhìn hướng bất nguồn của lãnh khí thì thấy trong bóng râm... sinh vật không quá rõ hình thù đang nhìn họ bằng con mắt vàng lạnh lùng, họ cũng thấy được những hoa văn xanh dương của con vật đó...

Khi Dạ Lãnh Thiên bước ra chỗ sáng, thì nhóm Sư Lai Khắc mới nhìn rõ hình dạng Pokemon của hắn... vừa thấy là những thành viên vừa mới về từ Tinh đấu đại sâm lâm đều căng thẳng tinh thần nhìn hắn, đồng thời có xu thế muốn xuất vũ hồn

"Lão Triệu, người đây là?" Phát Lan Đức hỏi Triệu Vô Cực nhưng con mắt vẫn đề phòng nhìn Dạ Lãnh Thiên

"Là con hồn thú lạ ta gặp trong Tinh đấu đại sâm lâm" Triệu Vô Cực gật đầu, điều này càng làm không khí xung quanh họ cương cứng... vì sao ư? Vì lần đầu gặp mặt họ có thể cảm nhận thấy một khí chất vô hình toát ra từ Dạ Lãnh Thiên... loại khí chất vô hình đó khiến họ luôn có chung một tiếng lòng là "nguy hiểm"... mà hắn có thể ở ngay dưới mí mắt của mấy vị Hồn Thánh, Hồn Đế không hề bị phát hiện... mọi người càng nâng cao cảnh giác. Không khí xung quanh căng thẳng cho đến khi tiếng kêu của tiểu thú nào đó kêu lên thì lãnh khí và uy áp của Dạ Lãnh Thiên cũng tự nhiên giảm rất nhiều, khiến cho mọi người sững sờ một chút...

Bạch Li ngó người khi thấy không khí dần trịnh trọng... Gì thế này?! (°□°) "Khoan đã!" "Eevee!" Cô hơi lao đảo chạy ra, suýt té nhưng cuối cùng vẫn đứng vững được rồi có lết người đến kế bên Dạ Lãnh Thiên "Không phải là địch!" "Vii v!"

Thấy Bạch Li đáng lẽ ra phải nghỉ trong phòng đang ở đây thì Đường Tam không khỏi kinh ngạc, càng ngạc nhiên hơn là hắn thấy lãnh khí và uy áp từ con hồn thú đen lạ này lại biến mất khi cô lên tiếng "Tiểu Vi?" Hắn nhìn cô đang đứng kế bên Dạ Lãnh Thiên "Người biết con hồn thú này?"

Bạch Li gật đầu

"Là bạn của Tiểu Vi sao?" Tiểu Vũ hỏi... Bạch Li nhìn nàng rồi gật đầu "Bạn? Ờ cũng không đến mức vậy, biết thì biết... bạn cũng được mà ha~" Cô thắm đỏ mồm hơi hột rồi liếc nhìn Dạ Lãnh Thiên... cũng đang lẳng lặng nhìn cô "Ặc! Sao nhìn mình hoài thế?!" (=,=)"

Mọi người cũng thắm thờ nhẹ một hơi nhưng không dám lơ lỏng cảnh giác, khi đó tất cả đều liếc nhìn vị Đại sư, hy vọng hắn biết được con hồn thú này là gì... đáng tiếc... Đại sư không biết nhưng ít ra nhờ vào Bạch Li mà họ cũng biết được Dạ Lãnh Thiên không hề có địch ý, tất cả cuối cùng có thể thả lỏng nhưng vẫn khá kiên dè Dạ Lãnh Thiên...

"Vậy vì sao con hồn thú này lại theo chúng ta từ sâm lâm đến tận đây thế?" Triệu Vô Cực thắc mắc

Đại sư nhìn Dạ Lãnh Thiên với Bạch Li rồi suy tư một chút "Ta nghĩ tám phần là theo Tiểu Vi" Không hiểu sao nghe câu này xong, vẻ mặt của mọi người như hiểu ra nhìn Bạch Li với Dạ Lãnh Thiên

"Sao lại nhìn mình với ánh mắt đó chứ?" (==) Cô nghiêng đầu khó hiểu

"Tiểu Vi thực lợi hại" Áo Tư Tạp cười đều "Hả?" Cô không hiểu nhìn hắn

"Nhỏ thế mà còn giỏi hơn ta nhiều" Mã Hồng Tuấn gật gù

"..." Có ai đó làm ơn giải thích cho cô có chuyện gì không? Sao mặt Tam ca với Tiểu Vũ lại hơi đen thế? Còn mấy vẻ mặt "thì ra là thế" của mọi người là sao nữa?! (=v=)"

"Dù sao ta nghĩ con hồn thú này nên có cái tên, mọi người nghĩ sao?" Trữ Vinh Vinh cười cười cho ý kiến

"Tiểu Hắc thì sao?" Phụng béo lên tiếng, vừa dứt lời thì mọi người thấy lạnh cả sống lưng

"Tiểu Dạ" Lúc này Chu Trúc Thanh lên tiếng, nghe cái tên này thì mọi người thấy đỡ lạnh hơn nhiều

Bạch Li buồn cười nhìn Dạ Lãnh Thiên "Tên vậy là được rồi, cũng gần giống tên anh mà" Cô cười làm hòa, tuy mọi người chỉ nghe thấy cô kêu mấy tiếng "Vi vi" với Dạ Lãnh Thiên, hắn nhìn cô sau đó lãnh khí giảm bớt đáng kể, điều này càng chứng thực suy đoán của mọi người. Sau này hễ có cơ hội là họ đều chọc cô, ban đầu cô chỉ thờ dài, cười cười cho qua... nhưng một thời gian sau đó thì cô bới rối đồ mặt... chỉ có cô là bới rối khác với ai đó mặt dày

hường thụ, tuy nhiên đó là chuyện rất lâu sau này thôi...

"VẬY là Tiểu Dạ đi" Không biết là ai quyết định, nhưng mọi người đều đồng ý

Lát sau mọi người dần tản ra, người nào việc đó... tất nhiên ai cũng có việc làm riêng của bản thân. Bạch Li được Tiểu Vũ bế về phòng, Dạ Lãnh Thiên theo kế bên... cô nhìn hẩn... có một điều cô muốn hỏi hẩn cho ra lẽ.

"Tôi hỏi anh một việc được không?" Bạch Li từ trong lòng Tiểu Vũ cất tiếng, và tất nhiên những gì cô nàng Tiểu Vũ nghe toàn là tiếng kêu của Pokemon. Dạ Lãnh Thiên liếc mắt nhìn cô rồi khẽ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý

"Lúc này... anh nói tôi... ừm... phải chịu trách nhiệm về anh... Ờ là việc gì thế?" Theo cô biết thường thường là con gái mới nói mấy lời thoại chịu trách nhiệm như vậy... con trai... Ừ cũng có... nhưng mấy nhân vật đó thường được miêu tả là có gương mặt siêu dày khó phá... Mặc dù nhìn Dạ Lãnh Thiên không giống hạng người mặt dày nhưng ông bà từng nói "Tri nhân tri diện bất tri tâm" Đề phòng tốt hơn... chưa kể đến việc này bắt nguồn từ miệng tên Shiny Umbreon nào đó... cô cảm giác quá quái dị... khó mà hình dung được (= _ =)

"Cô trị thương cho ta chưa xong"

"A?" Bạch Li hơi khó hiểu một chút sau đó nhận ra hẩn muốn nói gì "Ý anh là tôi chưa trị xong nội thương của anh nên phải chịu trách nhiệm?"

Không thấy Dạ Lãnh Thiên trả lời, cô biết là hẩn ngầm đồng ý... Bạch Li thở nhẹ một hơi, cô biết một người nhìn lạnh lùng, vương giả như hẩn sao có thể là tên mặt dày được. Mãi sau này khi nghĩ đến kết luận này của bản thân... cô thấy mình quá ngây thơ rồi, cô khóc không ra nước mắt (QAQ)

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Đợt huấn luyện thứ nhất

Sau một ngày nghỉ ngơi... và có thể nói là kinh ngạc với một vài người đối với sự xuất hiện của thành viên đen thui lù mà chúng ta cũng biết rõ là ai. Trừ việc đó ra thì mọi thứ vẫn ổn, đồng thời Đường Tam cũng bắt đầu với sự nghiệp buôn bán ám khí của mình, có thể nói là mọi chuyện khá thuận lợi với tất cả mọi người trong học viện Sử Lai Khắc... có điều sự yên bình thuận lợi này hiển nhiên là không kéo dài được lâu.

Hôm nay là bắt đầu huấn luyện đợt một, theo mặt tích cực với nhóm học sinh mà nói thì họ sẽ khá là được lợi trong tu luyện đi? Vì người huấn luyện bọn họ là sư phụ của Đường Tam, là Đại sư cơ mà... nên chắc không đến nỗi nhỉ? Mãi thật lâu, rất lâu sau này... tất cả đều nổi danh, có người hỏi cảm nhận của cả nhóm về đợt huấn luyện của Đại sư. Vừa hỏi thì không hiểu sao bầu không khí của nhóm trở nên âm u, ừ rừ... rồi họ đồng thanh trả lời "Địa ngục trần gian" Tuy nhiên chuyện đó tính sau, quay lại vấn đề chính (^-^)

Sáng sớm, Tiểu Vũ bế Bạch Li và kéo Trữ Vinh Vinh đến nhà ăn... tất nhiên là Dạ Lãnh Thiên theo sau. Vừa đến thực đường, mùi thơm phức của món thịt kho đập vào mũi của Bạch Li, cô vui vẻ nhìn Đại sư khi thấy hẩn chuẩn bị đồ ăn sáng cho mọi người... Nhìn đĩa com trộn thịt kho trước mặt, hai mắt cô tỏa sáng, miệng thì cười tươi rói (^v^)... vị Đại sư nào đó vô tình thấy được thì cũng nhếch môi cười bất đắc dĩ, suốt mấy năm quan sát tìm hiểu tiểu hồn thú này. Tuy không thu hoạch được gì nhiều về cô, nhưng ít ra hẩn cũng biết được tính tình của cô, đồng thời cô rất khác với những con hồn thú khác... Ánh mắt Đại sư liếc về phía tên Pokemon lông đen nào đó... bây giờ lại xuất hiện một con hồn thú lạ bám theo Tiểu Vũ, có lẽ ngoại trừ huấn luyện lũ nhỏ ra thì hẩn nên tiếp tục quan sát và nghiên cứu về hai con hồn thú này...

...

Nhìn mọi người dần dần tập trung trong sân, ngồi trong bóng râm gần đó, Bạch Li cùng Dạ Lãnh Thiên lẳng lặng quan sát... thực ra chỉ có mình cô ngồi nhìn thôi, Lãnh Thiên thì nằm rồi. Cô liếc mắt nhìn vị Shiny Umbreon kế bên mình, tối hôm qua Lãnh Thiên không hề ngủ trong ký túc xá nữ mà ngủ ở trên cây gần cửa sổ, lúc ăn thì cô chú ý hẩn ăn rất lịch sự và nhã nhặn. Bạch Li không ngờ Pokemon cũng hiểu biết lễ nghi lịch sự tới vậy... nhìn hẩn nằm nhắm mắt, cô không biết là hẩn nhắm mắt thôi hay ngủ không nữa... thôi kệ, không nên quấy rầy giấc ngủ của người khác 'Quấy rầy giấc ngủ của người ta thì sẽ bị người ta đập' (°w°) cô gật gù với ý nghĩ của mình rồi tiếp tục quan sát lớp học ngoài trời...

Đại Sư để hai tay sau lưng, đứng ở giữa thao trường và nhìn bảy tên học trò dựa theo tuổi xếp hàng. Hôm nay học cũng chỉ có một vị sư phụ, Phát Lan Đức viện trưởng đã nói qua rồi... tất cả các vị giáo viên của học viện bắt đầu từ hôm nay đều phối hợp Đại sư tiến hành dạy học.

Ánh mắt Đại Sư lạnh lùng nhìn qua từng vị học sinh "Ngày mai vào lúc bữa sáng, ta hy vọng các ngươi đều có mặt sớm tại thực đường. Sau khi ăn xong cần phải có thời gian tiêu hóa, không thể lập tức tiến hành vận động mạnh. Mặt trời vừa lên, ta sẽ chuẩn bị tốt bữa sáng... trong vòng nửa canh giờ còn không có đến, vậy thì không cần nói nhiều, sẽ không được ăn sáng"

Ánh mắt mạnh mẽ từ trên người Đại Sư lướt qua một lượt. Hẩn đương nhiên nhìn ra có vài người không để lọt tai nhưng cũng không nói thêm gì nhiều... hẩn đưa ra một cái chén trước mặt mọi người rồi nhàn nhạt nói "Ai có thể làm nát cái chén này?"

Mã Hồng Tuấn xì một tiếng "Đơn giản vậy thôi sao?"

Giọng nói của Đại sư không nhanh không chậm mà nói tiếp "Ta nói là không dùng hồn kỹ, năng lực hồn cốt, thần thể, đạo cụ hay bất kỳ tiếp xúc nào mà làm vỡ nó" Nói rồi liếc nhìn Mã Hồng Tuấn "Học sinh mập muốn thử không? Làm được ta mời ngươi một buổi ăn"

"Không phải là bữa ăn miễn phí, ngươi tưởng ta ngốc hả?!"

Bạch Li đỏ mặt hời hợt, cô có cảm giác Đại sư đang khiêu khích mấy người không phục thì phải... còn ra chiêu dụ dỗ nữa chứ... 'Mà Đại sư đang là dụ dỗ hay khiêu khích thế?! Sao mình có cảm giác là cả hai' (O_o) Bạch Li thầm nghĩ rồi nhìn qua Mã Hồng Tuấn '...Mà cũng không quá hiệu quả lắm..'

Sự việc diễn ra kế tiếp khiến cô nghĩ lầm rồi, khi nhìn người nào đó vừa mới không thèm nghe Đại sư dụ bữa ăn... thế mà bây giờ đang giờ hai tay hướng về cái chén, cố gắng làm vỡ cái chén bằng cách nào đó... mặt thì nhăn nhó tập trung cao độ nhìn chăm chăm cái bát trước mặt như thể cái chén vô tri đó có nỗi thù truyền kiếp với tên mập hần vậy. Không biết có phải do cô tưởng tượng hay gì không, vì khi Mã Hồng Tuấn tìm cách cho cái chén vỡ thì cô có thể thấy hai chữ "Tên đàn" rất to trên mặt của con phượng hoàng béo. Bạch Li nghĩ nghĩ, theo như những gì Đại sư "thách" tên mập thì nói tóm gọn và dễ hiểu là làm bể cái chén mà không có bất kỳ tiếp xúc nào... nếu vậy thì cách duy nhất để làm vỡ bát là dùng hồn lực đánh lên... nếu là trong trường hợp của Bạch Li là dùng linh lực làm bể.

Mã Hồng Tuấn gầm nhẹ một tiếng, do sự tác động hồn lực của tên mập... cái chén bay lên rồi rớt xuống đất nhưng không bị gì, còn y nguyên. Mập mập héch mui lên trời và Bạch Li thế là cô thấy hai chữ "Tên đàn" trên mặt Mã Hồng Tuấn còn to hơn lúc đầu (==')

"Làm tốt lắm, mà cái chén không nát không có đồ ăn" Hiển nhiên là Đại sư rất thẳng thắn mà cho tên béo một chậu nước lạnh...

Việc này bắt đầu thu hút những người khác, Đới Mộc Bạch cũng hào hứng lên thử... kết quả là cái chén chỉ rung lạch cạch một chút và hần bị Mã Hồng Tuấn chọc cho một phen...

"Ha! Bữa ăn ngươi cũng không có!"

"Thằng ngốc này!!!" Bạch hổ bị Phượng mập chọc cho quạu rồi

Lúc này Đại sư bắt đầu giảng giải về tri thức khả năng khống chế hồn lực mà ông tìm hiểu... đối với Bạch Li thì theo một cách nào đó là hần đang ra oai (=v=) Tóm lại là theo Đại sư thì khả năng khống chế hồn lực rất có lợi trong các trận chiến, trong những tình huống nào dùng hồn lực thế nào, dùng bao nhiêu là đủ... nếu biết khống chế và áp dụng đúng cách thì có khả năng thắng đối thủ mạnh hơn bản thân. Hần lướt nhẹ nhìn qua các vị đệ tử đang chăm chú lắng nghe, sau đó nhẹ nhàng giảng tiếp mà làm như không thấy ánh mắt từ không phục cho đến kính nể của vài vị học viên. Theo lý thuyết mà hần tìm hiểu thì những hồn sư có hồn kỹ ngoại phóng hay hồn lực tụ tập ở bên ngoài cơ thể tạo thành chiêu thức, thì sẽ có ý thức và trải nghiệm qua khống chế hồn lực... và theo cách hiểu của Bạch Li là khí hồn sư khống chế hồn lực tốt hơn thú hồn sư nhiều (=w=)

Lần lượt từng vị học viên bắt đầu thử khống chế hồn lực và kết quả có ba người làm cho chén bị bể... Thật ra thì chỉ có Đường Tam với Tiểu Vũ là làm bể bát đúng theo yêu cầu thôi, còn nàng mèo Chu Trúc Thanh khi thử... làm hoài không được nên nàng mất kiên nhẫn, bực mình và tức quá nên... E hèm! Chị đập luôn cái chén rồi... (==')

Đại sư ho khụ một tiếng rồi bắt đầu nói "Bây giờ các ngươi đã hiểu rõ tình trạng của bản thân rồi chứ? Tiếp theo đây sẽ là đặc huấn lực khống chế hồn lực, làm cho hồn lực phát huy mạnh hơn, chính xác và hiệu quả hơn. Và lần này, mỗi người các ngươi ít nhất sẽ học kỹ năng mới ngoài hồn kỹ"

Lúc này đây khí thể của học viên dâng trào, tràn đầy kính phục nhìn Đại sư... nếu ban đầu có không phục, thì bây giờ với những lý luận phân tích đơn giản đã chỉ ra những điều cần thiết trong chiến đấu và tu luyện là họ phục hoàn toàn. Chưa kể bây giờ có thể có thừa một hồn kỹ mà không cần hồn hoàn, thử hỏi sao họ không phục? Thử hỏi sao họ không kích động?

"Đại sư nói đi! Muốn chúng ta làm gì?" Áo Tử Tạt suýt nữa là la lên

"Chúng ta sẽ chấp hành nghiêm túc!" Mã Hồng Tuấn kích động

"Ừm..." Đại sư, Ngọc Tiểu Cương đưa tay lên cằm... đắm chiêu suy nghĩ như thể đang nghĩ tới một nan đề khó vậy. Mọi người hồi hộp nhìn hần thì hần cất tiếng "Phát Lan Đức thật là keo kiệt, chưa từng mời mình ăn một bữa. Lần này phải ăn cho thỏa đáng"

"Hả?" (O.o)

'Chẳng phải là Đại sư định lên lịch huấn luyện sao? Sao tự dưng nói cái gì thế?' Bạch Li khó hiểu nhìn vị trung niên đại thúc

"Ta muốn ăn một bữa sang trọng tại đây" Đại sư đưa ra tấm hình một phòng ăn của một tiệm ăn... Bạch Li có thể nói là xúng tằm nhà hàng 5 sao "Ăn những món này" Hần đưa ra một chuỗi thực đơn các món ăn ngon, đắt tiền và cầu kỳ... Các vị đệ tử chết lặng kể cả Đường Tam... tất cả đều ngờ người đầu óc của họ thực không theo kịp vị đứng đầu Vũ hồn lý luận này, họ cần thời gian tiêu hóa...

'Có lẽ... đây là điển hình "Ông nói gà, bà nói vịt" quá' Bạch Li thầm nghĩ

"Đại sư... muốn chơi viện trường thì hơi khó... rồi cũng là đệ tử chúng ta mời chứ ai..." Tiểu Vũ hơi hơi đen mặt

"Không" Đại sư rất nhẹ nhàng đáp, sau đó dội một quả bom "Các ngươi giúp ta làm com làm phòng là được"

Tập thể sốc đơ người, tiếng sấm vang dội khiến họ chết đứng tại chỗ... còn Bạch Li thì khi vừa nghe xong thì suýt té 'Đại sư... bụng của người cũng đen quá đi' Cô đỏ mặt hời hợt (=,=')

...

Đạo này mình hơi nhức đầu nên ra chương hơi trễ chút... hahaha xin lỗi nha ^^

Các bạn nghĩ sao về chương này? Mình nghĩ chèn vài tình huống trong truyện tranh chắc sẽ thú vị hơn chút (^^) Ha ha mong mọi người phát biểu ý tưởng a~

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Bắt đầu huấn luyện

"Không" Đại sư rất nhẹ nhàng đáp, sau đó dội một quả bom "Các ngươi giúp ta làm cơm làm phòng là được"

Tập thể Sư Lai Khắc thất quá sốc dờ người, lời phán của Đại sư giống như sấm rọi vang trời. Đầu óc của họ dường như bị đình trệ một lúc, khi bình tĩnh lại thì họ mới bắt đầu ngẫm nghĩ lại... nói chung là bắt đầu tiêu hóa lời của Đại sư. Mọi người cảm thấy khó hiểu, cũng có bất mãn với yêu cầu này của vị đệ nhất lý luận Vũ hồn. Tuy phục lý luận của Đại sư, nhưng tự nhiên bắt người ta làm phòng, nấu cơm như thế này thì nhiều người khó mà làm theo. Tất nhiên, kết quả là năng mềo Chu Trúc Thanh lên tiếng kháng nghị tiếng lòng của nhiều người và Đại sư đáp trả lời của nàng ta rất tự nhiên.

"Đây là nội dung của buổi học, ai không đồng ý thì đi đi" Lời của Ngọc Tiểu Cương khiến cho tất cả đều nín thin 'Không hổ danh là Đại sư, chọn trúng tim đen' Bạch Li gạt gù nhìn từng người được phân công nhiệm vụ khác nhau.

Đầu tiên là Đới Mộc Bạch, được Đại Sư giao cho nhiệm vụ làm và nhào bột. Chàng Bạch hồ thảm hừ nhẹ

"Hừ, đơn giản thế sao? Mấy phút là xong ngay" Nhưng lời nói kế tiếp của Đới Mộc Bạch suýt làm cô ngã ngựa "Chỉ cần ai đó nói cho ta biết cách làm"

"Nếu không biết thì đừng tỏ vẻ ta đây biết a!" (= =) Khi Bạch Li nhìn Đới Mộc Bạch trộn bừa đồng bột trong tô gỗ, rồi dùng sức nhào nhào, cô hơi nhúm mày 'Dùng lực tay mạnh như thế, coi bộ không ổn lắm' Vừa nghĩ xong thì "Crack!" Tô gỗ vỡ làm hai, bột thì đổ bê bết lên bàn. Bạch Hồ dờ người như tượng nhìn đồng bê bối trước mặt không biết làm sao.

Ngọc Tiểu Cương thân nhiên, nhàn nhạt chấp tay sau lưng mà nhìn vị đệ tử trước mắt "Còn thấy đơn giản nữa không?" Hắn xoay người mà rời đi rất thông thả, cùng với một kích trí mạng "Cái tô đó viện trưởng tốn 20 đồng hồn tệ mua, nếu không muốn hắn lấy mạng ngươi thì cẩn thận chút đi" Không cần biết tên đệ tử phản ứng thế nào mà rời đi, Bạch Li đỏ mặt hơi hột nhìn bóng lưng Đại Sư sau lại nhìn Đới Mộc Bạch từ việc cứng đờ hóa thành tượng, thì chuyển thành tượng biến thành bụi theo gió mà bay.

'Chiêu này của Đại Sư cũng thật quá độc đi' Cô nghĩ đến tính keo kiệt với yêu tiền của vị gian thương viện trưởng, tuy nói mấy người học sinh sẽ chịu khổ trong rèn luyện, nhưng không hiểu sao cô thấy người khổ nhất không phải là học sinh mà là Phát Lan Đức viện trưởng a? (°-°) Phải nói rằng linh cảm này của cô đúng vô cùng và nó sẽ được chứng thực suốt quá trình huấn luyện đâu.

Mục tiêu tiếp theo của Đại Sư là Mã Hồng Tuấn, nhờ Dạ Lãnh Thiên "đưa" mình đi và theo ý của Bạch Li thì đợt huấn luyện dành cho phượng béo chẳng khác gì cực hình cho người tham ăn. Trước mặt Mã Hồng Tuấn là một đồng nguyên liệu đồ ăn còn sống và đang chờ người chế biến.

"Đại Sư muốn huấn luyện ta ăn cơm hả?! Là phần thưởng cho lúc này hả?" Mã Hồng Tuấn vui vẻ nhìn đồng đồ ăn trước mắt "Yên tâm, ta sẽ không làm Đại Sư thất vọng!" Nghe xong, Bạch Li thì liếc mắt nhìn tên béo như thể đang nói rằng "đầu óc anh bị vấn đề sao?" (= =) Chẳng phải lúc đó Đại Sư nói rằng không có ăn rồi sao? Dạ Lãnh Thiên thì hừ nhẹ một tiếng khinh thường đầu óc của tên mập, một cái liếc mắt cũng không thêm cho.

"Không, ngươi phụ trách nấu nướng nhóm lửa" Đại Sư nhàn nhạt cho chậu nước lạnh

"Hả?" Mã Hồng Tuấn ngốc lảng nhìn Ngọc Tiểu Cương gơ tay chỉ các vị giáo viên đang ngồi gần đó.

"Tụi họ mới phụ trách ăn" Đại Sư cũng không thêm đề ý đến gương mặt hóa đá của Mã Hồng Tuấn mà tiếp tục giảng "Hồn lực của ngươi toàn là hồn lực ngoại phóng, nên kết quả mà ngươi làm với cái chén cũng không ngoài dự đoán. Nhưng mà ngươi không chế hồn lực cực tẻ, ngoại trừ nóng tính ra thì chẳng có tác dụng gì khác. Nên ngươi cứ từ từ mà hưởng thụ đợt huấn luyện này đi"

Nhìn Mã Hồng Tuấn vừa đau khổ mà nhận đơn hàng mà phun lửa nấu nướng, nấu xong thì tội nghiệp bị các vị lão sư trách mắng...

"Sao thịt bò bị cháy khét rồi!?"

"Thịt xiên nướng bị ngươi đốt thành than rồi!"

"Thịt đùi sao còn sống thế hả!?"

Hiển nhiên là phượng mập bị Phát Lan Đức đập một trận "Ngươi làm đằng hoàn chút coi!! Hết lương thực là tuần này ngươi khỏi ăn cơm!!!"

Đối với những người ham ăn hay phàm ăn thì nỗi đau khổ nhất là gì? Chính là nhìn người khác ăn món mình thích mà bản thân lại không thể ăn được. Nhìn Mã Hồng Tuấn bị "hành hạ" như vậy, Bạch Li thật không nỡ nhìn và cô rất rất đồng tình tên mập...

Đến lượt Áo Tư Tập với Trữ Vinh Vinh, huấn luyện của hai người khá là đơn giản. Đó là làm ruộng, trồng rau... tất nhiên không đến mức đơn giản như vậy. Cả hai được Đại Sư đưa cho hai hũ gồm ừ rau cải chua, nắp đây không kín, nhưng nếu dùng hồn lực lên hũ thì nắp bình được đây chặt. Hắn yêu cầu cả hai phải vừa làm ruộng vừa tiếp hồn lực cho bình bằng bộ phận khác của cơ thể, không được dùng tay tiếp hồn lực. Dặn dò xong, Ngọc Tiểu Cương bồi tiếp một câu.

"Nhớ phải duy trì đây kín bình, nếu không cải chua đang ừ sẽ hư. Ta tiện thể cho các ngươi trồng trọt, rèn thể lực có ích cho sức khỏe" Tuy là nhắc nhở, nhưng không hiểu sao cô thấy câu này của Đại Sư khiến cho mặt hình tượng thế nào ấy?... hay là do cô tưởng tượng nhỉ? (°.°)

Phần của Chu Trúc Thanh thì... nói đơn giản thì không đơn giản, nói khó thì không khó. Chính là xuống hồ bắt cá 'Cũng khá đơn giản mà, có điều...' Liếc nhìn băng sơn mỹ nhân 'Vũ hồn của Chu Trúc Thanh là mèo, mà mèo là sợ nước đâu' Bạch Li thầm nghĩ nhìn nàng mèo đen với Đại Sư.

"Ngươi xuống nước cho ta" Đại Sư chỉ xuống hồ nước.

"Ta không biết bơi"

"Không xuống nước sao bắt được cá?" Dứt lời, hắn thấy Chu Trúc Thanh cầm nhánh cây, quơ một cái. Nhanh như chớp, tức khắc trên tay ngọc của băng mỹ nhân cầm nhánh cây xỏ xuyên một con cá, nàng lạnh nhạt đáp lời Đại Sư.

"Có thể"

"Không được, xuống nước cho ta" Đại Sư rất bình tĩnh.

"Ta không biết bơi"

"Không xuống nước sao bắt được cá?"

"Có thể" Trên tay là cầm nhánh cây khác, xỏ xuyên con cá khác...

Cuộc đối thoại cứ tiếp diễn và cứ lặp đi lặp lại như thế mãi cho đến khi cô mèo đen đồng ý. Bạch Li nhìn chằm chằm Chu Trúc Thanh, nói đúng hơn là cô đang nhìn chằm chằm vào bộ đồ mà nàng ta mặc. Đại Sư nói truyền hồn lực vào bộ đồ, sẽ hỗ trợ nàng mèo trong nước, tất nhiên là có mũ đi kèm. Mà cái đó không phải là vấn đề, vấn đề đó chính là vì cái gì mà bộ đồ này giống hệt mấy bộ đồ thú vật, linh vật mà cô thường thấy trên mấy đợt quảng cáo, chương trình TV ở kiếp trước a?! Mà còn là nguyên con chim cánh cụt nữa chứ?! Đại sư... người có chắc là ngài đang huấn luyện người ta, chứ không phải là trả thù người ta bắt mất lên tiếng với ngài sao? (=A=) Bạch Li đỏ mặt hỏi hột.

Cũng giống như Áo Tư Tập cùng Trữ Vinh Vinh, Đường Tam phải vừa cầm hũ ừ rau chua vừa làm việc, nhưng thay vì trồng rau thì hắn phải dùng tám chân nhện ngoại phủ hồn cốt của mình, Bát Chư Mâu... xây phòng ở và lúc xây nhà tuyệt đối không cho phép dùng tay. Riêng Tiểu Vũ thì Đại Sư không giao việc như những người khác, chỉ yêu cầu nàng làm sao hồn lực tụ tập trong tay thành hình thể. Hắn giao việc cho nàng khác vì trong bảy đứa đệ tử, nàng là thú vũ hồn mà khống chế hồn lực tốt nhất nên phải khác mấy học sinh khác. Nghe Đại Sư giao việc, Tiểu Vũ gật đầu xong nàng tò mò hỏi.

"Đại sư, Áo Tư Tập và Vinh Vinh cũng không phải làm cải chua sao? Chẳng lẽ không đủ ăn?"

"Không, của Đường Tam là kim chi"

"..." Đường Tam không lời để nói

"..." (= _ =) 'Kim chi với cải chua có phân biệt sao?' Bạch Li nhìn trời.

Huấn luyện khống chế hồn lực bắt đầu...

...

MÌNH THỰC XIN LỖI ĐÃ BẮT MỌI NGƯỜI CHỜ LÂU!!! (×<)

Nói ra cũng thật xấu hổ, sau khi xong mấy đề luận, mình đuối quá nên... E hèm! Mình quên luôn là mình đang viết truyện. Mãi cho đến vài ngày trước, mình đang tìm truyện đọc thì thấy mấy truyện Đầu la đồng nhân, lúc đó mới nhớ ra... Ahahaha...

Một lần nữa mình thực xin lỗi và chân thành cảm ơn các bạn đã chờ mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đầu La)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Quá trình

Ngày huấn luyện thứ nhất thời tiết rất đẹp, trời xanh mát có thể xem là khởi đầu tốt cho Sư Lai Khắc thất quái bắt đầu tập luyện theo yêu cầu của Đại sư. Nhưng theo cách nhìn của Bạch Li thì đây là bắt đầu công việc xây dựng, làm bếp, làm nông...v...v tùy theo từng người mà công việc khác nhau (=,=') Nếu nói tới làm nông, trồng cây làm ruộng thì phần công việc này thuộc về Trữ Vinh Vinh với Áo Tư Tật, tất nhiên cặp đôi làm ruộng này không có vấn đề gì. Cô chỉ hơi ngờ ngợ với vị đại tiểu thư Vinh Vinh, con cháu trong đại gia tộc chắc cũng biết cơ bản trong làm ruộng nhỉ? Và khi hai người họ bắt đầu, thì cô mới ý thức được bản thân quá đề cao trong việc giáo dục trí thức thường thức của đại gia tộc rồi.

"Hôm nay chúng ta hái cái gì?" Trữ Vinh Vinh vui vẻ nhìn về phía Áo Tư Tật hỏi

"Vinh Vinh, chúng ta mới bắt đầu trồng. Chưa trồng sao thu hoạch được?" Áo Tư Tật khó hiểu

"Ừm... Trồng cái chẳng phải là hái cái sao???" Vinh Vinh càng khó hiểu hơn. Bạch Li nhìn đại tiểu thư, đối với tư duy logic của nàng thì cô đồ mờ mờ hồ hồ (=,=') 'Hái khác, trồng khác a. Hai việc đó là khác nhau hoàn toàn'

Xúc xích đại thúc chịu thua, đành phải giảng giải cho Trữ Vinh Vinh. Khi cô nàng nhìn đồng thùng chứa phân bón thì có lẽ chịu đả kích nên không cần thận duy trì hồn lực lên hủ ử cái chua, cái nấp hủ lung lay rồi. Nàng hai tay lập tức bịt miệng và mũi để tránh cho cái mùi ghê tới mức xuyết làm bản thân muốn nôn, hai mắt muốn nhắm lại của Trữ Vinh Vinh mở to hết cỡ, hốt hoảng nhìn Áo Tư Tật.

"Không phải nói hôm nay bón phân trồng sao?! Sao toàn là c*t không vậy?!!!"

"Không bón phân thì cái sao ngon, sao mập được?" Áo Tư Tật khó hiểu đáp lời.

Nàng có lẽ ngộ ra điều gì, chỉ thấy vị tiểu thư của Thất bảo Lưu Ly tông hơi run rẩy "Đừng... đừng nói cho ta nghe rằng... Tất cả cái mình ăn..."

"Thì toàn nó trồng ra thôi" Áo Tư Tật tiếp lời xong thì cô nàng chạy nôn hết đồ ăn sáng trong bụng ra, hiển nhiên lúc sáng có món củ cải hầm thịt. Bạch Li tuy biết thường thức, cây trồng cần phân bón mới tốt, mới mập. Không biết là do mùi phân bón ảnh hưởng hay là hành động nôn của Trữ Vinh Vinh hay không mà cô cũng có cảm giác muốn nôn hết đồ ăn sáng trong bụng ra (Q^Q) có lẽ cô sẽ không đụng tới củ cải trong một thời gian quá.

...

Ngày thứ hai, thời tiết khá mát mẻ, Bạch Li nằm trong lòng Tiểu Vũ, nghe nàng với Trữ Vinh Vinh vui vẻ nói chuyện phiếm. Dạ Lãnh Thiên thì nằm trên cây không quá xa bọn họ, hần nằm ngủ hay suy nghĩ gì không ai biết được, Bạch Li cũng không để ý, mỗi người đều có quyền riêng tư, cho dù là Pokemon cũng có quyền này (=w=) Còn Trữ Vinh Vinh vì sao không làm ruộng? E hèm! Sau khi biết được chân tướng sự thật của cây cải, nàng bãi công và chuyển công tác phụ Đường Tam xây nhà rồi. Áo Tư Tật biết được thì suy sụp, nấp bình của hần rung rẩy văng ra do hồn lực dao động quá mạnh đâu, nhưng chẳng ai thèm để ý (=v=)+

Đường Tam thì trước khi xây phòng, hần muốn làm quen với Bát Chu Mâu rồi mới bắt đầu. Có lẽ do ảnh hưởng về cuộc nói chuyện đồ trang sức kẹp tóc đầu heo giữa hai vị thiếu nữ, nên kết quả làm quen tám chân nhện của Đường Tam là nghệ thuật tia nguyên bụi cây thành một cái đầu trư.

"Kết... kết quả khá tốt" Đường Tam nhìn thành quả của bản thân thì đồ mờ mờ hồ hồ. Bạch Li vô ngữ nhìn cái đầu heo nghệ thuật của Tam ca, cô nên nói cái gì đây? (=.=)

...

Huấn luyện ngày thứ ba, thời tiết rất đẹp khiến cho người ta muốn yên bình nghỉ ngơi. Tuy nhiên sự yên bình đó cũng không kéo dài được lâu khi âm thanh của cô nàng tóc bò cạp cười ha ha, toàn học viện có thể nghe thấy.

"Mười cái rồi! Hahaha Tam ca! Đói lão đại làm bẻ mười cái chậu rồi!" Tiểu Vũ cười vui vẻ chạy vội khoe Đường Tam về chiến tích của Bạch Hổ, Bạch Li ngồi trên vai nàng cố gắng bám chặt. Cô còn bị thương ở chân a! Tiểu Vũ tỷ không thể chạy chậm hơn sao?!! (QAQ)

Đáp án đương nhiên là không, vì cô nàng tiếp tục reo hò "Đại Sư nói đói hần làm vỡ năm mươi cái mới tính xỏ! Hahaha!"

Và khi thời gian kéo gần tới bữa trưa, đột nhiên có tiếng nổ đánh tan sự tập trung của từng người.

"BÙM!!!!"

"Tam ca! Tam ca! Tên mập làm nổ nhà bếp rồi! Còn hơn Đói lão đại nữa! Ahahaha!!!"

Bạch Li nhìn hướng khói đang bốc lên, rốt cuộc tên phượng mập đó nấu cái gì mà đến mức nổ cả phòng bếp a? Cô thực lo lắng chất lượng và số lượng đồ ăn trong thời gian tới. Đồng dạng là kẻ tham ăn, sao lại khác xa tới vậy? Ít nhất cũng phải biết nấu một hoặc hai món chứ? Hay do phong cách nấu bất đồng? Mà cho dù tham ăn cũng không có nghĩa là biết nấu ăn... phải không?

Kết quả là tối hôm đó vì vấn đề của phòng bếp, nên Đại Sư làm cháo trắng với bánh bao và chút dưa cải cho mọi người. Nhà bếp có khả năng chiều mai mới sửa xong, tuy nhiên Mã Hồng Tuấn vẫn phải luyện tập nấu nướng, bếp không còn thì nấu bằng cách nào? Đại Sư đáp rất bình tĩnh không thể bình

tinh hơn, đó là nấu nướng dã ngoại. Và hình phạt làm nỏ bếp của phượng béo là hán phải ăn hết các món hán làm cháy khét, Đại Sư nói rằng như thế đỡ phí đồ ăn mà vừa phạt được tên mập, tiện cả đôi đường.

Bạch Li nghe xong thì đỏ mặt hỏi rào rào 'Đại Sư, ngài chắc muốn Mã Hồng Tuấn nướng dã ngoại không? Ngài không sợ hán nướng khét luôn cả học viện sao?' (=v=)

Tối đó, trước khi đi ngủ thì cô nhờ Dạ Lãnh Thiên giúp cô đưa về phòng Tiểu Vũ, mấy vị học viên kia còn đang nháo trong phòng ăn, cô thì muốn đi ngủ sớm thôi. Đi ngang qua phòng hiệu trưởng, cô có thể nghe tiếng khóc thút thít đêm tiền của Phát Lan Đức. Có thể nói là tiếng khóc bi thương không thể bi thương hơn, có lẽ tiền sửa bếp với mua sắm dụng cụ bếp khá đắt chăng? Bạch Li nghĩ nghĩ, xong cô cũng mặc kệ bỏ qua, có nghĩ thì cô cũng chẳng giúp được gì, cô chỉ có thể đồng tình vị gian thương hiệu trưởng thôi. (=w=)

...

Sáng và trưa ngày huấn luyện thứ năm, thực đơn bao gồm cháo trắng, trứng muối, bánh bao và rau cải chua không hơn. Bạch Li nhìn chằm chằm chén cháo trước mắt, tuy là tham ăn nhưng lúc trước khi vừa đến thế giới này, cô có khoảng hơn 1 năm ăn cháo với cha con Đường Tam. Nói dễ hiểu ngắn gọn hơn là bây giờ hề cứ thấy cháo là cô muốn bệnh (-^-) nhìn sang Đường Tam mặt không đổi sắc ăn cháo, rồi nhìn phần ăn của mình. Cô cắn chặt răng mà ăn, cô muốn khóc mà khóc không ra nước mắt. Bạch Li không hề biết là biểu hiện của cô lọt vào mắt của hai người, mà cho dù biết thì cô cũng không để ý.

Đường Tam nhìn vẻ mặt đã nói lên hết tất cả của Tiểu Vi mà thậm chí tức cười, hán thấy Tiểu Vi thực trẻ con. Là ca ca thì hán phải làm gương tốt và quả nhiên... hán nên nói 'trẻ nhỏ dễ dạy' sao. Dạ Lãnh Thiên thu hết biểu hiện của Bạch Li vào mắt, sau đó hán tiếp tục ăn và trừ hán ra thì không ai biết hán đang nghĩ gì.

...

Mãi cho đến ngày huấn luyện thứ mười, số chậu nhào bột của Đới Mộc Bạch đã đạt đến kỷ lục thứ 100. Trong mười ngày làm bể trăm tô, nói thật thì việc này ngay cả thiên tài còn khó mà làm được mỗi ngày đều 10 tô, nên rất đáng được ghi vào kỷ lục.

"Hahahaha! Nhiệt liệt ăn mừng Đới thiếu hử 100 chậu!" Mã Hồng Tuấn, Trữ Vinh Vinh, Tiểu Vũ cười vui vẻ vừa cười vừa chạy thật xa con hồ trắng đang nổi điên...

"Không biết Đại Sư xử Đới lão đại thế nào. Chúng ta đi nghe trộm đi" Mã Hồng Tuấn cười hi hi, gương mặt muốn ăn đòn.

"Muốn đi thì người đi đi. Tụi này không muốn bị vạ lây" Trữ Vinh Vinh khinh thường, cười nói lại. Lúc này đây Áo Tư Tập đến gần bọn họ, trong mắt có chút rối rắm nhưng sau đó kiên định lên mà cất tiếng.

"Trữ Vinh Vinh... mình có chuyện muốn hỏi"

"...?..."

...

Ngày huấn luyện thứ mười một, đang ngồi trong bóng râm nhìn Đường Tam xây nhà. Bạch Li thấy Đới Mộc Bạch đi đến và hỏi Đường Tam phương pháp huấn luyện, Tam ca hơi ngạc nhiên nhưng vẫn trả lời.

"... Mới bắt đầu ta không chế không tốt Bát Chư Mâu thì bắt đầu một chân. Rồi từ từ tăng lên, sau đó ta phát hiện Bát Chư Mâu trong lúc vận hành tiêu thụ rất lớn hồn lực. Thì ta thử không chế hồn lực không giống trình độ, làm cùng một chuyện cho đến khi tìm được cảm giác thích hợp nhất. Nói chung thì khi gặp vấn đề thì chia nó ra làm nhiều vấn đề nhỏ, từng cái giải quyết rồi vấn đề sẽ giải xong"

Nghe xong, không biết từ lúc nào mà Tiểu Vũ, Mã Hồng Tuấn cùng Chu Trúc Thanh cũng ngồi gần đấy mà lắng nghe. Bạch Li cười cười rồi nằm xuống nhìn khung cảnh này, cô cảm thấy thời tiết hôm nay thật đẹp...

Lúc này đây Trữ Vinh Vinh cùng Áo Tư Tập đang ở gần ruộng cải, vị tiểu thư của Thất Bảo Lưu Ly tông chia sẻ những học thức mà bản thân nàng biết về phụ trợ hồn sư cho Áo Tư Tập.

"...Hồn sư hệ hỗ trợ ngoại trừ không chế tốt hồn lực, còn phải chú ý đến tình trạng chiến hữu mọi lúc" Nàng nghiêm túc giảng giải "Đặc biệt là trên chiến trường, nên chúng ta bắt buộc phải học biết 'phân tâm!'"

...

Trong vườn thảo của Sử Lai Khắc học viện, một vị trung niên đại thúc đang nghiêm túc mà cắt tỉa từng chiếc lá rồi gom số lá cắt được vào tô. Lúc này đây viện trưởng học viện bước đến gần nhìn nhìn rồi cất tiếng.

"Làm lão sư như ngươi thật khỏe, để lại đồng vấn đề khó cho lũ đệ tử. Còn ngươi thì ở đây chơi hoa" Tuy giọng nói thì không tỏ vẻ gì nhưng lại rõ ràng để lộ một tia bất mãn.

"Ngươi cảm thấy đám đệ tử của ngươi thế nào?" Đại Sư nhàn nhạt hỏi, kéo trên tay vẫn nghiêm túc cắt tỉa.

"Thiên tài! Thiên tài nhất trong tất cả các thiên tài!" Phát Lan Đức tràn đầy kiêu ngạo mà trả lời.

"Như vậy thì được rồi, người cảm giúp ta cái này" Đại sư đưa một tờ toàn lá cây mà hần tía cho viện trưởng. Phát Lan Đức cảm nhìn thấy cả đồng thảo được trong tờ thì hần hiểu ra. Ngọc Tiểu Cương không để cho Phát Lan Đức nói gì, hần nghiêm túc mà giảng giải.

"Học tập không phải là chuyện đơn giản. Học vô bờ bến, không có gì là không học, là điều tội nhỏ phải biết. Thiên phú, tính cách, xuất thân là cơ sở của người. Bọn họ đều có cơ sở xuất sắc nhất, nhưng người cả đời không thể đậm chân tại chỗ. Ta hy vọng tội nhỏ học biết tương lai" Nói rồi hần ngược nhìn lên trời "Chạy càng xa càng tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Đối chiến

Một tháng trôi qua một cách nhanh chóng, bây giờ trong khuôn viên của Sư Lai Khắc học viện có thêm một phòng ăn sang trọng cấp 5 sao. Từ nội thất trang trí cho đến từng vách tường đều được trang trí và bày biện một cách tỉ mỉ, dù sao thì công đoạn trang trí này là nhờ vào thẩm mỹ của đại tiểu thư của Thất Bảo Lưu Ly tông. Xuất thân từ đại tông môn thì đương nhiên khi Trữ Vinh Vinh lựa chọn là đảm bảo về thẩm mỹ lẫn chất lượng nội thất, chưa kể đến có Chu Trúc Thanh đi lựa đồ cùng. Thân phận nàng mèo đen thuộc hoàng thất, Đới Mộc Bạch cũng thế nhưng đây không phải là lúc nói việc này. Tiểu Vũ ôm Bạch Li đi theo hai người cho vui với náo nhiệt, mặc dù là mua sắm nội thất nhưng ba nàng tỏ vẻ rất hăng hái đến mức Bạch Li cũng cảm nhiễm theo. Cả đám con gái có thể nói là quét hết các tiệm nội thất, vật dụng trang trí trong Tác Tán thành, đến nỗi họ có lo ngại vấn đề tiền bạc không?

Làm ơn đi, một vị thuộc hoàng tộc, một vị thuộc tông môn giàu nhất đại lục vậy họ còn ngại thiếu tiền sao? Chưa kể đến lần này tiền họ dùng mua là tiền của viện trưởng, nên cứ thoải mái không sao, không phải tiền của mình nên không đau lòng, dù là tiền của mình vẫn không đau lòng. Trữ Vinh Vinh tỏ vẻ như thế khiến cho Bạch Li vừa khâm phục nàng vừa đồ mồ hôi hột (=,=) Mặc dù cô biết Thất Bảo Lưu Ly tông là tông môn giàu nhất đại lục, nhưng mà 'Chỉ rốt cuộc là giàu tới mức nào mới tỏ vẻ như thế?!' Cô thực sự không ước lượng được.

Trở về thực tại, Bạch Li và Dạ Lãnh Thiên cùng với đoàn thể giáo viên lần hiệu trưởng trường Sư Lai Khắc đều tập trung trong phòng ăn 5 sao này. Không biết là do chất lượng đồ vật hay hiệu ứng ánh sáng khiến cho căn phòng... cô nên nói sao nhỉ? Nhìn đâu cũng thấy lấp la lấp lánh, chói lóa đến mù mắt (=,=) Cô nhìn nhầm sao? Hình như mấy cái ghế hôm trước được chọn nay được mạ vàng nữa. Mà đoàn thể giáo viên đều tập trung nhìn mấy món ăn trên bàn rồi trầm trồ lên.

"Ho ho ho! Xem ra không tệ nhỉ?" Một người sờ sờ cảm rồi khen.

"Chút nữa ta sẽ ăn cái đó" Một vị chỉ chỉ.

Đôi tai của Bạch Li nghe được mấy lời này thì nhích nhích, sau đó cô liếc nhìn Phát Lan Đức viện trưởng, vừa nhìn thì cô đồ mồ hôi rào rào ("==") biểu hiện của vị gian thương hiệu trưởng bây giờ có thể nói là biểu hiện xuất sắc nhất mà cô từng thấy. Mặt hần lúc xanh, lúc trắng, có khi đen mặt, cả người run run, miệng thì luôn lẩm bẩm "Quá lãng phí! Quá lãng phí!" Có khi còn nhìn vài món nội thất rồi lẩm nhẩm giá tiền của mấy món đó. Cô rất đồng tình cho viện trưởng, người chịu tội nhiều nhất trong đợt huấn luyện, thật đấy!

Gấu lão sư nhìn bàn ăn rồi đầy thắc mắc nhìn xung quanh "Tiểu quái vật đâu?"

"Đang làm món cuối cùng" Ngọc Tiểu Cương đáp lời.

Mọi người ngồi xuống bàn ăn, họ chờ không lâu lắm khi thấy Thất quái đem món cuối vào phòng. Nói thật thì cô không biết món họ đem vào là món gì nữa, nhìn cứ như là pizza lai bánh xèo với hamburger (°.°) không biết vị thế nào nhỉ? Kết quả giám định món ăn của ban giám khảo là đạt, bảy vị đầu bếp vui mừng khi vượt qua thử thách của master chef, kể cả vị Gordon Ramsay phiên bản đấu la đại lục, Đại sư Ngọc Tiểu Cương chỉ phán một câu đủ để cho các vị đầu bếp vui mừng suýt rớt nước mắt.

"Các vị, giai đoạn đầu của đợt huấn luyện thứ nhất thành công" Đại Sư nhẹ nhàng lau miệng, nhìn đám học trò vui mừng "Hôm nay nghỉ một buổi, sáng mai giai đoạn hai bắt đầu"

...

Bạch Li lon ton chạy về ký túc xá nữ, đứng thế cô đang chạy. Trong vòng 1 tháng cô cuối cùng cũng tự đi được, cô mừng như thể trúng thưởng được giải nhất vậy. Suốt thời gian qua bị quản rất nhiều chuyện, không được thể này không được thể kia, nếu Lãnh Thiên không thưởng thường đưa cô đi vòng vòng xem mọi người thì chắc cô sẽ mốc meo trong phòng rồi suýt phát điên lên vì bị quản dữ quá. Tuy biết là họ lo cho cô, nhưng cô thật không chịu nổi a! Và cô cũng bắt đầu tu luyện lại từ 5 ngày trước, tình trạng hiện tại của cô là:

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 47

Ability: Anticipation

HP_120

Attack_98

Defense_99

Sp. Attack_96

Sp. Defense_96

Speed_106

Attack moves:

Wish_ Tackle_ Swift_ Stored Power_ Hyper Voice_ Quick Attack_ Shadow Ball_ Refresh_ Protect

Điểm: 165420

Cô nghĩ nghĩ, trừ hấp thụ linh khí ra cô cần rèn cơ thể mới được. Mới một thời gian thôi mà thấy các cơ bắp của mình muốn mềm mềm rồi, chưa kể đến cô có cảm giác bản thân bị thêm một vòng... khụ! Khụ! Câu cuối mới là trọng điểm.

...

Ánh mặt trời chiếu khắp mặt đất, mang đến hơi thở ấm áp. Vạn vật dưới ánh sáng càng thêm ấm áp rực rỡ, một ngày mới lại bắt đầu. Mọi người tập trung xếp hàng ngay ngắn trước mặt Đại sư, sau đợt đầu huấn luyện bọn học sinh đối Đại Sư càng thêm tôn kính. Ngọc Tiểu Cương nhìn qua từng người sau đó mới nói.

"Bắt đầu từ hôm nay các ngươi sẽ tiến hành huấn luyện cường hóa" Hân dừng dừng rồi tiếp tục "Ta đã hiểu rõ vũ hồn cùng năng lực của các ngươi, Đối Mộc Bạch bước ra khỏi hàng" Đại sư nhìn Bạch hồ gọi

Đối Mộc Bạch bước ra khỏi hàng, nghiêm túc chờ chỉ thị kế tiếp của lão sư. Đại sư nhìn thân hình cao lớn của Mộc Bạch rồi nói "Cho ngươi một cái nhiệm vụ. Bắt đầu từ bây giờ, chỉ cần không ảnh hưởng đến gân cốt, trực tiếp đem sáu người bọn họ đánh ngã"

"Ah?" Đối Mộc Bạch thân thể hơi cương, giật mình nhìn Đại Sư.

Ngọc Tiểu Cương mặt vô biểu tình "Ngươi hồn lực đã 37 cấp, bọn họ cao nhất chỉ mới 31 cấp, có chuyện gì sao?"

Đối Mộc Bạch quay đầu nhìn về phía mọi người, ánh mắt đầu tiên là rơi vào trên người Đường Tam, hồ trắng biểu tình đề phòng với e ngại. Bạch Li thấy thế cũng hiểu Đối lão đại e ngại cái gì, mấy người khác hẳn có lẽ ứng phó được, riêng Đường Tam là cả một vấn đề. Nào là Quý ảnh Mê Tung, ám khí, Tử cực ma đông, chưa kể đến ngoại phủ hồn cốt... ha ha ha Bạch hồ không muốn đấu nữa, ai ham thì đối đầu con nhím này đi chứ hẳn không làm.

"Đường Tam bước ra khỏi hàng" Âm thanh Đại Sư lại vang lên.

Đường Tam lập tức tiến lên phía trước, đến bên cạnh Đối Mộc Bạch.

Đại sư nhìn Đường Tam "Không được sử dụng đệ tam hồn kỹ cùng với các loại vũ khí đặc thù của ngươi. Các ngươi có thể bắt đầu rồi"

"Chờ một chút!" Mồm miệng chính là Đối lão đại "Đại sư, cái này không công bằng. Nếu Đường Tam không thể toàn lực phát huy, vậy chúng ta đánh còn có ý tứ gì. Hồn lực của hắn so với ta thấp hơn, nếu vẫn hạn chế hồn kỹ của hắn, ta chiếm tiện nghi so với hắn là nhiều hơn. Mặc dù đệ tam hồn hoàn của Đường Tam cường hãn nhưng ta vẫn đủ tự tin đối phó"

Bạch Li mặt vô biểu tình (= =) nhìn con hồ tràn đầy tự tin kia, bộ anh quên Tam ca là không chế hệ hồn sư sao? Không chế đối thủ, không chế bản thân chờ đến thời cơ thích hợp rồi ra chiêu kết thúc. Nói đơn giản hơn là không chế hệ hồn sư giống như là không chế toàn trận đấu, như là người đánh cờ không chế bố cục quân cờ tiến công vậy. Bạch Li hiểu như vậy đấy, nên theo cô những người là không chế hệ hồn sư rất đáng sợ. Nhìn con hồ muốn đối đầu một một với một vị là không chế hệ, cô lập tức kết luận mà không cần nghĩ ngợi gì 'Đối lão đại thua rồi'

Đại sư lạnh nhạt nhìn Đối Mộc Bạch "Nếu hắn sử dụng đệ tam hồn hoàn, ta nghĩ là ngươi không có cơ hội. Không chế hệ hồn sư mà gặp phải vũ hồn khác chế, ngươi làm thế nào đánh bại? Nếu ngươi đã yêu cầu, vậy cứ để Đường Tam sử dụng đệ tam hồn hoàn đi. Làm đồng đội của nhau, các ngươi cũng nên hiểu rõ lẫn nhau một chút"

Nói xong thì Đại Sư lần những học viên khác lùi ra xa, thực lực của hồn Tôn khá là có uy lực, cả đám thực không muốn bị tên lạc đâm trúng bản thân nên tránh xa nhường sân mới là thượng sách.

Đôi Mộc Bạch cùng Đường Tam đứng đối diện nhau, cả hai đều căng cơ bắp với tinh thần cảnh giác. Đặc biệt là Đôi Mộc Bạch, hần nhìn như thể là cộp chi vương chuẩn bị nhào lên vô mỗi bất cứ khi nào, Đôi Mộc Bạch tà mầu dần dần biến thành màu hồng, đối thủ trước mắt thấp hơn hẳn 6 cấp nhưng hần không dám có chút bất kỳ khinh suất.

Nhìn Đôi Mộc Bạch vũ hồn Bạch hồ đã hoàn thành nhập thể, Đường Tam từ từ nâng tay phải của mình. Ánh sáng màu xanh lam trên người hần xuất ra, Ngân Lam thảo phát động, Đường Tam tịnh trọng hướng về phía đối thủ "Mộc Bạch, nếu ngươi có thể phá vỡ đệ tam hồn kỹ của ta. Vậy ngươi thắng"

Vừa nghe thế, Đôi Mộc Bạch tinh thần rung lên, lập tức đệ tam hồn kỹ Bạch hồ Kim Cương Biến bộc phát. Thấy cảnh như vậy, không hiểu sao Bạch Li lại có cảm giác Tam ca cô tình nói thể để cho con cộp tiến công vội vàng đề lộ sơ hở đâu? (°-°) Hay cô tưởng tượng quá?

Đôi Mộc Bạch gầm lên một tiếng rồi nhào lên tấn công, khí thể của vị vương giả rừng xanh ào ra khiến cho mọi người run lên. Đường Tam bình tĩnh phát động hồn kỹ thứ nhất quán quanh, Lam Ngân thảo từ bốn phương tám hướng tiến về phía Đôi Mộc Bạch nhanh chóng trói hần lại.

Đôi lão đại thuộc về cường công hình hồn sư, nhanh nhẹn cũng không phải sợ trường của hần. Mắt thấy Lam Ngân thảo nhanh chóng lan tới, hần cũng không có né tránh. Trên người kim quang chọt cang thêm cường thịnh vài phần, cả người đón Lam Ngân thảo tiến đến. Tiến không quá ba bước thì bị trói lại, hần ý thức chính là muốn dùng lực lượng của bản thân phá nát đồng búi nhúi đang trói mình, tựa như lần trước. Nhưng trong nháy mắt hần tự phát hiện có điều không đúng, sau khi hấp thụ đệ tam hồn hoàn thì Lam Ngân thảo trở nên cứng cỏi bền chắc hơn nhiều lần, phá không được với lại độc tố cũng mạnh hơn nhiều.

Tuy nhiên 37 cấp Đôi Mộc Bạch cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy. Mắt thấy không thể bằng vào sức mạnh thoát khỏi Lam Ngân Thảo. Hai tay đang bị trói buộc của hần nhất thời khởi động, hồ trào vùng vẫy, tấn xuất công kích kịch liệt khiến cho sự trói buộc của Lam Ngân thảo bị lung lay.

Nhìn Đôi Mộc Bạch sắp thoát ra được, Đường Tam không hề hốt hoảng. Hần hiển nhiên không có trông chờ kháng trụ được Đôi lão đại bằng chiêu quán quanh này. Dù sao hồn lực của Mộc Bạch là 37 cấp, mục đích của Đường Tam là dùng hồn kỹ thứ nhất để tạm thời giữ chân bạch hồ, làm hần có thêm thời gian chuẩn bị cho đệ tam hồn kỹ. Đường Tam nhân cơ hội sử dụng đệ tam hồn kỹ phóng về phía Đôi Mộc Bạch, con hồ tuy bị trói nhưng vẫn di chuyển được. Hiểu được Đường Tam vừa phóng hồn kỹ thứ ba, Đôi Mộc Bạch nghiêng người né quả cầu phát quang màu xanh lam kia, chuẩn bị tiến công Đường Tam thêm lần nữa.

Đột nhiên, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, quang cầu xanh biếc trong nháy mắt tung ra. Một tấm lưới với đường kính hơn năm thước từ trên trời giáng xuống, con hồ dù đã nghiêng người tránh nhưng vẫn không thoát khỏi phạm vi năm thước này nên hần bị tấm lưới trói gọn bọc lại rồi...

...

Thật sự xin lỗi khiến các bạn chờ lâu, mình về rồi đây. Thật xin lỗi và cảm ơn các bạn đã chờ mình.

Có ai biết hồn kỹ thứ nhất của Đường Tam ngoại trừ gọi quán quanh còn có tên gì không? Mình nhớ có nhưng tìm không ra.

Còn vụ Bạch Li chạy phật cùng với nhóm Thất Quái, ai có ý tưởng gì không?

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Trùng phạt

Bạch hồ vùng vẫy cố thoát khỏi cái lưới làm bằng cỏ đang trói mình lại, đáng tiếc hần càng vùng vẫy thì chiếc lưới siết càng chặt, độc tố của Nhân Diện Ma Chu trong lưới dần dần thấm vào...

"Được rồi, dừng ở đây đi" Đại sư lạnh nhạt nói.

Đường Tam vội vàng đi lên thu hồi cái lưới, chiếc lưới Lam Ngân thảo đang quán trên người Đôi Mộc Bạch hóa thành vài tia sáng rồi biến mất không dấu vết.

"Đây là đệ tam hồn kỹ Chu Vồng Trói Buộc" Đường Tam một bên đỡ bạch hồ đứng dậy, một bên hướng hần giải thích, đồng thời sử dụng tay kia để thu hồi chất độc của Chu Vồng đang trên người Đôi Mộc Bạch.

Đại Sư đi tới hai người trước mặt, nhìn vẻ mặt buồn bực của Đôi Mộc Bạch, nghiêm túc giảng dạy "Không chế chính là năng lực vốn có của không chế hệ hồn sư. Bình thường mà nói, không chế hệ hồn sư công kích là rất yếu nhưng không chế lực lại cực kỳ cường hần. Tại dưới 60 cấp, một gã không chế hệ hồn sư xuất sắc hoàn toàn có thể không chế được đối thủ có hồn lực cao hơn 10 cấp. Tất nhiên là không tính việc vũ hồn bị khắc chế, đối mặt với không chế hệ hồn sư biện pháp tốt nhất chính là không để cho hần có cơ hội ra tay. Lực lượng của ngươi là cường công hình hồn sư, không chế hệ hồn sư đúng là khắc tinh của ngươi. Ở loại này tình huống, ngươi hần là nên giữ khoảng cách với không chế hệ hồn sư mới đúng"

Nói rồi ánh mắt hắn quét về phía những người khác, Đại Sur tiếp tục "Mỗi một gã hồn sư đều có ưu điểm cùng khuyết điểm. Trên thế giới này không có hoàn mỹ hồn sư. Nhưng là..."

Ngọc Tiểu Cương dừng lại một chút "Nhưng là, sẽ có đoàn thể hoàn mỹ. Một người lực lượng không cách nào đạt tới trình độ tuyệt đối, nhưng nếu một đoàn thể phối hợp ăn ý sẽ có thể đạt tới hoàn mỹ. Bằng vào việc hỗ trợ lẫn nhau, địch nhân với bất kì thuộc tính nào, mọi người đều có thể chống lại. Đệ tam hồn kỹ của Đường Tam có khống chế lực rất mạnh, nhưng cũng có nhược điểm cực kỳ rõ ràng chính là hạn chế ở số lần sử dụng cùng phạm vi khống chế. Nếu là miễn công hệ hồn sư, chỉ cần tận lực chú ý tới thời điểm hắn ra tay, vẫn có thể thoát ly phạm vi công kích của hắn, Chu Vồng cũng không cách nào hoàn thành trời buộc. Các người là một tập thể thống nhất, điều đầu tiên nên làm khi đối mặt địch nhân, chính là bỏ khuyết lẫn nhau, đem ưu thế từng người phát huy ra. Khi đó, tại tình huống không quá cách biệt, các người chính là vô địch. Mộc Bạch, tiếp tục khóa trình hôm nay của người. Kế tiếp người sẽ lần lượt nghiêng chiến với tổ hai người, Chu Trúc Thanh và Trữ Vinh Vinh, Áo Tư Tập cùng Mã Hồng Tuấn"

Đối Mộc Bạch thu hồi Vũ hồn, hắn chỉ im lặng nghe Đại sư giảng rồi im lặng gật gật đầu. Đại Sur nhìn biểu hiện của con hổ không nói gì, hắn quay qua nhìn Đường Tam.

"Bởi vì người trước sử dụng đệ tam hồn kỹ đối với Đối Mộc Bạch. Vậy để công bằng, Tiểu Vũ, cho ta xem đệ tam hồn kỹ của người" Hắn nhìn Tiểu Vũ sau đó nghĩ nghĩ một chút lại nhìn qua Bạch Li bổ sung thêm "Tiểu Vi gia nhập cùng Đường Tam hỗ trợ tiến công"

Nghe thế Bạch Li hơi ngạc nhiên, nhưng sau đó cô vui vẻ chạy đến bên Đường Tam rồi nhảy lên vai hắn, cô vui vẻ kêu lên một tiếng "Vui!" Đường Tam cười cười xoa đầu cô.

Tiểu Vũ cười hi hi, hướng một người, một tiểu thú đi tới "Tam ca, Tiểu Vi cũng nên cẩn thận đó~" Nhìn nụ cười của nàng, Bạch Li rung mình khi thấy nụ cười nghịch ngợm đó. Nếu bình thường thì nụ cười đó nhìn rất đáng yêu, nhưng khi chiến đấu thì cô cảm thấy rất khủng bố a! Bóng ma tâm lý a! Cô thật muốn khóc đầu~ o(QAQ)o Tuy thường thường cô rất khoái mấy cảnh Tiểu Vũ tỷ xử lý đối thủ, nhưng thử tưởng tượng lúc tỷ đá gãy xương người ta vừa cười ngọt ngào dễ thương đi... Ahahaha rất kinh khủng được không?!! Ví dụ điển hình nhất là lúc tỷ dùng Bát Đoạn Quạt tiên vị đại thúc quấy rối nữ sinh vào y quán, khi đó cả bọn mới 8 tuổi, còn ở Nặc Đinh học viện đầu. Cho nên mới nói, Tiểu Vũ tỷ càng lớn càng uy vũ a~ (TTVTT)

Hai trận đấu cơ hồ đồng thời bắt đầu, Đường Tam cùng Bạch Li đối mặt là Tiểu Vũ, Đối Mộc Bạch đối diện chính là Mã Hồng Tuấn cùng Áo Tư Tập. Phía bên bạch hổ vừa bắt đầu thì hắn kích hoạt vũ hồn xông lên chỗ phượng béo và xúc xích đại thúc, đáng tiếc Mã Hồng Tuấn không cho bạch hổ có cơ hội tiếp xúc với họ. Phượng hoàng mập lập tức phun lửa cản Đối lão đại, khi cạp trắng vừa vượt qua tường lửa thì Mã Hồng Tuấn cùng Áo Tư Tập đã ăn Ma Cô Trùng bay lên trời rồi. Đối Mộc Bạch ảo não, đáng lẽ ra ban đầu hắn nên hạ gục Áo Tư Tập trước a! Giờ chỉ có nước chờ cho hồn kỹ hết tác dụng thôi.

Không nói đến tình trạng chiến đấu bên này, bên phía Đường Tam ba người bắt đầu cơ hồ cùng lúc với Đối Mộc Bạch. Cả ba đã đấu với nhau không biết bao nhiêu lần, Lam Ngân Thảo trước tiên xuất hiện rậm rạp tại xung quanh thân thể, chỉ cần Tiểu Vũ tiến vào khu vực này, lập tức sẽ phát động hồn kỹ thứ nhất Truyền Tiêu.

Đường Tam đối với Tiểu Vũ quen thuộc, nàng đối hắn chẳng lẽ lại không?

"Tam ca, ca cần phải cảnh giác đến vậy sao?" Tiểu Vũ thanh âm có chút u oán vang lên, mang theo vài phần ủy khuất.

Nghe thấy giọng nói u oán của nàng, Đường Tam bất giác ngẩng đầu lên. Chỉ là hắn chưa kịp nhìn Tiểu Vũ thì đột nhiên có sức nặng đè lên đầu Đường Tam, khiến hắn hơi cúi người xuống một chút. Sức nặng đó chẳng phải ai xa lạ, là Bạch Li vừa thấy hắn định ngẩng đầu nhìn Tiểu Vũ, cô lập tức không hề do dự nhảy lên đè đầu Tam ca xuống.

"Eevee vui!!" "Tam ca, đừng nhìn!!" Cô kêu lên, đối với quán tính của Đường Tam khi Tiểu Vũ tỷ buồn ai oán. Cô thật bó tay không biện pháp, bình thường thì không có gì, nhưng bây giờ là đang giao đấu a! Trừ khi Tam ca dùng Tử Cực Ma đông, còn không thì tuyệt đối đừng nhìn vào mắt tỷ! Tam ca chú ý giữ cái! (>□<) Cô gào lên trong lòng.

Nghe tiếng kêu của Tiểu Vi, Đường Tam hoảng thần, là hắn đại ý. Hắn suýt quên mất hồn kỹ thứ hai Mị Hoặc của Tiểu Vũ, may mà nhờ Tiểu Vi cản hắn nếu không thì hắn trúng chiêu.

Tiểu Vũ chớp chớp mắt, nàng không ngờ Đường Tam suýt nữa trúng chiêu. Tuy Đường Tam không trúng nhưng Tiểu Vi đè đầu nhắc nhở cũng là cơ hội tốt cho nàng tấn công, Tiểu Vũ nghịch ngợm là lười rồi chân nàng diêm nhẹ, lặng yên không một tiếng động hướng Đường Tam cùng Tiểu Vi tiến tới. Đường Tam chẳng lẽ không biết ý định của cô nàng sao? Hắn lập tức phát động Lam Ngân thảo rồi hô lên.

"Tiểu Vi!" Nghe tiếng Đường Tam gọi, Bạch Li hiểu ý. Cô phóng lên cao rồi dùng Swift, những ngôi sao sáng bay ra buộc Tiểu Vũ phải chuyển hướng tấn công. Vừa tấn công xong thì Bạch Li lập tức ẩn người trong đồng Lam Ngân thảo của Đường Tam.

Lam Ngân thảo nhiều như vậy là Đường Tam cố ý tạo ra, một là dùng tấn công, hai là tạo điều kiện cho Tiểu Vi ẩn nấp cùng phối hợp tấn công. Hiểu được ý của Đường Tam là muốn tóm được và phong tỏa lối tiến công của cô nàng thỏ này, di chuyển nhanh trong Lam Ngân thảo, Bạch Li tấn công dồn dập Tiểu Vũ bằng chiêu Swift. Cô hiểu được tốc độ của Tiểu Vũ cô thực không theo kịp, nên chỉ có cách tấn công dồn dập nàng thì may ra cô cùng Đường Tam có cơ hội thắng.

Hàng chục, hàng trăm phi tiêu ngôi sao từ tứ phương tám hướng đều gây rắc rối cho Tiểu Vũ tỷ, nàng mày đẹp hơi chau lại, Tiểu Vi mà cùng đội với Tam ca quả thật là rắc rối. Đột nhiên nàng nghe thấy tiếng kêu quen thuộc của tiểu thú, Bạch Li không biết từ lúc nào đã nhảy đối diện Tiểu Vũ phóng cho nàng một quả Shadow ball. Tiểu Vũ nhảy lui về phía sau thì...

"Tốt lắm Tiểu Vi!" Thấy Tiểu Vũ đã vào vị trí hấn muốn, Đường Tam dùng hồn kỹ thứ ba Chu Vồng về phía cô nàng. Chu Vồng đường kính hơn năm thước xuất hiện che chắn Đường Tam với xung quanh, các phương điều bị phong kín, ngay cả Tiểu Vũ vô tình tiến vào cũng không ngoại lệ.

Lúc này tưởng chừng như tóm được Tiểu Vũ thì cô nàng cười tươi, xông về phía Đường Tam cũng là hướng Chu Vồng chuẩn bị trói mình. Khi Chu Vồng sắp chạm tới mình, nàng kích hoạt hồn kỹ thứ ba của bản thân. Ánh sáng màu tím trên người Tiểu Vũ chớp động, trong chớp nhoáng nàng biến mất. Tiểu Vũ biến mất, Chu Vồng của Đường Tam nhất thời nhào vào khoảng không. Khi ánh sáng tím một lần nữa xuất hiện thì nàng đã tại ngay trước mặt Đường Tam.

Bạch Li há hốc miệng, cô gần như lắp ba lắp bắp khi thấy hồn kỹ thứ ba của Tiểu Vũ 'Te... Teleport, dịch chuyển tức thời?!!' (°□°) Nếu kết hợp hồn kỹ thứ ba này với cận chiến của cô nàng, nghĩ tới đây Bạch Li rùng mình. Mức độ đáng sợ của Tiểu Vũ tỷ đang tăng lên theo cấp số nhân (TT,TT) cô thực muốn khóc.

Thấy nàng đã áp sát Đường Tam, cô chạy nhanh đến hỗ trợ nhưng mà không kịp. Có lẽ do muốn thoát khỏi Tiểu Vũ, nên Đường Tam lần nữa dùng Chu Vồng. Cùng lúc Tiểu Vũ dùng đệ nhất hồn kỹ Yêu Cung, nên cả hai lộn nhào đều bị trói trong lưới, loạn thành một đoàn hỗn độn giữa hai người. Thấy cảnh tượng này, Bạch Li khòe mắt giật giật 'Đây là tình huống gì đây? Gậy ông đập lưng ông? Tương ái tương sát? Đồng quy vu tận?' (= _ =) không hiểu sao cô thấy hơi cay mắt, ngược nhìn lên trời cô thở dài một cái 'Ah~ hôm nay thời tiết thật đẹp'

...

Trận đấu tập kết thúc bằng con giận của Đại Sur, hấn vừa mắng vừa giảng chỗ sai cho ba người Đới Mộc Bạch xong thì lập tức xoay qua hướng ba người Đường Tam.

"Tiểu Tam, nói một chút cảm thụ của ngươi và Tiểu Vi trong trận đánh với Tiểu Vũ"

Đường Tam đỏ mặt lên 'Sur phụ, ta sai rồi. Ta không nên đại ý coi thường, đối mặt với đệ nhị hồn kỹ Mị Hoặc của Tiểu Vũ, nếu không nhờ Tiểu Vi ta nhất định bị rơi vào tình huống bị động. Dưới tình huống không biết đệ tam hồn kỹ của nàng là cái gì mà tùy tiện phóng ra Chu Vồng, làm cho bản thân càng trở nên bị động"

Đại sư gật đầu "Biết sai là tốt rồi, sai lầm của ngươi mới là quan trọng nhất! Sư tử cho dù sẵn thủ cũng phải dùng toàn lực. Tội của ngươi trong lúc động thủ lại coi thường đối thủ thì không thể tha thứ được. Nếu địch nhân lại xuất ra một đợt công kích sắc bén lần nữa, ngươi cũng đã chết! Nhớ kỹ, hồn sư hệ không chế không những phải khống chế địch nhân, mà còn phải khống chế bản thân mình"

Nói rồi hấn nhìn Tiểu Vũ "Đệ tam hồn kỹ của ngươi hẳn là Thuần di, bất quá lại bị hạn chế về khoảng cách. Nếu ta đoán không sai, đây là năng lực của Thiểm điện thỏ. Đệ tam hồn hoàn của ngươi là một con Thiểm điện thỏ ngàn năm, loại hồn kỹ Thuần di này... trong tất cả các loại hồn kỹ, là một loại khó sở hữu nhất, ngươi làm cho ta thực sự vui mừng lẫn sợ hãi. Đồng thời, Thuần di phối hợp với nhu kỹ của ngươi, lực sát thương tăng lên gấp bội. Nhưng tại sao lúc ngươi kẹp cổ Đường Tam, ngươi đã dám kết luận là mình đã chiến thắng? Nếu khi đó ngươi bất cẩn một chút, nhân lúc Đường Tam thi triển Chu lưới trói buộc lần thứ ba, không nên nóng lòng cầu thắng, trước tiên thuấn di thoát ra khỏi phạm vi công kích của hấn, sau đó mới tiếp tục phát động tấn công, thì ngươi chắc chắn sẽ thắng, mà không sợ bị khống chế!"

Tiểu Vũ lặng lẽ le lưỡi, nhưng một câu nói cũng không dám thốt ra phản bác. Bạch Li hơi sợ sợ nhìn Đại Sur, cô biết hấn đang rất giận. Bằng chứng là sắc mặt Đại sư cứng ngắt, càng ngày càng khó xem

"Đây là những quái vật thiên tài?! Biểu hiện của các ngươi hôm nay làm ta rất thất vọng. Mỗi người đều phạm những sai lầm không thể tha thứ! Các ngươi đều đáng bị trừng phạt, bây giờ bắt đầu chạy, người này giám sát người kia, không được sử dụng hồn lực, từ học viện chạy đến Tắc Tán thành rồi quay lại. Đến bữa trưa, ta yêu cầu các ngươi hoàn thành xong mười vòng, lúc nào chạy xong mới được ăn cơm. Đường Tam! Sai lầm của ngươi nghiêm trọng nhất, cho nên phạt ngươi chạy mười hai vòng. Lập tức hành động, bắt đầu!"

...

Mọi người thấy chương này thế nào? (°w°)

Cám ơn các bạn đã ủng hộ mình ^^

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Không rút bỏ, Không từ bỏ

Lặng yên cúi đầu không nói gì, giáo viên trách mắng và chỉ ra chỗ sai của họ, cả nhóm học sinh đều nhận lỗi và từ từ chạy đi nhận phạt. Đường Tam là người đầu tiên chạy ra ngoài, rồi lần lượt theo sau hấn là Tiểu Vũ, Đới Mộc Bạch, Áo Tư Táp, Mã Hồng Tuấn theo sát.

"Công trước của học viện có chuẩn bị đá nham thạch rất tốt. Các ngươi mỗi người đeo một khối trên lưng, mang phụ trọng mà chạy. Phải nhớ kỹ, các ngươi là một tập thể, nếu có một người không hoàn thành trừng phạt này, vậy thì tất cả đều nhin đói đi" Đại sư nhấn mạnh câu cuối rồi nhìn sang Bạch Li

"Tiểu Vi muốn muốn giúp thì mỗi vòng chỉ được giúp một lần"

Bạch Li ngẩn người, cô đương nhiên là chạy theo. Nhưng mỗi vòng chỉ giúp một lần là sao a? (°-°) Đại sư, người đôi lúc cũng đừng nói khó hiểu như thế được không? Người ta không hiểu ý.

Nhìn năm vị học sinh cùng một tiểu thú nhận phạt chạy về phía cổng, Ngọc Tiểu Cương bèn xoay qua Trữ Vinh Vinh cùng Chu Trúc Thanh nhắc nhở cả hai phải chịu phạt cùng vì cả bọn là một thể thống nhất. Ban đầu vị đại tiểu thư có chút không phục nhưng khi nghe giáo viên nghiêm khắc nói đồng đội là không bỏ mặc nhau, tất cả là một thể. Nghe thế, nàng đành im lặng cùng Chu Trúc Thanh đi phạt cùng. Nhìn trước cổng là 7 giỏ tre đựng đá, mỗi giỏ đều có tên mỗi người và lượng đá khác nhau, nhìn giỏ của mình có phụ trọng ít nhất thì tâm trạng của Trữ Vinh Vinh mới hòa hoãn mà cùng mọi người phạt chạy.

"Không cho dùng hồn lực dưới tình huống chạy khoảng cách dài cộng thêm phụ trọng, trừng phạt này liệu có nặng quá không? Tính ra là tương đương mấy trăm dặm, đừng nói giữa trưa, cho dù khi trời tối đen, chỉ sợ bọn chúng cũng không hoàn thành được. Không nghĩ tới người so với ta còn nhàn tằm hơn." Phát Lan Đức không biết từ lúc nào đã đi tới bên người Đại sư đang nhìn lũ nhỏ đang chạy xa dần, giọng nói có chút lo lắng.

Đại sư lạnh nhạt nói "Chỉ có cam chịu vất vả, mới có thể hơn người. Ta đã cẩn thận tính toán trạng thái thân thể bọn nhỏ để có thể vắt kiệt sức lực của bọn chúng. Huống chi, người cho rằng bọn nhỏ ăn bữa sáng tốt như vậy, ăn mà không phải trả tiền ư? Nếu không phải trải qua gia đoạn đồng cam cộng khổ, tội nhỏ làm sao có thể chính thức tin tưởng đem lưng của mình giao cho đồng bọn?"

Phát Lan Đức gơ hai tay lên đầu hàng, hần chịu thua với tên bạn cũ này luôn được chưa? "Được rồi, được rồi ta nghe người được chưa? Giao cho người quản lý đi... Ta biết so với ta thậm chí người còn coi trọng mấy đứa nhỏ này hơn, bất quá ta phải nhắc nhở người một lần nữa, kinh phí học viện có hạn" Nhấn mạnh câu cuối

Đại sư khinh bỉ hừ lạnh một tiếng, đường đường là Hồn Thánh mà không lo được kinh phí của học viện, thật đáng xấu hổ.

...

Đeo giò lên rồi bắt đầu chạy, dẫn đầu là Đường Tam với Đới Mộc Bạch, hai người này hăng hái chạy như hai con ngựa điên mà không biết dừng. Những người khác chạy đằng sau thực theo không kịp, Bạch Li thì chạy bằng bằng với Trữ Vinh Vinh. Cô biết đây là khảo nghiệm tính đồng đội của Đại Sư, nên cô chạy cùng người chậm nhất, để nếu giúp được gì thì giúp. Tuy không hiểu ý Đại Sư nói cô mỗi vòng chỉ được giúp một lần là sao, nhưng điều cô có thể làm bây giờ là không gây trở ngại và chạy sau cùng làm chút đề phòng nhắc nhở.

"Mộc Bạch, chúng ta... trước tiên nghĩ một chút được không?" Đường Tam trong lúc chạy đột nhiên ngừng cước bộ. Lúc này, mặc dù mới chạy không xa, nhưng trên trán hắn đã lấm tấm mồ hôi. Quả nhiên không dùng hồn lực mà chạy, thực khó có thể hoàn thành hình phạt.

"Tiểu Tam, làm sao vậy?" Đới Mộc Bạch ngừng lại, có chút nghi hoặc nhìn Đường Tam "Mười vòng cũng không có ngăn chút nào, sao không mau chạy nhanh đi?"

Là đệ tử duy nhất của Đại Sư, Đường Tam hiển nhiên là hiểu rất rõ sự phụ mình. Hắn bèn phân tích ra dụng ý kín đáo của Đại Sư, nghe Đường Tam phân tích xong, Đới Mộc Bạch nghĩ nghĩ rồi gật đầu chờ những người khác đến "E rằng đây là sự thật, chờ bọn chúng đi lên, chúng ta... trước tiên thương lượng một chút"

Rất nhanh, năm người cộng một tiểu thú phía sau đã đuổi kịp, Đường Tam đem cái nhìn bản thân đối với trừng phạt hôm nay nói ra một lượt.

Áo Tư Táp nhíu nhíu mày "Ta cho rằng Đường Tam nói rất đúng, Đại sư hắn là muốn khảo nghiệm chúng ta. Phụ trọng của chúng ta đều bất đồng, hắn là đại sư đã có tính toán cực hạn thể lực mà chúng ta có thể chịu đựng được. Giống như trường hợp của Đường Tam và Đới lão đại, hắn là vừa đạt tới cực hạn đề có thể hoàn thành, thậm chí còn có thể dư thể lực. Giống như mập mập hắn là vừa vận chạm tới mức cực hạn, tự nhiên cũng có thể vượt qua phạm vi cực hạn có thể thừa nhận. Chỉ cần các người thông qua việc hợp lực, mới có thể hoàn thành. Quá khả năng chịu đựng phụ trọng, chỉ sợ không chỉ có mình ta, mà còn có Vinh Vinh đi" Áo Tư Táp cười khó

Phượng béo bèn ra chủ kiến len lén sử dụng hồn lực, các lão sư hắn là không biết. Mọi người nghe xong lập tức phản bác, nói hay ghê! Người có chắc là Đại Sư không yêu cầu các vị lão sư khác giám thị sao?! Mọi người khinh bỉ tên béo, còn Bạch Li thì nhìn mập mập như thể nhìn một vị liệt sĩ. Dám gian lận với Đại Sư, không phải liệt sĩ thì cũng là anh hùng! Cô thật khâm phục với tinh thần muốn chết sớm của tên mập, dù việc gian lận này chẳng đáng được tuyên dương hay khen thưởng gì (=,=)

Đường Tam đột nhiên mở miệng "Sự phụ mặc dù bất chúng ta mang phụ trọng chạy, không thể sử dụng hồn lực, bảy người chúng ta tổng phụ trọng lớn như vậy, nhưng chỉ cần có thể mang theo hết chỗ phụ trọng này là tự nhiên hoàn thành trừng phạt. Và câu cuối của sự phụ khi nhìn Tiểu Vi..."

Đường Tam nhìn Bạch Li, cô nghiêng đầu khó hiểu "Các người chắc còn nhớ lúc nhập học, chúng ta chiến Triệu Vô Cực chứ?"

Mọi người gật đầu, Tiểu Vũ đột nhiên hiểu được ý Đường Tam muốn nói "Tam ca, ý người là lúc đó Tiểu Vi hồi sức?"

Đường Tam gật gù "Sự phụ chắc cũng biết được khả năng trị thương, hồi sức của Tiểu Vi, nên mới cho phép nàng giúp"

"Vậy có Tiểu Vi là chúng ta ổn rồi" Mã Hồng Tuấn cười cười, Đường Tam thì lắc đầu rồi tiếp tục phân tích.

"Tuy sự phụ nói là Tiểu Vi mỗi vòng chỉ được giúp một lần, nhưng chúng ta không biết giới hạn của nàng. Tiểu Vi chưa chắc đã có thể duy trì mỗi vòng tiếp sức một lần cho chúng ta, một lần hồi sức chỉ hồi phục gần một nửa thể lực. Ta nghĩ Tiểu Vi không thể liên tục dùng chiêu này, tốt nhất là khi cả bọn

gần kiệt sức thì hãy dừng. Như thế chúng ta sẽ hoàn thành được khảo nghiệm"

Bạch Li gật đầu hiểu rõ, những người khác đồng ý. Cô nghĩ nghĩ, đúng là chiêu Wish có thể hồi khoảng 50% thể lực, 20% hồn lực nhưng đúng là cô không dùng liên tục được, cũng như Protect phòng ngự rất tốt nhưng cũng không thể dùng liên tục.

Sau đó là xúc xích đại thúc trở tài trí thông minh của mình, đưa ra đề nghị cả bọn chạy cùng với tốc độ của người chậm nhất. Nếu ai chịu không nổi thì nhường đá cho người khác, cho đến khi đỡ rồi lấy đá lại. Và thế là cả bọn chạy đều đều với đại tiểu thư của Thất Bảo Lưu Ly tông, Trữ Vinh Vinh người có thể chất yếu nhất trong Thất quái. Khi chạy hết vòng đầu, trở về thấy đại môn học viện trước mặt, làm mọi người có chút ngạc nhiên là Ngọc Tiểu Cương đang đứng nhìn họ hoàn thành vòng đầu tiên chạy ngược về học viện. Kế bên hẳn là cái bàn gỗ, trên bàn là một thao nước ấm pha chút muối, hẳn nhìn chăm chăm lũ nhỏ. Chỉ cho phép một người một ly, Bạch Li cũng được một chén nước ấm pha muối, cô cười cười cảm ơn sau đó tiếp tục cùng chạy phạt.

Hết vòng thứ nhất, vòng thứ hai, ba, bốn. Mỗi lần kết thúc một vòng là cả bọn đều thấy Đại Sư luôn chuẩn bị thùng nước ấm pha muối cho họ. Đến vòng thứ năm, Áo Tư Tập cùng Trữ Vinh Vinh chịu không nổi đành đưa đá cho Đới Mộc Bạch cùng Đường Tam. Vòng thứ sáu, thứ bảy đến vòng thứ tám thì phương hoàng muốn xỉu, Bạch Li chịu thêm phần đá của mập mạp. Đến vòng thứ chín, mặc dù không có phụ trọng nhưng thể lực của Áo Tư Tập cùng Trữ Vinh Vinh đã đạt gần tới khả năng cực hạn. Mã Hồng Tuấn thì khôi phục được một chút, Tiểu Vũ vẫn còn có thể kiên trì, Chu Trúc Thanh bước chạy càng ngày càng chậm, ngược lại Đường Tam tựa hồ cần cố gắng vượt qua cực hạn của bản thân.

Thấy cả bọn đạt đến mức cực hạn, Bạch Li dù không mang đá, cũng thấm mệt nhưng cô quyết định lúc này tiếp sức. Nhắm mắt tập trung tinh thần, cả người cô phát ra ánh sáng nhẹ, quả cầu sáng từ người cô phóng ra rồi chia làm 7 phần sáng nhỏ nhập vào các thành viên của Sư Lai Khắc Thất quái. Một lúc sau, thể lực bọn họ khôi phục gần một nửa, tinh thần cũng thoải mái được một chút, như vậy cả nhóm cũng gắng gượng được đến phút cuối đầu.

Áo Tư Tập cùng Trữ Vinh Vinh xin lại phần đá của mình, hoàn thành vòng thứ chín thì Mã Hồng Tuấn cũng xin lại đá. Vòng thứ mười mọi người cũng gắng gượng đi đến đích, tuy có Bạch Li hỗ trợ nhưng khi về tới đích thì thân thể bọn họ đều rã rời, đầu óc mông lung. Vừa đến nơi thì Áo Tư Tập, Trữ Vinh Vinh, Chu Trúc Thanh đều ngã khụy xuống, tinh thần bọn họ gần như không chống nổi. Nhóm còn lại từ từ ngồi xuống thở phì phò, mồ hôi mồ kê nhễ nhại, cảm giác như từng cơn bắp đều kêu gào muốn nghỉ ngơi. Bạch Li cũng thế, mồ hôi ướt đầm bộ lông của mình khiến cô thật khó chịu, tuy thế nhưng cô vẫn cố giữ tinh táo.

Đường Tam trùng phạt chưa hết, hẳn miễn cưỡng đứng lên, từng bước từng bước di chuyển về phía trước. Mặc dù không cần phải đỡ người khác nữa, nhưng bước chân hẳn hoàn toàn lảo đảo.

"Ca, ta đi cùng người"

"Vị... vị"

Tiểu Vũ đồng dạng chống bàn đứng lên, nhưng mới bước được một bước, cả người lại ngã sấp xuống đất. Bạch Li cố gượng dậy nhưng bước đi lảo đảo không thăng bằng.

"Tiểu Tam, ta đi cùng người"

Người nói chính là Đới Mộc Bạch, đồng dạng đeo phụ trọng sau lưng, lảo đảo đuổi tới bên người Đường Tam. Những người khác cũng đứng lên rồi lảo đảo sau đó là lần lượt từng người ngã xuống ngay tại chỗ. Sư Lai Khắc thất quái, bảy người thụ phạt, lúc này cả bảy người đều nằm gục xuống.

Đại sư mắt nhìn thấy bọn chúng từng người từng người lần lượt ngã xuống, nhưng thủy chung không động. Cho đến khi Đường Tam cùng Đới Mộc Bạch cuối cùng đồng thời té xỉu, hẳn trên mặt mới toát ra một tia cười.

"Không từ bỏ, không vứt bỏ. Tốt lắm, tốt lắm"

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 40: Bị đánh

Suốt 3 tháng huấn luyện ma quỷ của Đại Sư, mỗi ngày hai canh giờ đối chiến, tình huống đối chiến mỗi ngày cũng không giống nhau. Song đầu tiên hành theo tổ hợp ngẫu nhiên, có khi lại là một chọi một, có khi một đấu hai, hai đấu hai, thậm chí là ba đấu ba, ba đấu bốn...v.v có lúc Bạch Li cũng được yêu cầu vào tham chiến, Dạ Lãnh Thiên cũng vào chỉ có hai lần chiến. Vì sao chỉ có 2 lần? Vì mỗi lần hẳn đều dùng nhất chiêu chế trụ, Psychic là thừa sức can đối thủ. Bạch Li hơi rùng mình khi thấy Lãnh Thiên thông thả mà hạ gục 1 vs 4, tuy cô hiểu mấy chiêu thức hệ tâm linh cần rất lớn tinh thần lực, vì cô cũng có một chiêu. Nhưng một lúc mà chế trụ bốn người, vậy tinh thần lực của con Umbreon này mạnh cỡ nào a?! (°-°)

Trong khi đối chiến, mỗi ngày Ngọc Tiểu Cương lại đưa ra một ít yêu cầu đặc thù, tỷ như cho phép sử dụng hồn kỹ dạng gì, không cho phép sử dụng cái gì, hoặc phương thức hạn chế nào đó. Sau khi chấm dứt huấn luyện đối chiến, thì tiến hành huấn luyện thể năng. Giống như ngày đầu tiên, lúc huấn luyện không cho phép sử dụng hồn lực, đồng thời phải là bảy người cùng nhau hoàn thành, nếu kiệt sức thì Bạch Li có thể giúp nhưng mỗi lần Đại sư đều ra giới hạn số lần giúp đỡ. Phương pháp huấn luyện thể năng đại sư có thể tăng dần lên. Đơn giản nhất là chạy mang phụ trọng, còn có phương pháp leo núi

mang phụ trọng, nhưng bất luận là phương pháp nào cũng làm cho đám Sư Lai Khắc quái vật có chịu đựng tới cực hạn. Kết quả là nhóm học sinh Sư Lai Khắc tuy hồn lực không tăng lên gì nhiều nhưng bọn họ đều có sự thay đổi rõ rệt.

Đôi Mộc Bạch rõ ràng trở nên thêm phần cường tráng, đôi con ngươi tà dị phát ra thêm vài phần uy thế. Cả người nhìn qua giống như tràn ngập lực lượng sẵn sàng bùng nổ bất cứ lúc nào. Áo Tư Tập biến hoá càng rõ ràng hơn, cả người gầy hơn một chút, nhưng nếu bây giờ nhìn hình dáng cơ thể của hắn, tuyệt đối không có ai nghĩ rằng hắn là phụ trợ hệ hồn sư mà là chiến hồn sư.

Bề ngoài Đường Tam biến hoá nhỏ nhất, tướng mạo vẫn ôn hòa bình thường như trước, nhưng cả người nhìn qua càng thêm nội敛, vóc người cũng không có phô trương thái quá, chỉ cao hơn một chút. Cảm giác giống như là một thiếu niên bình thường, nhưng lại tuyệt đối là dạng hiếm có khó tìm.

Mã Hồng Tuấn thì gầy đi khá nhiều, nhìn qua không giống như tên béo trước kia, nhìn hắn khá đầy đặn, không quá béo nhưng lại khiến cho người khác cảm giác mạnh mẽ. Tiểu Vũ vẫn bộ dáng như cũ không gì thay đổi, trong tất cả đám học sinh thì nàng ngay cả biến hoá bên ngoài nhỏ nhất cũng khó thấy.

Trữ Vinh Vinh thì so với khi vừa vào học viện đã bớt kiêu căng nhiều, đôi mi nàng toát vài phần anh khí, tính cách nội敛 làm nàng càng trở nên tràn ngập mỉa mai. Về phía Chu Trúc Thanh, không thể không nói, nghị lực của nàng một chút đều không kém nam tử.

Bạch Li thì bề ngoài chút thay đổi đều không có, nhưng 3 tháng huấn luyện ma quỷ của Đại Sư giúp cô có sức bền bỉ cải thiện rất nhiều. Lúc trước, mỗi khi giao đấu hay huấn luyện thì cơ thể cô chỉ có thể căng khoảng 1 tiếng hơn. Bây giờ cô có thể liên tục chiến đấu hoặc huấn luyện khoảng 3 tiếng đồng hồ mà không cảm thấy mệt mỏi. Không hổ danh là Đại Sư, huấn luyện ma quỷ có khác! (°w°) Không những thế cô còn tăng lên thêm 1 cấp.

Nguyễn Bạch Li

Nickname: Tiểu Vi

Giới tính: Nữ

Loài: Eevee, Pokemon tiến hoá

Level 48

Ability: Anticipation

HP_130

Attack_106

Defense_109

Sp. Attack_106

Sp. Defense_105

Speed_116

Attack moves:

Wish_ Tackle_ Swift_ Stored Power_ Hyper Voice_ Quick Attack_ Shadow Ball_ Refresh_ Protect

Điểm: 174020

Ba tháng huấn luyện ma quỷ của Đại Sư cuối cùng cũng kết thúc, Đại Sư cho phép nhóm tiểu quái vật nghỉ ngơi bảy ngày. Vừa thông báo xong là nhóm sinh viên mỗi người ai làm việc nấy. Áo Tư Tập thì lần đầu ra ngủ, Đường Tam tiếp tục luyện tập như mọi khi, còn Chu Trúc Thanh kiên trì rèn luyện trụ cột thân thể. Thấy vậy chàng Bạch hồ cũng chủ động yêu cầu được giúp đỡ, Tiểu Vũ và Trữ Vinh Vinh cũng tranh thủ bảy ngày nghỉ ngơi thật tốt, Phụng béo Mã Hồng Tuấn thì chạy đi giải quyết tà hỏa...

Thấy ai cũng có việc riêng, Bạch Li nghĩ nghĩ rồi quyết định trong thời gian này vẫn cứ rèn luyện đi, chỉ là mức độ không căng như Đại sư, giống như mọi khi là được. 'Rèn luyện phải biết sắp xếp cùng nghỉ ngơi hợp lý thì mới có lợi' Bạch Li gật gù rồi sau đó cô tự thưởng bản thân bằng cách chạy đến phòng ăn, có thực mới vực được đạo mà ỉ, tất nhiên là rủ thêm đồng bọn Pokemon rồi.

Trong nhà ăn gặp được Đôi Mộc Bạch, không hiểu sao chị mèo không ở cạnh, chắc bị từ chối đi. Mà thôi chuyện tình cảm không nên hỏi, cho dù có hỏi thì cũng không ai hiểu cô nói gì (=,=) Bạch Li cười cười kêu một tiếng chào, Đôi Mộc Bạch thấy cô cùng Dạ Lãnh Thiên, hắn cũng cười chào lại đồng thời múc hai đĩa đồ ăn. Trong suốt thời gian qua, Đôi Mộc Bạch bọn họ cũng hiểu được Bạch Li tính tình. Nếu cô không cùng ở với Đường Tam thì sẽ ở chỗ Tiểu Vũ, nếu không ở chỗ hai người kia thì hãy đi nhà ăn, 80% là cô ở đó. Thế là trong mắt họ, cô thành một tiểu hồn thú ngoan ngoan, ngốc ngốc và tham ăn cũng là thành viên nhỏ không thể thiếu trong Sư Lai Khắc Thất quái đầu.

Hôm nay thực đơn có đùi gà nướng, Bạch Li nhìn đùi gà của mình với con mắt tràn đầy sao sáng. Thấy cô như vậy thì bạch hồ cười nhẹ rồi bắt đầu xử lý phần ăn của mình, Lãnh Thiên thì nhàn nhạt liếc cô sau đó hắn nhẹ nhàng ăn phần của bản thân... có điều chỉ một cái liếc nhìn đó, trong ánh mắt của hắn

không hề lạnh nhạt, mà là thú vị cùng bất đắc dĩ ngay cả hắn cũng không hay biết.

Bạch Li đang vui vẻ hạnh phúc với đùi gà của mình thì nhà ăn tiến vào ba người, không phải ai xa lạ là Đường Tam, Xúc xích đại thúc với Phượng béo, nhưng mà...

"Mập mập?... người bị làm sao thế?!"

Chứng kiến bộ dáng chật vật của Mã Hồng Tuấn, Đới Mộc Bạch cũng vô cùng hốt hoảng. Tính tình của hắn so với Đường Tam thì nóng nảy hơn nhiều, hung dữ đứng dậy, đôi mắt tà dị loé sáng. Bạch Li thì ngơ ngác nhìn tên béo, trên mặt và tay chân có vài vết bầm, quần áo thì lòi thoi lếch thếch, nhìn thôi cũng biết là bị đánh. Cô giận, tuy không biết vì sao Mã Hồng Tuấn bị thành thế này nhưng người nhà bị bắt nạt thì cô tuyệt không bỏ qua.

Mã Hồng Tuấn về mặt muốn khóc "Đới lão đại, người phải vì huynh đệ tác chủ a! Người xem, bọn chúng đánh ta, khiến cho khuôn mặt anh tuấn của ta méo mó, sau này ta làm sao mà tán gái a!"

"Khuôn mặt anh tuấn của người vẫn còn nguyên vẹn đây mà, có khác gì cái đầu heo đâu. Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, trước tiên người kể đầu đuôi cho chúng ta nghe đi đã" Áo Tư Tập phì cười an ủi không chút thành ý.

Phượng béo âm ức kể ra đầu đuôi, hắn tìm được cô nương giúp hắn ai dè bị một gã trung niên tên Bất Nhạc giành. Hai bên tranh chấp lên, từ động miệng sang động tay. Không ngờ đối thủ là Hồn Tồn hơn 40 cấp, bị đánh thành đầu heo còn không nói, tên Bất Nhạc này còn vũ nhục điều nam nhân tự hào của Mã Hồng Tuấn khiến hắn cực kỳ cực kỳ âm ức.

Nhóm Đới Mộc Bạch nghe xong giận thật, quyết định vì huynh đệ báo thù nên cả nhóm bèn bàn bạc kế hoạch. Bạch Li thì... được rồi, cô hoàn toàn vô biểu tình được chứ? (==) Khi biết người nhà mình bị đánh vì loại lý do thế này, cô thực không biết thế nào cho phải. Nhưng nhớ lại về mặt uất ức của Phượng mập, từ khi mới biết nhau đến giờ cô chưa từng thấy hắn bị ăn đau đến vậy. Cô quyết định rồi, áp dụng chính sách "đánh trước nói sau" người nhà không bao che nhau, ai bao?

Quyết định xong, đám người vội vã ăn xong cơm tối, mập mập lại ăn thêm hai cái khôi phục hương trảng của Áo Tư Tập, bốn người cùng hai thú lúc này mới lặng lẽ rời khỏi học viện...

...

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Lựa chọn

Trong đêm tối, bốn người hai thú lặng lẽ di chuyển trong màn đêm để làm mục đích không mấy sáng sủa chút nào. Chỉ là kế hoạch luôn có biến, khi họ sắp ra tới học viện thì bị người chặn. Thiếu nữ thân hình thon dài, quần nâu ôm sát đùi với áo trắng cùng mái tóc bím thành đuôi bọ cạp, nhìn khiến người ta đều nghĩ tới cô em gái hàng xóm. Một đôi mắt đen nháy mở to mang theo vài tia nghi hoặc, trừng lên nhìn mấy người Đường Tam.

"Các người lén lút lút muốn đi đâu thế? Mập mập, sao mặt của người lại sưng lên thế? Bị ai đánh?" Tiểu Vũ tiến lên vài bước, nương theo ánh trăng thấy rõ thương thế trên khuôn mặt của Mã Hồng Tuấn, nhất thời nhảy dựng lên một cách đầy cảm phẫn

"Ai lại độc ác đem người đánh thành ra nông nổi này? Đới lão đại, không phải là người đấy chứ?" Nàng trừng mắt nhìn con hổ trắng.

Đới Mộc Bạch bĩu môi "Ta làm sao ra tay ác độc với huynh đệ của mình như vậy chứ?! Mập mập hắn cùng người khác tranh gái nên bị đánh. Chúng ta đang chuẩn bị đi tìm cho hắn một cái công đạo"

Nghe vậy, Tiểu Vũ nổi nóng cộng thêm nàng tính tình e thiên hạ bất loạn, lúc mới vào học viện, nàng với tên béo có chút thành kiến, nhưng trải qua nhiều ngày mọi người chiếu cố lẫn nhau vượt qua giai đoạn huấn luyện ma quý, thành kiến đã sớm biến mất.

"Ngũ muội, người thật sự quá tốt. Hay là... để ta lấy thân báo đáp, được không?"

Mất thấy Tiểu Vũ chẳng nhưng không ngăn cản mọi người đi trả thù, ngược lại còn đòi gia nhập. Mã Hồng Tuấn nhất thời rất cảm động, buồn bực trong lòng cũng tiêu đi vài phần, câu cuối cùng lại lộ rõ bản tính hèn mọn bỉ ổi của mình. Bạch Li ngồi trên vai Đường Tam liếc nhìn tên mập 'Họa từ miệng mà ra a' (==)

"Người lấy thân báo đáp ai?"

Đường Tam nhìn Mập mập, âm thanh có chút quái dị. Bạch Li thì rùng mình, cô cảm giác có khí lạnh phát ra a.

Mập mập nhìn Đường Tam một cái, vội cười hắc hắc "Coi như ta chưa nói gì, Tam ca, chúng ta mau đi đi!"

...

Lúc này trước mắt năm người hai thú là một dãy nhà một tầng. Chỗ này là một khu hẻo lánh bên trong Tác Thác thành. Dãy nhà trước mắt cao chỉ khoảng ba thước, nhìn qua thấy không ít chỗ bị tổn hại, trên cửa treo vài cái đèn lồng màu hồng phấn, dưới đèn lồng có mấy người phụ nữ trung niên trang điểm lòe loẹt, rõ ràng là phong trần nữ tử không còn nhỏ tuổi chút nào, đang hướng người đi đường mời chào.

Áo Tư Tập khoe miệng giật giật "Khó trách người người luôn nói, ồ cô cũng có kim phượng hoàng, cái này thật đúng là cái ổ cò a!"

Bạch Li, Đường Tam cùng Tiểu Vũ lần đầu đến phố đèn đỏ thế này nên chỉ tò mò nhìn quanh, nhưng khi Bạch Li thấy tuổi tác của mấy vị nữ tử... Ánh mắt cô nhìn Mã Hồng Tuấn trở nên quái dị lên "Tên Phượng béo này thích nữ nhân lớn tuổi sao?" (= =) khó trách cô quái dị nhìn Mã Hồng Tuấn, vì nữ tử nơi này nhìn không trẻ trung gì mấy, toàn thuộc hàng thể loại bác gái không a! Cộng thêm trang điểm lòe loẹt, nhìn quá đau mắt (= _=)

Khoe mắt cô giật giật, cô hơi ngờ ngợ với nhân phẩm của tên béo này rồi. Lúc này đây giọng nói lãnh trầm nhập vào tai cô "Đừng nhìn" Bạch Li chớp chớp mắt (°-°) nhìn xuống thấy Dạ Lãnh Thiên đang nhìn lên cô với đôi mắt vàng lạnh.

"Nhìn bản mắt" Nghe hắn nói vậy, cô thật muốn ôm bụng cười ha ha, cô cười cười nhìn hắn rồi gật đầu.

Đôi Mắt Bạch tức giận trừng mắt nhìn Phượng béo "Sau này ra ngoài, đừng nói với ai là ta quen ngươi. Mặc dù biết ngươi không kén cá chọn canh, nhưng lại không nghĩ tới ngươi có gan tới những nơi như thế này. Loại địa phương rác rưởi này mà ngươi cũng có thể đến, những kim phượng hoàng này so về tuổi cũng đủ để làm a đi ngươi đó!"

Mập mạp có chút thẹn quá hoá giận "Đời lão đại, ngươi không cần phải khinh ta quá mức như thế! Làm chính sự trước đã, các ngươi chờ ở đây để ta đi hỏi xem tên hôn đần đó đã đi chưa" Vừa nói xong, mập mạp bước nhanh về hướng Thảo oa.

May mắn là mục tiêu nhiệm vụ chưa rời đi, chỉ là đang tính tiền chuẩn bị rời đi thôi. Mã Hồng Tuấn hơn hờ báo lại cho nhóm để các điệp viên chuẩn bị nhiệm vụ phục kích đối tượng.

"Các huynh đệ, lần này giúp ta báo thù thành công, quay lại học viện, ta mời mọi người một bữa thật ngon"

Đôi Mắt Bạch khoát tay "Không cần nhiều lời, ngươi mời chúng ta cũng không dám đi, với sở thích này của ngươi, quên đi" Thật sự, cả đám đều bị thâm mĩ của tên này chọc sợ rồi (==)

Đang nói chuyện thì từ trong tối bọn họ đều thấy mục tiêu cần xử lý bước ra từ thảo ao. Mã Hồng Tuấn thì nghiêng răng nghiêng lợi, đám còn lại thì quan sát đối tượng xử lý. Đối tượng là một trung niên hơn bốn mươi tuổi, da tay đen xỉ, cao khoảng một thước sáu. Trên mặt lộ nụ cười dâm dật vài phần thoả mãn, trên tay phải có băng bó, hạ thân mặc một cái quần rộng có nhiều mảnh vá, hai chân đi giày làm bằng vải gai, bước về phía ngã tư đường, vừa đi vừa huyt sáo.

Bạch Li nhìn đen mặt, theo cách mô tả của cô thì hạng người này thuộc tầng lớp biến thái kinh tởm của xã hội. Cần thiết thanh tẩy loại trừ, tránh gây ô uế.

"Lên chưa?" Mập mạp hai tay đập vào nhau thành tiếng động bốp bốp

"Đợi một chút" Tiểu Vũ một tay nắm lấy bả vai của Mã Hồng Tuấn, tay kia đem bím tóc trước người vẩy ra đằng sau, trên mặt nở một nụ cười thuần lương vô hại. Vừa thấy nụ cười thiên thần đó, Bạch Li có loại xúc động muốn trốn. Mà cô hơi chần chờ vì nạn nhân không phải là cô a... cô nên trốn hay ở lại xem diễn miễn phí đâu??

"Mọi người đợi chút xem ta ra tay"

Vừa nói, Tiểu Vũ bước vài bước nhỏ hướng tới gã đại thúc hèn mọn Bất Nhạc đi đến.

"Tiểu Vũ muốn làm gì thế?" Mã Hồng Tuấn có chút nghi hoặc nhìn về phía Đường Tam với Bạch Li. Ai cũng biết hai tên này hiểu rõ nàng nhất.

Đường Tam vỗ vỗ lên trán mình, có chút bất đắc dĩ "Ngươi cứ chờ xem rồi sẽ biết" Bạch Li gật gù, sắp được xem màn diễn Bát Đoạn Quật rồi.

Sự việc kế tiếp rất dễ hiểu, Tiểu Vũ tỷ dùng mỹ nhân kế, dựng nên hình ảnh thiếu nữ ngây thơ không biết việc đời khiến cho tên bỉ ổi Bất Nhạc tự động đưa nàng đến nơi hẻo lánh. Bạch Li cùng Đường Tam đã quá quen hình ảnh này rồi, cô thực không quá đồng ý với việc chị làm mỗi dịp này nhưng ai cần tỷ nói đâu? (°_°) có điều bây giờ có ba vị khán giả tròn mắt hốc mồm đâu. Đây có thật là Tiểu Vũ? Người thường đương bọn họ như bao cát để đánh a?!

Áo Tư Tập dùng hết sức dụi dụi mắt, ôm lấy Đường Tam đang đứng bên cạnh.

"Tiểu Tam, đây có thật là Tiểu Vũ nhà chúng ta không? Không phải người khác giả mạo a?!"

Đường Tam nói có chút quái dị "Lúc trước tại Nặc Đình học viện, có vài nữ hài tử bị một tên đại thúc lạ mặt khi dễ, Tiểu Vũ cũng dùng chiêu này, đem người kia lừa gạt đến một địa phương tối tăm, sau đó xài Bát Đoạn Quật"

Thấy cả bọn tò mò nhìn hắn, Đường Tam bèn giải thích, đồng thời trong mắt hắn toát ra một tia sợ hãi "Quật pháp là một trong những loại nhu kỹ cuồng bạo nhất của Tiểu Vũ, trong đó bao gồm cả Bát Đoạn Quật. Chỉ cần xuất ra một chút quật pháp cơ hồ đối phương không thể phản kháng được. Đó mới chính là thực lực chân chính của Tiểu Vũ, cho nên, ngàn vạn lần không nên đến gần người nàng. Ta xem cái gã hèn mọn đại thúc Bất Nhạc này, sợ rằng

đã sử dụng hết may mắn của mình rồi. Chúng ta cũng đi tới đó đi, đề phòng phát sinh việc ngoài ý muốn."

Kết quả là vừa mới giải thích xong, quay đầu nhìn lại thấy chị đang từ hình tên đại thúc biến thái. Thấy tên này mặc kệ chị muốn đánh sao thì đánh, bị đá bay lên trời như một cái bao rác không chút kháng cự, khả năng là bị Tiểu Vũ dùng đệ nhị hồn kỹ Mị Hoặc rồi. Chưa kể cộng thêm Thuần Di với Bát Đoạn Quật, cô dám cá là tên này hiện giờ đầu óc toàn thấy sao trời thôi (=v=')

...Ngay khi thân thể Bất Nhạc bay lên đến điểm cao nhất, Tiểu Vũ đuổi kịp đến nơi, hai tay nắm lấy hông Bất Nhạc, Yêu cung lại được phát động, cái eo thon nhỏ tựa như bị bẻ gãy mang theo thân thể Bất Nhạc trong nháy mắt xoay tròn về phía sau. Lúc này Bất Nhạc vẫn bị vây trong kỹ năng Mị Hoặc của Tiểu Vũ, ngoại trừ cảm giác trời rung đất chuyển, hắn vẫn không làm được gì. Tiểu Vũ tỷ sau khi tóm lấy quần áo bên hông hắn, ngay giữa không trung xoay tròn hai vòng, đến khi bắt đầu rơi trở lại mặt đất. Lại dùng Yêu Cung cấp tốc xoay tròn mang theo thân thể Bất Nhạc tạo ra một tiếng rít kinh tâm động phách nện thẳng xuống mặt đất. Nhìn thì thể dưới đất nằm bất động, Bạch Li nuốt nước bọt nhưng mọi việc vẫn còn tiếp diễn bởi vì Tiểu Vũ chỉ mới quật bốn lần thôi.

Oanh! Crack! Bốp! Oanh! Oanh!

Nhìn cái thi thể máu me tùm lum không ra hình dáng bị nện xuống đất trong một tư thế cực kỳ quái dị, cả người co quắp, không còn một chút động tác nào khác. Bạch Li rùng mình (0_0) Tiểu Vũ tỷ uy vũ!

Mã Hồng Tuấn nhìn Tiểu Vũ còn đang có chút thờ hồn hèn hạ xuống cách hắn không xa, nuốt nước bọt hỏi "Tiểu Vũ, không phải ngươi giết hắn rồi đấy chứ?"

Tiểu Vũ khinh thường liếc mắt nhìn thân thể co quắp của Bất Nhạc "Giết hắn chỉ làm ô uế tay của ta. Ta có phân lượng chữa hắn một hơi không chết được, ba tháng sau hắn chưa chắc dậy khỏi giường"

...

Cuối cùng vở kịch kết thúc bằng một tiếng thét kinh hãi không giống người thường, Mã Hồng Tuấn trực tiếp khiến cho tên Bất Nhạc này biến thành thái giám. Hắn không dùng cách thông thường, mà là trực tiếp thiêu... Tên phượng hoàng này cũng thật đáng sợ (=,=')

Nằm trên giường chuẩn bị đi ngủ, đột nhiên Bạch Li nghe thấy tiếng hệ thống thông báo.

[Đã đến thời điểm có thể tiến hóa, cô có muốn tiến hóa không?]

'Hả?' (O_o) Hệ thống vừa nói gì đấy?

[Đã đến thời điểm có thể tiến hóa, cô có muốn tiến hóa không?] Hệ thống rất có kiên nhẫn mà lặp lại cùng bổ một câu [Đừng lo, không tốn điểm đổi]

'...' Câu cuối cùng hình như đâu có liên quan gì đâu? Hệ thống biết gờn từ khi nào?

...

Hahahaha! Cuối cùng sắp đến lúc Bạch Li tiến hóa rồi. (>v<)/

Đi cũng được 1/4 đường rồi, hy vọng các bạn sát cánh cùng mình đến cuối con đường và cảm ơn mọi người vẫn luôn ủng hộ mình đến bây giờ (^o^)/

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tiến hoá

[Đã đến thời điểm có thể tiến hóa, cô có muốn tiến hóa không?] Máy móc âm thanh vang lên đánh vỡ màn đêm, trừ tiểu thú lông xù màu nâu ra, không ai nghe thấy cả.

Bạch Li trầm tư nghĩ nghĩ sau đó hỏi "Vì sao đến giờ mới có thể tiến hóa?" Việc này cô thắc mắc lâu lắm nhưng lại chẳng ra được cái gì.

[Cấp độ không phù hợp, cơ thể cô sẽ chịu không nổi] Hệ thống đáp, lại tiếp tục [Trước khi tiến hóa thì phải trải qua 12 tiếng cải tạo lại cơ thể rồi mới tiến hóa, quá trình rất đau, cô có đồng ý tiến hóa không?]

Bạch Li không trả lời, hệ thống cũng rất kiên nhẫn chờ cô "Trước khi trả lời, phiên hệ thống giải thích cải tạo lại cơ thể là sao?"

[So với Pokemon bình thường, cô rất khác biệt] Khác thể nào thì hệ thống không nói, vì nó không dám [Theo một cách nói khác thì là tùy ý, loại hết cặn bừa trong cơ thể. Chinh lại khung xương và tế bào] Chần chừ trong chốc lát lại tiếp tục [Không chỉ tiến hóa thôi, sau này khi hóa thành người cũng phải trải qua một lần cải tạo cơ thể]

Nghe hệ thống giải thích rõ ràng, Bạch Li gật gù, cô hiểu là hệ thống lo cho cô và việc cải tạo lại này cô tỏ vẻ hiểu rồi. Bạch Li không chút do dự mà đồng ý, trước khi tiến hành cô cần tìm chỗ ẩn đã, hệ thống có nói trong lúc cải tạo thì không được có bất kỳ ngoại lực nào quấy rầy, nếu không thì tất cả đều như công dã tràng.

Bạch Li nghĩ nghĩ, cô nên tìm chỗ nào ẩn nấp đây? (o-o)? Dưới giường? Thôi miễn đi, quá dễ tìm... dưới tủ? Cũng miễn! Chân trước xoa cảm nghĩ nghĩ hay là tìm cái hốc cây? Có lẽ cũng chỉ có cách đó, để cô xem coi có cái hốc cây nào gần đây, không quá xa cũng không quá gần không. Nghĩ là làm, Bạch Li nháy ra khỏi cửa sổ rồi nhanh chóng lẩn vào trong màn đêm mà không hề hay biết là bóng dáng nhỏ nhắn của cô từ đầu đến cuối đều không thoát khỏi đôi mắt vàng nào đó.

Nhờ vào bản đồ mà hệ thống cấp, Bạch Li dễ dàng tìm vài cái hốc cây không quá xa Sứ Lai Khắc. Lựa chọn một hốc cây khá rộng rãi cộng thêm có tính ẩn nấp, cô rất vừa lòng xong cô lập tức tìm lá cây khô về lót làm giường. Dù sao cũng nên làm cho bản thân thoải mái một chút đúng không? (0w0) Nhìn ổ giường bằng lá cây mà bản thân vừa mới chuẩn bị xong, Bạch Li nghiêng nghiêng đầu hay là cô lấy luôn cái gối đặt trong này ha? (ovo) Cảm thấy có lý, nói thật thì tâm trạng của cô hiện giờ khá rối, một phần thì hồi hộp, một phần thì lo sợ, song! Tất cả đều quay về kiên định cùng quyết tâm, cô muốn mạnh mẽ hơn nữa! Cô không quá nhớ rõ diễn biến tiếp theo nhưng cô nhớ được một số chuyện, cô biết kết cục để trở thành thân của Đường Tam thì con đường hán phải đi rất nhiều chông gai. Cô sẽ không can thiệp những sự kiện đó, có những việc cần thiết phải xảy ra không thể thay đổi. Tuy nhiên, đó không có nghĩa là cô sẽ dễ yên, chỉ cần "bắt đầu" cùng "kết thúc" diễn ra đúng, còn phần "giữa" cô sẽ xen vào.

Bạch Li nhớ kiếp trước, có nhớ bạn cùng cô nói qua

"Bạch Li nè, mình hỏi cậu, có luật là để làm gì?"

Cô trả lời ngay, không hề suy nghĩ "Là để giữ trật tự"

Bạn cô gật đầu "Nói đúng, nhưng cách nói đó cũ rồi ai mà chẳng biết" Xong nhỏ cười cười, trong mắt chứa đầy gian xảo "Nghe cho kỹ nha, có luật là để lách luật!"

"Ha?" (O.o)

"Chẳng phải sao? Tuân theo luật pháp cũng đúng, nhưng đôi lúc cậu cần phải lún lách a! Nếu lỡ sau này cậu gặp chuyện gì mà quá tuân theo luật thì người bị thiệt thòi là chính bản thân cậu. Cho nên lúc cần thiết thì hãy lách luật"

Cô nghĩ nghĩ "Cảm thấy cậu nói vừa có lý mà vừa có gì đó sai sai"

"Thế mới nói, cậu quá hiền" Giọng nói hằn sát không thành thép "Thôi thôi, sau này cậu sẽ biết"

Nhớ lại xong, cô nhìn bầu trời bắt đầu hiện lên từng tia nắng ban mai, cô cần phải mạnh mẽ hơn để lách luật ở phần "giữa"... Sao tự nhiên cô có kỳ quái cảm giác là việc cô nghĩ lách luật với những dự định cô sẽ làm trong tương lai, là không hề có quan hệ gì với nhau nhưng sao lại kỳ quái thấy quá ăn ý là chuyện như thế nào a?! (==)

...

Nhà ăn sáng sớm khá là náo nhiệt, có thể nói là toàn thể sinh viên, học sinh đều ở ngoại trừ vị đại thúc xúc xích đang tranh thủ ngủ bù. Bạch Li ăn xong phần ăn sáng của mình, làm vệ sinh cá nhân xong rồi ngược nhìn các thành viên khác của Sứ Lai Khắc. Khoảng thời gian tới phải khiến mọi người lo lắng rồi, cô thăm thò dài nhưng vì tương lai sắp tới, đôi mắt to tròn của cô kiên định lên.

Bạch Li kêu lên một tiếng rồi dụi người vào lòng của Tiểu Vũ đang nói chuyện với Trữ Vinh Vinh "Tiểu Vi sao thế?" Tiểu Vũ khó hiểu nhìn vật nhỏ đang làm nũng trong lòng nàng.

"Có khi nào Tiểu Vi muốn ăn thêm không?" Trữ Vinh Vinh phì cười hỏi.

"Thật là..." Tiểu Vũ cười, ngữ khí yêu chiều cùng răn dạy "Tiểu tham ăn! Không thể ăn thêm, ăn nhiều quá sẽ thành quả cầu đầy lông!"

Bạch Li cũng không thèm để ý, cô cười vui rồi chạy qua chỗ Đường Tam ngồi, nhảy lên vai rồi dụi đầu vào cổ hắn. "Cầu cứu Tam ca cũng vô dụng. Không thể ăn thêm!" Tiểu Vũ hai tay chống nạnh, vờ tức giận.

"Khụ! Tiểu Vi ngoan, nghe lời Tiểu Vũ đi" Đường Tam ho nhẹ cười một tiếng tỏ vẻ dưới sự uy hiếp của Tiểu Vũ, hán bắt lực.

Bạch Li cười tươi không nói, chỉ kêu nhẹ một tiếng rồi chạy ra ngoài. Thấy cô như vậy thì mọi người cũng cười khẽ sau lại tiếp tục trò chuyện rồi bắt đầu ai làm việc nấy. Bạch Li chạy về phòng, lấy cái gối thu vào kho hệ thống. Cô chạy nhanh về chỗ hốc cây, bày biện cái gối cùng lá cây lại một lần xong xui tất cả, cô hít một hơi thật sâu rồi từ từ thở ra.

"Bắt đầu đi" Cô lên tiếng

[Quá trình cải tạo thân thể bắt đầu] Tiếng máy móc của hệ thống vừa dứt, Bạch Li có thể cảm nhận rõ ràng từng cơn đau nhỏ khắp cơ thể mình, dần dần những cơn đau càng ngày càng đau điếng lên. Cô run rẩy nằm dựa xuống gối, cảm giác như từng miếng thịt trên người bị xé ra, các mạch máu và tế bào trong cơ thể như sôi trào, các cơ bắp thì bắt đầu gào thét... suy nghĩ duy nhất của cô lúc này là 'Đau... đau quá'

...

Ánh nắng buổi trưa gay gắt, mọi người tề tụ trong nhà ăn xếp hàng nhận phần ăn của mình.

Tiểu Vũ nhìn xung quanh không thấy bóng dáng lông nâu xù xù đến nhận đồ ăn. Nàng cảm thấy kỳ quái, thường thì ai đến trễ thì trễ nhưng Tiểu Vi tuyệt sẽ không trễ giờ ăn, chẳng lẽ chạy chơi quên giờ? Không thể nào, nàng quay qua nhìn Đường Tam. Thấy hắn cũng đang nhìn quanh như thể đang tìm gì, rồi nhìn ra cửa với ánh mắt khó hiểu cùng kỳ quái, không cần đoán cũng biết là Đường Tam cũng nghĩ giống nàng.

"Tam ca có thấy Tiểu Vi không?"

"Không, ta nghĩ Tiểu Vi nàng ở cùng người" Đường Tam vừa nói xong, cả hai mặt nhìn nhau, lo lắng trên mặt đối phương đều thấy rõ.

"Tiểu Vi có lẽ là chơi nhiều chắc ngủ quên ở đâu rồi, người đừng lo quá" Trữ Vinh Vinh an ủi.

"Ta nói a, hai người các người đừng quá lo lắng Tiểu Vi. Nó suốt ngày bám hai người, chắc hôm nay muốn tự do thôi" Mã Hồng Tuấn làm như không có việc gì mà nói, nhưng ánh mắt liếc nhìn ra cửa đã bán đứng tâm trạng quan tâm của hắn.

"Tên béo nhà người ăn nói chú ý chút coi!" Đới Mộc Bạch trừng mắt

"Ta nghĩ là Tiểu Vi chỉ là ngủ quên ở đâu đó thôi, huynh đệ người đừng lo quá" Áo Tư Táp ngáp một cái, nhìn Đường Tam an ủi.

"Nàng sẽ trở về" Chu Trúc Thanh an ủi Tiểu Vũ một câu.

Đường Tam tuy lo lắng nhưng nghĩ lại mọi người cũng có lý "Tiểu Vi có lẽ ở chỗ nào ngủ quên rồi, nếu gần đến bữa tối không thấy nàng, chúng ta đi tìm" Hắn an ủi Tiểu Vũ, nàng gật gật đầu đồng ý.

Mà Bạch Li lúc này đây cũng không rảnh nghĩ đến mọi người lo lắng cho cô thế nào, con đau gần như ăn mòn lý trí của cô. Bạch Li bây giờ chỉ biết theo bản năng mà co rúm người lại, hy vọng có thể theo cách này mà giảm bớt cơn đau, miệng thì cắn gỏi để tránh cắn trúng lưỡi. Cả người cô mồ hôi ròng ròng tẩm ướt bộ lông nâu mềm mại của mình, hai mắt nhắm nghiền với nước mắt chảy ra từ khoé mắt của cô. Toàn bộ biểu hiện của Bạch Li đều lọt vào mắt của con Shiny Umbreon đang lảng lảng canh chừng bên ngoài, Dạ Lãnh Thiên chứng kiến hết thảy từ lúc cô tìm hốc cây cho đến bây giờ. Hắn không làm gì hết trừ tận mắt nhìn cùng canh chừng không cho ngoại lực can thiệp cô, vì đó là những việc hắn có thể làm vào lúc này.

...

Hoàng hôn xé chiều, ánh mặt trời từ từ lặn xuống nhuộm đỏ dần một góc trời, tiếng chim kêu gọi bay về tổ nghỉ ngơi sau một ngày vất vả. Đây là một cảnh sắc rất yên bình, nhưng tiếc rằng toàn thể Sư Lai Khắc Thất quái chẳng ai có tâm trạng ngắm cảnh. Mọi người lo lắng đều hiện hết trên mặt, vì đến giờ ăn mà tiểu thú lông xù nào đó đến giờ vẫn chưa về.

"Ca, chúng ta đi tìm Tiểu Vi thôi" Tiểu Vũ lo lắng nhìn Đường Tam, người sau gật gật đầu.

"Chúng ta thử tìm trong rừng đi" Đới lão đại lên tiếng, không ai phản đối vì hồi trưa sau khi ăn xong, mọi người tuy an ủi là Tiểu Vi sẽ không có chuyện nhưng vẫn ăn ý mà tìm kiếm trong học viện. "Chia thành ba nhóm nhỏ vào rừng tìm kiếm, đừng cách nhau quá xa" Bạch hồ ra lệnh không ai phản đối, thế là con gái tụ thành một tổ, Đường Tam với Áo Tư Táp, Đới Mộc Bạch cùng Mã Hồng Tuấn.

Cả ba nhóm học viên bắt đầu cuộc tìm kiếm trong rừng và không lâu lắm họ bắt gặp bóng dáng màu đen của một hồn thú nào đó. Thấy Dạ Lãnh Thiên lãnh lạnh đứng một chỗ nhìn chăm chăm họ, khiến cho bọn họ kinh ngạc không thôi vì sự vắng mặt của Dạ Lãnh Thiên không khiến họ chú ý.

"Này này... Tiểu Dạ không có làm gì Tiểu Vi đi?!" Mã Hồng Tuấn tròn mắt nhìn, đáp lại hắn là lãnh khí, sát khí cùng với mấy con mắt hình viên đạn.

Lúc này đây tiếng rên rỉ của Bạch Li từ phía sau Lãnh Thiên cất lên cũng khiến cho mọi người chú ý đến hốc cây đằng sau. Tiếng rên như tiếng khóc nhỏ lại cất lên thêm một lần nữa rồi ngưng. Tiểu Vũ sốt ruột nhào lên muốn nhìn vào trong nhưng bị chiêu Psychic cản lại. Lúc này tất cả mới hiểu ra là Dạ Lãnh Thiên đang đóng vai trò canh chừng. Đường Tam không nói gì mà đặt tay lên vai Tiểu Vũ không tiếng động an ủi. Hắn không biết Tiểu Vi đây là chuyện gì, hắn cũng lo lắng nhưng bây giờ chỉ có thể tin tưởng Tiểu Vi sẽ không sao mà về với họ. Tâm trạng này của Đường Tam bị đánh nát khi Mã Hồng Tuấn lại lên tiếng.

Mã Hồng Tuấn run rẩy, không sợ chết mà nói "Tiếng này... chẳng lẽ Tiểu Vi sắp sinh tiểu bảo sao?"

Lúc này đây Đường Tam rất muốn đánh con phượng béo một trận, không chỉ có hắn, Tiểu Vũ cũng rất muốn dùng Bát Đoạn Quạt cho gà béo biến thành gà hầm!!! Chỉ là nàng chưa kịp ra tay, con Eevee bước ra khỏi gốc cây cười nhìn nàng. Bộ lông vốn có mềm mại bây giờ ướt nhẹp, hơi thở phi phò, khoé mắt còn vuren vuren nước mắt, nhìn chật vật cực kỳ. Mọi người chưa kịp vui mừng thờ phào thì đột nhiên, toàn thân tiểu hồn thú phát sáng, sáng rọi một góc nhỏ trong rừng..

Bạn đang đọc truyện *Ta Là Pokemon (Pokemon - Đấu La)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

